

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord</i>	
(98/C 82/01)	E-3566/96 van Ulf Holm aan de Raad Betreft: Drugsbestrijding	1
(98/C 82/02)	E-0191/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Raad Betreft: Voorkeursbehandeling van Spaanstalige kandidaten bij vergelijkende onderzoeken	2
(98/C 82/03)	E-0520/97 van Graham Watson aan de Raad Betreft: Heroïnehandel vanuit Turkije	3
(98/C 82/04)	P-0952/97 van Peter Truscott aan de Raad Betreft: Beperking van de bewegingsvrijheid door de Belgische autoriteiten	4
(98/C 82/05)	E-1009/97 van Cristiana Muscardini aan de Raad Betreft: Conflict Rwanda/Zaire	4
(98/C 82/06)	E-1060/97 van Jacques Donnay en Jean-Claude Pasty aan de Raad Betreft: Handel in cocaïne afkomstig uit Suriname	5
(98/C 82/07)	E-1133/97 van Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Nieuwe NAVO-organisatie voor onderzoek en technologie	6
(98/C 82/08)	P-1479/97 van Sirkka-Liisa Anttila aan de Raad Betreft: Omzetting van het Finse B-quotum voor bietsuiker in een A-quotum om een voldoende verwerkingscapaciteit te waarborgen	7
(98/C 82/09)	E-1487/97 van Tony Cunningham aan de Raad Betreft: Evaluatie van het gezamenlijk optreden tegen mensenhandel	8
(98/C 82/10)	E-1490/97 van Angela Sierra González aan de Commissie Betreft: Bescherming van walvisachtigen rond Tenerife en La Gomera (Canarische eilanden)	8
(98/C 82/11)	E-1500/97 van Pervenche Berès aan de Commissie Betreft: Steunprogramma's (Aanvullend antwoord)	9
(98/C 82/12)	E-1581/97 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Verklaring over de werkgelegenheid in Dublin	10

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 82/13)	E-1592/97 van Susan Waddington aan de Raad Betreft: EUROPOL-Overeenkomst	11
(98/C 82/14)	E-2019/97 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Raad Betreft: Europol-overeenkomst	11
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1592/97 en E-2019/97	11
(98/C 82/15)	P-1604/97 van Roberto Mezzaroma aan de Raad Betreft: Ziekenhuis St. Raffaele op Malta – Bilaterale betrekkingen Malta-EU	12
(98/C 82/16)	E-1607/97 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Herziening van de door de Commissie vastgestelde technische voorwaarden voor de productie van gelatine	12
(98/C 82/17)	E-1621/97 van Eva Kjer Hansen aan de Raad Betreft: Minderheidsrechten	13
(98/C 82/18)	E-1636/97 van Doeke Eisma aan de Raad Betreft: Initiatief van Portugal om drugsgebruik te legaliseren	14
(98/C 82/19)	E-1722/97 van Ana Palacio Vallelersundi aan de Raad Betreft: Toegang van het publiek tot documenten van de Raad	14
(98/C 82/20)	E-1813/97 van Freddy Blak aan de Raad Betreft: De ombudsman	14
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1722/97 en E-1813/97	15
(98/C 82/21)	E-1746/97 van Honório Novo en Sérgio Ribeiro aan de Raad Betreft: Invoer van textiel en kleding uit Indonesië	15
(98/C 82/22)	E-1810/97 van Ernesto Caccavale aan de Commissie Betreft: Tegenstrijdigheden met betrekking tot AIDS (Aanvullend antwoord)	16
(98/C 82/23)	E-1821/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Raad Betreft: Bedrijvigheid van de Spaanse scheepswerven in staatseigendom	17
(98/C 82/24)	E-1861/97 van Carlos Pimenta aan de Raad Betreft: Toegang tot specialisatie in de geneeskunde in de Europese Unie	17
(98/C 82/25)	E-1908/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Genetisch gemodificeerde organismen	18
(98/C 82/26)	E-1914/97 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur	19
(98/C 82/27)	E-1922/97 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Vertragingen in het verlenen van rechtshulp in Spanje	20
(98/C 82/28)	E-1928/97 van Salvador Garriga Polledo aan de Raad Betreft: Uitbreiding van de Europese Unie	21
(98/C 82/29)	E-1955/97 van Leonie van Bladel aan de Raad Betreft: Reis door de EU van de Joegoslavische oppositieleider Zoran Djindjic	21
(98/C 82/30)	E-1984/97 van Esko Seppänen aan de Commissie Betreft: Schulden van de lidstaten uit hoofde van pensioenverplichtingen en nakoming daarvan onder de voorwaarden van de gemeenschappelijke munt	22
(98/C 82/31)	E-1985/97 van Olivier Dupuis aan de Raad Betreft: Drugs en vrijheid van meningsuiting	23
(98/C 82/32)	E-1996/97 van Dietrich Elchlepp aan de Commissie Betreft: Hernieuwbare energiebronnen – stimulering en controle op het gebruik van de kredieten	24
(98/C 82/33)	E-1997/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Mesthormonen	25
(98/C 82/34)	E-2002/97 van Glyn Ford aan de Raad Betreft: Vertegenwoordigers van belangengroepen en het personeelsstatuut	25
(98/C 82/35)	E-2055/97 van Frode Kristoffersen aan de Raad Betreft: Nationale minderheden	26

<i>Nummers</i>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	<i>Bladzijde</i>
(98/C 82/36)	E-2069/97 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Aanbestedingen van de Europese Unie	26
(98/C 82/37)	E-2074/97 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Communautaire financiële bijdrage op milieugebied	27
(98/C 82/38)	E-2080/97 van Raphaël Chanterie aan de Raad Betreft: Verlate publicatie van EU-overeenkomsten en -protocollen in het Publikatieblad	27
(98/C 82/39)	E-2094/97 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Afval van elektrische apparaten	28
(98/C 82/40)	E-2105/97 van Jean-Pierre Bébéar aan de Commissie Betreft: De wet-Evin en de beperkingen van het vrije verkeer	29
(98/C 82/41)	E-2109/97 van Johanna Boogerd-Quaak aan de Commissie Betreft: Promotie euro in relatie met Europees sportbeleid	30
(98/C 82/42)	E-2120/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Voorwaarden voor toelating	31
(98/C 82/43)	E-2122/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Beoordeling van de gevolgen voor gezondheid en milieu	31
(98/C 82/44)	E-2126/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Wezenlijke gelijkwaardigheid in afgeleide rassen	31
(98/C 82/45)	E-2128/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Kennisgeving	32
(98/C 82/46)	E-2130/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Voorwaarden voor toelating	32
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2126/97, E-2128/97 en E-2130/97	32
(98/C 82/47)	E-2132/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Voorwaarden voor toelating: toetsing van de informatie van de producent	32
(98/C 82/48)	E-2134/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Voorwaarden voor toelating: toetsing van de informatie van de producent	33
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2132/97 en E-2134/97	33
(98/C 82/49)	E-2136/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Middels biotechnologie geproduceerde enzymen en additieven	33
(98/C 82/50)	E-2138/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Samenstelling van het Permanent Comité voor levensmiddelen	34
(98/C 82/51)	E-2140/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Voorwaarden voor etikettering	34
(98/C 82/52)	E-2144/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Bepalingen inzake etikettering	35
(98/C 82/53)	E-2146/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Sancties op niet-naleving van de bepalingen inzake etikettering	35
(98/C 82/54)	E-2152/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Indiening van DNA-referentiemonsters door de aanvrager van een vergunning voor een product	35
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2144/97, E-2146/97 en E-2152/97	35

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 82/55)	E-2148/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Rassenrichtlijn	36
(98/C 82/56)	E-2150/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Opschrift van het etiket	36
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2148/97 en E-2150/97	36
(98/C 82/57)	E-2154/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Vorm en inhoud van het etiket	36
(98/C 82/58)	E-2156/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Etikettering	37
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2154/97 en E-2156/97	37
(98/C 82/59)	E-2158/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – ongewilde toevoeging van stoffen waarvoor een vergunning is vereist, in traditionele levensmiddelen	37
(98/C 82/60)	E-2160/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – „passende analyse”	38
(98/C 82/61)	E-2162/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Bewijsmethoden	38
(98/C 82/62)	E-2164/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Het aantonen van verschillen	38
(98/C 82/63)	E-2166/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Voorwaarden voor de controle	38
(98/C 82/64)	E-2176/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Bewijsmethoden	38
(98/C 82/65)	E-2178/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Bewijsmethoden	39
(98/C 82/66)	E-2180/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Aantoonbaarheid	39
(98/C 82/67)	E-2182/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Aanpassing van sensitiviteitsgrenzen voor het aantonen van genetische veranderingen	39
(98/C 82/68)	E-2186/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – normen voor laboratoria	39
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2160/97, E-2162/97, E-2164/97, E-2166/97, E-2176/97, E-2178/97, E-2180/97, E-2182/97 en E-2186/97	39
(98/C 82/69)	E-2168/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Uitvoering van de controle	40
(98/C 82/70)	E-2170/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Controlerend personeel	40
(98/C 82/71)	E-2172/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 – Financiële vereisten voor de controle	40

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 82/72)	E-2174/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Onderzoek van niet met behulp van gentechnologie verkregen producten	41
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2168/97, E-2170/97, E-2172/97 en E-2174/97	41
(98/C 82/73)	E-2184/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Verdere ontwikkeling van de bewijsmethoden	41
(98/C 82/74)	E-2188/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — beschikbaarstellen van bewijsinstrumenten door de aanvrager	41
(98/C 82/75)	E-2190/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — deponeren van genetisch gemodificeerde uitgangsoorten en op basis hiervan geteelde soorten	42
(98/C 82/76)	E-2194/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — registratie van de herkomst bij novel-food-producten ...	42
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2188/97, E-2190/97 en E-2194/97	42
(98/C 82/77)	E-2192/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — registratie en veiligheidsgaranties novel-food-producten .	42
(98/C 82/78)	E-2204/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — transparantie van de toelating van novel-food-producten ten opzichte van het publiek	42
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2192/97 en E-2204/97	43
(98/C 82/79)	E-2196/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — evaluatie van de gevolgen van de consumptie van novel-food-producten	43
(98/C 82/80)	E-2198/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — registratie van gegevens betreffende novel-food-producten	43
(98/C 82/81)	E-2200/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — toegang tot gegevens betreffende novel-food-producten .	44
(98/C 82/82)	E-2202/97 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — publicatie van gegevens betreffende novel-food-producten	44
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2198/97, E-2200/97 en E-2202/97	44
(98/C 82/83)	E-2213/97 van Jean-Pierre Bazin aan de Commissie Betreft: Havenkosten in Europese havens — oneerlijke concurrentie	44
(98/C 82/84)	E-2217/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Visserijovereenkomst Europese Unie-Marokko	45
(98/C 82/85)	E-2219/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Samenwerking Europese Unie-Marokko	45
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2217/97 en E-2219/97	45
(98/C 82/86)	E-2221/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Beheer van het communautair initiatief URBAN in Rome	46
(98/C 82/87)	E-2229/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Vooruitgang van de gezondheidsopvoeding in de Griekse scholen	46
(98/C 82/88)	E-2239/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Organisch-biologische voedingsmiddelen	47

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 82/89)	E-2241/97 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Nieuwe vooruitzichten op een ouderdomspensioen voor huisvrouwen	48
(98/C 82/90)	E-2245/97 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: De situatie in de Democratische Republiek Congo	49
(98/C 82/91)	E-2262/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Jaarlijks verslag over het Cohesiefonds 1995	49
(98/C 82/92)	E-2282/97 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Concurrentievervalsing in de West-Europese havens	50
(98/C 82/93)	E-2285/97 van John Iversen en Kirsten Jensen aan de Commissie Betreft: Pesticiden op positieve lijst	51
(98/C 82/94)	E-2286/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Genetisch gemodificeerd koolzaad	51
(98/C 82/95)	E-2288/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: EU-kredieten voor de haventunnel in Dublin	52
(98/C 82/96)	E-2297/97 van John Iversen aan de Commissie Betreft: Pesticiden	53
(98/C 82/97)	E-2301/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: EU-subsidies voor kernenergie en fossiele brandstoffen	53
(98/C 82/98)	E-2303/97 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Financiering van radioprogramma's voor het promoten van het communautair landbouwbeleid	54
(98/C 82/99)	E-2304/97 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Betere verspreiding van informatie over programma's en proefprojecten	54
(98/C 82/100)	E-2315/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Doelmatig energieverbruik van huishoudapparaten	55
(98/C 82/101)	E-2316/97 van James Nicholson (I-EDN) aan de Commissie Betreft: Grondwaterrichtlijn 80/68/EEG	56
(98/C 82/102)	E-2326/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: „Light rail“-systeem voor Dublin	56
(98/C 82/103)	E-2331/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies	58
(98/C 82/104)	E-2337/97 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Het nemen van monsters voor milieu en veiligheidscontrole in kerncentrales in de EU	58
(98/C 82/105)	E-2340/97 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Oormerken voor varkens	59
(98/C 82/106)	E-2342/97 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Verschillen in voorschriften voor autobestuurders	60
(98/C 82/107)	E-2347/97 van Friedhelm Frischenschlager aan de Commissie Betreft: Actieprogramma SOCRATES	60
(98/C 82/108)	E-2351/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanpassing van de aanleg van de hogesnelheidslijn Rome-Napels	62
(98/C 82/109)	E-2352/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwerving adviseur voor de privatisering van de ACEA door de gemeente Rome	62
(98/C 82/110)	E-2360/97 van Katerina Daskalaki aan de Commissie Betreft: Discriminatie van vrouwen in ondernemingen	63
(98/C 82/111)	E-2361/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Traditionele klederdracht in de lidstaten van de EU	64
(98/C 82/112)	E-2372/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Voorstellen voor een EU-verbod op met hormonen behandeld vlees	65

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 82/113)	E-2373/97 van Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Steun aan de sector tafelolijven	65
(98/C 82/114)	E-2374/97 van Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Beschermde benaming van oorsprong van de schapenkaas RONCAL (Navarra)	66
(98/C 82/115)	E-2384/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Aftappen van gegevens uit het informaticasysteem van de Commissie	67
(98/C 82/116)	E-2385/97 van María Estevan Bolea aan de Commissie Betreft: THERMIE-programma	67
(98/C 82/117)	E-2386/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Belastingvrij inkopen op luchthavens	68
(98/C 82/118)	E-2397/97 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Toepassing van de middelen uit het Cohesiefonds	69
(98/C 82/119)	E-2402/97 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Verslag-Pintasilgo	70
(98/C 82/120)	E-2404/97 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Verlaging van de CO ₂ -uitstoot	70
(98/C 82/121)	P-2412/97 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Openbaarmaking van de belangen van leden van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding	71
(98/C 82/122)	E-2421/97 van Joan Vallvé aan de Commissie Betreft: Haarden van varkenspest in het district Lleida	72
(98/C 82/123)	E-2423/97 van Jyrki Otila aan de Commissie Betreft: Verbetering van de brandveiligheid bij laswerk	73
(98/C 82/124)	E-2425/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Financiering door de EU van de Costa del Sol autosnelweg tussen Malaga en Estepona (Spanje)	74
(98/C 82/125)	P-2432/97 van Xaver Mayer aan de Commissie Betreft: Gebruik van alternatieve grondstoffen voor de productie van gist – vermindering van de milieubelasting	74
(98/C 82/126)	E-2433/97 van Wilmya Zimmermann aan de Commissie Betreft: Rechten van de Tupinikim en Guaraní op hun land (Brazilië)	75
(98/C 82/127)	E-2434/97 van Terence Wynn aan de Commissie Betreft: BTW op hygiëneartikelen voor vrouwen	76
(98/C 82/128)	E-2436/97 van Jessica Larive aan de Commissie Betreft: Monniksrobberamp voor kust Mauretanië	77
(98/C 82/129)	E-2439/97 van Friedhelm Frischenschlager aan de Commissie Betreft: Actieprogramma SOCRATES	78
(98/C 82/130)	E-2440/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Schadevergoeding voor de overstromingen in Korinthe	79
(98/C 82/131)	E-2441/97 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: EU-schoolmelkregeling	80
(98/C 82/132)	E-2442/97 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: EU-schoolmelkregeling	80
(98/C 82/133)	E-2443/97 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: EU-schoolmelkregeling	81
(98/C 82/134)	E-2444/97 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: EU-schoolmelkregeling	81
(98/C 82/135)	E-2448/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Schoolmelkprogramma	82
(98/C 82/136)	E-2451/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	82

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 82/137)	E-2452/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	82
(98/C 82/138)	E-2453/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	83
(98/C 82/139)	E-2454/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	83
(98/C 82/140)	E-2455/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	83
(98/C 82/141)	E-2456/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	84
(98/C 82/142)	E-2457/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	84
(98/C 82/143)	E-2458/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	84
(98/C 82/144)	E-2459/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	84
(98/C 82/145)	E-2460/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Communautaire Subsidies	85
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2451/97, E-2452/97, E-2453/97, E-2454/97, E-2455/97, E-2456/97, E-2457/97, E-2458/97, E-2459/97 en E-2460/97	85
(98/C 82/146)	P-2464/97 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Regelgeving voor overheidsopdrachten	86
(98/C 82/147)	E-2466/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Luchtvervoer van gemengd-oxidesplijstof (MOX) van de Britse kerncentrale Sellafield	87
(98/C 82/148)	E-2470/97 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van werknemers	87
(98/C 82/149)	E-2476/97 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Non-proliferatieverdrag	88
(98/C 82/150)	E-2479/97 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Non-food producten in levensmiddelen	89
(98/C 82/151)	E-2481/97 van Ludivina García Arias aan de Commissie Betreft: De beveiliging daar waar spoorlijnen door woonkernen gaan	90
(98/C 82/152)	E-2484/97 van Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Tabaksaccijns op medicinale kruidensigaretten	90
(98/C 82/153)	E-2485/97 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Portwijn – benaming van oorsprong	91
(98/C 82/154)	P-2493/97 van Marilena Marin aan de Commissie Betreft: Transeuropese netwerken: wijzigingen in het prioritair project Milaan-Venetië (hoge-snelheid)	92
(98/C 82/155)	E-2499/97 van Nana Mouskouri aan de Commissie Betreft: Erkenning van beroepsopleiding – richtlijn 92/51/EEG	93
(98/C 82/156)	E-2504/97 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Uitvoering van de resolutie inzake de rol der geslachten	94
(98/C 82/157)	E-2505/97 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Gemeenschappelijk landbouwbeleid en de agrarische werkgelegenheid op het platteland	95
(98/C 82/158)	E-2507/97 van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie Betreft: Problemen van Franse bouwondernemingen in Duitsland	95
(98/C 82/159)	E-2511/97 van Riccardo Nencini aan de Commissie Betreft: Stortplaats „Rio Torto” in de provincie Pisa (Italië)	96

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 82/160)	E-2512/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van voetballers	97
(98/C 82/161)	E-2515/97 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Informatief bezoek in een vleesverwerkend bedrijf	98
(98/C 82/162)	E-2518/97 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Particuliere levering van politieuniformen in Beieren	99
(98/C 82/163)	E-2520/97 van Renate Heinisch aan de Commissie Betreft: Vergelijking van het Vierde Kaderprogramma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie met het voorstel van de Commissie voor het Vijfde Kaderprogramma	99
(98/C 82/164)	E-2522/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Inschaling van pas in dienst genomen ambtenaren van de Commissie naar rang en salaristrap	100
(98/C 82/165)	E-2527/97 van Joan Vallvé aan de Commissie Betreft: Wéér aanvallen door Franse boeren	101
(98/C 82/166)	E-2528/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Veiligheid van de kerncentrales in Oekraïne	101
(98/C 82/167)	E-2529/97 van José Happart aan de Commissie Betreft: Doorzichtigheid en democratie in verband met de werking van de raadgevende wetenschappelijke comités van de Europese Unie en de terzake geldende voorschriften	102
(98/C 82/168)	E-2532/97 van Gunilla Carlsson aan de Commissie Betreft: Overheidssubsidie en transparantie	103
(98/C 82/169)	E-2533/97 van Kirsten Jensen aan de Commissie Betreft: Gewasbeschermingsmiddelen	104
(98/C 82/170)	E-2534/97 van Kirsten Jensen en John Iversen aan de Commissie Betreft: Welzijn van dieren	104
(98/C 82/171)	E-2547/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Voorbereiding speciale Europese Raad over werkgelegenheid	104
(98/C 82/172)	E-2548/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: De verwachtingen ten aanzien van de speciale Europese Raad over werkgelegenheid	105
(98/C 82/173)	E-2549/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: De komende speciale Europese Raad over werkgelegenheid	105
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2547/97, E-2548/97 en E-2549/97	105
(98/C 82/174)	E-2556/97 van Harald Ettl aan de Commissie Betreft: Discriminerende leeftijdsbeperkingen bij vacatures bij EU-instellingen	106
(98/C 82/175)	E-2720/97 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Discriminatie uit hoofde van de leeftijd bij de aanwerving – Ontwerp-Verdrag van Amsterdam	106
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2556/97 en E-2720/97	106
(98/C 82/176)	E-2559/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Vervoer van levende dieren	107
(98/C 82/177)	E-2560/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Betalingen Euratom aan kerninstallatie Sellafield, Groot-Brittannië	107
(98/C 82/178)	E-2562/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Discriminatie van niet-Britten door Eurostar	108
(98/C 82/179)	E-2570/97 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Vervolging in een lidstaat	108
(98/C 82/180)	P-2573/97 van Bill Miller aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de Unie	109
(98/C 82/181)	E-2575/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Personeel en werkzaamheden van het Europees Milieuagentschap (EMA)	109

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 82/182)	E-2579/97 van Reino Paasilinna aan de Commissie Betreft: Controle op Brits rundvlees in de interne markt	110
(98/C 82/183)	P-2642/97 van Jean-Antoine Giansily aan de Commissie Betreft: Niet-naleving van het embargo op de export van Brits rundvlees	110
(98/C 82/184)	P-2643/97 van Inger Schörling aan de Commissie Betreft: Uitvoer van rundvlees ondanks verbod	111
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2579/97, P-2642/97 en P-2643/97	111
(98/C 82/185)	E-2581/97 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Verplichte invoer in Europa van Amerikaans vlees met hormonen	112
(98/C 82/186)	E-2584/97 van Hilde Hawlicek aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de onderwijsprogramma's tot de LMOE	112
(98/C 82/187)	E-2586/97 van Hilde Hawlicek aan de Commissie Betreft: Groepering van de activiteiten ter bevordering van onderzoek op het gebied van het onderwijs	113
(98/C 82/188)	E-2589/97 van Hilde Hawlicek aan de Commissie Betreft: Europese cultuurhoofdstad en Europese cultuurmaand	114
(98/C 82/189)	P-2594/97 van W.G. van Velzen aan de Commissie Betreft: Staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling en mededinging	115
(98/C 82/190)	P-2595/97 van Luigi Vinci aan de Commissie Betreft: Binnenhaven Segrate-Lacchiarella	115
(98/C 82/191)	P-2618/97 van Jan Sonneveld aan de Commissie Betreft: Export van droge pluimveemest naar Frankrijk	116
(98/C 82/192)	E-2623/97 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Mordechai Vanunu	117
(98/C 82/193)	P-2628/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Ontwikkelingsactie in Corviale, georganiseerd door de gemeente Rome	117
(98/C 82/194)	P-2633/97 van Georg Jarzembowski aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van Duitse studenten die deel nemen aan uitwisselingsprogramma's in Frankrijk	118
(98/C 82/195)	E-2638/97 van Pavlos Sarlis, Efthymios Christodoulou en Stelios Argyros aan de Commissie Betreft: Boete voor het particuliere televisiekanaal Antenna	119
(98/C 82/196)	E-2639/97 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Volgens het minimumprijstelsel uit de markt genomen vis	120
(98/C 82/197)	E-2645/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Werkzaamheden van het Conflict Prevention Network en de gevolgen daarvan voor de Europese Commissie	120
(98/C 82/198)	E-2647/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Gebonden cafés /Inntrepreneur Pub Company Limited	121
(98/C 82/199)	E-2651/97 van Roberto Mezzaroma aan de Commissie Betreft: De vervaardiging van de Europese munt	122
(98/C 82/200)	E-2653/97 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval	123
(98/C 82/201)	E-2661/97 van Patricia McKenna aan de Raad Betreft: Noodzakelijke opnemings van overeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie in de Wereldhandelsorganisatie	124
(98/C 82/202)	P-2663/97 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Rationele planningstechnieken in de elektriciteits- en gasdistributiesector	124
(98/C 82/203)	P-2664/97 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Hervorming van het GLB en steun voor akkerbouwgewassen	125

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 82/204)	E-2670/97 van Jyrki Otila aan de Commissie Betreft: Steun aan de audiovisuele sector	125
(98/C 82/205)	E-2677/97 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Verdrag van Washington over de bescherming van diersoorten — verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantesoorten door controle van de handel	126
(98/C 82/206)	E-2679/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: De Top van Amsterdam en nieuwe arbeidsplaatsen	126
(98/C 82/207)	E-2680/97 van María Sornosa Martínez en Angela Sierra González aan de Commissie Betreft: Schending van het gelijkheidsbeginsel in het kartuizerklooster Aula Dei in Zaragoza	127
(98/C 82/208)	E-2682/97 van María Sornosa Martínez en Pedro Marset Campos aan de Commissie Betreft: Wettelijke bescherming van het Marjal del Moro gebied (Valencia)	128
(98/C 82/209)	E-2691/97 van James Provan aan de Commissie Betreft: Gebruik van EFRO-fondsen in Sobral, Portugal	128
(98/C 82/210)	E-2693/97 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Jacht op zeehonden in de Witte Zee	129
(98/C 82/211)	E-2701/97 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Dubbele premieheffing over aanvullende pensioenen	129
(98/C 82/212)	P-2714/97 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Vrijwaringsmaatregelen	130
(98/C 82/213)	E-2717/97 van Heidi Hautala aan de Commissie Betreft: Stoffen die de ozonlaag aantasten	131
(98/C 82/214)	E-2721/97 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Overstromingen in Palencia (Spanje)	132
(98/C 82/215)	P-2729/97 van Marianne Thyssen aan de Commissie Betreft: Compensatieregeling voor Nederlandse tankstationuitbaters langs de Belgische en Duitse grens	133
(98/C 82/216)	E-2734/97 van Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Publicatie van het Verdrag van Amsterdam in het Publikatieblad	133
(98/C 82/217)	E-2735/97 van José Happart aan de Commissie Betreft: De situatie van de lijnzaadproductie in het Verenigd Koninkrijk	134
(98/C 82/218)	E-2741/97 van Gianni Tamino en Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Bescherming van natuurlijke habitats op het schiereiland Akamas (Cyprus)	135
(98/C 82/219)	E-2748/97 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Rechten van gehandicapte werknemers in de EU	136
(98/C 82/220)	E-2749/97 van Ludivina García Arias aan de Commissie Betreft: Toelating van technische ingenieurs uit Spanje tot A-concoursen van de Europese instellingen	136
(98/C 82/221)	E-2755/97 van Hilde Hawlicek aan de Commissie Betreft: Follow-up van het Europese jaar tegen het racisme	137
(98/C 82/222)	E-2756/97 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Euro-infocentrum van de IHK Regensburg	138
(98/C 82/223)	E-2764/97 van Irene Soltwedel-Schäfer aan de Commissie Betreft: Bovine Spongiforme Encephalopathie/ziekte van Creutzfeldt-Jakob	138
(98/C 82/224)	E-2768/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Instelling van een juridisch en ethisch kader voor het klonen	139
(98/C 82/225)	E-2775/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Economische gevolgen van Natura 2000	140
(98/C 82/226)	E-2776/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Kinderbescherming	141

<u>Nummer</u>	Inhoud (<i>vervolg</i>)	Bladzijde
(98/C 82/227)	P-2801/97 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Kerncentrale te Temelin in de Republiek Tsjechië	142
(98/C 82/228)	E-2803/97 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Mensenrechten in Honduras	143
(98/C 82/229)	E-2806/97 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Statistieken van verkeersongevallen	144
(98/C 82/230)	E-2807/97 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Goederenvervoer per spoor	144
(98/C 82/231)	E-2815/97 van Pervenche Berès aan de Commissie Betreft: Invaliditeitsbewijs	144
(98/C 82/232)	E-2817/97 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Beheer van het Socrates-programma	145
(98/C 82/233)	E-2825/97 van Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Handel in anabole steroïden	146
(98/C 82/234)	E-2828/97 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Aandelendistributiesysteem van bouwspaarkassen na omschakeling naar NV-status	146
(98/C 82/235)	E-2837/97 van Eolo Parodi en Giancarlo Ligabue aan de Commissie Betreft: Procedure voor de controle op staatssubsidies	146
(98/C 82/236)	P-2838/97 van Kyösti Virrankoski aan de Commissie Betreft: De voorbereiding van het programma Natura 2000 in Finland	147
(98/C 82/237)	P-2861/97 van Arlene McCarthy aan de Commissie Betreft: Onderzoek inzake anti-dumpingrechten op de uitvoer van ongebleekt katoen uit India, Pakistan, Indonesië, Turkije, China en Egypte	148
(98/C 82/238)	P-2869/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Programma MEDIA II	149
(98/C 82/239)	P-2877/97 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Overeenstemming tussen het beleid van de Commissie en de resolutie van de Raad van 18 juni 1992 inzake de verkooppraktijken in derde landen van in de Gemeenschap gevestigde fabrikanten van vervangingsmiddelen voor moedermelk	150
(98/C 82/240)	P-2913/97 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: EU-steun voor Kenia	151
(98/C 82/241)	P-3146/97 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Aanbod van kunstbomen en -wijnstokken	151

I*(Mededelingen)***EUROPEES PARLEMENT****SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD**

(98/C 82/01)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3566/96**van Ulf Holm (V) aan de Raad***(12 december 1996)**Betreft: Drugsbestrijding*

Een tijd geleden verscheen er een nieuw alarmerend rapport over drugsmisbruik door jongeren in de provincie Malmöhus in Zuidwest-Zweden. Uit het rapport blijkt dat van heel Zweden het gebied rond Malmö en Lund het meest te lijden heeft en dat dit onder andere wordt veroorzaakt door de nabijheid van Denemarken en het continent. Sinds Zweden is toegetreden tot de EU zijn de grenscontroles tussen Zweden en Denemarken sterk verslechterd, wat geleid heeft tot een toename van de drugshandel over de Sont.

Aangezien het Ierse voorzitterschap bij zijn aantreden verklaarde prioriteit toe te kennen aan de drugsbestrijding zou ik de Raad het volgende willen vragen:

Waarom worden de gezondheid en de toekomst van jongeren binnen de EU niet beschermd door behoorlijke grenscontroles tussen de lid-staten te handhaven als een van de middelen ter beperking van de drugshandel en daarmee ter vermindering van de verkrijgbaarheid van drugs?

Antwoord*(16 oktober 1997)*

In artikel 7 A van het EG-Verdrag staat dat „de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen omvat waarin het vrije verkeer van goederen ... is gewaarborgd...”.

Om de Unie als ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te handhaven en te ontwikkelen, zijn er in het ontwerp-Verdrag van Amsterdam bepalingen opgenomen voor passende maatregelen ter bestrijding van de illegale drugshandel en andere vormen van internationale criminaliteit.

De Raad heeft de afgelopen jaren op het gebied van Justitie en Binnenlandse zaken een groot aantal maatregelen aangenomen. In juni 1993 besloten de Ministers van Binnenlandse Zaken tot de oprichting van de Europol Drugseenheid (EDE), die thans operationeel is met een personeelsbestand van meer dan 100 personen uit alle lidstaten. In maart 1995 is het mandaat van EDE door een Gemeenschappelijk Optreden uitgebreid. Andere belangrijke maatregelen zijn:

- Overeenkomst van 26 juli 1995 tot oprichting van een Europese Politiedienst (Europol), die eind 1997 door de nationale parlementen geratificeerd moet zijn zodat Europol in 1998 volledig operationeel kan worden,
- Overeenkomst van 26 juli 1995 inzake het gebruik van informatica op douanegebied,
- de ondertekening van het Uitleveringsverdrag op 26 september 1996,
- gemeenschappelijk optreden van 14 oktober 1996 houdende een beleidskader voor de initiatieven van de lidstaten betreffende de verbindingsofficieren,

- gemeenschappelijk optreden van 29 november 1996 inzake de samenwerking tussen de douaneautoriteiten en handelsondernemingen bij de bestrijding van drugshandel.
- gemeenschappelijk optreden van 29 november 1996 inzake het aanleggen en bijhouden van een repertorium voor specialistische bekwaamheden, vaardigheden en expertise op het gebied van de bestrijding van de internationale georganiseerde criminaliteit teneinde de samenwerking tussen de lidstaten van de Europese Unie op het gebied van wetshandhaving te vergemakkelijken,
- gemeenschappelijk optreden van 29 november 1996 inzake de uitwisseling van informatie over de chemische beschrijving van drugs met het oog op de vergemakkelijking van een betere samenwerking tussen de lidstaten bij de bestrijding van de illegale drugshandel,
- resolutie van de Raad van 29 november 1996 betreffende het opstellen van overeenkomsten tussen politie en douane inzake drugsbestrijding,
- resolutie van de Raad van 29 november 1996 betreffende maatregelen voor de aanpak van het probleem van het drugstoerisme in de Europese Unie,
- resolutie van de Raad van 16 december 1996 betreffende maatregelen ter bestrijding en uitroeiing van de illegale teelt en productie van drugs in de Europese Unie,
- gemeenschappelijk optreden van 17 december 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen en praktijken van de lidstaten van de Europese Unie ter bestrijding van drugsverslaving en ter voorkoming en bestrijding van de illegale drugshandel,
- gemeenschappelijk optreden van 20 december 1996 houdende een gemeenschappelijk programma voor uitwisseling en opleiding van en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties (OISIN),
- resolutie van de Raad van 20 december 1996 inzake de toepasselijke sanctie bij ernstige vormen van illegale handel in drugs,
- verslag van de tijdens de Europese Raad van Dublin ingestelde Groep op Hoog Niveau „Georganiseerde Criminaliteit”, dat door de Europese Raad van Amsterdam is goedgekeurd,
- het onder het Ierse Voorzitterschap goedgekeurde Grotius-programma voor de uitwisseling van magistraten,
- de onder het Ierse Voorzitterschap overeengekomen versterking van het Raadssecretariaat om taken te kunnen vervullen in verband met de coördinatie van politieke en justitiële samenwerking.

Daarnaast wordt een groot aantal acties ondernomen ter verbetering van de bestrijding van drugshandel, bijv. op het gebied van de ontwikkeling van de techniek van de gecontroleerde leveringen, en ter bestrijding van het witwassen van geld.

(98/C 82/02)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0191/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Raad
(6 februari 1997)

Betreft: Voorkeursbehandeling van Spaanstalige kandidaten bij vergelijkende onderzoeken

Tussen april en eind november 1996 heeft het Secretariaat-generaal van de Raad twee vergelijkende onderzoeken aangekondigd voor de aanwerving van secretaressen.

In Publikatieblad C 110 A van 16 april 1996 is de aankondiging verschenen van een algemeen vergelijkend onderzoek voor Spaanstalige secretaressen met het nummer C/374.

In Publikatieblad C 332 A van 7 november 1996 is de aankondiging verschenen van een algemeen vergelijkend onderzoek voor Portugeestalige secretaressen met het nummer C/370.

In Publikatieblad C 357 A van 26 november 1996 is de aankondiging verschenen van een algemeen vergelijkend onderzoek voor Griekstalige secretaressen met het nummer EURO/C/120 met het oog op de opstelling van een reservelijst voor alle organen van de Europese Unie.

De leeftijdsgrens is zowel voor Portugeestalige (C/370) als voor Griekstalige kandidaten (EURO/C/120) vastgesteld op 36 jaar, zoals bij dergelijke vergelijkende onderzoeken altijd het geval is.

Bij het vergelijkend onderzoek voor de aanwerving van Spaanstalige secretaresses werden echter kandidaten tot 50 jaar aanvaard.

Met dit besluit krijgen de Spaanstalige kandidaten een schandalige voorkeursbehandeling en wordt ingedruist tegen de tot nu toe geldende regels.

Kan de Raad meedelen om welke redenen hij een dergelijke aankondiging speciaal voor de Spaanstalige kandidaten heeft gepubliceerd?

Kan hij voorts meedelen of hij zal overgaan tot een hernieuwde aankondiging van de betrokken vergelijkende onderzoeken, waarbij voor alle burgers van de EU dezelfde voorwaarden gelden?

Antwoord

(16 oktober 1997)

De aandacht van de Geachte Afgevaardigde wordt allereerst gevestigd op de bepalingen van het Statuut in bijlage III betreffende de procedure voor een vergelijkend onderzoek, waaruit duidelijk blijkt dat kwesties inzake de leeftijdsgrens voor de aanwerving van ambtenaren aan het oordeel van het tot aanstelling bevoegde gezag worden overgelaten, alsmede op de klassieke jurisprudentie ter zake, volgens welke „het tot aanstelling bevoegde gezag over een ruime discretionaire bevoegdheid bij de vaststelling van de voorwaarden van het vergelijkend onderzoek beschikt” (1).

Zo heeft, in het geval van het vergelijkend onderzoek voor de aanwerving van Spaanstalige secretaresses, waarop de Geachte Afgevaardigde in zijn vraag doelt, het tot aanstelling bevoegde gezag, na de ter zake bevoegde paritaire organen gehoord te hebben, het wenselijk geacht de leeftijdsgrens op 50 jaar te stellen.

De Raad voegt hieraan toe dat, ingevolge verzoeken van de begrotingsautoriteit en met name bij besprekingen op het niveau van de dialoog (1995), in een verslag van een werkgroep onder de titel „Rationalisering van de administratieve uitgaven” is aanbevolen vergelijkende onderzoeken op interinstitutionele basis te organiseren. Het Secretariaat-Generaal van de Raad, alsmede de andere instellingen hebben, gevolg gevend aan die aanbeveling, regelingen getroffen voor het gemeenschappelijk organiseren van vergelijkende onderzoeken en het harmoniseren van de toegang tot vergelijkende onderzoeken; een van de punten daarvan was het vaststellen van de leeftijdsgrens op 35 jaar voor de toegang tot vergelijkende onderzoeken voor posten in de aanvangsrang (d.w.z. D4, D3, C5, B5 en A7).

Voor de toegang tot de tussenloopbanen (rangen D1, C3, C1, B3, B1 en A5) is de algemene leeftijdsgrens 50 jaar.

Exceptioneel kan elke instelling evenwel, om aan specifieke aanwervingsbehoeften te voldoen of om rekening te houden met de arbeidsmarkt op bepaalde gebieden, de leeftijdsgrens differentiëren.

(1) Zie r.o. 24 van het arrest van 28.11.91 in de zaak Van Hecken t/ESC, T-158, Jurispr. II-1354.

(98/C 82/03)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0520/97 van Graham Watson (ELDR) aan de Raad

(19 februari 1997)

Betreft: Heroïnehandel vanuit Turkije

Zou de Raad aan de politie in Neder-Saksen willen verzoeken om het bewijsmateriaal waarop rechter Rolf Schwalbe doelde en dat erop duidt dat twee families in Istanboel de heroïnesmokkel naar Duitsland en België controleren, onder protectie van de Turkse minister van Buitenlandse Zaken, Tansu Ciller, te publiceren? Beschikt de Raad over informatie over de vermeende banden tussen de Turkse maffia en politici die in de Turkse media onder de aandacht gebracht zijn?

Antwoord*(28 oktober 1996)*

De door de Geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde kwestie valt onder de bevoegdheid van de instanties van de betrokken lidstaat; het ligt niet op de weg van de Raad om op de voorgestelde wijze op te treden.

In de Raadsinstanties wordt thans wel een diepgaande bespreking gehouden van de maatregelen ter bestrijding van de organisaties die zich bezighouden met de heroïnesmokkel op de Balkanroute, zulks op basis van een verslag van de EDE.

(98/C 82/04)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0952/97**van Peter Truscott (PSE) aan de Raad***(10 maart 1997)*

Betreft: Beperking van de bewegingsvrijheid door de Belgische autoriteiten

Na recente uitspraken van het Europees Hof van Justitie tegen de Belgische regering over onwettige beperking van de bewegingsvrijheid van EU-burgers blijken de Belgische autoriteiten nu het reisverkeer van staatsburgers van derde landen aan onaanvaardbare beperkingen te onderwerpen.

Denkt de Raad de berichten te onderzoeken dat de Belgische ambassade in Londen weigert om binnen een redelijke termijn visums af te geven aan staatsburgers van derde landen en daarmee het reisverkeer binnen de EU voor toeristen en zakenmensen die vanuit Groot-Brittannië vertrekken de facto verhindert? Denkt de Raad verslag uit te brengen van zijn onderzoek?

Kan de Raad verder ook een veroordeling uitspreken over wat er uitziet als de toenemende onverdraagzaamheid en het toenemend racisme van de Belgische autoriteiten die bevoegd zijn voor de afgifte van reis- en werkvergunningen aan EU-burgers en burgers van derde landen?

Antwoord*(16 oktober 1996)*

De Geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord op zijn mondelinge vraag nr. H-0355/97 van 14 mei 1997.

(98/C 82/05)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1009/97**van Cristiana Muscardini (NI) aan de Raad***(24 maart 1997)*

Betreft: Conflict Rwanda/Zaire

De eventualiteit van totale oorlog in het gebied van de grote meren is helaas werkelijkheid geworden, met alle trieste gevolgen vandien: moordpartijen, rassenhaat en tragisch lijden van de weerloze bevolking, ouderen, vrouwen en kinderen.

De Europese Unie is er niet in geslaagd de totale oorlog te verhinderen en heeft eens te meer haar onvermogen getoond om eensgezind op te treden bij internationale politieke gebeurtenissen.

1. Is de Raad bereid de lidstaten die veel gezag hebben in dit deel van Afrikate verzoeken om hun invloed aan te wenden met het doel een vredesconferentie bijeen te roepen ter regeling van het conflict?
2. Is de Raad bereid de macht van deze staten in de Verenigde Naties aan te wenden, opdat op de conferentie een globale politieke regeling van het conflict in het gebied van de grote meren kan worden bereikt?

Antwoord*(17 oktober 1997)*

De Raad volgt de gebeurtenissen in Rwanda en Zaïre op de voet en heeft de situatie in het gebied van de Grote Meren sedert het conflict in Zaïre is uitgebroken op elke zitting besproken. De Raad maakt geen enkel onderscheid tussen zijn leden, maar verwacht dat elk van hen al het mogelijke doet om de besluiten of conclusies van de Raad ten uitvoer te leggen. De Raad heeft herhaaldelijk zijn steun betuigd aan de bemiddelingspogingen van de Verenigde Naties, de OAE, de leiders in de regio en de Speciale Gezant van de EU en heeft actief deelgenomen aan hun bemiddelingsinspanningen. Tevens heeft de Raad herhaaldelijk zijn steun betuigd aan een internationale conferentie onder de auspiciën van de Verenigde Naties en de OAE om een politieke oplossing te vinden voor de diverse conflicten in de regio.

(98/C 82/06)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1060/97**van Jacques Donnay (UPE) en Jean-Claude Pasty (UPE) aan de Raad***(24 maart 1997)*

Betreft: Handel in cocaïne afkomstig uit Suriname

De bevolking van Noord-Frankrijk, en met name het gebied rond Lille, ondervindt in toenemende mate de desastreuze gevolgen van de handel in drugs afkomstig uit Colombia en Suriname, die via Nederland worden doorgevoerd.

De Nederlandse pers heeft onlangs nog bericht over de omvang van de cocaïnehandel die in verband staat met de activiteiten van de Surinaamse mafia.

De Nederlandse minister van Justitie beschikt, naar het schijnt, thans over voldoende bewijzen om de organisatoren van deze handel, die zeer wel bekend zijn, te kunnen vervolgen.

Het zou wenselijk zijn dat de Nederlandse justitie een initiatief in deze zin zou ondernemen, want dat zou een aanvulling zijn op de reeds gedane diplomatieke stappen.

1. Is de voorzitter van de Europese Raad voornemens, gezien het feit dat de Europese Raad de bestrijding van de drugshandel tot een van zijn prioriteiten heeft verklaard, de Nederlandse regering ertoe aan te sporen maatregelen te nemen tegen degenen die deze handel op touw zetten?
2. Is de voorzitter van de Europese Raad voorts bereid samenwerking tot stand te brengen, met name op het niveau van de politiekorpsen en wat betreft de toegang tot de desbetreffende dossiers, met zijn partners in de Unie die het slachtoffer zijn van deze handel?

Antwoord*(16 oktober 1996)*

1. De strijd tegen de drugshandel was tijdens de tweede helft van 1996 en de eerste helft van 1997 één van de hoogste prioriteiten van zowel het Ierse als het Nederlandse Voorzitterschap. Er werden een aantal Raadsbesluiten genomen ter versterking van de samenwerking tussen de lidstaten en hun rechtshandavingsinstanties in de strijd tegen drugs, zoals:

- het gemeenschappelijk optreden van 29 november 1996 inzake de samenwerking tussen de douaneautoriteiten en handelsondernemingen bij de bestrijding van drugshandel,
- het gemeenschappelijk optreden van 29 november 1996 inzake de uitwisseling van informatie over de chemische descriptie van drugs met het oog op de vergemakkelijking van een betere samenwerking tussen de lidstaten bij de bestrijding van de illegale drugshandel,
- de Resolutie van de Raad van 29 november 1996 betreffende het opstellen van overeenkomsten tussen politie en douane inzake drugsbestrijding,
- het gemeenschappelijk optreden van 17 december 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen en praktijken van de lidstaten ter bestrijding van drugsverslaving en ter voorkoming en bestrijding van de illegale drugshandel,

- de Resolutie van de Raad van 20 december 1996 inzake de toepasselijke sanctie bij ernstige vormen van illegale handel in drugs,
- het gemeenschappelijk optreden van 9 juni 1997 betreffende het verfijnen van de criteria voor gerichte controle, selectiemethodes, enz. en het verzamelen van douane- en politie-informatie, en
- het gemeenschappelijk optreden van 16 juni 1997 betreffende de uitwisseling van informatie, de risicobeoordeling en de controle inzake nieuwe synthetische drugs.

2. De samenwerking tussen de Europese Unie en de Latijns-Amerikaanse regio in de strijd tegen de drugshandel wordt eveneens voortdurend uitgebreid. In september 1995 vond een ministeriële bijeenkomst met de Andesgemeenschap plaats. Ingevolge deze bijeenkomst werden in maart 1996 en juni 1997 deskundigenvergaderingen op hoog niveau gehouden.

3. Onder het Nederlandse Voorzitterschap werd bijzondere aandacht besteed aan acties tegen Latijns-Amerikaanse criminele organisaties. De Europol-Drugseenheid (EDE) heeft een verslag opgesteld; de tenuitvoerlegging van haar aanbevelingen zal onder het Luxemburgse Voorzitterschap van start gaan.

Tot nu toe heeft het Voorzitterschap geen specifieke actie ondernomen met betrekking tot de handel in drugs afkomstig uit Suriname.

Het instellen van strafrechtelijke vervolging of een andere actie door een bepaalde lidstaat behoort tot de bevoegdheden van de lidstaat en valt niet binnen het kader van de activiteiten van de Raad.

(98/C 82/07)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1133/97
van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Raad
(24 maart 1997)

Betreft: Nieuwe NAVO-organisatie voor onderzoek en technologie

De nieuwe O&T-Raad, die eind november 1996 zijn eerste vergadering belegde als bestuursorgaan voor de Organisatie van Onderzoek en Technologie van de NAVO, vervangt de vorige bestuursraden van de defensie-analysegroep en de AGARD (Adviesgroep voor Ruimte-O&O).

In de toekomst zal in het kader van het vijfde kaderprogramma groot belang worden toegekend aan ruimtetechnologie, bovendien is het in communautair kader steeds belangrijker te beschikken over wetenschappelijk grondig onderbouwde technologische studies. Is de Raad tegen deze achtergrond voornemens voort te bouwen op de rapporten over technologische samenwerking, die sinds 1995 verschijnen, en hieruit conclusies te trekken met betrekking tot de mogelijke implicaties voor de ontwikkeling van civieltechnologie met behulp van deze informatiebron, waartoe de meeste lidstaten toegang hebben?

Antwoord

(17 oktober 1997)

Onderzoek betreffende luchtvaarttechnologieën is een van de groeisectoren van de communautaire OTO-kaderprogramma's. Momenteel worden diverse projecten op dit gebied uit middelen van het 4e kaderprogramma gefinancierd.

De financiering heeft enkel betrekking op de civiele aspecten van de luchtvaarttechnologie aangezien het communautaire kaderprogramma geen steun verleent aan militair onderzoek, dat niet onder het EG-Verdrag valt.

Ik kan de geachte afgevaardigde meedelen dat er binnen de Raad geen forum bestaat voor de gedachtewisseling met NAVO-organisaties op dit gebied en dat dit ook niet is gepland voor de toekomst. De Raad is derhalve ook niet zinnens de rapporten waarnaar in de vraag wordt verwezen te bespreken of van nabij te volgen.

(98/C 82/08)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1479/97**van Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) aan de Raad***(24 april 1997)*

Betreft: Omzetting van het Finse B-quotum voor bietsuiker in een A-quotum om een voldoende verwerkingscapaciteit te waarborgen

Het Finse quotum voor de productie van bietsuiker bedraagt in totaal 146.776 ton, bestaande uit een A-quotum van 133.433 ton en een B-quotum van 13.343 ton. Het Finse A-quotum bedraagt 1,1% en het B-quotum 0,5% van de respectievelijke quota voor de hele EU.

Het Finse quotum voor de productie van ruwe suiker bedraagt 60.000 ton. De consumptie van suiker bedraagt in Finland jaarlijks 200.000 ton. In Finland bestaat dus een duidelijke onderproductie van suiker en Finland heeft dan ook hoegenaamd geen baat bij de communautaire steun voor de suikersector. In feite steunt Finland de suikersectoren in de overproducerende lidstaten middels het betalen van productieheffingen en opslagbijdragen. De Finse productieheffing voor 1995/96 bedroeg 27,5 miljoen FIM, waarvan de basisheffing voor het A-quotum 996.215,30 FIM bedroeg en de productieheffing voor het B-quotum 16.556.660,14 FIM. Finland financiert de suikersector van de EU met 27,5 miljoen FIM, voor 40% betaald door de industrie en voor 60% door de boeren.

De geringe omvang van het quotum voor bietsuiker heeft ertoe geleid dat in Finland in 1998 de suikerfabriek te Janakkala gesloten zal worden omdat het quotum te klein is om drie fabrieken draaiende te houden. Het quotum voor bieten dat in 1995 bij de toetredingsonderhandelingen is overeengekomen was vanaf het begin al te klein, hetgeen leidde tot grotere kosten per te verwerken eenheid.

De sluiting van genoemde fabriek betekent het onmiddellijke verlies van 150 arbeidsplaatsen en berooft meer dan duizend verbouwers van suikerbieten van hun inkomen.

Voor Finland moet een quotum voor de productie van suikerbieten worden vastgesteld dat in redelijke verhouding staat tot de binnenlandse consumptie. Daarom moet het Finse B-quotum van 13.343 ton worden omgezet in een A-quotum, waardoor de te betalen productieheffing daalt van 27,5 miljoen FIM naar 10,9 miljoen FIM. Dit zou de Finse suikersector rendabeler maken en een rechtvaardiger productie- en verwerkingscapaciteit garanderen.

Antwoord*(16 oktober 1997)*

Momenteel ligt er bij de Raad geen Commissievoorstel over de omvang de suikerquota ter tafel.

Wat de suikerregeling betreft, zou de Raad er de Geachte Afgevaardigde echter op willen wijzen dat:

- de suikerconsumptie van een lidstaat niet de enige doorslaggevende factor is voor de omvang en samenstelling van zijn suikerquotum;
- over het suikerquotum voor Finland overeenstemming werd bereikt in het kader van de onderhandelingen over de toetreding van Finland tot die Unie. Vervolgens heeft de Raad, bij de herziening van de communautaire suikerregeling in april 1995, de omvang van de productiequota voor Finland en de andere lidstaten bevestigd. Het voor Finland vastgestelde B-quotum bedraagt 10 % van het A-quotum, net zoals voor vijf andere lidstaten;
- bij de suikerregeling rekening is gehouden met de voorzieningssituatie, omdat in gebieden met een tekort afgeleide geregionaliseerde prijzen voor suiker gelden; deze prijzen zijn hoger dan de algemene communautaire prijs, zodat ook de opbrengst voor suikerproducenten en bietentelers in die gebieden hoger uitvalt. Dit is eveneens voor Finland het geval.

(98/C 82/09)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1487/97**van Tony Cunningham (PSE) aan de Raad***(30 april 1997)*

Betreft: Evaluatie van het gezamenlijk optreden tegen mensenhandel

Welke stappen denkt de Raad op korte termijn te nemen om de doelstellingen te verwezenlijken die zijn voorgesteld in het kader van het gemeenschappelijk optreden tegen de mensenhandel en het seksueel misbruik van kinderen dat op 24 februari 1997 van kracht werd?

Hoe denkt de Raad de doeltreffendheid van dit optreden te evalueren in de periode die vooraf gaat aan de officiële evaluatie van het gemeenschappelijk optreden eind 1999?

Antwoord*(16 oktober 1997)*

De Raad hecht groot belang aan de problematiek die het Geachte Parlementslid aan de orde stelt en houdt zich actief met deze materie bezig in de desbetreffende groepen van de Raad, zoals de Groep Europol, de Groep Wederzijdse Bijstand en de Groep Drugs en Georganiseerde Criminaliteit.

Deze besprekingen zijn gericht op een betere coördinatie van de inspanningen van de lidstaten en de internationale organisaties die op dit gebied werkzaam zijn, zoals ICPO/Interpol, de Raad van Europa, en in toenemende mate EDU/Europol. In de besprekingen is tot dusver de nadruk gelegd op de noodzaak de uitwisseling van informatie tussen lidstaten te bevorderen en te vergemakkelijken, internationale onderzoeken analytisch te ondersteunen, het concept „centres of excellence” dat momenteel binnen EDU/Europol wordt uitgewerkt, te ontwikkelen en het onderwerp op te nemen in het jaarlijkse verslag betreffende georganiseerde criminaliteit in de EU.

Het Nederlandse Voorzitterschap van de Raad heeft van 24 tot en met 26 april 1997 in Den Haag een ministeriële conferentie over vrouwenhandel georganiseerd. De tijdens die conferentie aangenomen verklaring is openbaar gemaakt.

De Raad is voornemens de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk optreden in 1998 voor het eerst te evalueren.

(98/C 82/10)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1490/97**van Angela Sierra González (GUE/NGL) aan de Commissie***(30 april 1997)*

Betreft: Bescherming van walvisachtigen rond Tenerife en La Gomera (Canarische eilanden)

De zeestraat tussen de eilanden Tenerife en La Gomera is een watergebied van hoge natuurlijke en wetenschappelijke waarde vanwege het op grote schaal voorkomen van walvissoorten als de Globicephala macrorhynchus en de Tursiops truncatus. Beide soorten vallen onder richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾ van de Raad betreffende de instandhouding van natuurlijke habitats van in het wild levende dieren, en dan met name de bijlagen IV en II, waarbij in dit geval sprake is van een observatiegebied voor deze soorten, omdat hun aantal gemiddeld meer dan 250 exemplaren bedraagt.

Momenteel wordt het leefgebied van deze zoogdieren jaarlijks bezocht door ruim 500.000 toeristen, die jaarlijks goed zijn voor inkomsten ter hoogte van 2 miljard peseta. Zij worden aangevoerd door zowel legaal als illegaal opererende vervoerders.

Deze toeristische activiteiten zorgen voor een buitengewone belasting op de walvisachtigen, zoals ook wordt toegegeven door het milieudepartement van de Canarische regering. Gedurende het hele jaar door is er sprake van een situatie waarbij de dieren voortdurend worden lastiggevallen, hetgeen leidt tot stress, zenuwachtig gedrag en tot gevolg heeft dat de populaties uit elkaar geraken en soms zelfs botsen met de schepen. De door de Canarische regering ingestelde regeling om iets aan deze situatie te doen, heeft een en ander niet kunnen verhelpen.

Is de Commissie op de hoogte van deze situatie?

Is de Commissie niet van oordeel dat deze situatie indruist tegen de geest van richtlijn 92/43/EEG?

Heeft de Commissie een onderzoek ingesteld naar de verenigbaarheid van de toeristische activiteiten ten zuiden van het eiland met de bescherming van genoemde walvissoort, die voorkomt in bijlage IV van de „Dieren- en plantensoorten van communautair belang waarvoor een strikte bescherming is ingesteld”?

Is de Commissie niet van oordeel dat genoemde incidenten een inbreuk betekenen op de bepalingen van artikel 12 van de Habitat-richtlijn, dat het opzettelijk verstoren van de rust van de soorten genoemd in bijlage IV, sub a) (waarvan in dit geval sprake is) en het aantasten van hun rustplaatsen, verbiedt?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat de richtlijn voor deze soorten daadwerkelijk wordt nageleefd?

(¹) PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(30 juni 1997)

Slechts één walvisachtige, de tuimelaar (*Tursiops truncatus*), is opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG. Alle soorten van deze familie, waaronder *Globicephala macrorhynchus*, zijn opgenomen in bijlage IV van die richtlijn.

De Commissie is zich bewust van de problemen die zijn verbonden met de bescherming van deze soorten, met name om die bescherming te verenigen met de toeristische industrie van bestudering van deze walvisachtigen die zich in bepaalde regio's van de Canarische eilandengroep heeft ontwikkeld.

Daarom heeft zij er, tijdens de eerste vergadering met de Spaanse autoriteiten betreffende de selectie van locaties voor het Natura 2000-netwerk, op gewezen dat zij bezorgd is over het op de voorgestelde Spaanse lijst ontbreken van geëigende mariene zones voor het behoud van deze soorten. Als antwoord op deze vraag van de Commissie en om te voldoen aan de bepalingen van de genoemde richtlijn en de habitat van de tuimelaar te beschermen, heeft de regering van de Canarische eilanden onlangs twee beschermde gebieden voorgesteld voor het Natura 2000-netwerk, waarin bovendien ook een aantal van de beste populaties van *Globicephala macrorhynchus* van deze eilandengroep voorkomen. Volgens de tekst van de richtlijn, met name artikel 6 daarvan, moeten de lidstaten de nodige beschermingsmaatregelen nemen om te zorgen voor een goede bescherming van de in deze gebieden voorkomende habitats en soorten.

Naast deze maatregel ter bescherming van de habitat, heeft de regering van de Canarische eilanden Verordening 320/95 gepubliceerd, die een reglementering inhoudt van de toeristische activiteiten in verband met de bestudering van walvisachtigen in de wateren van die regio. De regering van de Canarische eilanden staat ook in voor een follow-up van de daarin opgenomen maatregelen.

Wat betreft de activiteiten van de Commissie om te helpen bij de bescherming van deze walvisachtigen, wordt thans het door de Consejería de política territorial van de regering van de Canarische eilanden voor het programma Life-Nature 97 voorgestelde project „Proyecto de apoyo a la conservación de *Caretta caretta* y *Tursiops truncatus* en las islas Canarias” geëvalueerd.

De Commissie ondersteunt voorts een project dat er op is gericht het potentieel aan te tonen van vrijwillige financiële regelingen in de Europese toeristische industrie, als een aanpak voor het genereren van geldbijdragen van bezoekers ten behoeve van milieubescherming en toeristisch beheer van toeristische bestemmingen. Een van de regelingen bestaat in een uitgebreid onderzoek met betrekking tot de bescherming van dolfinen en walvissen onder bezoekers van Tenerife.

Een andere regeling is de bevordering van milieuvriendelijke vakanties voor vriendwaarnemingen in Tenerife, waarbij toeristen wordt gevraagd bij te dragen in de kosten voor het onderzoek betreffende de gevolgen van het toerisme voor de walvisachtigen in dat gebied, waarbij zijzelf tijd en geld bijdragen. Het project, dat in 1995 werd geselecteerd in het kader van het communautaire actieplan ter bevordering van het toerisme, zal in juli 1997 zijn voltooid.

(98/C 82/11)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1500/97 van Pervenche Berès (PSE) aan de Commissie

(30 april 1997)

Betreft: Steunprogramma's

Kan de Commissie mij voor de voornaamste steunprogramma's een raming geven van het deel dat dient ter financiering van de kosten van het samenstellen en het beheren van alle actuele en alle afgehandelde dossiers van kandidaten.

Wat is het doorsnee-profiel van de natuurlijke en rechtspersonen die deze steun genieten?

**Aanvullend antwoord
van de heer Santer namens de Commissie**

(24 september 1997)

Het geachte Parlementslid doelt waarschijnlijk op de beheerskosten in verband met de tenuitvoerlegging van de door de Gemeenschap gefinancierde programma's, en met name op de kosten van ontvangst en analyse van de aanvraagdossiers, follow-up van de uitvoering en financieel beheer (vastleggingen — betalingen).

De gefinancierde programma's hebben elk hun eigen uitvoeringsbepalingen; er zijn geen gemeenschappelijke regels voor het beheer die voor alle belangrijke beleidsterreinen gelden. Zo worden sommige gefinancierde programma's rechtstreeks door de Commissie ten uitvoer gelegd (bv. onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO), Trans-Europese netwerken (TEN) en cultuur), terwijl andere samen met de nationale of regionale overheden worden uitgevoerd (bv. technische bijstand in het kader van de Structuurfondsen); ten slotte zijn er programma's waaraan openbare of particuliere organisaties of bureaus meewerken (bv. Socrates, Leonardo, Jeugd voor Europa en jumelages). De particuliere organisaties worden via aanbestedingsprocedures geselecteerd.

De Commissie kan voorbeelden geven ter illustratie van de kosten die bij de tenuitvoerlegging van verschillende programma's worden gemaakt. Zo zijn in de verordeningen met betrekking tot de Structuurfondsen op initiatief van de Commissie maxima vastgesteld voor de uitgaven voor technische bijstand (de technische bijstand die deel uitmaakt van steunmaatregelen die medefinanciering uit deze fondsen ontvangen buiten beschouwing gelaten). Deze maxima bedragen 0,5% voor het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en het Europees Sociaal Fonds (ESF), 1% voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en 2% voor het financieringsinstrument voor de oriëntatie van de visserij (FIOV).

Deze maxima gelden echter niet voor precies dezelfde soorten uitgaven. Wat betreft het EOGFL en het FIOV gelden de maxima ook voor modelprojecten, terwijl uit het ESF tevens acties in het kader van de sociale dialoog kunnen worden gefinancierd.

Wat betreft de uitgaven voor studies en technische bijstand uit deze fondsen wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het achtste jaarverslag over de Structuurfondsen (1996), dat spoedig zal worden goedgekeurd (hoofdstuk I, punt B.2 „Innoverende acties en technische bijstand”).

In 1997 werd 3% van de voor de programma's Socrates, Leonardo en Jeugd voor Europa uitgetrokken kredieten (11 miljoen ecu op in totaal 346 miljoen ecu) uitgegeven aan de nationale organisaties die belast zijn met de tenuitvoerlegging ervan. Daarnaast heeft de Commissie een ongeveer even groot bedrag (13 miljoen ecu) uitgegeven aan haar twee bureaus voor technische bijstand, ten laste van deel A van de begroting.

Op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) worden voor de personeels- en administratiekosten in het kader van het beheer van de programma's maxima vastgesteld in de besluiten van de Raad waarbij deze programma's worden vastgesteld.

Deze kosten bedroegen in 1996 gemiddeld minder dan 6% van het totaal van de betalingsverplichtingen. Zij variëren naar gelang van de aard van de activiteiten die in het kader van de verschillende programma's worden ontplooid.

Wat betreft het ondernemingenbeleid bedroeg in 1996 het totaal van de aan dienstverleners betaalde vergoedingen in verband met de exploitatie van het bijstandsbureau voor de Euro-info-centres 740000 ecu (\pm 4,5% van het totale budget van 16 miljoen ecu).

(98/C 82/12)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1581/97

van Amedeo Amadeo (NI) aan de Raad

(12 mei 1997)

Betreft: Verklaring over de werkgelegenheid in Dublin

In de Verklaring van Dublin wordt eens te meer het belang van het werkgelegenheidsvraagstuk onderstreept, en worden de voornaamste prioriteiten die in Essen in december 1996 reeds waren vastgesteld, opnieuw bevestigd, alsmede een aantal specifieke aanbevelingen ter verbetering van de situatie op de Europese arbeidsmarkten.

In de nota worden als bijzonder kwetsbare groepen aangemerkt: werkloze vrouwen en werkloze jongeren, alsmede langdurig werklozen (ook al toont de ervaring aan — hetgeen in de nota niet expliciet tot uiting komt — dat maatregelen voor langdurig werklozen doorgaans het meest ten goede komen aan jongeren).

Voor oudere werknemers is het bijzonder teleurstellend te moeten constateren dat zij niet voorkomen op de lijst van meest kwetsbare groepen die voor steun in aanmerking moeten komen.

Kan de Raad mededelen waardoor deze omissie te verklaren valt en of deze alsnog kan worden rechtgezet?

Antwoord

(28 oktober 1997)

De Raad kan de bewering van het geachte parlementslid als zou het lot van oudere werkloze werknemers op de sociale agenda van de Gemeenschap verzwegen worden, niet onderschrijven.

Zoals het geachte parlementslid ongetwijfeld bekend is, heeft de op de Europese Raad van Essen gelanceerde gemeenschappelijke werkgelegenheidsstrategie voor de Europese Unie, die is bevestigd en uitgebreid in de verklaring van Dublin over de werkgelegenheid (december 1996), als een van haar prioriteiten de situatie van oudere werkloze werknemers, hetgeen tot uiting komt in de nogmaals uitgesproken wil om de langdurige werkloosheid aan te pakken. Deze prioriteit wordt expliciet herhaald in de mededeling van de Commissie „Actie voor de werkgelegenheid in Europa: een vertrouwenspact” en in het gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid aan de Europese Raad van Dublin in december 1996.

Tot slot heeft de Europese Raad van Amsterdam op 16 juni 1997 een resolutie aangenomen over groei en werkgelegenheid, en besloten in november aanstaande een buitengewone Top te houden die gewijd is aan de werkloosheidsbestrijding en een nieuwe impuls moet geven aan het scheppen van arbeidsplaatsen. De Commissie en de Raad is verzocht om in samenwerking met de EIB een verslag op te stellen over de stand van zaken op dit gebied. Ook andere Europese instellingen, zoals het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité, werken aan bijdragen voor de discussie van de buitengewone Europese Raad.

(98/C 82/13)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1592/97

van Susan Waddington (PSE) aan de Raad

(12 mei 1997)

Betreft: EUROPOL-Overeenkomst

Wat is de verklaring en de rechtvaardiging van de lidstaten voor de vertraging die is opgetreden bij de ratificatie van de Europol-Overeenkomst met als gevolg dat de strijd tegen de seksuele uitbuiting van kinderen wordt belemmerd?

(98/C 82/14)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2019/97

van Iñigo Méndez de Vigo (PPE) aan de Raad

(18 juni 1997)

Betreft: Europol-overeenkomst

Mevrouw Gradin, lid van de Commissie belast met binnenlandse zaken en justitie, heeft de lidstaten in een verklaring verzocht de Europol-overeenkomst spoedig te ratificeren.

Kan de Raad mededelen of in de nabije toekomst ratificaties zijn gepland?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen E-1592/97 en E-2019/97

(16 oktober 1997)

De lidstaten hebben er zich toe verbonden alles in het werk te stellen om de Overeenkomst vóór eind 1997 te bekrachtigen. Het Verenigd Koninkrijk heeft de Overeenkomst ondertussen bekrachtigd. Verscheidene andere lidstaten staan op het punt tot bekrachtiging over te gaan. Het Comité K.4 van de Raad zal geregeld over de stand van de bekrachtiging informeren.

De Raad merkt op dat de Europol-Drugseenheid dank zij verruiming van haar mandaat nu al kan optreden in het kader van de bestrijding van de mensenhandel.

(98/C 82/15)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1604/97
van Roberto Mezzaroma (UPE) aan de Raad
(5 mei 1997)

Betreft: Ziekenhuis St. Raffaele op Malta — Bilaterale betrekkingen Malta-EU

Op verzoek van de Maltese regering is de Italiaans-Maltese stichting Monte Tabor opgericht, die verantwoordelijk is voor het project en de bouw van het ziekenhuis St. Raffaele op Malta, naar het voorbeeld van het wetenschappelijk instituut St. Raffaele te Milaan.

Dit project maakt deel uit van het beleid voor de volksgezondheid van de Maltese regering en past in het bredere medisch-wetenschappelijke project om het Middellandse-Zeebekken te voorzien van een goed toegerust ziekenhuis voor de behandeling van verschillende ernstige ziekten, waaronder diabetes mellitus.

De Maltese autoriteiten en de autoriteiten van St. Raffaele hebben aldus een protocol ondertekend voor de uitvoering van dit project.

Is de Raad van oordeel dat de plotselinge onderbreking van de samenwerking met het oog op dit project door de Maltese regering, die overigens van het Fonds voor de sociale ontwikkeling en uit hoofde van het Italiaans-Maltese samenwerkingsprotocol een lening van 12 miljoen Maltese lire had ontvangen, op enigerlei wijze negatieve invloed kan hebben op de betrekkingen tussen Malta en een EU-lidstaat, te weten Italië, en in het algemeen op de betrekkingen met de EU?

Antwoord

(17 oktober 1997)

Het project waaraan de geachte afgevaardigde in zijn vraag refereert, valt binnen het kader van de bilaterale betrekkingen tussen Italië en Malta.

Wat de toekomstige betrekkingen van Malta met de EU betreft, heeft de Raad, die zich bewust is van het belang van beide partijen om nauwe betrekkingen te handhaven, de Commissie verzocht voorstellen in te dienen. Na de afronding van de verkennende besprekingen met Malta, neemt de Commissie zich voor om in de tweede helft van 1997 haar voorstellen bij de Raad in te dienen.

Malta heeft subsidies van de EG en leningen van de EIB ontvangen, namelijk in de vorm van drie financiële protocollen voor een totaalbedrag van ongeveer 93,5 miljoen ecu. Het vierde financiële protocol van 45 miljoen ecu is op 1 januari 1996 in werking getreden. Hoofddoel van dit protocol is Malta te helpen bij de voorbereiding op zijn toekomstige toetreding tot de Europese Unie. Gelet evenwel op het besluit van Malta om zijn kandidatuur te bevriezen, zal het door de Commissie opgestelde indicatieve programma ter uitvoering van dit protocol ongetwijfeld moeten worden herzien om de wederzijdse doelstellingen van de toekomstige betrekkingen te verwezenlijken.

(98/C 82/16)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1607/97
van José Valverde López (PPE) aan de Commissie
(7 mei 1997)

Betreft: Herziening van de door de Commissie vastgestelde technische voorwaarden voor de productie van gelatine

Bij besluit van 11 juni 1996 heeft de Commissie de technische voorwaarden voor de productie van gelatine vastgesteld.

Volgens het multidisciplinaire wetenschappelijk comité kan met deze technische eisen de inactivering van het BSE-virus niet met zekerheid worden gewaarborgd. Alleen niet-besmette grondstoffen van runderen kunnen gelatine garanderen die geen enkel gevaar oplevert.

Kan de Commissie meedelen welke urgente besluiten zij denkt te nemen om te komen tot een verbod op elke afzet van gelatine die de consument geen volledige zekerheid kan bieden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(11 september 1997)*

Op 11 juni 1996 heeft de Commissie maatregelen goedgekeurd om de veiligheid van in het Verenigd Koninkrijk geproduceerde gelatine te waarborgen. Deze maatregelen omvatten het vaststellen van minimumnormen voor de verwerking, het uitsluiten van risicoweefsels als grondstoffen en het vaststellen van voorwaarden waaraan moet worden voldaan alvorens uitvoer kan plaatsvinden.

De wetenschappelijke basis voor de minimumnormen werd echter gebrekkig geacht en de Commissie heeft dan ook niet de vereiste maatregelen genomen om de uitvoer toe te staan van gelatine uit het Verenigd Koninkrijk die wordt geproduceerd uit grondstoffen die afkomstig zijn van in het Verenigd Koninkrijk geslachte runderen. Alle gelatine die in het Verenigd Koninkrijk wordt geproduceerd voor voedselproducten, veevoeder, cosmetica en farmaceutische producten wordt nu geproduceerd uit van buiten het Verenigd Koninkrijk afkomstige grondstoffen. Er werden inspecties uitgevoerd met het oog op de traceerbaarheid van de gelatine tot de lidstaat van oorsprong. Overwogen wordt aanvullende wetgeving goed te keuren.

Uit de resultaten van de eind 1996 door de Commissie uitgevoerde inspecties is duidelijk gebleken dat geen lidstaat risicovrij is wat overdraagbare spongiforme encefalopathieën betreft. Derhalve heeft de Commissie op 16 juli 1997 in het Permanent Veterinair Comité opnieuw een voorstel aan de lidstaten ter verwijdering van risicomateriaal voorgelegd. Daar dit niet de vereiste meerderheid kreeg, werden de in het ontwerp opgenomen maatregelen op 17 juli ⁽¹⁾ als voorstel voor een beschikking van de Raad ingediend in overeenstemming met de procedure van het reglementeringscomité. Na bespreking in de Raad heeft de Commissie bepaalde wijzigingsvoorstellen aanvaard, maar de Raad heeft het voorstel niet goedgekeurd en medegedeeld dat hij niet voornemens was het in de loop van de volgende vijftien dagen opnieuw te bespreken. Bijgevolg heeft de Commissie op 30 juli 1997 ⁽²⁾ de maatregelen in overeenstemming met de procedure van het reglementeringscomité goedgekeurd.

⁽¹⁾ COM(97) 419 def.

⁽²⁾ PB L 216 van 8.8.1997.

(98/C 82/17)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1621/97**van Eva Kjer Hansen (ELDR) aan de Raad***(14 mei 1997)*

Betreft: Minderheidsrechten

Is het redelijk te noemen dat de Unie voor de bescherming van minderheidsrechten hogere eisen stelt aan de toekomstige lidstaten van Oost-Europa, terwijl ze in dat opzicht geen enkel wetgevend initiatief voor de minderheidsgroepen binnen de Unie genomen heeft?

Heeft de Raad wetgevende maatregelen voor de bescherming van minderheidsgroepen binnen de Unie in het vooruitzicht?

Antwoord*(17 oktober 1997)*

Het specifieke vraagstuk waarnaar wordt verwezen door de Geachte Afgevaardigde valt niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap.

De Raad memoreert evenwel dat artikel F, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt dat de Unie de grondrechten eerbiedigt zoals die worden gewaarborgd door het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en zoals zij uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de lidstaten voortvloeien, als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht.

Tevens wordt de aandacht gevestigd op de resolutie van de Raad en de Ministers van onderwijs, in het kader van de Raad bijeen, van 22 mei 1989 betreffende het onderwijs aan kinderen van zigeuners en reizigers ⁽¹⁾, op het

gemeenschappelijk optreden van 15 juli 1996 door de Raad aangenomen op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie ter bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat ⁽²⁾ en op Verordening (EG) nr. 1035/97 van de Raad van 2 juni 1997 houdende oprichting van een Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat ⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB C 153 van 21.06.1989, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 185 van 24.07.1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 151 van 10.06.1997, blz. 1.

(98/C 82/18)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1636/97

van Doeke Eisma (ELDR) aan de Raad

(14 mei 1997)

Betreft: Initiatief van Portugal om drugsgebruik te legaliseren

Naar aanleiding van het initiatief van Portugal voor een internationaal verdrag dat het gebruik van drugs legaliseert heb ik de volgende vragen:

1. Heeft de Raad kennis genomen van het voornemen van Portugal tot een internationaal verdrag voor de legalisering van drugsgebruik?
2. Wat is het oordeel van de Raad over dit voorstel? Deelt de Raad de mening dat er een internationaal verdrag moet komen dat het gebruik van drugs legaliseert?
3. Kan de Raad mij op de hoogte stellen van de precieze inhoud van de voorstellen van President Sampaio van Portugal en de voorzitter van het Portugese parlement Almeida Santos?

Antwoord

(16 oktober 1997)

De Raad beschikt niet over genoemde voorstellen van de President van Portugal en de Voorzitter van het Portugese Parlement.

(98/C 82/19)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1722/97

van Ana Palacio Vallelersundi (PPE) aan de Raad

(22 mei 1997)

Betreft: Toegang van het publiek tot documenten van de Raad

Uit recente persberichten blijkt dat de Raad de Spaanse ombudsman een antwoord heeft toegestuurd in verband met een door de heer Bunyan, journalist, aan de Raad gesteld vermeend geval van wanbeheer bij de tenuitvoerlegging van besluit 93/371/EEG ⁽¹⁾ betreffende de toegang van het publiek tot documenten van de Raad. Aangezien de documenten in kwestie uitsluitend betrekking hebben op Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, is de Raad klaarblijkelijk van mening dat de ombudsman niet bevoegd is om deze klacht te behandelen. Deze aangelegenheid belangt evenwel het Europees Parlement aan. Kan de Raad mij derhalve een kopie van zijn antwoord aan de Spaanse ombudsman toesturen?

⁽¹⁾ PB L 340 van 31.12.1993, blz. 43, laatstelijk gewijzigd bij besluit 96/705, PB L 325 van 14.12.1996, blz. 19.

(98/C 82/20)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1813/97

van Freddy Blak (PSE) aan de Raad

(29 mei 1997)

Betreft: De ombudsman

Het Britse dagblad „The Guardian” van 24 maart II. meldt dat de Raad van Ministers besloten heeft dat de Europese ombudsman zich niet hoeft te moeien met aangelegenheden die tot de derde pijler behoren.

Is het waar dat de werkzaamheden van de ombudsman op die manier aan beperkingen onderworpen worden, en zo ja, op welke rechtsgrondslag heeft de Raad dat besluit genomen?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-1722/97 en E-1813/97**

(28 oktober 1997)

De bevoegdheden van de Europese ombudsman worden geregeld in artikel 138 E van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (VEG). Dit verdrag is van toepassing op titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), voorzover artikel K.8 van het VEU daarin voorziet. Artikel 138 E komt niet voor op de lijst van de op titel VI van het VEU toepasselijk gemaakte bepalingen van het VEG.

In het nieuwe Verdrag van Amsterdam is bepaald dat artikel 138 E van het VEG van toepassing is op de bepalingen betreffende de in titel VI van het VEU bedoelde gebieden.

De Raad heeft de ombudsman bij brieven van 26 maart en 20 juni 1997 een gedetailleerd antwoord toegezonden betreffende de klachten van de heer Bunyan. De geachte parlementsleden zullen rechtstreeks een afschrift van beide brieven van de Raad aan de ombudsman outvangen (¹).

⁽¹⁾ De stemverklaring van bepaalde leden van de Raad over deze zaak is voor het publiek beschikbaar gesteld.

(98/C 82/21)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1746/97
van Honório Novo (GUE/NGL) en Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) aan de Raad**

(22 mei 1997)

Betreft: Invoer van textiel en kleding uit Indonesië

In het kader van de wijzigingen van verordening 3030/93 (¹), die in januari 1997 werden goedgekeurd en op 29 april 1997 door de Raad werden aangenomen, heeft de Commissie inmiddels haar goedkeuring gehecht aan een specifieke verordening op grond waarvan aanvullende hoeveelheden textielproducten en kleding uit Indonesië kunnen worden ingevoerd.

Is de Raad van mening dat zijn besluit van 29 april 1997 te rijmen valt met de niet-naleving door Indonesië van de VN-besluiten, en met de standpunten van het Europees Parlement en de EU om de handelsbetrekkingen met Indonesië van de Oost-Timor-kwestie afhankelijk te maken?

⁽¹⁾ PB L 275 van 8.11.1993, blz. 1.

Antwoord

(28 oktober 1997)

De invoer van extra hoeveelheden van bepaalde textielproducten van oorsprong uit Indonesië werd toegekend bij Verordening nr. 560/97 van 26.03.1997 van de Commissie (¹), die in werking is getreden vóór de aanneming van Verordening (EG) nr. 824/97 (²) tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3030/93 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten uit derde landen.

Met de aanneming van bovengenoemde Verordening (EG) nr. 824/97 werd niets afgedaan aan het standpunt van de Europese Unie aangaande politieke vraagstukken in verband met derde landen. Deze verordening valt onder de bevoegdheid van de Commissie, die ter zake wordt bijgestaan door het Comité van beheer „textiel”.

De Raad heeft op 25 juni 1996 een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld waarin het beleid van de Europese Unie inzake Oost-Timor wordt bepaald. Dit gemeenschappelijk standpunt bevat geen enkele commerciële maatregel ten aanzien van Indonesië.

⁽¹⁾ PB L 85 van 27.03.1997.

⁽²⁾ PB L 119 van 08.05.1997.

(98/C 82/22)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1810/97
van Ernesto Caccavale (UPE) aan de Commissie
(28 mei 1997)

Betreft: Tegenstrijdigheden met betrekking tot AIDS

De Commissie wordt verzocht een antwoord te formuleren op de vele vragen die zijn gerezen met betrekking tot AIDS in een wetenschappelijk dispuut van meer dan 700 specialisten uit 23 landen, waaronder de meest gerenommeerde viroloog van de huidige tijd, Peter Duesberg.

Onlangs hebben in Italië de beroemde sexuoloog Luigi De Marchi en de specialist voor virus- en infectieziekten Fabio Franchi uitvoerige documentatie gepubliceerd („AIDS — La grande truffa”, Uitgeverij SEAM, Rome, 1997). In dit boek wordt gesteld dat onterecht alarm is geslagen en vele tegenstrijdigheden bestaan binnen de meeste Italiaanse en internationale medische instanties als het gaat om AIDS.

Deze tegenstrijdigheden betreffen vele belangrijke aspecten van de publiciteit rond en de behandeling van AIDS: vanaf de ontdekking van het virus tot aan de definitie van de ziekte, de epidemiologische prognoses, de nuttelosheid van de tests, de schadelijke werking van de therapieën, het onderzoek naar een „onmogelijk” vaccin.

1. Is de Commissie op de hoogte van deze publicaties en de stellingen die erin naar voren worden gebracht?
2. Denkt de Commissie aan het EP en de andere instellingen mede te delen hoe belangrijk zij deze documentatie en aanklachten inschat?
3. Acht zij het nodig een multidisciplinaire onderzoekscommissie in te stellen (niet alleen specialisten voor virus- en infectieziekten) om licht te werpen op de vele tegenstrijdigheden met betrekking tot de zogenoemde „pest van het jaar 2000”?

Aanvullend antwoord
van de heer Flynn namens de Commissie

(12 september 1997)

1. De Commissie kent de stellingen die in de door de geachte afgevaardigde aangehaalde publicaties geponeerd worden. Niettemin is de Commissie van mening dat in de door de Italiaanse gezondheidsautoriteiten gevoerde voorlichtingscampagnes geen alarmerende en overdreven toon is aangeslagen.
2. De Commissie is daarentegen van mening dat, zoals blijkt uit de omvangrijke literatuur in de internationale vaktijdschriften, het omvang van de kennis van aids die de laatste jaren op gebieden als de geneeskunst, de sociologie, het onderzoek, het onderwijs en de volksgezondheid is opgedaan, groter is dan die welke ten aanzien van de meeste andere infectieziekten is bereikt.

Bovendien waren in de eerste fase van de epidemie, toen de kennis van aids nog beperkt was, de meningsverschillen tussen de onderzoekers en binnen de wetenschappelijke wereld veel groter dan nu.

Derhalve heeft de Commissie niet het voornemen het Parlement en andere organen van de inhoud van de door de geachte afgevaardigde vermelde publicatie op de hoogte te brengen.

3. Daarentegen steunt de Commissie de coördinatie tussen de acties in het kader van de het communautaire onderzoekprogramma op het gebied van de medische biologie en de gezondheid en de acties ter voorkoming van infectie met het HIV-virus en bepaalde andere besmettelijke ziekten, alsmede de bevordering van onderzoek in de lidstaten om de meest doelmatige preventiemethoden vast te stellen en de belangrijkste resultaten van deze werkzaamheden te publiceren.

Met name in het communautaire actieprogramma betreffende de preventie van aids en bepaalde andere besmettelijke ziekten dat op 29 maart 1996 door het Parlement en de Raad is goedgekeurd (Besluit nr. 647/95/EG) ⁽¹⁾, worden acties gepland ten aanzien van de monitoring van en het toezicht op besmettelijke ziekten, de bestrijding van de overdracht, de voorlichting, de educatie en de opleiding, de begeleiding van HIV-geïnfecteerden en mensen met aids en de bestrijding van de discriminatie.

⁽¹⁾ PB L 95 van 16.4.1996.

(98/C 82/23)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1821/97**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Raad***(29 mei 1997)*

Betreft: Bedrijvigheid van de Spaanse scheepswerven in staatseigendom

Onlangs heeft de Commissie de Spaanse regering in kennis gesteld van haar besluit tot verlenging van de procedure met betrekking tot de steun die wordt verleend aan de scheepswerven die staatseigendom zijn ⁽¹⁾.

In afwachting van nadere inlichtingen van de zijde van de Spaanse autoriteiten lijkt de Commissie ermee in te stemmen dat Astander (scheepswerven van Santander) de bouw van schepen opgeeft en haar „herstel- en ombouwactiviteit” voortzet.

Welke argumenten heeft de Spaanse regering aangevoerd opdat Astander niet langer haar „ombouwactiviteiten” kan voortzetten?

Heeft de Raad van ministers van de Europese Unie op dit punt een duidelijk besluit genomen?

⁽¹⁾ PB C 53 van 22.2.1997, blz. 3.

Antwoord*(20 oktober 1997)*

In zijn zitting op 24 april 1997 heeft de Raad in zijn samenstelling „Industrie”, in het kader van een alomvattend compromis, politieke overeenstemming bereikt over:

- conclusies over de toekomst van de scheepsbouw, en
- een voorstel voor een verordening betreffende de steunverlening aan bepaalde scheepswerven die worden geherstructureerd, waarmee wordt beoogd steun te verlenen aan bepaalde scheepswerven in Duitsland, Spanje en Griekenland. De Raad heeft deze verordening formeel aangenomen op de zitting van 2 juni 1997 ⁽¹⁾. Wat met name Spanje betreft, wordt onder andere gesteld dat de scheepswerf Astander geen schepen zal ombouwen zolang deze staatseigendom blijft.

⁽¹⁾ PB L 148 van 06.06.1997, blz. 1.

(98/C 82/24)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1861/97**van Carlos Pimenta (PPE) aan de Raad***(30 mei 1997)*

Betreft: Toegang tot specialisatie in de geneeskunde in de Europese Unie

Welke administratieve formaliteiten moet iemand met een diploma geneeskunde vervullen in de verschillende lidstaten van de Europese Unie om een specialisatiestudie (bv. chirurgie) in een andere dan zijn eigen lidstaat te beginnen, met name wat betreft de toegangsexamens en de eventuele vereiste van een examen voor de taal van het gastland?

Antwoord*(16 oktober 1997)*

In Richtlijn 93/16/EEG wordt bepaald dat:

- de lidstaten de door onderdanen van andere lidstaten volgens de regels (overeenkomstig artikel 23) behaalde diploma's geneeskunde (die artikel 3 worden opgesomd) erkennen door hun toegang tot de uitoefening van de werkzaamheden van arts te verlenen onder dezelfde voorwaarden als aan hun eigen onderdanen met door hen zelf afgegeven diploma's (artikel 2),
- de onderdanen van lidstaten die een titel van specialist wensen te verkrijgen die niet in de lidstaat van herkomst wordt afgegeven, moeten voldoen aan de opleidingseisen die aan de eigen onderdanen worden gesteld (artikel 8).

De administratieve formaliteiten die vereist zijn om een medische specialisatie te beginnen, verschillen naargelang het land en vooral naargelang het medisch centrum waar die specialisatie plaatsvindt. Wat betreft de taalproeven kunnen de lidstaten, in overeenstemming met artikel 20, lid 3, maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de kandidaten de talenkennis verwerven die noodzakelijk is voor de uitoefening van de beroepswerkzaamheden.

Voor nadere bijzonderheden wordt de Geachte Afgevaardigde verzocht zich te wenden tot de diensten van de Commissie, die verantwoordelijk is voor de follow-up van de toepassing van de richtlijnen.

(98/C 82/25)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1908/97

van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(4 juni 1997)

Betreft: Genetisch gemodificeerde organismen

De Europese Unie wordt verzocht een samenhangende, doorzichtige en betrouwbare procedure voor genetisch gemodificeerde organismen vast te stellen, om zo voorop te lopen bij ontwikkelingen waarvan zij vanuit politiek, economisch en handelsoogpunt niet afzijdig kan blijven. Voorgesteld wordt met name om de toestemming voor de productie, verkoop, wijziging en invoer van GGO aan de volgende beginselen te onderwerpen:

1. versterking van het EU-beleid op het gebied van onderzoek, vergunningen en controles na verspreiding;
2. raadpleging en voorlichting van alle belanghebbenden, van landbouwers tot consumenten, middels een passend en controleerbaar etiketteringssysteem, zodat zij met kennis van zaken kunnen oordelen; om eventuele problemen te kunnen oplossen lijkt hun de vaststelling van een samenhangend stelsel van vergunningen, etikettering en controle in dit verband noodzakelijk, zowel voor producten van communautaire oorsprong als voor importproducten;
3. vorming van een onafhankelijk Europees wetenschappelijk orgaan dat tot taak heeft de veiligheid en het vertrouwen van de consumenten te garanderen, een doorzichtige en betrouwbare procedure te hanteren ter beoordeling van eventuele risico's, toestemming te verlenen voor het op de interne markt brengen en controle uit te oefenen na de verspreiding, bij te dragen tot de vaststelling van een internationaal kader;
4. voorafgaand aan toestemming voor het op de markt brengen, een grondige wetenschappelijke toetsing aan de hand van experimentele gegevens over een zekere tijd als *conditio sine qua non* voor de afgifte van een vergunning en continu toezicht na de verspreiding, zodat de waarborgen voor de gezondheid van de mens en de bescherming van het milieu optimaal zijn.

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(7 oktober 1997)

De Commissie hecht groot belang aan de mogelijkheden van de technieken inzake genetische modificatie en stemt ermee in dat de ontwikkeling van deze nieuwe technologieën moet worden gezien in de passende internationale context. In verband met de snelle vooruitgang van de technologieën op het gebied van genetische modificatie worden de nodige regelgevende maatregelen getroffen om tot eigentijdse en samenhangende benaderings- en marketingprocedures te komen en om de hoogste veiligheidsnormen te bereiken voor de consument en het milieu overeenkomstig het voorzorgsbeginsel.

1. Onderzoek en ontwikkeling in verband met de veiligheid van de terbeschikkingstelling van genetisch gemodificeerde organismen (GGO) werden ondersteund in het kader van de opeenvolgende communautaire kaderprogramma's voor onderzoek en technologische ontwikkeling. Bijzondere aandacht werd besteed aan bioveiligheid en prenormatief onderzoek ter ondersteuning van de biotechnologische voorschriften van de Gemeenschap. Sinds 1986 werden ongeveer 175 laboratoria op dit gebied met 25 miljoen ecu gesteund. De Commissie heeft voorgesteld dergelijk onderzoek te ondersteunen in het kader van het vijfde kaderprogramma (¹).

2. De communautaire goedkeuringsprocedures voor het in de handel brengen van GGO (in het bijzonder Richtlijn 90/220/EEG⁽²⁾) en de nieuwe verordening inzake levensmiddelen (EG) 258/97⁽³⁾) vereisen een gedetailleerd wetenschappelijk risico-onderzoek, en er worden geen GGO toegestaan tenzij zij op basis van beschikbare wetenschappelijke bewijzen veilig worden beschouwd voor zowel mens als milieu. De wetenschappelijke basis voor een dergelijke beoordeling wordt voortdurend bijgewerkt in overeenstemming met de wetenschappelijke en technologische vooruitgang. De Commissie erkent ten volle dat controle na het op de markt brengen van de betrokken producten in bepaalde gevallen een voorzorgsmaatregel kan zijn. Daarom heeft de Commissie in december 1996, toen zij voorstelde het weloverwogen op de markt brengen van genetisch gemodificeerde maïs goed te keuren (*Zea Mays L.*), ook besloten een controleproject te starten voor de mogelijke ontwikkeling van insect-resistentie tegen Bt-toxine.

3. De Commissie lanceerde eerder in de loop van dit jaar een nieuwe benadering van de wetenschappelijke informatie op het gebied van de gezondheid van de consument en de voedselveiligheid⁽⁴⁾ om de wetenschappelijke basis van de communautaire initiatieven te ondersteunen. Dit initiatief is in het bijzonder gericht op de ondersteuning van de betrokken wetenschappelijke adviserende commissies, hun onafhankelijkheid ten opzichte van sociaal-economische en politieke invloeden alsook doorzichtigheid van hun werkzaamheden en adviezen.

4. De nieuwe voedselverordening, die in mei 1997 in werking is getreden, bevat een raamwerk voor de etikettering van nieuwe levensmiddelen en nieuwe voedsel ingrediënten die voortkomen uit de GGO. Bovendien heeft de Commissie onlangs een etiketteringsvereiste voor GGO ingevoerd voor het op de markt brengen van de betrokken producten in het kader van Richtlijn 90/220/EEG. De etiketteringsvereisten worden door de Commissie ook onderzocht in landbouwsectoren zoals diervoeding en zaden. Verder heeft de Commissie besloten een algemene etiketteringsbenadering te ontwikkelen die gebaseerd zal zijn op een zuiver wetenschappelijke aanpak en verplichte etikettering zal inhouden om de aanwezigheid van GGO-materiaal aan te geven. Een en ander zal ten uitvoer worden gelegd door middel van zowel bestaande als nieuwe wetgeving, die zondig moet worden ingevoerd.

(1) COM(97) 142.

(2) PB L 117 van 8.5.1990.

(3) PB L 43 van 14.2.1997.

(4) COM(97) 183 def.

(98/C 82/26)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1914/97

van **Amedeo Amadeo (NI)** aan de Raad

(5 juni 1997)

Betreft: Communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur

Wij verwijzen naar het voorstel voor een verordening (EG) van de Raad tot wijziging van verordening (EEG) nr. 3760/92 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur (COM(96)0350 def. — 96/0183 CNS)⁽¹⁾.

Het Comité keurt het voorstel van de Commissie goed, daar het een uitwerking is van de bij verordening nr. 3760/92⁽²⁾ vastgestelde regeling. De Raad wordt verzocht bij de toekenning van vismogelijkheden aan derde landen sterk rekening te houden met de situatie van de bestanden in de communautaire wateren en te onderzoeken hoe zij de relatieve stabiliteit van het visserijbedrijf van elke lidstaat kan waarborgen door een herverdeling van de visserijmogelijkheden.

(1) PB C 316 van 25.10.1996, blz. 13.

(2) PB C 316 van 25.10.1996, blz. 13.

Antwoord

(17 oktober 1997)

De Raad kan de Geachte Afgevaardigde verzekeren dat hij steeds rekening houdt met de beginselen van de instandhouding van de bestanden en de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van de lidstaten.

Zo wordt bij de vaststelling van de hoeveelheden voor het ruilen van vangstmogelijkheden met derde landen ten volle rekening gehouden met de wetenschappelijke adviezen over de situatie van de bestanden en worden de quota toegewezen op basis van het beginsel van de relatieve stabiliteit.

(98/C 82/27)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1922/97
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie
(4 juni 1997)

Betreft: Verdragen in het verlenen van rechtshulp in Spanje

Is het de Commissie bekend dat Britse staatsburgers die in Spanje rechtshulp proberen te krijgen om een gerechtelijk onderzoek te laten instellen, allerlei verdragen moeten aanvaarden? De verdraging bezorgt de betrokkenen duidelijk veel ongemak.

Wat onderneemt de Commissie om te zorgen dat die verdragen zich niet voordoen en dat staatsburgers van alle EU-landen gelijk behandeld en zo vlug mogelijk geholpen worden?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(9 september 1997)

De Commissie verwijst het Geacht Parlementslid naar haar antwoorden op schriftelijke vragen nrs. E-2388/96 ⁽¹⁾ en E-2866/96 ⁽²⁾, waarin zij verklaart dat zij geen bevoegdheid op grond van het EG-Verdrag heeft om met betrekking tot de nationale voorschriften inzake de toewijzing van rechtshulp in de lidstaten rechtstreeks in te grijpen, tenzij in gevallen van discriminatie op grond van nationaliteit of bij andere inbreuken op het Gemeenschapsrecht dan wel belemmeringen voor het doen naleven ervan. Als aangelegenheid behorend tot het kader van de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van justitie is de algemene rechtshulp evenwel opgenomen in de aan het werkprogramma van de Commissie voor 1997 gehechte lijst van initiatieven ten aanzien van titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie en is de Commissie reeds begonnen met een overweging van de mogelijkheden.

De termijnen inherent aan de procedure voor het toekennen van rechtshulp kunnen van lidstaat tot lidstaat variëren. Volgens het Hof van Justitie kunnen behandelingsverschillen welke het resultaat kunnen zijn van het uiteenlopen van de wetgevingen van de verschillende lidstaten, niet worden beschouwd als discriminatie op grond van nationaliteit in de zin van artikel 6 van het EG-Verdrag, zolang zij door alle betrokken personen overeenkomstig objectieve criteria en zonder onderscheid naar nationaliteit worden ondervonden ⁽³⁾.

In tot het toepassingsgebied van het EG-Verdrag behorende situaties evenwel, houden nationale bepalingen of handelwijzen van administraties van de lidstaten die bijvoorbeeld tot gevolg hebben dat onderdanen van andere lidstaten uitsluitend op grond van hun nationaliteit met ingewikkelde procedures of lange wachttijden te maken krijgen, een op grond van het Verdrag verboden discriminatie in.

De Commissie is zich niet bewust van speciale problemen voor Britse onderdanen in verband met het toegekend krijgen van rechtshulp in Spanje. Op grond van de Spaanse wetgeving inzake rechtshulp (Beschikking nr. 1/96 van 10 januari 1996 en Decreet RD 2103/96 van 20 september 1996) worden onderdanen van andere lidstaten met Spaanse onderdanen gelijkgesteld. De Commissie is zich evenmin ervan bewust dat de wachttijden of termijnen voor het toegekend krijgen van rechtshulp in Spanje voor Britse onderdanen langer zouden zijn dan voor Spaanse onderdanen.

⁽¹⁾ PB C 60 van 26.2.1997.

⁽²⁾ PB C 72 van 7.3.1997.

⁽³⁾ Uitspraak van 28 juni 1978 in Zaak 1/78, Kenny.

(98/C 82/28)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1928/97
van Salvador Garriga Polledo (PPE) aan de Raad

(5 juni 1997)

Betreft: Uitbreiding van de Europese Unie

Is het in overeenstemming met het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) tussen de vijftien lidstaten om de uitbreiding van de Europese Unie te stellen boven het bereiken van de economische en sociale samenhang in de EU?

Antwoord

(17 oktober 1997)

De Europese Raad van Kopenhagen van juni 1996 heeft erkenning verleend aan het streven van de landen van Midden- en Oost Europa om lid te worden van de Europese Unie. In dat verband werd geen enkele rangorde vastgesteld tussen de doelstelling van de uitbreiding en die van de economische en sociale samenhang in de Europese Unie.

De Europese Raad van Amsterdam van 16 en 17 juni jongstleden heeft opgemerkt dat de afsluiting van de Intergouvernementele Conferentie de weg opent voor de start van het uitbreidingsproces conform de conclusies van de Europese Raad van Madrid.

De Commissie heeft op 16 juli haar adviezen over de verzoeken tot toetreding gepresenteerd, alsmede een gedetailleerde mededeling „Agenda 2000” betreffende de ontwikkeling van de Gemeenschap; die mededeling bevat de belangrijkste conclusies en aanbevelingen uit de adviezen.

De Raad Algemene Zaken zal de adviezen van de Commissie en de „Agenda 2000” grondig bespreken en daarover gedetailleerd verslag uitbrengen aan de Europese Raad, die in december van dit jaar in Luxemburg zal bijeenkomen en de nodige betreffende het gehele uitbreidingsproces zal nemen.

(98/C 82/29)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1955/97
van Leonie van Bladel (UPE) aan de Raad

(5 juni 1997)

Betreft: Reis door de EU van de Joegoslavische oppositieleider Zoran Djindjic

De Europese Unie heeft in het verleden aangegeven de democratische ontwikkeling binnen de Federale Republiek Joegoslavië te zullen steunen.

1. Kan de voorzitter van de Raad aangeven hoe het komt dat Nederland in dit verband een belangrijke oppositieleider, als de huidige burgemeester van Belgrado, Zoran Djindjic, op zijn doorreis vanuit Zweden op 22 april jl., door Nederland niet op hoog niveau is ontvangen?
2. Kan de voorzitter van de Raad aangeven waarom deze gelegenheid niet is aangegrepen om zich te laten informeren over de jongste politieke en democratische ontwikkelingen in Belgrado?
3. Kan de voorzitter van de Raad aangeven waarom hij deze gelegenheid om effectieve steun voor het democratisch proces te bespreken met een van de belangrijkste leiders van de Joegoslavische oppositie, voorbij heeft laten gaan.
4. Kan de voorzitter van de Raad aangeven waarom de oppositieleider, ondanks het feit dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken op de hoogte was van zijn komst, de nodige diplomatieke ondersteuning gedurende zijn korte verblijf in Nederland moest ontberen, en er evenmin acte de presence is gegeven bij zijn aankomst op de luchthaven Schiphol, alwaar een cameraploeg van de NOS de oppositieleider uiteindelijk vervoer heeft aangeboden, en een hotelreservering heeft geboekt?
5. Acht de voorzitter van de Raad deze houding wel in overeenstemming met de te volgen lijn van de Europese Unie, gezien het feit dat andere Europese lidstaten zoals Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Italië, Oostenrijk, Zweden en Denemarken, alsmede de Verenigde Staten, Zoran Djindjic wel op relevant niveau hebben ontvangen?

Antwoord*(16 oktober 1997)*

Zoals het Geachte Parlementslid weet heeft de Europese Unie bij talrijke gelegenheden haar steun betuigd aan het democratiseringsproces in de Federale Republiek Joegoslavië en aan de democratische oppositie in dat land.

Wat het bezoek van de heer Djindjic betreft, werd het Voorzitterschap slechts twaalf dagen van tevoren op de hoogte gesteld van het voornemen van de heer Djindjic om zijn reis naar de Verenigde Staten te onderbreken voor een kort verblijf in Amsterdam op 2 april 1997. Voorts vernam het Voorzitterschap slechts zeven dagen van tevoren dat de heer Djindjic in de vooravond van 2 april zou aankomen en in de vroege ochtend van 3 april weer zou vertrekken.

Omdat de Minister, de Directeur-Generaal Politieke Zaken, diens plaatsvervanger en de coördinator voor Joegoslavië op 2 april allen vanwege verplichtingen in verband met het Voorzitterschap in het buitenland verbleven, werd de heer Djindjic op 27 maart medegedeeld dat het niet mogelijk was de ontmoeting te organiseren waarom hij had verzocht.

Het Voorzitterschap zou de heer Djindjic gaarne op het passende niveau hebben ontvangen indien vooraf in onderling overleg een geschikte formule voor een ontmoeting overeengekomen was.

(98/C 82/30)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1984/97**van Esko Seppänen (GUE/NGL) aan de Commissie***(9 juni 1997)*

Betreeft: Schulden van de lidstaten uit hoofde van pensioenverplichtingen en nakoming daarvan onder de voorwaarden van de gemeenschappelijke munt

De lidstaten van de EU zijn verschillend en hebben een verschillende sociaal-economische structuur. De verschillende landen hebben verschillende pensioenstelsels en de toekomstige pensioenuitkeringen zijn lang niet overal door de overheid gedekt.

Kan de Commissie derhalve een antwoord geven op de volgende vraag: Is de Commissie nagegaan hoe groot de schulden uit hoofde van de pensioenverplichtingen in de diverse lidstaten zijn en hoe wordt gewaarborgd dat elk land onder de voorwaarden van de gemeenschappelijke munt zijn eigen pensioenverplichtingen nakomt?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie*(4 september 1997)*

De pensioenregelingen in het kader van de sociale zekerheidsstelsels verschillen van lidstaat tot lidstaat in vele opzichten, op het gebied van dekking, de personen die ervoor in aanmerking komen, het niveau van de premies en uitkeringen. Voorts pleegt er in de meeste lidstaten meer dan één regeling voor de verschillende beroepsgroepen te zijn (hand- en hoofdarbeiders, ambtenaren). Niettemin is een gemeenschappelijk kenmerk van openbare pensioenregelingen dat zij meestal een omslagstelsel zijn in het kader waarvan de lopende rechten op uitkeringen van pensioengerechtigden worden gefinancierd uit de lopende ontvangsten opgebracht door de beroepsbevolking. Er is dus geen „dekking” van toekomstige pensioenverplichtingen in de vorm van aandelenkapitaal en de levensvatbaarheid van het stelsel berust op solidariteit tussen de generaties, d.w.z. de bereidheid van elke generatie in de beroepsleeftijd om de voorgaande generatie te ondersteunen.

De Commissie heeft zelf geen ramingen gemaakt van pensioenverplichtingen in de lidstaten; wel verscheen er in de laatste afgelopen jaren een aantal studies waarin dit werd gedaan. De huidige waarde van de in de toekomst op basis van opgebouwde rechten uit te betalen pensioenen pleegt hoger te zijn dan het huidig jaarlijks bruto binnenlands product (BBP). Dergelijke berekeningen houden evenwel zeer nauw verband met veranderingen in de veronderstellingen waarvan wordt uitgegaan (levensverwachting, graad van deelneming aan het arbeidsproces, prijs- en loonontwikkelingen) en moeten met omzichtigheid worden geïnterpreteerd. Indien het aantal verplichtingen ten opzichte van het BBP verhoudingsgewijs hoog is, betekent dit niet noodzakelijkerwijs een gebrek aan evenwicht in de pensioenomslagstelsels. Ieder oordeel over de duurzaamheid van een stelsel hangt af van de geprojecteerde middelen die beschikbaar zijn om de opgebouwde pensioenen uit te betalen en toekomstige ontwikkelingen op het gebied van de werkgelegenheid en het inkomen per hoofd van de bevolking (!).

Het is hoe dan ook niet de taak van de Commissie ervoor te zorgen dat de lidstaten zullen kunnen voldoen aan hun pensioenverplichtingen. Dit is enkel de verantwoordelijkheid van iedere lidstaat. De Economische en Monetaire Unie en de invoering van de Euro zijn van geen enkele invloed op deze verantwoordelijkheid noch hebben zij enige directe gevolgen voor de duurzaamheid van een pensioenstelsel.

(¹) Voor verdere informatie, zoals vermelde uitkomsten van ramingen van pensioenverplichtingen, zie Europese Commissie, Economisch Jaarverslag 1997, Brussel, 12.2.1997; II/671/96-NL.

(98/C 82/31)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1985/97

van Olivier Dupuis (ARE) aan de Raad

(10 juni 1997)

Betreft: Drugs en vrijheid van meningsuiting

Op 3 juli 1997 bevestigde het Hof van Beroep van Parijs de veroordeling van Gérard Jubert, verantwoordelijk uitgever van de krant „ELEPHANT ROSE”, tot tien maanden gevangenisstraf en een geldboete van 300.000 frank wegens „provocatie en/of positieve berichtgeving” over het gebruik van cannabis.

In het gemeenschappelijk optreden van de Raad van 17 december 1996 (96/750/JBZ (¹)) is bepaald dat „de lidstaten zich met inachtneming van hun grondwettelijke beginselen en van de basisbegrippen van hun rechtsbestel ertoe verbinden de opzettelijke poging om in het openbaar een ander, op welke wijze ook, aan te zetten tot het illegale gebruik of de illegale productie van verdovende middelen, tot een strafbaar feit te maken”.

Kan de Raad ten einde te voorkomen dat zijn gemeenschappelijk optreden in alle lidstaten tot even repressieve wetten en straffen als in Frankrijk leidt, preciseren of

1. het in het openbaar aanzetten tot het gebruik van legale drugs zoals alcohol ook als een strafbaar feit moet worden gezien;
2. de duizenden kunstwerken in welke vorm ook en uit ongeacht welke tijd, die legale en illegale drugs in een gunstig daglicht plaatsen, moeten worden verboden of gecensureerd;
3. het in het openbaar verkondigen van de mening — die ik ook deel — dat alle thans verboden drugs moeten worden gelegaliseerd, moet worden vervolgd?

(¹) PB L 342 van 31.12.1996, blz. 6.

Antwoord

(16 oktober 1997)

1. De tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk optreden is een zaak van elke lidstaat van de Europese Unie en blijft onderworpen aan de grondwettelijke beginselen en de basisbegrippen van het rechtsbestel van de betrokken lidstaat.

Het bestaande onderscheid tussen legale en illegale verdovende middelen binnen de lidstaten van de EU is in het algemeen gebaseerd op verbintenissen van de lidstaten uit hoofde van het destreffende Verdrag van de Verenigde Naties. Bovendien valt alcohol buiten de definitie van verdovende middelen die in het gemeenschappelijk optreden wordt gehandeed.

2. Het is uiteraard moeilijk een duidelijk onderscheid te maken tussen kunstwerken en andere vergelijkbare uitingen in de vorm van afbeeldingen, beeldhouwwerken, muziek, literatuur en andere traditionele kunstvormen. In ieder geval moet de strafwetgeving van elke lidstaat antwoord geven op de vraag of er sprake is van aanmoedigen van of aanzetten tot het plegen van misdrijven.

3. Het in het openbaar uitspreken van de hoop dat alle thans verboden drugs worden gelegaliseerd, valt niet onder het gemeenschappelijk optreden. Indien het uitspreken van deze hoop evenwel vergezeld gaat van het aanmoedigen van of aanzetten tot het plegen van misdrijven, kan de situatie anders liggen.

(98/C 82/32)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1996/97**van Dietrich Elchlepp (PSE) aan de Commissie***(9 juni 1997)*

Betreft: Hernieuwbare energiebronnen – stimulering en controle op het gebruik van de kredieten

1. Voor welke bedragen en voor welke projecten werden tot dusver kredieten ter stimulering van hernieuwbare energiebronnen beschikbaar gesteld in het kader van de bevordering van bepaalde regio's en van de landbouw?
2. Controleert de Commissie daarbij of bij de planning in de EU-lidstaten gebruik wordt gemaakt van alle mogelijkheden van regeneratieve energiewinning, bijvoorbeeld ook energiewinning uit biomassa? Kan de Commissie overzien of het gebruik van de kredieten aan één bepaald doel gebonden is, en zo neen, waarom niet?
3. Is het juist dat het oorspronkelijk met EU-hulp uit te voeren THESEUS-project op Kreta voor het winnen van energie met behulp van zonnewarmte nu moet wijken voor uitsluitend conventionele energiecentrales (gasturbines met dieselaandrijving, dieselgeneratoren met als brandstof zware olie, resp. stoomkrachtcentrales met eveneens als brandstof zware olie) op de locaties Chania en Atherinolakos?

Hoe valt dit te rijmen met uitspraken van de Griekse politiek en verklaringen van de Commissie dat men van Kreta een model voor technologie op het gebied van hernieuwbare energiebronnen wil maken?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(16 september 1997)*

1. In het kader van de plattelandontwikkeling valt investeringssteun voor hernieuwbare energiebronnen onder de maatregel „benutting van het endogene potentieel”. In dit verband worden verschillende projecten gefinancierd, bv. voor de productie van biodiesel uit koolzaad of bioethanol uit tarwe of suikerbieten, of voor de veredeling van hout of de vergassing van afvalstoffen van biologisch afbreekbare stoffen, waaronder mest en slachtafval. Aangezien de individuele projecten niet op basis van goedgekeurde programma's worden aangeduid, kan het exacte bedrag terzake moeilijk worden becijferd.

Wat de regionale fondsen betreft, valt de bevordering van hernieuwbare energiebronnen onder de specifieke programma's voor ieder van de lidstaten van doelstelling 1. Financiering voor hernieuwbare energiebronnen is relevant in de volgende lidstaten (voor de periode 1994-1999) op een totaal van 3000 miljoen ecu voor energie:

- Griekenland: 75,3 miljoen ecu of 8,7% van het energieprogramma;
- Spanje: in totaal 84,42 miljoen ecu waarvan 26 miljoen ecu uit de regionale programma's en 56,42 miljoen ecu uit een algemene toelage van het deelprogramma energie;
- Ierland: 8,6 miljoen ecu of 27% van het deelprogramma energie;
- Portugal: in totaal 172,85 miljoen ecu waarvan 70 miljoen ecu 21,7% uitmaakt van het deelprogramma energie; 12,95 miljoen ecu uit het Madeira-programma; 68,4 miljoen ecu uit het Azorenprogramma en 21,5 miljoen ecu uit REGIS II C.I. voor de Azoren.

In de eerdere programmaperiode, van 1989 tot 1993, is in het kader van het communautair initiatief Valoren 293,75 miljoen ecu bijgedragen tot de verbetering van het endogene energiepotentieel, op een totaal van 2.331 miljoen ecu die waren toegekend voor energie.

2. De Commissie cofinanciert projecten voor planning op nationaal en regionaal niveau op het gebied van hernieuwbare energiebronnen. In dit verband ziet zij erop toe dat alle mogelijkheden inzake de productie van energie uit hernieuwbare bronnen, onder meer ook biomassa, worden geanalyseerd. Het besluit tot en de wijze van toepassing van dergelijke plannen vallen onder de bevoegdheid van de lidstaten. Er worden specifieke informatieactiviteiten verricht over het gebruik van biomassa voor energiedoeleinden — teelten, bosoverschotten, afvalstoffen en vloeibare biobrandstoffen — teneinde de lidstaten ertoe te stimuleren rekening te houden met de mogelijkheden die op dit gebied worden geboden en de nodige maatregelen te treffen.
3. Neen, het Theseus-project heeft betrekking op de installatie van een innoverende zonnecentrale voor elektriciteitsproductie met een capaciteit van 52 megawatt, die gepland is in Fragokastello in het district Chania (Kreta).

Momenteel is dit project nog in de planningfase, die door het THERMIE-programma wordt gefinancierd (TE-235-96). Hierbij worden de specifieke dimensionering en locatie van de installatie aangegeven, overeenkomstig de zonne- en weersgegevens en in overleg met de regionale energieplanning op Kreta.

(98/C 82/33)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1997/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(10 juni 1997)**Betreft:* Mesthormonen

1. Welke mesthormonen zijn in de VS voor toepassing bij welke dieren (koeien, stieren, ossen, jonge runderen, koekalveren, resp. stierkalveren) toegestaan?
2. Hoe, in welke vorm, hoe vaak, in welke dosering en op welke leeftijd van de dieren worden deze afzonderlijke hormonen aan de betrokken dieren toegediend?
3. Hoe kunnen de veehouders zich deze hormonen verschaffen?
4. Wie dient ze toe?
5. Welke taak heeft de veearts in verband met de hormonenmesterij?
6. Wie controleert de correcte toepassing van de in de VS toegestane mesthormonen?
7. Hoe wordt voorkomen dat deze niet op de correcte wijze worden toegepast?
8. Welke maatregelen worden in de VS genomen om het gebruik van niet toegestane mesthormonen te voorkomen?
9. Welke effecten heeft de behandeling met de diverse mesthormonen van geval tot geval voor het organisme van de hierboven genoemde dieren in morfologisch en fysiologisch opzicht, vooral ten aanzien van de endocrine klieren?
10. Op grond van welke wetenschappelijke onderzoekresultaten kunnen de VS bewijzen dat de behandeling met de diverse mesthormonen er niet toe leidt dat er een negatieve verandering optreedt in een van de talrijke stoffen die het vlees bevat?

Antwoord*(16 oktober 1997)*

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk aan het Europees Parlement heeft verklaard, bepaalt het EG-Verdrag dat de handelt op voorstel van de Commissie. Voor de indiening van voorstellen baseert de Commissie zich op de adviezen van de deskundigen die zij meent te moeten raadplegen. Zij beschikt onder andere over een aantal wetenschappelijke raadgevende Comit es die haar de door de Geachte Afgevaardigde gevraagde nauwkeurige inlichtingen kunnen verschaffen.

Naast deze gebruikelijke activiteiten heeft de Commissie, op het specifieke gebied van mesthormonen, een wetenschappelijke conferentie bijeengeroepen, die in november/december 1995 heeft plaatsgevonden en waaraan, onder andere, leden van het Europees Parlement hebben deelgenomen. Tijdens deze conferentie kon enige informatie worden verschaft over het effect van de verschillende stoffen die aan de dieren worden toegediend om hun groei te bevorderen.

Voor wetenschappelijke antwoorden op de gestelde vragen wordt de Geachte Afgevaardigde verwezen naar de Commissie.

(98/C 82/34)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2002/97**van Glyn Ford (PSE) aan de Raad***(10 juni 1997)**Betreft:* Vertegenwoordigers van belangengroepen en het personeelsstatuut

Is het de Raad bekend dat het Europees Parlement zijn Reglement heeft gewijzigd zodat geregistreerde vertegenwoordigers van belangengroepen bij het rekruteren van voormalige ambtenaren van de instellingen voortaan de bepalingen van het statuut moeten naleven. Daarin staat dat voormalige ambtenaren die op gevoelige posten werkzaam waren onder bepaalde voorwaarden de toestemming van de instellingen nodig hebben vooraleer zij een nieuwe betrekking kunnen aannemen die een nauwe samenwerking met het Parlement veronderstelt. Voor zover ik weet zijn er momenteel echter geen posten die als „gevoelig” worden aangemerkt. Is dit een brevet van onvermogen of een verzuim? Is de Raad bereid deze kwestie nader te onderzoeken en een lijst van gevoelige posten op te stellen?

Antwoord*(17 oktober 1997)*

1. De ambtenaren van de Raad worden bij beëindiging van de dienst geattendeerd op de verplichtingen die op hen rusten uit hoofde van artikel 16 van het Statuut. De bepalingen van artikel 40 van bijlage VIII bij het Statuut (anti-cumulatieregeling) worden eveneens toegepast.
2. Tot op heden heeft de Raad geen lijst van „gevoelige” ambten opgesteld die de bekleders gedurende een periode van drie jaar vanaf de beëindiging van de dienst zouden noodzaken om de goedkeuring van de Instelling te vragen voor enigerlei functie of opdracht die zij mochten krijgen te vervullen.
3. In het licht van de door de geachte Afgevaardigde gestelde vraag zal de Raad het vraagstuk bestuderen van de opstelling van de lijst van de ambten waarop artikel 16, tweede alinea, van het Statuut betrekking heeft.

(98/C 82/35)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2055/97
van Frode Kristoffersen (PPE) aan de Raad
*(18 juni 1997)**Betreft:* Nationale minderheden

Is de Raad van mening dat bij de aanstaande aanpassing en uitvoering van het Verdrag van Maastricht rekening moet worden gehouden met de verplichtingen van de EU-staten om maatregelen te nemen ter bescherming en bevordering van de nationale minderheden?

Antwoord*(16 oktober 1997)*

De Raad verwijst het lid van het Europees Parlement naar zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. E-1621/97 van mevrouw Kjer Hansen.

(98/C 82/36)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2069/97
van Jaak Vandemeulebroucke (ARE) aan de Commissie
*(19 juni 1997)**Betreft:* Aanbestedingen van de Europese Unie

In haar antwoord op mijn parlementaire vraag E-0631/97 ⁽¹⁾ ontwijkt de Commissie deze vraag. Gelet op het belang dat terecht mag gehecht worden aan het tegengaan van belangenvermenging lijkt het me aangewezen dat de Commissie in alle gevallen van aanbestedingen zicht zou hebben op de natuurlijke personen die achter een firma schuilgaan.

In die zin zou ik het onaanvaardbaar vinden dat een aanbesteding zou worden toegekend aan een firma die gerund zou worden door een ambtenaar van de uitbestedende dienst.

Kan de Commissie meedelen op welke wijze zij dat natrekt en hoe zij bijgevolg het bestaan van belangenvermenging probeert uit te sluiten?

⁽¹⁾ PB C 373 van 9.12.1997, blz. 22.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(9 september 1997)

De Commissie dacht dat vraag E-631/97 van het geachte parlementslid betrekking had op concurrentievervalsing in het kader van aanbestedingsprocedures ten gevolge van het feit ofwel dat verschillende ondernemingen zich

voor eenzelfde aanbesteding als gegadigden melden terwijl meerdere van die ondernemingen eigendom zijn van dezelfde (natuurlijke of rechts-) personen, ofwel dat een gegadigde in een aanbestedingsprocedure een concurrentievoordeel geniet doordat hij voor dezelfde aanbestedende dienst eerder al een opdracht heeft uitgevoerd waarvan het doel was de aanbestedende dienst voor te bereiden of te adviseren met het oog op de betrokken aanbesteding. In het antwoord op vraag E-631/97 werd dan ook op die twee situaties ingegaan.

Op grond van de huidige vraag van het geachte parlementslid begrijpt de Commissie thans dat het gaat om situaties waarin de concurrentie zou kunnen worden vervalst doordat een van de gegadigde ondernemingen in een aanbestedingsprocedure (gedeeltelijk) eigendom is van een beambte van de aanbestedende dienst. De Commissie is het ermee eens dat een dergelijke situatie kan leiden tot belangenvermenging, en zelfs tot een schending van het beginsel van de gelijke behandeling van de gegadigden, volgens het Hof van Justitie een van de basisbeginselen van het gemeenschapsrecht inzake overheidsopdrachten.

De richtlijnen inzake overheidsopdrachten zelf voorzien niet in een regeling om na te gaan of dergelijke situaties zich voordoen. Evenmin kan de Commissie in elk individueel geval nagaan of de procedure uit dit oogpunt correct is verlopen. Indien de Commissie evenwel over aanwijzingen beschikt dat er sprake is van belangenvermenging, treedt zij op. Bij wijze van voorbeeld verwijst de Commissie naar een recent geval waarin tegen een lidstaat een formele inbreukprocedure overeenkomstig artikel 169 van het EG-Verdrag werd ingeleid omdat een van de aandeelhouders van de inschrijvende onderneming lid was van de groep die door de aanbestedende dienst was aangesteld om de offertes te beoordelen.

(98/C 82/37)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2074/97

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE) aan de Commissie

(19 juni 1997)

Betreft: Communautaire financiële bijdrage op milieugebied

In het kader van begrotingslijn B4-306 worden subsidies verleend in het kader van milieubescherming. In het PB C 148 van 16 mei 1997 wordt een lijst gepubliceerd van organisaties die een dergelijke subsidie kregen.

Kan de Commissie meedelen welk project er werd ingediend door de „Confédération européenne des syndicats”?

Kan de Commissie mij meedelen in welke mate de correcte aanbesteding van deze gelden werd gecontroleerd?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(18 september 1997)

Het project in kwestie betreft een werkseminar voor hogere vakbondsmedewerkers uit zo'n 26 landen (alle lidstaten, alsmede Oost- en Midden-Europese landen) waarbij gezichtspunten en ervaringen kunnen worden uitgewisseld en een aantal op haalbare technologie gebaseerde gemeenschappelijke doelstellingen kunnen worden vastgesteld. Alle resultaten van dit seminar zullen als wegwijzer voor bonden en bedrijven in Oost en West worden gepubliceerd.

Behalve de publicatie van het verslag van de werkzaamheden, welke binnenkort zal volgen, is het seminar succesvol afgesloten.

De projectleider zal binnenkort overgaan tot publicatie van het verslag van de werkzaamheden, een uitgavenstaat en een algemeen financieel overzicht. Deze informatie zal door de Commissie worden gecontroleerd om te verzekeren dat het werk behoorlijk is gedaan en dat de totale uitgaven correct worden weergegeven.

(98/C 82/38)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2080/97

van Raphaël Chanterie (PPE) aan de Raad

(18 juni 1997)

Betreft: Verlate publicatie van EU-overeenkomsten en -protocollen in het Publikatieblad

Waarom verstrikt er dikwijls zo veel tijd tussen de ondertekening van onder de derde pijler vallende overeenkomsten en protocollen en de publicatie daarvan in het Publikatieblad?

Voorbeeld: De Europol-overeenkomst werd op 26 juli 1995 ondertekend maar pas op 27 november 1995 gepubliceerd, terwijl protocollen betreffende het Hof van Justitie bij twee andere overeenkomsten op 29 november 1996 ondertekend werden, maar pas op 20 mei 1997 gepubliceerd werden.

Antwoord

(16 oktober 1997)

De teksten die door de Raad zijn aangenomen, worden steeds zo spoedig mogelijk in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt. Door omstandigheden kan de bekendmaking soms echter vertraging oplopen.

De akte tot vaststelling van de Europol-Overeenkomst is aangenomen op 26 juli 1995, samen met twee andere akten: de akte tot vaststelling van de Overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied en de akte tot vaststelling van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen. Op dezelfde dag heeft een Conferentie van de Vertegenwoordigers van de Regeringen der lidstaten haar goedkeuring gehecht aan een akkoord betreffende de voorlopige toepassing tussen een aantal lidstaten van de Overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied. Terwille van de samenhang werd natuurlijk gepland dat de drie overeenkomsten en het akkoord betreffende de voorlopige toepassing van de tweede overeenkomst zouden worden bekendgemaakt in hetzelfde nummer van het Publicatieblad. Het reglement van orde van de Raad (artikel 18, lid 4) voorziet weliswaar in de bekendmaking van de door de Raad overeenkomstig artikel K.3, lid 2, van het Verdrag opgestelde overeenkomsten, maar voor de bekendmaking van een akkoord dat is aangenomen door de Conferentie van de Vertegenwoordigers van de Regeringen der lidstaten, is een besluit van de Raad nodig. De Raad heeft dit besluit tot bekendmaking op 26 oktober 1995 genomen en de drie overeenkomsten alsmede het akkoord zijn bekendgemaakt in PB C 316 van november 1995.

De akten tot vaststelling van de protocollen betreffende de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van de overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen en van de overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied zijn op 29 november 1996 aangenomen. Met het oog op een zo volledig mogelijke lijst van verklaringen als bedoeld in artikel 2 van de protocollen, is de lidstaten enige tijd gegund. Dat verklaart waarom die protocollen pas in PB C 151 van mei 1997 zijn bekendgemaakt.

(98/C 82/39)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2094/97 van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(19 juni 1997)

Betreft: Afval van elektrische apparaten

1. a) Is de Commissie bekend hoeveel afval van elektrische apparaten per jaar ontstaat?
b) Zijn hierover concrete cijfers bekend? Zo nee, waarom niet?
c) Zijn er cijfers waaruit blijkt hoeveel naar Oost-Europa wordt uitgevoerd?
2. Hoeveel afval van elektrische apparaten ligt in de particuliere huishoudens tijdelijk opgeslagen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(9 september 1997)

1. Voor 1998 wordt het afval afkomstig van elektrische en elektronische apparaten op 8 miljoen ton geraamd. Concrete cijfers zijn niet bekend omdat dit afval in de lidstaten niet gescheiden wordt ingezameld. Bovendien wordt onder afval van elektrische en elektronische apparaten niet in alle lidstaten hetzelfde verstaan, waardoor geen precieze cijfers kunnen worden gegeven. De Commissie beschikt niet over cijfermateriaal betreffende de uitvoer van dit afval.

2. De Commissie heeft geen cijfers over de tijdelijke opslag in de particuliere huishoudens. Een probleem daarbij is hoe afval afkomstig van elektrische en elektronische apparaten moet worden bepaald. Het lijkt moeilijk om precies vast te stellen wanneer een elektrisch of elektronisch huishoudtoestel als afval kan worden beschouwd volgens de in artikel 1a) van Richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen⁽¹⁾ voorkomende definitie.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975.

(98/C 82/40)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2105/97**van Jean-Pierre Bébéar (PPE) aan de Commissie***(23 juni 1997)**Betreft:* De wet-Evin en de beperkingen van het vrije verkeer

De Commissie heeft onlangs een klacht ad acta gelegd van een bierbrouwer die de wet-Evin aanvecht, omdat hij hierdoor verplicht is zijn sponsorcontract met de FIFA (Wereldvoetbalbond) voor de wereldbeker voetbal in Frankrijk in 1998 te verbreken.

1. Kan de Commissie mededelen welke argumenten op basis van het Gemeenschapsrecht tot dit besluit hebben geleid?
2. Heeft de Commissie in haar analyse van de verenigbaarheid met het Gemeenschapsrecht de doelmatigheid van de wet-Evin in het licht van de nagestreefde doeleinden bestudeerd?
3. Houdt dit besluit in dat de Commissie de doelstelling van de interne markt onverenigbaar acht met die van de bescherming van de volksgezondheid? Kunnen de lidstaten derhalve voortaan belemmeringen voor de interne markt opwerpen door zich te baseren op de doelstelling van de volksgezondheid, ongeacht de inhoud van de desbetreffende regelgeving?
4. Heeft de Commissie rekening gehouden met het feit dat, aangezien sport een gunstige uitwerking op de gezondheid heeft, de uitzending van sportevenementen deze boodschap ondersteunt?
5. Heeft de Commissie rekening gehouden met het feit dat de Franse wetgeving de alcoholconsumptie in de stadia verbiedt, hetgeen betekent dat binnen deze stadia het risico van alcoholmisbruik niet bestaat en dat uitzendingen geen schadelijke gevolgen hebben?
6. Kan de Commissie mededelen of zij het beginsel in aanmerking heeft genomen dat deze beperkingen in verhouding moeten staan tot de nagestreefde doelstellingen (zie jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie)?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(9 september 1997)*

Het geachte Parlementslid verzoekt om informatie over de vermelde afsluiting van een inbreukzaak in verband met het verbod op grensoverschrijdende sponsoring van de wereldbeker voetbal 1998 in Frankrijk door een producent van alcoholische dranken ingevolge de toepassing van de Franse wet-Evin. Het geachte Parlementslid begrijpt ongetwijfeld dat het niet mogelijk is zijn vragen over deze zaak in detail te beantwoorden, aangezien de Commissie het vertrouwelijke karakter van dergelijke gevallen moet respecteren.

Bij het onderzoek naar de verenigbaarheid van dergelijke restricties op grensoverschrijdende diensten met het Verdrag en met het oog op de beoordeling van de evenredigheid van die restricties moet worden nagegaan hoe doeltreffend zij zijn voor de bescherming van het openbare belang dat wordt ingeroepen. In het Groenboek over commerciële communicatie ⁽¹⁾, dat door het Parlement zeer gunstig is onthaald, heeft de Commissie uiteengezet hoe deze evenredigheidstoetsing efficiënter kan worden gemaakt. Om de doeltreffendheid te beoordelen van beperkingen die tot doel hebben misbruik van alcoholhoudende dranken te ontmoedigen, moeten de positieve en negatieve effecten van de maatregel op de nagestreefde doelstelling en andere doelstellingen van algemeen belang worden bepaald. In de specifieke zaak die in de vraag wordt genoemd bleek uit de beoordeling dat er geen gronden waren om met de zaak door te gaan. Deze uitspraak loopt geenszins vooruit op de beoordeling van toekomstige zaken. De door het geachte Parlementslid genoemde aspecten zullen vanzelfsprekend van belang zijn om die zaken te beoordelen.

Tenslotte wenst de Commissie duidelijk te stellen dat zij zich absoluut schaart achter beleidsdoelstellingen zoals de totstandbrenging van de interne markt en de bescherming van de volksgezondheid. Door de rigoureuze toepassing van de beginselen van de interne markt kunnen evenredige restricties worden vastgesteld wanneer de bescherming van de volksgezondheid in de lidstaat van oorsprong tekort schiet. Die maatregelen tonen aan dat moet worden overgegaan tot harmonisatie teneinde het vrije verkeer te herstellen, en zorgen er tegelijk voor dat de gezondheid van alle Europese burgers zo goed mogelijk wordt beschermd.

⁽¹⁾ COM(96) 192 def.

(98/C 82/41)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2109/97**van Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) aan de Commissie***(23 juni 1997)**Betreft: Promotie euro in relatie met Europees sportbeleid*

1. Kan de Commissie uitleggen waarom in het kader van de Actions Prioritaires de l'Information (API's), gericht op de Europese burgers, de Euro en de Interne Markt, 1 miljoen ecu subsidie is gegeven voor de promotie van de Euro aan La Course de Voile, een door de geregelde sportwereld in Europa niet erkende zeilwedstrijd?
2. Welke criteria zijn hierbij gehanteerd en welke garanties zijn verkregen dat deze subsidie die in verhouding tot het bedrag nodige publicitaire resultaten oplevert om de Euro bij een breed publiek te promoten?
3. Kan de Commissie uitleggen waarom in verhouding tot het op heden door de Commissie gevoerde sportbeleid en het beschikbare budget van 3 miljoen ecu voor de programma's Eurathlon en Sport voor Gehandicapten waar veel Europese organisaties een beroep op doen, nu zo'n groot subsidiebedrag wordt gegeven aan één sportevenement voor een specifiek publiek?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(15 september 1997)*

1. In het kader van haar programma „Action prioritaire de l'information” over de Euro heeft de Commissie de „Course de l'Europe à la voile” als project uitgekozen en derhalve een financiële bijdrage van 700.000 ecu verleend en niet van 1 miljoen ecu, zoals door het geachte Parlements lid is aangegeven. Dit is 44,6 % van de geraamde totale begroting voor deze wedstrijd.

Het principe van deze bijdrage was in goede aarde gevallen bij de verbindingsgroep sport van het Parlement, die volledig over de voorbereiding van dit dossier is ingelicht. De Commissie brengt in herinnering dat deze wedstrijd voor de Europese opbouw een symbolisch karakter heeft. Van meet af aan hebben de communautaire instellingen, met name het Parlement en de Commissie, deze wedstrijd altijd gesteund.

De „Course de l'Europe” is opgenomen in het programma van de „Fédération internationale des courses océaniques” (FICO); hierbij worden punten gegeven voor het FICO-wereldkampioenschap voor zeilers en merken. De FICO werkt samen met de „Union internationale des courses de yacht” (YRU), de nationale sportbonden en de grote clubs.

Het programma van de FICO-wedstrijden van 1997 t/m 2000 wordt rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden. Bij de „Course de l'Europe” krijgt de winnaar 60 punten, terwijl het hoogste aantal punten 120 bedraagt (bijv. „La Vendée Globe”).

2. De criteria die de Commissie ertoe hebben gebracht deze actie te selecteren onder de projecten die in aanmerking kwamen voor een partnerschap in het kader van het voorlichtingsprogramma inzake de Euro, zijn het mediaverslag van de sportwedstrijd (permanente aanwezigheid van het woord en het symbool Euro), het hoge niveau van de deelnemers (schepen en bemanningen), de belangstelling van het grote publiek voor dit soort etappenwedstrijden (zes landen zijn hierbij betrokken), de wedstrijd en de betrokkenheid van de plaatselijke, regionale en nationale autoriteiten.

Uit de toevloed van toeschouwers in iedere etappestad en uit hun vragen naar documentatie over de Monetaire Unie blijkt dat een informatiebeleid dicht bij het publiek moet worden gevoerd. Directe informatie van het publiek is van essentieel belang.

Dit project wordt momenteel geëvalueerd maar reeds thans zijn er talrijke televisiereportages geweest en de omvang van de verslaggeving in de geschreven pers geeft aan hoe groot de gewekte belangstelling is. Mocht het geachte Parlements lid dit wensen, dan is de Commissie bereid haar rechtstreeks een dossier „Image” toe te zenden dat zal aantonen hoe groot de mediaverslag is geweest.

3. Deze financiële bijdrage wordt gefinancierd uit begrotingslijn B 97 B3-3060 die de uitgaven dekt welke verband houden met het programma van voorlichting van de Europese burger (Prince). De voorlichting over de Euro is een van de drie prioritaire onderwerpen. De programma's Eurathlon en „Sport voor gehandicapten” worden gefinancierd uit begrotingslijn B 97 B3-3000.

Dit is de zevende maal dat het sportevenement „La Course de l'Europe” plaatsvindt. Zowel wat het verloop als de organisatie betreft, is het bijzondere van deze wedstrijd dat hij een zeer groot publiek aanspreekt, onder meer het door het geachte Parlements lid genoemde publiek.

(98/C 82/42)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2120/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Voorwaarden voor toelating

Is een aparte vergunning nodig voor verwerkte producten die slechts voor een gering deel bestaan uit plantaardige producten waarvoor een vergunning is vereist? (Voorbeeld: tomatenpuree op kant-en-klaar pizza)

Antwoord*(20 oktober 1997)*

De Geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord op vraag nr. 2118/97, en wordt erop geattendeerd dat het begrip „Zulassung“ (toelating) niet in het dispositief van de betrokken verordening voorkomt

(98/C 82/43)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2122/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Beoordeling van de gevolgen voor gezondheid en milieu

Hoe wordt bij de registratie van nieuwe genetisch gemodificeerde rassen in de gemeenschappelijke rassenlijst beoordeeld of deze veilig zijn voor de gezondheid en welke gevolgen ze hebben voor het milieu, als geen vergunning volgens de „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 ⁽¹⁾ of volgens de richtlijn inzake de doelbewuste introductie in het milieu (90/220/EEG) ⁽²⁾ is vereist?

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 117 van 8.5.1990, blz. 15.

Antwoord*(20 oktober 1997)*

Voorzover uit de tekst van de vraag kan worden opgemaakt, zou het in de door de Geachte Afgevaardigde bedoelde gevallen kunnen gaan op de wijze als bedoeld in artikel 10, lid 2, van Richtlijn 90/220/EEG ⁽¹⁾. Daarin staat aan welke voorwaarden inzake risicobeoordeling moet worden voldaan.

⁽¹⁾ PB L 117 van 08.05.1990, blz. 15.

(98/C 82/44)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2126/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Wezenlijke gelijkwaardigheid in afgeleide rassen

1. Hoe moet worden gegarandeerd dat de 'wezenlijke gelijkwaardigheid' blijft bestaan in alle planten die voortkomen uit een onderzochte en toegelaten lijn, en dat dit ook kan worden gecontroleerd?
2. Hoe dienen afgeleide rassen te worden behandeld?

(98/C 82/45)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2128/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Kennisgeving*

1. Is er sprake van verplichte kennisgeving voor nieuwe of gemodificeerde producten, die niet volgens de „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 ⁽¹⁾ behoeven te worden toegelaten?
2. Zo niet, hoe worden de nationale en EU-instanties dan op de hoogte gesteld van het in de handel brengen van het product?
3. Hoe kunnen deze instanties beoordelen of voor dergelijke producten etikettering overeenkomstig de „Novel-Food”-verordening verplicht is?

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 1.

(98/C 82/46)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2130/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Voorwaarden voor toelating*

Wat zijn precies de criteria waarmee de EU beoordeelt of voor een bepaald product, waarvoor in het kader van de „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 ⁽¹⁾ toelating wordt aangevraagd, een vergunning is vereist, of dat een simpele kennisgeving toereikend wordt geacht, als de producent niet uit zichzelf een vergunning heeft aangevraagd?

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 1.

**Gecombineerd Antwoord
op schriftelijke vragen E-2126/97, E-2128/97 en E-2130/97***(20 oktober 1997)*

Artikel 3, lid 4, van Verordening (EG) nr. 258/97 betreffende nieuwe voedingsmiddelen en nieuwe voedsel-ingrediënten voorziet in een afwijking van de in die verordening voorgeschreven vergunningsprocedure voor voedingsmiddelen of voedselingrediënten die volgens de beschikbare en algemene erkende wetenschappelijke gegevens of volgens een advies van een van de bevoegde instanties qua samenstelling, voedingswaarde, enz. wezenlijk gelijkwaardig zijn aan bestaande voedingsmiddelen of voedselingrediënten.

In voorkomend geval kan volgens de procedure van artikel 13 van de verordening worden vastgesteld of een bepaalde soort voedingsmiddel of voedselingrediënt onder deze afwijking valt. De regels voor de kennisgeving aangaande deze producten zijn vastgelegd in artikel 5 van de verordening.

(98/C 82/47)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2132/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Voorwaarden voor toelating: toetsing van de informatie van de producent*

1. Welke informatie moet dienen als uitgangspunt voor de beoordeling?
2. Is bepaald dat de door de producent ingediende gegevens een onafhankelijke toetsing ondergaan?

(98/C 82/48)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2134/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Voorwaarden voor toelating: toetsing van de informatie van de producent

1. Ligt het in de bedoeling ten minste bij wijze van steekproef de informatie van de producent te toetsen?
2. Hoe worden in dat geval de specifieke risico's op het vlak van allergieën beoordeeld van producten die nieuwe ingrediënten bevatten die tot dan toe nog niet via voeding werden opgenomen of in voedingsmiddelen verwerkt? (Voorbeeld: proteïnen uit bacteriën die uit hete bronnen afkomstig zijn)

**Gecombineerd antwoord
op schriftelijke vragen E-2132/97 en E-2134/97***(20 oktober 1997)*

De gegevens die vereist zijn voor de beoordeling en de bepalingen voor de uitvoering daarvan, zijn vermeld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 258/97, c.q. in artikel 7, lid 1, en in artikel 9 van die verordening.

In het kader van de in artikel 6 omschreven verplichtingen zijn de procedures voor de door de bevoegde instanties verrichte beoordeling een zaak van de lidstaten.

(98/C 82/49)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2136/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Middels biotechnologie geproduceerde enzymen en additieven

Zijn voor de Europese Unie activiteiten gepland om de huidige lacune in de wetgeving aan te vullen op het vlak van de toelating van enzymen en additieven die uit genetisch gemodificeerde micro-organismen zijn verkregen, daar deze noch in de „Novel-Food“-verordening, noch in de verordening inzake additieven zijn opgenomen?

Antwoord*(20 oktober 1997)*

In artikel 2 van Verordening (EG) nr. 258/97 betreffende nieuwe voedingsmiddelen en nieuwe voedselingredienten is bepaald dat levensmiddelenadditieven, aroma's voor gebruik in levensmiddelen en bij de productie van levensmiddelen gebruikte extractiemiddelen van de werkingssfeer van de verordening zijn uitgesloten. Die uitzonderingen zijn echter slechts van toepassing zolang de veiligheidsniveaus die zijn vastgesteld in de basisrichtlijnen overeenkomen met het veiligheidsniveau dat is vastgelegd in de verordening betreffende nieuwe voedingsmiddelen en nieuwe voedselingredienten.

Voorts lijkt het nuttig de Geachte Afgevaardigde erop te attenderen dat de Commissie heeft verklaard dat zij bevestigt dat, indien in de praktijk blijkt dat er, met name met betrekking tot verwerkingshulpmiddelen, lacunes zijn in het stelsel van de bescherming van de volksgezondheid waarin door het bestaande wettelijke kader wordt voorzien, zij passende voorstellen zal doen om deze lacunes op te vullen (PB L 43 van 14.2.1997, blz. 7). De Raad heeft tot op heden geen voorstellen terzake ontvagen.

(98/C 82/50)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2138/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Samenstelling van het Permanent Comité voor levensmiddelen

1. Zijn de burgers in het Permanent Comité voor levensmiddelen van de EU vertegenwoordigd?
2. Is het de bedoeling dat vertegenwoordigers van nationale consumenten- en milieu-organisaties bij het overleg en de besluiten van het Permanent Comité voor levensmiddelen worden betrokken?
3. Hoe dienen in dat geval de vertegenwoordigers te worden aangewezen?
4. Mogen consumenten- en milieu-organisaties zelf deze personen voordragen?

Antwoord*(20 oktober 1997)*

Behoudens aanvullende bepalingen die overeenkomstig het reglement van orde kunnen worden vastgesteld, is de samenstelling van dit Comité geregeld bij Besluit 69/414/EEG waarbij het Comité werd ingesteld.

(98/C 82/51)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2140/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Voorwaarden voor etikettering

Is volgens de „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 ⁽¹⁾ etikettering van het genetisch gemodificeerde levensmiddel uitsluitend vereist als ten eerste sprake is van een onderscheiden voedingskenmerk ten opzichte van een niet genetisch gemodificeerd product, en deze genetische verandering ten tweede kan worden aangetoond?

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 1.

Antwoord*(20 oktober 1997)*

Naast de algemene voorschriften van de communautaire wetgeving inzake etikettering van levensmiddelen zijn in artikel 8 van Verordening (EG) nr. 258/97 betreffende nieuwe voedingsmiddelen en nieuwe voedsel ingrediënten ⁽¹⁾ aanvullende specifieke voorschriften inzake etikettering vastgesteld teneinde de eindgebruiker in te lichten.

Zo is bijvoorbeeld bepaald dat de consument, naar gelang van het geval, via het etiket moet worden ingelicht over:

- alle kenmerken en eigenschappen waardoor een nieuw voedingsmiddel of voedsel ingrediënt niet langer gelijkwaardig is aan een bestaand voedingsmiddel of voedsel ingrediënt.

Een nieuw voedingsmiddel of voedsel ingrediënt wordt geacht niet langer gelijkwaardig te zijn indien wetenschappelijk onderzoek, gebaseerd op een passende analyse van bestaande gegevens, kan aantonen dat de onderzochte kenmerken verschillen van die van conventionele voedingsmiddelen of voedsel ingrediënten, rekening houdend met de aanvaarde limieten van natuurlijke afwijkingen voor zulke kenmerken.

- de aanwezigheid in het nieuw voedingsmiddel of voedsel ingrediënt van stoffen die niet voorkomen in bestaande gelijkwaardige levensmiddelen en die hetzij gevolgen kunnen hebben voor de gezondheid van bepaalde bevolkingscategorieën, hetzij aanleiding geven tot ethische bewaren;

- de aanwezigheid van een organisme dat genetisch gemodificeerd is met technieken voor genetische modificatie zoals vermeld in de eventueel aan te vullen lijst van bijlage I A, deel 1, van Richtlijn 90/220/EEG.

(¹) PB L 43 van 14.02.1997, blz. 1.

(98/C 82/52)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2144/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(24 juni 1997)

Betreeft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Bepalingen inzake etikettering

Hoe dienen de toezichhoudende instanties te toetsen of aan de bepalingen inzake etikettering is voldaan?

(98/C 82/53)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2146/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(24 juni 1997)

Betreeft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Sancties op niet-naleving van de bepalingen inzake etikettering

1. Welke sancties zijn vastgesteld voor het niet naleven van de bepalingen inzake de etikettering?
2. Bestaat er een lijst met boetes?

(98/C 82/54)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2152/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(24 juni 1997)

Betreeft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Indiening van DNA-referentiemonsters door de aanvrager van een vergunning voor een product

Is bepaald dat producenten van genetisch gemodificeerde levensmiddelen bij de toezichhoudende instanties de informatie moeten indienen die deze nodig hebben voor de uitoefening van hun controlefunctie? (Voorbeeld: informatie over de gedetailleerde opbouw van een genetische constructie)

**Gecombineerd antwoord
op schriftelijke vragen E-2144/97, E-2146/97 en E-2152/97**

(20 oktober 1997)

Afgezien van de tenuitvoerlegging van artikel 8, lid 3, voorziet Verordening (EG) nr. 258/97 niet specifiek in de instelling van controle-instanties of toezichhoudende instanties als bedoeld door de Geachte Afgevaardigde.

De wijze waarop de controle op de tenuitvoerlegging van deze verordening op nationaal niveau gestalte krijgt, is een zaak van de lidstaten.

(98/C 82/55)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2148/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Rassenrichtlijn*

1. Is volgens de „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 ⁽¹⁾ etikettering van het ras vereist voor de verkoop van zaaigoed van een plantenras dat is toegelaten volgens de rassenrichtlijn en waarvoor volgens de „Novel-Food”-verordening geen vergunning is vereist?
2. Hoe wordt ervoor gezorgd dat deze etikettering van het ras gehandhaafd blijft als het zaaigoed wordt doorgegeven of als voorgeteelde planten (stekken) worden verkocht? (Voorbeeld: speciale zakjes of stickers voor de verkoop aan particuliere of commerciële gebruikers)
3. Ligt het in de bedoeling de rassenrichtlijn zodanig aan te passen dat de volgens de „Novel-Food”-verordening vereiste etikettering wordt gegarandeerd?

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 1.

(98/C 82/56)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2150/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Opschrift van het etiket**Welke soort informatie moet op het etiket staan en in welke vorm?***Gecombineerd antwoord
op schriftelijke vragen E-2148/97 en E-2150/97***(20 oktober 1997)*

De Geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord op vraag 2112/97; voorts wordt zij erop geattendeerd dat in artikel 8 van Verordening 258/97 wordt aangegeven hoe de etiketteringsvoorschriften worden vastgesteld, terwijl artikel 7, lid 2, voorziet in de aanvulling daarvan.

Aangezien uit de vraag niet blijkt welke „rassenrichtlijn” hier wordt bedoeld, kan niet worden meegedeeld of een desbetreffende wijziging wordt overwogen.

(98/C 82/57)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2154/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(24 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Vorm en inhoud van het etiket*

1. Wat zijn de bepalingen inzake de etikettering van onverpakte levensmiddelen? (Voorbeeld: groente, fruit)
2. Wat zijn de bepalingen inzake de etikettering van verwerkte producten die voor het grootste deel zijn samengesteld uit producten waarvoor etikettering verplicht is? (Voorbeeld: conserven, tomatenpuree)

3. Wat zijn de bepalingen inzake de etikettering van verwerkte producten die slechts voor een klein deel zijn samengesteld uit producten waarvoor etikettering verplicht is? (Voorbeeld: kant-en-klaar maaltijden met vele verschillende ingrediënten)

4. Zijn er reeds voorstellen over de vormgeving van het etiket op de voornoemde respectieve producten, en welke informatie dient het etiket steeds te bevatten?

(98/C 82/58)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2156/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(24 juni 1997)

Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Etikettering

Ligt het in de bedoeling de nationale instanties, consumentenverenigingen, milieugroepen en dergelijke te betrekken bij het uitwerken en bespreken van voorstellen omtrent etikettering, voordat de vorm van het etiket definitief zal worden vastgesteld?

**Gecombineerd antwoord
op schriftelijke vragen E-2154/97 en E-2156/97**

(20 oktober 1997)

In artikel 8, lid 3, van de door het Europees Parlement en de Raad overeenkomstig de procedure van artikel 189 B aangenomen Verordening (EG) nr. 258/97 is bepaald hoe de etiketteringsvoorschriften worden vastgesteld, terwijl artikel 7, lid 2, voorziet in de aanvulling daarvan.

(98/C 82/59)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2158/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(25 juni 1997)

Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — ongewilde toevoeging van stoffen waarvoor een vergunning is vereist, in traditionele levensmiddelen

1. Wat is de procedure voor producten die niet zijn samengesteld uit genetisch gemodificeerde producten, maar (ongewild) delen daarvan kunnen bevatten?

2. Is in dergelijke gevallen een controle en eventueel etikettering vereist? (Voorbeeld: honing en honingproducten met pollen van transgene planten)

3. Hoe wordt erop toegezien dat de consumptie van producten die pollen bevatten, geen risico oplevert voor de gezondheid?

Antwoord

(28 oktober 1997)

De Geachte Afgevaardigde zij erop gewezen dat de door haar genoemde verordening door het Europees Parlement en de Raad is aangenomen overeenkomstig de procedure van artikel 189 B van het EG-Verdrag.

In artikel 1 van die verordening wordt het toepassingsgebied gedefinieerd en, onder voorbehoud van de tenuitvoerlegging van lid 3, voorziet dit artikel niet in het geval van voedingsmiddelen of voedsel ingrediënten die ongewild onder de in dit artikel bedoelde categorieën zouden vallen.

In elk geval blijven de algemene bepalingen van de communautaire wetgeving op het gebied van de controle op levensmiddelen (Richtlijn 89/397/EEG ⁽¹⁾ en 93/99/EEG ⁽²⁾) van toepassing.

⁽¹⁾ PB L 186 van 30.06.1989.

⁽²⁾ PB L 290 van 24.11.1993.

(98/C 82/60)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2160/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — „passende analyse”*

1. Wat wordt verstaan onder een „passende analyse” („Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 ⁽¹⁾)?
2. Hoe zal de controle worden uitgevoerd?

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 1.

(98/C 82/61)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2162/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Bewijsmethoden*

1. Welke bewijssystemen zullen voor de voorgeschreven „passende analyse” worden opgesteld?
2. Welke methoden zullen naar verwachting worden gebruikt?

(98/C 82/62)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2164/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Het aantonen van verschillen*

1. Wie zal de methoden uitwerken volgens welke moet worden aangetoond dat de onderzochte kenmerken verschillen?
2. Welke instanties en/of particuliere instellingen zullen de controles uitvoeren?
3. Op welke termijn zal dit gebeuren?

(98/C 82/63)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2166/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Voorwaarden voor de controle*

Uit welke bronnen worden de opzet en het functioneren van de met controle en bewijs belaste instanties gefinancierd?

(98/C 82/64)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2176/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — Bewijsmethoden*

Zal het onderscheid tussen een genetisch gemodificeerd product en een zogenoemd 'conventioneel' voedingsmiddel of -ingrediënt, uitsluitend mogen worden aangetoond met behulp van het eiwit dat door het geïntroduceerde gen is gevormd?

(98/C 82/65)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2178/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Bewijsmethoden*

1. Mag tevens gebruik worden gemaakt van indirecte bewijsprocedures waarmee karakteristieke veranderingen in de genetisch gemodificeerde rassen kunnen worden aangetoond? (Voorbeeld: veranderd vetzuurpatroon in olie uit genetisch gemodificeerde sojabonen)
2. Worden dergelijke, significante veranderingen als alternatieve mogelijkheden voor het aantonen van verschillen voor de controlerende instanties in kaart gebracht?

(98/C 82/66)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2180/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Aantoonbaarheid*

1. Hoe zal voor zaaigoed het criterium „aantoonbaarheid” van een genetische verandering worden gehanteerd, als het nieuwe eiwit of de nieuwe eiwitten pas in de planten worden gevormd en kunnen worden aangetoond?
2. Welke bewijsprocedures zullen in de toekomst in dit stadium worden gevolgd om verschillen tussen zaaigoed vast te stellen?

(98/C 82/67)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2182/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Aanpassing van sensitiviteitsgrenzen voor het aantonen van genetische veranderingen*

Worden de sensitiviteitsgrenzen voor het aantonen van genetische modificaties voortdurend aan de technische vooruitgang aangepast?

(98/C 82/68)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2186/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)**Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — normen voor laboratoria*

Zijn er algemeen bindende procédés en voorgeschreven protocollen voor de in het laboratorium uit te voeren werkzaamheden?

**Gecombineerd antwoord
op schriftelijke vragen E-2160/97, E-2162/97, E-2164/97, E-2166/97,
E-2176/97, E-2178/97, E-2180/97, E-2182/97 en E-2186/97**

(28 oktober 1997)

Overeenkomstig artikel 8, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 258/97 ⁽¹⁾ moet in voorkomend geval via een passende analyse worden aangetoond dat bepaalde kenmerken van een voedingsmiddel of een voedselingsrediënt verschillend zijn in vergelijking met conventionele voedingsmiddelen of voedselingsrediënten, rekening houdend met de aanvaarde limieten van natuurlijke afwijkingen voor zulke kenmerken. In artikel 8 staat voorts dat de eventuele toepassingsbepalingen van het artikel worden vastgesteld met inachtneming van de (Comité)-procedure van artikel 13.

Uit de formulering van de vragen blijkt niet welke controles de Geachte Afgevaardigde bedoelt. De algemene bepalingen van de communautaire wetgeving inzake de controle op levensmiddelen zijn in elk geval van toepassing.

Wat betreft de beoordelingen die uit hoofde van de artikelen 4 en 6 van Verordening nr. 258/97 moeten plaatsvinden, worden de praktische uitwerking en met name de rol van de lidstaten met betrekking tot de instanties voor beoordeling beschreven in artikel 4, en lid 3, en in artikel 6, leden 2 tot en met 4, in voorkomend geval aangevuld met de artikelen 7 en 9. Luidens artikel 4, lid 4, publiceert de Commissie aanbevelingen met betrekking tot de wetenschappelijke aspecten van het opstellen van de verslagen van de eerste beoordeling. Deze bepalingen worden in voorkomend geval aangevuld met de desbetreffende bepalingen van Richtlijn 90/220/EEG ⁽²⁾.

Wat betreft de analysemethoden bepaalt artikel 4 van Richtlijn 93/99/EEG ⁽³⁾ dat de lidstaten er zorg voor dragen dat de goedkeuring van de analysemethoden die in de context van de officiële levensmiddelencontrole worden gebruikt zoveel mogelijk geschiedt overeenkomstig bepaalde criteria van Richtlijn 85/591/EEG ⁽⁴⁾ betreffende de invoering van communautaire bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de controle van voor menselijke voeding bestemde levensmiddelen.

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.02.1997.

⁽²⁾ PB L 117 van 08.05.1990.

⁽³⁾ PB L 290 van 24.11.1993.

⁽⁴⁾ PB L 372 van 31.12.1985.

(98/C 82/69)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2168/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(25 juni 1997)

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Uitvoering van de controle

Zijn er initiatieven om bij de keuringsdiensten voor levensmiddelen speciale laboratoria in te richten voor het uitvoeren van de controletaken?

(98/C 82/70)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2170/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(25 juni 1997)

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Controlerend personeel

1. Is de bestaande personeelscapaciteit voor de diverse controlemaatregelen toereikend of dient deze te worden uitgebreid?

2. Moet het personeel specifieke opleiding krijgen?

(98/C 82/71)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2172/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(25 juni 1997)

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Financiële vereisten voor de controle

Zijn in de begrotingen met het oog op de verwachte taken aanvullende middelen opgenomen?

(98/C 82/72)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2174/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)*

Betref: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Onderzoek van niet met behulp van gentechnologie verkregen producten

1. Zijn de onderzoekslaboratoria ook toegankelijk voor producenten die niet met behulp van gentechnologie verkregen producten op de markt brengen en deze willen laten controleren?
2. Zal dit onderzoek gratis zijn, om dergelijke producenten niet te benadelen?
3. Zullen tevens niet alleen levensmiddelen worden onderzocht waarvan de producent verklaart dat zij niet met behulp van gentechnologie zijn verkregen?

Gecombineerd antwoord**op schriftelijke vragen E-2168/97, E-2170/97, E-2172/97 en E-2174/97***(28 oktober 1997)*

De Raad is wel op de hoogte van de desbetreffende bepalingen van de lidstaten.

(98/C 82/73)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2184/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)*

Betref: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — Verdere ontwikkeling van de bewijsmethoden

Welke maatregelen treffen de EU-Instellingen om een verdere ontwikkeling van de bewijsmethoden mogelijk te maken?

Antwoord*(28 oktober 1997)*

De Raad beschikt in dezen niet over een specifieke bevoegdheid en is niet op de hoogte van de voornemens van de andere Instellingen, inzonderheid het Europees Parlement, op dit gebied, zulks afgezien van de taken die op de Commissie rusten uit hoofde van Verordening nr. 258/97 ⁽¹⁾ en met name artikel 4, lid 4.

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.02.1997, blz.1.

(98/C 82/74)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2188/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)*

Betref: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — beschikbaarstellen van bewijsinstrumenten door de aanvrager

Zullen de producenten voorts worden verplicht ook de bewijssystemen waarover zij beschikken en die door hen zijn samengesteld, met inbegrip van monstermateriaal, voor het bewijs noodzakelijke antistoffen, dienovereenkomstige genprobes, extractieprotocollen, enz., aan de toezichthoudende instanties ter beschikking te stellen?

(98/C 82/75)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2190/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — deponeren van genetisch gemodificeerde uitgangsoorten en op basis hiervan geteelde soorten

Dienen producenten zowel genetisch gemodificeerde uitgangsoorten als de op basis van deze uitgangsoorten door teelt voortgebrachte soorten parallel ter beoordeling te deponeren? (essentiële wijzigingen worden ten dele alleen door een rechtstreekse vergelijking duidelijk.)

(98/C 82/76)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2194/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — registratie van de herkomst bij novel-food-producten

Zijn de producenten dienovereenkomstig in het kader van de kwaliteitswaarborging verplicht de herkomst van alle bij de productie van voedingsmiddelen gebruikte stoffen te registreren en de instanties hiervan indien nodig op de hoogte te stellen?

**Gecombineerd antwoord
op schriftelijke vragen E-2188/97, E-2190/97 en E-2194/97**

(28 oktober 1997)

Artikel 4, lid 4, van de door de Geachte Afgevaardigde genoemde verordening, eventueel aangevuld overeenkomstig lid 5, of, in voorkomend geval, artikel 3, lid 4, of artikel 9, lid 1, van die verordening heeft betrekking op de informatie die nodig is om de aanvragen voor het in de handel brengen te ondersteunen.

Die informatie laat de tenuitvoerlegging van de beoordelingsprocedures door die instanties voor beoordeling als bedoeld in artikel 4, lid 3, van die verordening onverlet.

(98/C 82/77)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2192/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — registratie en veiligheids garanties novel-food-producten

Zullen de instanties registreren aan welke voedingsmiddelen de verschillende producenten genetisch gemodificeerde producten toevoegen zodat wanneer mocht blijken dat de consumptie van dergelijke voedingsmiddelen schadelijke gevolgen heeft voor de gezondheid, hetgeen momenteel niet kan worden uitgesloten, de betrokken producten in het gehele afzetgebied uit de handel kunnen worden gehaald?

(98/C 82/78)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2204/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — transparantie van de toelating van novel-food-producten ten opzichte van het publiek

1. Hoe zal de noodzakelijke transparantie en voorlichting van het publiek op den duur worden gewaarborgd?
2. Zullen de officiële raden voor consumentenaangelegenheden over alle toelatingen worden geïnformeerd?
3. Hoe wordt gewaarborgd dat deze kennisgeving volledig en zo spoedig mogelijk plaatsvindt?

**Gecombineerd antwoord
op schriftelijke vragen E-2192/97 en E-2204/97**

(28 oktober 1997)

Onverminderd de nationale bepalingen terzake, wordt er bijvoorbeeld in artikel 5 van de door de Geachte Afgevaardigde genoemde verordening reeds bepaald dat een samenvatting van de mededelingen moet worden gepubliceerd. Dit geldt ook voor de besluiten die uit hoofde van artikel 7, lid 3, van dezelfde verordening worden genomen.

Deze bepalingen moeten het de lidstaten gemakkelijker maken om zonodig artikel 12 van deze verordening ten uitvoer te leggen teneinde de handel in en het gebruik van een voedingsmiddel of voedsel ingrediënt dat gevaar voor de menselijke gezondheid kan opleveren, op zijn grondgebied tijdelijk te schorsen of te beperken.

Ten slotte wordt er — onverminderd artikel 10 van de verordening, de nationale bepalingen terzake en in voorkomend geval artikel 22 van Richtlijn 90/220/EEG ⁽¹⁾ — in artikel 14 bepaald dat de Commissie een verslag over de tenuitvoerlegging van de verordening moet indienen en toezicht moet houden op „het effect ervan op de consumentenvoorlichting”.

⁽¹⁾ PB L 117 van 08.05.1990.

(98/C 82/79)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2196/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(25 juni 1997)

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — evaluatie van de gevolgen van de consumptie van novel-food-producten

1. Het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding van de EU (advies inzake de beoordeling van nieuwe voedingsmiddelen III/5915/97) heeft gepleit voor verwezenlijking van een toezichtprogramma inzake verzameling van informatie over de gevolgen op korte en lange termijn van de consumptie van nieuwe voedingsmiddelen na het in de handel brengen hiervan. Op welke wijze en door wie zal dit programma worden uitgevoerd?
2. Wat voor soort gegevens zal hierbij voor welk tijdsbestek worden verzameld?
3. Worden de resultaten van het toezichtprogramma toegankelijk gemaakt voor het publiek?

Antwoord

(28 oktober 1997)

Aangezien het door het Geachte Parlementlid genoemde comité onder de bevoegdheid van de Commissie valt, dient men zich voor nadere informatie over het betrokken programma tot haar te richten.

(98/C 82/80)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2198/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(25 juni 1997)

Betreft: „Novel-Food”-verordening (EG) nr. 258/97 — registratie van gegevens betreffende novel-food-producten

Welke instanties zijn verantwoordelijk voor de registratie in gegevensbanken van alle producten waarvoor uit hoofde van de novel-food-verordening een vergunning is afgegeven respectievelijk aangevraagd?

(98/C 82/81)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2200/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — toegang tot gegevens betreffende novel-food-producten

Krijgt het publiek toegang tot deze gegevensbanken of zullen bepaalde gegevens onder de geheimhoudingsplicht vallen?

(98/C 82/82)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2202/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(25 juni 1997)*

Betreft: „Novel-Food“-verordening (EG) nr. 258/97 — publicatie van gegevens betreffende novel-food-producten

Zullen zowel de gemelde wetenschappelijke gegevens als de beoordeling hiervan worden gepubliceerd?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-2198/97, E-2200/97 en E-2202/97**

(28 oktober 1997)

De regelingen ter bescherming van de gegevens die door de aanvrager van een vergunning voor het in de handel brengen van de bedoelde producten verstrekt zijn, worden aangenomen volgens de procedure van artikel 13 van de door de Geachte Afgevaardigde genoemde verordening.

Verordening nr. 258/97 ⁽¹⁾ voorziet niet in de systematische publicatie van de gemelde wetenschappelijke gegevens of van hun beoordeling, noch in de aanwijzing van instanties die verantwoordelijk zijn voor het verzamelen van gegevens betreffende de uit hoofde van deze verordening toegestane of aangemelde producten.

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.02.1997.

(98/C 82/83)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2213/97**van Jean-Pierre Bazin (UPE) aan de Commissie***(30 juni 1997)*

Betreft: Havenkosten in Europese havens — oneerlijke concurrentie

Een vergelijkende studie van de havenkosten wijst uit dat de Belgische haven van Zeebrugge in vergelijking met alle andere havens veel lagere tarieven — gemiddeld 50% — hanteert.

Dit verschil valt enkel te verklaren door forse overheidssteun of praktijken ter plaatse die afwijken van de EU-voorschriften.

Kan de Commissie een onderzoek instellen naar deze praktijken die de Europese havensector schade berokkenen en zo nodig alle passende maatregelen nemen om eerlijke concurrentie te garanderen?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(12 september 1997)

Normaal houdt de Commissie geen toezicht op tariefpraktijken en wil het evenmin de tarieven in de havensector in overeenstemming brengen. Toch kan het gebeuren dat de Commissie in het geval van een bijzondere klacht een dergelijke kwestie onderzoekt.

Lage haventarieven wijzen niet noodzakelijk op overheidssteun voor de haven in kwestie. Ze kunnen immers te wijten zijn aan andere factoren zoals de handelspolitiek van de haven of een doeltreffend havenbeheer. Elk geval moet apart worden onderzocht om erachter te komen of er steun mee gemoeid is.

Steunmaatregelen van de staten of met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, zijn overheidssteun uit hoofde van artikel 92, lid 1 van het EG-Verdrag voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Indien aan al deze criteria is voldaan, moet de Commissie, overeenkomstig de procedure in artikel 93 van het EG-Verdrag, nagaan of de steun verenigbaar is met het EG-Verdrag.

Op basis van de gegeven informatie die nogal algemeen is zonder dat er concrete gegevens worden verstrekt over de aard of omvang van de mogelijke steun, ziet de Commissie af van verdere actie. Indien er echter bijkomende informatie over mogelijke steun beschikbaar zou worden gesteld, zou de Commissie de zaak, in het licht van de in het EG-Verdrag vastgelegde bepalingen over overheidssteun, beter onder de loep kunnen nemen.

(98/C 82/84)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2217/97**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie***(30 juni 1997)*

Betreft: Visserijovereenkomst Europese Unie-Marokko

Door de Marokkaanse regering is aangekondigd dat de huidige visserijovereenkomst met de Europese Unie niet verlengd zal worden. Als gevolg hiervan zal alleen de Marokkaanse vloot met sleepnetten mogen vissen.

Weet de Commissie of deze uitsluiting niet alleen voor de Europese Unie, maar ook voor de Japanse en de Russische vloot zal gelden?

(98/C 82/85)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2219/97**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie***(30 juni 1997)*

Betreft: Samenwerking Europese Unie-Marokko

Is de Commissie van mening dat de aankondiging door de Marokkaanse regering dat zij de bestaande visserijovereenkomst tussen de Europese Unie en Marokko niet zal vernieuwen wanneer deze eind 1999 afloopt, niet los kan worden gezien van het streven naar tegenprestaties op landbouwgebied bij de nieuwe onderhandelingen over de Samenwerkingsovereenkomst die eveneens in 1999 afloopt?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-2217/97 en E-2219/97
van mevrouw Bonino namens de Commissie**

(18 september 1997)

De visserijovereenkomst met Marokko is gesloten voor een periode van vier jaar, ingaande op 1 december 1995 en is dus pas sinds ongeveer 1½ jaar van kracht. Daarom vindt de Commissie het voorbarig om nu reeds uitspraken te doen over de aard van de betrekkingen op visserijgebied met Marokko na 1 december 1999.

Eerst zal moeten worden nagegaan of de doelstellingen waartoe beide partijen zich in het kader van de huidige overeenkomst hebben verbonden, zijn gerealiseerd en moeten worden beoordeeld hoe de samenwerking op visserijgebied, die een fundamenteel element vormt van de toekomstige betrekkingen tussen de Gemeenschap en Marokko, zich heeft ontwikkeld.

Wat de visserijovereenkomsten van Marokko met andere landen betreft, heeft de Commissie geen informatie over de intenties van de Marokkaanse autoriteiten in verband met de hernieuwing daarvan.

De Euro-mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en Marokko anderzijds is gesloten voor onbepaalde duur. Het is echter waar dat de Gemeenschap en Marokko zich ertoe hebben verbonden vanaf 1 januari 2000 de situatie inzake de handel in landbouw- en visserijproducten te onderzoeken met de bedoeling om met ingang van 1 januari 2001 tot een grotere liberalisatie van hun handelsverkeer te komen.

(98/C 82/86)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2221/97
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie
(30 juni 1997)

Betreft: Beheer van het communautair initiatief URBAN in Rome

Het schijnt in de geest te zijn van de laatste versie van communautaire initiatieven zoals geprogrammeerd voor de periode 1994-1999, waaronder URBAN, dat er hecht wordt samengewerkt door burgers, bedrijven, ontwikkelaars en de overheid op verschillende niveaus.

Zo geredeneerd lijkt het een logische consequentie dat de gemeente Rome bij de uitvoering van het URBAN-initiatief een dergelijk partnerschap op meerdere niveaus van de grond moet krijgen door te streven naar zo hecht mogelijke contacten met het stedelijk sociaal, economisch en bestuurlijk leven in de twee wijken waar URBAN in Rome zal worden toegepast: Tor Bella Monaca en Torre Angela.

De gemeente Rome heeft evenwel een orgaan opgezet onder de naam „Speciaal bureau URBAN”. De gemeente heeft wijk VIII hierbuiten gehouden, terwijl dat nu juist het gedecentraliseerde bestuursorgaan van de gemeente in deze zone is. Dit leek nu juist bij uitstek de geschikte gesprekspartner voor de overheid bij de uitvoering van URBAN als woordvoerder voor de behoeften van de plaatselijke collectiviteiten en als natuurlijke link tussen de burgers van Tor Bella Monaca en Torre Angela en de gemeente Rome.

Door deze politiek is er ernstige twijfel gerezen aan de manier waarop de gemeente Rome met het initiatief omgaat, vooral ten aanzien van de inspraak van de wijken waarin URBAN opereert.

De vraag aan de Commissie luidt:

1. of zij een standpunt over deze zaak kan innemen;
2. of zij het tijdschema en de wijze van uitvoering van URBAN in Rome onder de loep wil nemen;
3. of het niet beter zou zijn wanneer de gemeente bij de uitvoering van URBAN alle instrumenten waarover zij beschikt, met inbegrip van gedecentraliseerde organen, ten volle zou benutten?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(15 september 1997)

Gezien de aard van de activiteiten die in het kader van het communautair initiatief URBAN worden ondersteund, lijkt het de Commissie van wezenlijk belang dat de lokale actoren ter zake nauw bij de uitvoering van het initiatief worden betrokken.

Evenals elders in Italië is in Rome de gemeente verantwoordelijk voor de uitvoering van URBAN, omdat de gemeente, anders dan de door de geachte afgevaardigde genoemde wijk VIII, de administratieve mogelijkheden heeft om een dergelijk programma te beheren. De gemeente heeft hiertoe een speciaal URBAN-bureau opgericht, dat tijdens de uitvoering van het initiatief zal zorgen voor lokale inspraak in het betrokken gebied en wijk VIII nauw bij het initiatief zal betrekken.

De Commissie acht de Romeinse procedures voor de uitvoering van URBAN bevredigend en verwacht dat de bij het opstarten van het programma opgelopen achterstand nu zal worden weggewerkt.

(98/C 82/87)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2229/97
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie
(2 juli 1997)

Betreft: Vooruitgang van de gezondheidsopvoeding in de Griekse scholen

De gezondheidsvoorlichting is een eerste stap naar preventie en daardoor draagt zij bij tot de bevordering van de lichamelijke en geestelijke gezondheid van de jongeren. De methodologie behelst onderricht, instructie en tenslotte het aannemen van een gezonde levenswijze, maar kan ook problemen aanpakken die de leerlingengemeenschap bezighouden, zoals bijvoorbeeld drugs.

In het programma „Onderwijs en elementaire beroepsopleiding” van Griekenland komt het subprogramma 1 voor: Algemene en Technische Opvoeding, dat in maatregel 1 acties op het gebied van onderwijs vernoemt.

1. Kan de Commissie, aangezien er een tijdschema voor dat subprogramma op het gebied van de gezondheidszorg bestaat, aangeven welke acties ondernomen zijn voor de uitvoering van die maatregel en wat is het uitvoeringsniveau?
2. Zijn er vertragingen en waaraan zijn die te wijten?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(2 oktober 1997)

De door u aangehaald operatie betreft een subactie van actie 1.1.f [Milieu-educatie — Educatie ten aanzien van bepaalde kwesties op het gebied van de hygiëne (drugspreventie, aids, alcohol, voeding) — Consumenteneducatie] van maatregel 1.1 („Versterking van de programma's voor het secundair onderwijs”) van subprogramma 1 (Algemeen en technisch onderwijs) van het betrokken programma.

De inhoud van de subactie „invoering van cursussen in hygiëne in het secundair onderwijs”, is vastgesteld door het ministerie van Onderwijs en in mei 1996 officieel goedgekeurd door het toezichtcomité van het programma. De projecten in het raam van deze operatie hebben betrekking op de ontwikkeling van programma's en educatief materiaal, de oprichting van een netwerk van beleidmakers op dit gebied, de scholing van onderwijsgeevenden, de uitvoering van bepaalde programma's op school, alsmede de evaluatie en verspreiding van de resultaten.

De totale begroting van de subactie belooft ca. 8,23 miljoen ecu, hoofdzakelijk toegewezen in 1996 (0,32 miljoen ecu), 1997 (3,21 miljoen ecu), 1998 (2,44 miljoen ecu) en 1999 (2,21 miljoen ecu).

34% van de begroting is bestemd voor de ontwikkeling van de programma's en het educatief materiaal, 25% voor de scholing van onderwijsgeevenden, 17% voor de ontwikkeling van het netwerk, 17% voor de uitvoering van de actie op school en 6% voor de evaluatie en verspreiding van de resultaten.

De redenen voor de vertraging bij de start van de actie zijn dezelfde als die voor de andere operaties van het programma (voorbereiding in 1994, 1995 en begin 1996 onvoldoende, gebreken in de structuren voor de afbakening, de voorbereiding, het beheer en de tenuitvoerlegging van de operatie, gebrek aan ervaring bij de diensten van het ministerie ten aanzien van programma's die gefinancierd worden door de Structuurfondsen, in combinatie met de vertraging bij de aanwijzing van de beheerder van het programma, frequente vervanging van de betrokken projectleiders).

Sinds april 1996 is de situatie aanmerkelijk verbeterd en deze laat een zeker optimisme toe ten aanzien van de uitvoering van de operatie, waarmee een begin is gemaakt.

(98/C 82/88)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2239/97

van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(2 juli 1997)

Betreeft: Organisch-biologische voedingsmiddelen

Kan de Commissie, mede naar aanleiding van vragen vanuit mijn kiesdistrict, laten weten of het haar bekend is dat in het Verenigd Koninkrijk voor 60% in de omzet van organisch-biologische voedingsmiddelen wordt voorzien via de invoer omdat er onvoldoende lokale aanvoer is?

Kan de Commissie voorts aangeven hoe de desbetreffende cijfers er voor de rest van de EU uitzien?

In hoeverre ondersteunt het GLB de teelt van dergelijke producten in de lidstaten?

Kan de Commissie voorts informatie verschaffen over de in de lidstaten bestaande regelingen om de productie van dergelijke teelten te bevorderen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(4 september 1997)*

De Commissie heeft geen gedetailleerde gegevens over de hoeveelheden biologische producten die uit derde landen worden ingevoerd. In het kader van artikel 11 van Verordening (EG) nr. 2092/91 inzake de biologische productiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾ wisselen de lidstaten en de Commissie alleen informatie uit inzake de kwaliteit die met name betrekking heeft op de aard van de ingevoerde producten en de controlemaatregelen in de derde landen.

De steunregelingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) maken in principe geen verschil tussen via conventionele productiemethoden verkregen landbouwproducten en biologische producten, en ondersteunen in feite beide productiemethoden. Aangezien de biologische teelt echter milieuvriendelijk is, komt hij per definitie in aanmerking voor de financiële steunregelingen van Verordening (EEG) nr. 2078/92 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming en betreffende natuurbeheer ⁽²⁾.

Bovendien ontvangt de biologische teelt steun in het kader van Verordening (EEG) nr. 2092/91 die een kader van eerlijke concurrentie schept voor de biologische telers en de consumenten vertrouwen geeft in de biologische producten.

Afgezien van de door de Commissie in het kader van Verordening (EEG) nr. 2078/92 goedgekeurde maatregelen, beschikt de Commissie niet over gedetailleerde en systematische informatie over verdere steunregelingen in de diverse lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 198 van 22.7.1991.

⁽²⁾ PB L 198 van 22.7.1991.

(98/C 82/89)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2241/97**van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie***(2 juli 1997)*

Betreft: Nieuwe vooruitzichten op een ouderdomspensioen voor huisvrouwen

In een recent antwoord op een vraag over hetzelfde onderwerp (E-0119/97 ⁽¹⁾) heeft de Raad een afwachende houding aangenomen tegenover de mogelijkheid om voor een onderwerp als het ouderdomspensioen voor huisvrouwen, dat in de Gemeenschap een zo lange weg te volgen heeft, een bevredigende oplossing te vinden.

Hij heeft wel op nieuwe initiatieven van de Commissie gewezen die het onderwerp zouden kunnen omvatten, dat voor alle huisvrouwen van zo groot belang is maar nog altijd overgeleverd is aan onophoudelijke discussies zonder dat er een oplossing komt, ondanks de sociale draagwijdte van de zaak.

Kan de Commissie laten weten wat de concrete vooruitzichten in de zaak zijn, gezien de verwachtingen waar de Raad in zijn recent antwoord op zinspeelt, en hoe ze kan tegemoet komen aan de gerechtvaardigde eisen van de huisvrouwenverenigingen in heel de Europese Unie?

⁽¹⁾ PB C 217 van 17.7.1997, blz. 101.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(12 september 1997)*

De Commissie is inderdaad van plan de discussie over de onderwerpen die zij heeft aangesneden in haar voorstel voor een richtlijn van 23 oktober 1987 ⁽¹⁾ te heropenen en wel door een nieuw voorstel voor een richtlijn in te dienen. Dit voorstel, dat bedoeld is om de hiaten in de bestaande richtlijnen op het gebied van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen op te vullen, zal rekening moeten houden met de bestaande jurisprudentie, met name op het gebied van de beroepsstelsels (zaak Barber en dergelijke zaken), alsmede met de ontwikkeling van de structuur van het gezin en de maatschappij.

Er zij op gewezen, dat de problematiek van de sociale bescherming van de huisvrouwen aan de orde is gekomen in het kader van het debat dat op communautair niveau is gelanceerd door de mededeling van de Commissie van

12 maart 1997 „Modernisering en verbetering van de sociale bescherming in de Europese Unie”⁽²⁾. In die mededeling wordt veel plaats ingeruimd voor de aanpassing van de sociale bescherming aan het nieuwe evenwicht van de geslachten in de deelname aan het beroepsleven, alsmede aan de wijzigingen in de gezinsstructuur.

Bovendien zal de Commissie in haar verslag over de sociale bescherming voor 1997 aandacht besteden aan de vooruitgang die door de lidstaten is geboekt bij de individualisering van de rechten, zonder daarbij de economische situatie van de vrouwen in gevaar te brengen.

⁽¹⁾ doc. COM(87) 494 def.

⁽²⁾ doc. COM(97) 102 def.

(98/C 82/90)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2245/97
van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie
(2 juli 1997)

Betreft: De situatie in de Democratische Republiek Congo

Volgens krantenartikelen is bekend geworden dat er in Congo grote vluchtelingenkampen bestaan, die blijken te fungeren als massavernietigingskampen. In Congo zijn naar schatting circa 40.000 vluchtelingen. Niemand kan precies zeggen hoeveel van hen al zijn gestorven of nog zullen sterven in deze onmenselijke kampen.

Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om ervoor te zorgen dat de omstandigheden die hebben geleid tot deze rampzalige situatie worden opgelost en de schuldigen worden gevonden en berecht door een internationale rechtbank?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie
(4 september 1997)

De opstand eind 1996 van de alliantie van de democratische strijdmacht voor de bevrijding van Kongo/Zaire (AFDL) heeft ertoe geleid, dat de Rwandese vluchtelingen die zich sinds 1994 in Kivu bevonden, uiteengejaagd werden.

Volgens schattingen zouden tussen de 600.000 en 800.000 vluchtelingen naar Rwanda zijn teruggekeerd; de anderen, waarvan het aantal moeilijk te schatten is (circa 200.000 volgens het Hoge Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties) zijn gevlucht voor de oprukkende troepen van de AFDL. Sommigen zijn naar afgelegen gebieden gevlucht of naar de buurlanden van de Democratische Republiek Kongo, maar velen van hen zijn zeer waarschijnlijk tijdens de achtervolgingen bezweken of gestorven van uitputting.

Aangezien er in de berichten van met name talloze niet-gouvernementele organisaties melding wordt gemaakt van ernstige schendingen van de mensenrechten en van slachtpartijen, hebben de Verenigde Naties besloten een onderzoeksmissie te sturen.

Via verschillende openbare verklaringen en initiatieven van de Europese trojka, waarbij de Commissie actief betrokken was heeft de Unie de regering van President Kabilla verzocht om het humanitaire recht volledig te eerbiedigen en de humanitaire organisaties vrije toegang tot alle regio's te verlenen om de vluchtelingen te hulp te komen. Voorts heeft de Unie er bij de regering op aangedrongen om de onderzoeksmissie van de Verenigde Naties onverwijld toe te staan om in alle vrijheid een onderzoek in te stellen naar de beschuldigingen van massamoorden die op het Kongolese grondgebied zouden zijn begaan.

(98/C 82/91)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2262/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(2 juli 1997)

Betreft: Jaarlijks verslag over het Cohesiefonds 1995

Kan de Commissie in verband met het Jaarlijks Verslag over het Cohesiefonds 1995 (COM(96)0388 def.) mededelen waarom er vertragingen bij de indiening ervan zijn opgetreden en waarom er in bepaalde gevallen onvoldoende vergelijkbare gegevens zijn verstrekt betreffende de projecten?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(11 september 1997)*

Het Jaarlijks verslag van het Cohesiefonds 1995 werd op 4 september 1996 ingediend. Hoewel Verordening (EG) nr. 1164/94 ⁽¹⁾ voor het verslag geen uiterste indieningstermijn stelt, wil de Commissie ervoor zorgen dat de verslagen zo spoedig mogelijk beschikbaar worden gesteld. Aan het opstellen van de verslagen moet echter de nodige tijd worden besteed, gezien de talrijke specifieke eisen die Bijlage 2 van de Verordening aan de inhoud van de verslagen stelt en met het oog op volledigheid.

Het Jaarlijks verslag bevat alle informatie die over de diverse projectbeschikkingen is gepubliceerd. Gegevens die een vergelijkende studie van projecten mogelijk maken, zijn niet steeds beschikbaar.

⁽¹⁾ PB L 130 van 25.5.1994.

(98/C 82/92)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2282/97**van Nel van Dijk (V) aan de Commissie***(2 juli 1997)*

Betreft: Concurrentievervalsing in de West-Europese havens

Kan de Commissie mij bevestigen dat het een brief van de Stichting Natuur en Milieu heeft ontvangen waarin de grondprijsstelling in de grote West-Europese havens aan de kaak wordt gesteld?

Is de Commissie op de hoogte van het feit dat de huurprijs per jaar van bepaalde percelen laag gehouden wordt om de positie van de havens ten opzichte van concurrerende havens gunstig te beïnvloeden?

Is de Commissie op de hoogte van het feit dat overheden ook op andere wijze de havenactiviteit proberen te bevorderen, zoals in het geval van het chemie-bedrijf Arco in Rotterdam, dat op overheidskosten werd aangesloten op het pijpleidingennet naar Antwerpen?

Is de Commissie met mij van mening dat deze steunmaatregelen tot vervalsing van de mededinging leidt, en een inbreuk betekenen op artikel 92 van het Verdrag?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(4 september 1997)*

De Commissie heeft inderdaad onlangs een brief van de Stichting Natuur en Milieu ontvangen over de grondprijsstelling in sommige havens van de Gemeenschap.

Lage grondprijzen betekenen niet noodzakelijkerwijze dat de in de brief genoemde havenbedrijven overheidssteun ontvangen. De lage grondprijzen kunnen ook toe te schrijven zijn aan andere factoren, bijvoorbeeld de vraag naar de betrokken grond, het gebruik of de eigendom ervan of een combinatie van deze factoren, zodat elk geval afzonderlijk moet worden onderzocht om na te gaan of er sprake is van overheidssteun. De Commissie zal de betrokken regeringen evenwel om informatie verzoeken op basis van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag.

Wat overheidssteun aan havens in het algemeen betreft, is de Commissie van mening dat overheidsinvesteringen in infrastructuur geen overheidssteun vormen in de zin van artikel 92 van het EG-Verdrag, zolang de infrastructuur tot algemeen belang openstaat voor alle gebruikers op basis van niet-discriminerende toegangsvoorwaarden. Daarentegen valt overheidsfinanciering van „superstructuur” die bestemd is voor commerciële activiteiten van bepaalde ondernemingen, normaal gesproken wel onder artikel 92 van het EG-Verdrag. De Commissie is niet op de hoogte van de kwestie van het pijpleidingennet en het verband met de vervoersdoelstellingen van de betrokken havens. Zij zal de Nederlandse autoriteiten echter om inlichtingen verzoeken over de door het geachte Parlementslid naar voren gebrachte punten.

(98/C 82/93)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2285/97**van John Iversen (PSE) en Kirsten Jensen (PSE) aan de Commissie***(2 juli 1997)**Betreft:* Pesticiden op positieve lijst

Kan de Commissie bevestigen dat ze de giftige sproeistof paraquat op de positieve lijst van de EU aan het zetten is?

Zo ja, hoe evalueert ze de chemische stoffen van die lijst dan eigenlijk?

Welke veiligheidsvoorzieningen acht de Commissie vanzelfsprekend bij het gebruik van paraquat, vooral met het oog op problemen in het milieu en het werkmilieu?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(12 september 1997)*

Paraquat is inderdaad een van de werkzame stoffen die momenteel worden geëvalueerd in het kader van de bepalingen van Richtlijn 91/414/EEG ⁽¹⁾ en Verordening (EEG) nr. 3600/92 ⁽²⁾ met het oog op een mogelijke opneming op de communautaire positieve lijst.

Zoals bepaald in artikel 5 van de Richtlijn kan een werkzame stof alleen worden opgenomen in Bijlage I bij die Richtlijn wanneer op grond van de stand van de wetenschappelijke en technische kennis kan worden verwacht dat gewasbeschermingsmiddelen die de werkzame stof bevatten na een toepassing in overeenstemming met de goede gewasbeschermingspraktijken, geen schadelijke uitwerking op de gezondheid van mens en dier of geen onaantvaardbaar milieu-effect hebben.

Bovendien zullen de lidstaten, na opneming van een werkzame stof in Bijlage I bij de Richtlijn, de toelatingen voor de gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten, binnen een vast te stellen termijn moeten herzien in overeenstemming met de voorwaarden voor opneming en met de uniforme beginselen (Bijlage VI).

De evaluatie van paraquat is nog steeds aan de gang en de rapporten betreffende de conclusies inzake paraquat zijn nog in voorbereiding. Het zal derhalve nog enige tijd duren alvorens een ontwerp-besluit met de lidstaten in het Permanent plantenziektenkundig comité kan worden besproken en vervolgens een besluit kan worden genomen.

⁽¹⁾ Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen — PB L 230 van 19.8.1991.

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 3600/92 van de Commissie houdende bepalingen voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen — PB L 366 van 15.12.1992.

(98/C 82/94)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2286/97**van Patricia McKenna (V) aan de Commissie***(2 juli 1997)**Betreft:* Genetisch gemodificeerd koolzaad

Op maandag 9 juni 1997 zette de Commissie het licht op groen voor het in de handel brengen van een genetisch gemodificeerde koolzaadvariëteit die tegen pesticiden bestand is. Deze koolzaadvariëteit is het product van de Belgische onderneming Plant Genetic System.

Heeft de Commissie onderzoek verricht naar de mogelijke gevolgen voor de volksgezondheid en het milieu van het in de handel brengen van dit genetisch gemodificeerde organisme, en zo ja, welk? Waarop heeft zij zich gebaseerd om in dit geval het voorzorgbeginsel niet toe te passen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(18 september 1997)*

Op 6 juni 1997 stelde de Commissie twee beschikkingen vast betreffende het in de handel brengen van genetisch gemodificeerd koolzaad, waarvan kennis is gegeven door het bedrijf Plant Genetic Systems (PGS) ⁽¹⁾.

Na de vaststelling van deze beschikkingen, zal door Frankrijk toestemming worden verleend waardoor deze producten op de markt kunnen worden gebracht, zodat zij zoals ieder ander traditioneel geteeld koolzaad kunnen worden gebruikt. Het in de handel brengen van voedingsmiddelen en voedsel ingrediënten die genetisch gemodificeerde organismen bevatten, uit dergelijke organismen bestaan of eruit zijn afgeleid, valt onder Verordening (EG) nr. 258/97 betreffende nieuwe voedingsmiddelen en nieuwe voedsel ingrediënten ⁽¹⁾.

Overeenkomstig het beginsel van preventief handelen waarop Richtlijn 90/220/EEG inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ⁽²⁾ is gebaseerd, heeft de aanvrager alle noodzakelijke gegevens en informatie verstrekt om het potentiële effect op de volksgezondheid en het milieu van de introductie van de desbetreffende producten te kunnen beoordelen. Het ingediende dossier bevatte studies over de kiemkracht van het zaad van de transgene koolzaadlijn B94-2, de reactie van transgene zomerkoolzaadlijnen op agronomische inputs, controle op residuele effecten in eerdere veldproeven met transgene koolzaadlijnen, gedetailleerde observaties van insecten die foerageren op de transgene koolzaadplanten van PGS, een experiment inzake de vertering van de zaden, een analyse van de zaadkwaliteit van koolzaad B94-2, een gedetailleerde karakterisering van de olie en de oliezaadkoek van een 'benchtop processed' transgene koolzaadhybride, een gedetailleerde zaadanalyse van transgeen en niet-transgeen koolzaad, een PAT-bepaling op olievrije zaden van transgeen koolzaad en de consumptie van honing geproduceerd door honingbijen die op transgeen koolzaad foerageren.

De twee beschikkingen zijn vastgesteld na gunstig advies met gekwalificeerde meerderheid van het bij Richtlijn 90/220/EEG ingestelde regelgevend comité.

⁽¹⁾ PB L 164 van 21.6.1997.

⁽²⁾ PB L 43 van 14.2.1997.

⁽³⁾ PB L 117 van 8.5.1990.

(98/C 82/95)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2288/97
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie
(2 juli 1997)

Betreft: EU-kredieten voor de haventunnel in Dublin

Om hoeveel EU-kredieten hebben de Ierse autoriteiten tot dusver verzocht om de kosten van het ontwerp en de aanleg van de geplande haventunnel in Dublin te dekken?

Hoeveel kredieten heeft de EU tot dusver voor dit project uitgetrokken? Werd reeds tot verdere financiering besloten en bestaat de kans dat in de nabije toekomst nog meer kredieten worden uitgetrokken?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(5 september 1997)

Op 9 juni 1995 heeft de Commissie van de Ierse autoriteiten een verzoek om bijstand uit het Cohesiefonds ten bedrage van 3,51 miljoen ecu ontvangen voor een deel van de voorbereidende werkzaamheden voor de aanleg van de voorgestelde toegangsweg naar de haven van Dublin. Op 18 december 1995 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan de verlening van bijstand uit het Cohesiefonds voor een bedrag van 3,19 miljoen ecu ten behoeve van dit project. De goedkeuring betrof uitsluitend het gedeelte van de bijstandsaanvraag dat betrekking had op de planning en het ontwerp, en niet de financiering van de aankoop van de grond. Deze bijstand was niet bestemd voor uitgaven voor de aanleg zelf.

Op 30 januari 1996 hebben de Ierse autoriteiten om verhoging van de bijstand tot 5,85 miljoen ecu verzocht, en op 9 december 1996 heeft de Commissie een wijziging van het oorspronkelijke besluit goedgekeurd: de Cohesiefonds-bijdrage voor het project is daarbij verhoogd tot het gevraagde bedrag. Het gewijzigde besluit had betrekking op dezelfde projectonderdelen als het oorspronkelijke (dus niet op de aankoop van de grond, noch op de bouw zelf).

Het bedrag van 5,85 miljoen ecu is de totale Cohesiefonds-bijdrage die de Commissie voor dit project beschikbaar stelt. Vóór 9 juni 1995 was uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling al een bedrag van 187.500 ecu ten behoeve van dit project toegekend, een bijdrage die eveneens voor de planning en het ontwerp werd gebruikt. De beide bedragen vormen samen de totale bijdrage die de Gemeenschap via haar financiële instrumenten voor dit project verleent.

De Ierse autoriteiten hebben niet om extra steun voor de planning- en ontwerpfase noch voor enige daaropvolgende fase verzocht. De vraag of de kans bestaat dat de Commissie in de nabije toekomst nog meer steun voor het project zal toekennen, is niet aan de orde, aangezien geen verdere bijstands aanvragen zijn ontvangen.

(98/C 82/96)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2297/97
van John Iversen (PSE) aan de Commissie
(2 juli 1997)

Betreft: Pesticiden

Kan de Commissie, in samenhang met het debat over de toelating van pesticiden ingevolge de richtlijn van 15 juli 1991 (91/414/EEG ⁽¹⁾), zo spoedig mogelijk de lijst met pesticiden die zij wil laten beoordelen in het comité van deskundigen, beschikbaar stellen?

⁽¹⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 september 1997)

Bijlage I van Verordening (EEG) nr. 3600/92 houdende bepalingen voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG, betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽¹⁾, waarin de 90 werkzame stoffen die al sinds 25 juli 1993 op de markt zijn, zijn opgenomen, wordt momenteel in het kader van deze verordening door de Commissie bestudeerd.

De Commissie stuurt het geachte Parlementslid en het secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de lijst van de nieuwe werkzame stoffen (die op 25 juli 1993 nog niet op de markt waren), die, in het kader van artikel 5 en 6 van Richtlijn 91/414/EEG, thans ook wordt bestudeerd.

⁽¹⁾ PB L 366 van 15.12.1992.

(98/C 82/97)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2301/97
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie
(3 juli 1997)

Betreft: EU-subsidies voor kernenergie en fossiele brandstoffen

Uit een recent rapport van Greenpeace is gebleken dat de EU en de West-Europese regeringen sinds 1992 60 miljard dollar subsidie hebben verleend aan industrieën op het gebied van fossiele brandstoffen en kernenergie. In datzelfde jaar hebben EU-landen de verklaring van Rio ondertekend waarin zij plechtig beloofden te streven naar de bescherming van het klimaat op de wereld.

Daarentegen heeft de EU anderhalf miljard dollar subsidie gegeven aan hernieuwbare energiebronnen, zoals windkracht en zonne-energie.

Volgens de Wereldenergieraad zou een bedrag van 15 miljard dollar de gehele industrietak van de hernieuwbare zonne-energie concurrerend kunnen maken met de op kernenergie en fossiele brandstoffen gebaseerde industrieën.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij zal nemen om ervoor te zorgen dat met EU-subsidies de ontwikkeling van hernieuwbare energie wordt gestimuleerd om meer vervuilende vormen van industrie terug te dringen, zodat de EU kan voldoen aan haar internationale verplichtingen, zoals de verplichtingen die in Rio zijn aangegaan?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(16 september 1997)

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid op het feit dat de in het verslag van Greenpeace genoemde steunmaatregelen van zeer verschillende aard zijn. In verband met steenkool gaat het om nationale steunmaatregelen voor de productie. In de nucleaire sector betreft het steunmaatregelen voor onderzoek, hoofdzakelijk op het gebied van de veiligheid. Voor hernieuwbare energiebronnen gaat het om steunmaatregelen voor onderzoek, ontwikkeling en het op de markt brengen van deze energievormen. De verschillende soorten steun zijn dus moeilijk te vergelijken.

Over de maatregelen die door de Commissie worden overwogen om de marktpenetratie van hernieuwbare energiebronnen te stimuleren handelt het Groenboek „Energie voor de toekomst: hernieuwbare energiebronnen”⁽¹⁾. Na afloop van de openbare discussie die over dit Groenboek is gehouden, werkt de Commissie momenteel aan het opstellen van haar Witboek over hetzelfde onderwerp, dat zal handelen over de politieke en financiële maatregelen die kunnen worden genomen ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen, waarvan de bijdrage tot de energievoorziening kan toenemen van de huidige 6% tot 12% in 2010.

Voorts heeft de Commissie in april 1997 een voorstel ingediend ter voortzetting en ontwikkeling van de activiteiten die momenteel worden gefinancierd in het kader van het programma Altener⁽²⁾, dat specifiek gericht is op de bevordering van de marktpenetratie van hernieuwbare energiebronnen. De Gemeenschap kent eveneens steun toe aan onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van duurzame energiebronnen.

Ook moet worden opgemerkt dat in het kader van de in Rio aangepane internationale verplichtingen van de Gemeenschap, de bevordering van hernieuwbare energiebronnen, alsmede andere maatregelen om de uitstoot van CO₂ aanzienlijk terug te dringen, een zeer belangrijke rol spelen.

⁽¹⁾ COM(96) 576.

⁽²⁾ COM(97) 87 final.

(98/C 82/98)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2303/97
van José Valverde López (PPE) aan de Commissie
(3 juli 1997)

Betreft: Financiering van radioprogramma's voor het promoten van het communautair landbouwbeleid

Welke informatiecampagnes op landbouwgebied worden er in Spanje uitgevoerd en welke radioprogramma's worden er gefinancierd, met welke doelstellingen en met welk budget?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(12 september 1997)

Op landbouwgebied financiert de Commissie in vijf sectoren informatiecampagnes met name in de vorm van informatie via de radio. De betrokken producten zijn melk, druivensap en vlas, met een communautaire financiering van 100 %, alsmede appels, citrusvruchten en rundsvlees, met een communautaire financiering van 60 %. De details van de laatste twee radiovoorlichtingscampagnes in Spanje worden aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

Wat de sector olijfolie betreft, wordt in Spanje geen voorlichting op de radio gegeven, maar uitsluitend op televisie of in de pers.

(98/C 82/99)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2304/97
van José Valverde López (PPE) aan de Commissie
(3 juli 1997)

Betreft: Betere verspreiding van informatie over programma's en proefprojecten

In de pers is bekendgemaakt dat de gemeente Premià de Mar (Catalonië — Spanje) straatlantaarns heeft geïnstalleerd die op zonne-energie werken. Blijkbaar was men niet op de hoogte van het bestaan van de programma's van de Europese Unie ter bevordering van niet-eindige energie. Dit voorbeeld van de gemeente Premià de Mar zou voor een groot aantal gemeenten kunnen gelden indien de Europese Commissie voor betere informatie over en betere verspreiding van programma's zou zorgen.

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om het gebruik van niet-eindige energie te stimuleren, teneinde het door het Europees Parlement gestelde doel om het aandeel aan dergelijke energievormen in 2010 op 15% te brengen, te bereiken?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(16 september 1997)*

De Commissie volgt verschillende beleidslijnen ter bevordering van duurzame energiebronnen.

Wat het door het geachte Parlementslid aangehaalde voorbeeld betreft, bestaan er verschillende instrumenten, bedoeld voor de verspreiding van informatie over de communautaire programma's en over duurzame energietechnologie, op nationaal niveau en op het niveau van de autonome gemeenschap Catalonië:

- het OPET-net (Organisations for the Promotion of Energy Technology) waarvan het IDAE (Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía) en het ICAEN (Institut Català d'Energia) deel uitmaken;
- het EnR-net (nationale energieagentschappen) waarvan het IDAE deel uitmaakt
- de FEDERANE (Federatie van regionale energieagentschappen) waarvan het ICAEN deel uitmaakt.

In Catalonië bestaan er ook enkele stedelijke energieagentschappen die met steun van de Gemeenschap zijn opgericht, met name in de stad Barcelona en de gemeenschap Maresme.

Voorts is de Commissie van mening dat de verspreiding van informatie moet worden uitgebreid en verbeterd. Daartoe is reeds begonnen met werkzaamheden om een globale strategie van informatieverstrekking over duurzame energiebronnen te ontwikkelen. Meer bepaald heeft de Commissie, gevolg gevend aan de resolutie van het Parlement inzake het Groenboek over hernieuwbare energiebronnen ⁽¹⁾, reeds werkzaamheden verricht met het oog op de oprichting van één centrum voor de verzameling en verspreiding van informatie over duurzame energiebronnen.

⁽¹⁾ COM(96) 576.

(98/C 82/100)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2315/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie***(3 juli 1997)*

Betreft: Doelmatig energieverbruik van huishoudapparaten

Welke stappen heeft de Commissie ondernomen om zorg te dragen voor de ontwikkeling van verplichte normen op het gebied van een doelmatig energieverbruik bij huishoudapparaten?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(16 september 1997)*

De Commissie heeft een strategie ontwikkeld om de energie-efficiëntie van huishoudapparaten te verbeteren, die onder meer maatregelen schetst met betrekking tot zowel fabrikanten als consumenten. De Commissie heeft al maatregelen genomen om minimale efficiëntienormen op te stellen voor alle belangrijke energieverbruikende huishoudtoestellen.

De Commissie is dit proces begonnen met normen voor koelkasten en diepvriezers, de huishoudapparaten die het meest energie verbruiken. Op voorstel van de Commissie is Richtlijn 96/57/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 3 september 1996 betreffende normen voor de energie-efficiëntie van huishoudelijke elektrische koelkasten, diepvriezers en combinaties daarvan vastgesteld, waarmee vanaf september 1999 bindende normen worden opgelegd.

Voor wasmachines, televisietoestellen en videorecorders is, na studies en aanbevelingen van deskundigen, besloten dat de beste manier om de efficiëntie te verbeteren bestaat in het sluiten van convenanten met fabrikanten om de efficiëntie van op de markt gebrachte apparaten te verbeteren. Twee convenanten, waarover momenteel wordt onderhandeld, zullen leiden tot een efficiëntieverbetering van 20% en gaan in op 1 januari 1998. De Commissie is van mening dat deze convenanten meer effect zullen sorteren dan richtlijnen inzake minimale efficiëntienormen voor deze toestellen, gezien de grote mate van flexibiliteit die bij convenanten bestaat en de korte tijd waarin ze tot stand kunnen komen.

Voor andere apparaten zoals vaatwasmachines, elektrische waterverwarmers en airconditioners, is de Commissie aan het onderzoeken welke efficiëntieverbeteringen mogelijk zijn en hoe deze het best tot stand kunnen worden gebracht (normen of convenanten).

(¹) PB L 236 van 18.9.1996.

(98/C 82/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2316/97

van James Nicholson (I-EDN) aan de Commissie

(3 juli 1997)

Betreft: Grondwaterrichtlijn 80/68/EEG

Onlangs werd er een openbaar onderzoek ingesteld in verband een vergunning om een afvalstortplaats met een capaciteit van dertien miljoen kubieke meter aan te leggen op een terrein in de nabijheid van Larne Lough in het graafschap Antrim (Noord-Ierland). De aanvragers gaven te kennen dat stoffen genoemd in de Grondwaterrichtlijn nr. 80/68/EEG (¹) aanwezig zullen zijn in de te voorziene lozingen in het meer. De partij die bezwaar maakte tegen de vergunning was van oordeel dat de aanvragers geen rekening hadden gehouden met de bepalingen van de richtlijn en de ter uitvoering daarvan goedgekeurde Noord-Ierse wetgeving.

Wat denkt de Commissie van een aanvraag voor een vergunning waarbij, naar de mening van de bezwaar makende partij, onvoldoende rekening is gehouden met de bepalingen van Grondwaterrichtlijn 80/68/EEG?

Beschikt de Commissie over eventuele mechanismen om in actie te komen tegen een besluit van de bevoegde Noord-Ierse autoriteiten, ingeval de vergunning voor de afvalstortplaats wordt verleend met veronachtzaming van de bepalingen van communautaire richtlijnen?

(¹) PB L 20 van 26.1.1980, blz. 43.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(18 september 1997)

In antwoord op de bezwaar makende partij die meent dat bij de opstelling van de aanvraag voor een vergunning onvoldoende rekening is gehouden met Richtlijn 80/68/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen, moet allereerst worden uitgemaakt of de aanvraag in overeenstemming is met de nationale wetgeving of voorschriften terzake. Is dat niet het geval, dan moet dit worden gemeld aan de nationale autoriteiten.

Als echter vaststaat dat de aanvraag wel in overeenstemming is met de nationale wetgeving of voorschriften terzake, maar dat deze geacht worden onjuiste of onvoldoende uitvoering te geven aan de desbetreffende richtlijn, kan — in antwoord op de tweede vraag — de Commissie een klacht indienen die eventueel leidt tot een inbreukprocedure tegen de lidstaat krachtens artikel 169 van het EEG-Verdrag.

(98/C 82/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2326/97

van Patricia McKenna (V) aan de Commissie

(7 juli 1997)

Betreft: „Light rail”-systeem voor Dublin

Luas, het dringend noodzakelijke „light rail”-systeem voor Dublin, is een van de voornaamste, op dit moment in Ierland tot ontwikkeling gebrachte projecten die worden gesteund door de structuurfondsen van de EU.

Het ontwerp voor één van de lijnen van het project (de verbinding Tallaght-Dundrum) is het afgelopen jaar herzien. In eerste instantie was Córas Iompar Éireann (CIE), het Ierse openbaar-vervoerbedrijf, voornemens de lijn door de dorpen Kilmainham en Inchicore te laten lopen. Na intensief lobbyen door zakelijke belangen stemde CIE ermee in de lijn te verleggen naar Davitt Road en de gedempte zijtak van het Grand Canal.

Indien dit project wordt verwezenlijkt, zou het Luas-tracé door het onderontwikkelde lijnpark lopen dat is aangelegd nadat het stuk van het Grand Canal tussen Suir Road en James' Harbour in de jaren '70 is gedempt. De gevolgen die dit project met zich meebrengt voor het Grand Canal, zijn planten- en dierenwereld en voor het omringende milieu worden in de MEB inzake het Luas-project echter niet meegenomen.

Het feit dat dit achterwege is gelaten betekent dat richtlijn 97/11/EG⁽¹⁾ van de Raad tot wijziging van richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾ betreffende milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten is overtreden. Overeenkomstig artikel 5, lid 3, van de gewijzigde richtlijn dient „informatie die de opdrachtgever” in een MEB „moet verstrekken ten minste de nodige gegevens (te bevatten) om de voornaamste milieueffecten die het project vermoedelijk zal hebben, te kunnen bepalen en beoordelen”.

Is de Commissie bereid bij de Ierse regering te informeren waarom deze gegevens uit de MEB inzake het „light rail”-systeem zijn weggelaten?

Tal van inwoners van het gebied Inchicore en Kilmainham hebben geklaagd over het feit dat zij niet zijn geraadpleegd over deze aangelegenheid en dat de voordelen in verband met Luas (minder verkeersopstoppingen, betere toegang tot het openbaar vervoer) aan hun dorpen voorbij zullen gaan. Vroeger heeft de Commissie bij de Ierse regering reeds geklaagd over het feit dat de Ballymun-lijn niet was opgenomen in de eerste fase van de aanleg van Luas — eveneens een besluit dat werd genomen zonder behoorlijke raadpleging van de publieke opinie. Is zij tevens bereid haar verontrusting over deze zaak kenbaar te maken?

(¹) PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

(²) PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(19 september 1997)

De Gemeenschap heeft ermee ingestemd een „light rail”-project in Dublin mede te financieren in het kader van het Ierse operationele programma voor vervoer 1994-1999. Dit project — dat de naam LUAS heeft gekregen — is het onderwerp van een wet van de Dail (het Ierse parlement), namelijk de Transport (Dublin Light Rail) Act van 1996. In deze wet is de vergunningsprocedure omschreven waarmee het project in zijn details wordt goedgekeurd. In het kader van deze procedure schrijft de ontwikkelaar, Coras Iompair Eireann (CIE), in voor een opdracht tot de aanleg van een „light rail”-spoorweg van de minister voor vervoer, energie en verkeer (sedert 26 juni 1997 is de titel van de minister „Minister van Overheidsbedrijven”). De inschrijving moet vergezeld gaan van een milieueffectrapport, waarbij de minister in bepaalde omstandigheden nadere informatie kan vragen. Het publiek heeft inzage in het rapport en heeft het recht opmerkingen kenbaar te maken aan de minister met betrekking tot de voorgestelde opdracht of de vermoedelijke gevolgen voor het milieu. Bovendien moet de minister opdracht geven tot een openbaar onderzoek; het publiek heeft het recht daarbij aanwezig te zijn en gehoord te worden. Bij het nemen van een besluit moet de minister rekening houden met een hele reeks elementen, waaronder de eventuele opmerkingen van het publiek.

Bovengenoemde procedure lijkt te voldoen aan de eisen van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten. Zij laat zeer veel ruimte voor een uitvoerige behandeling van overwegingen zoals door het geachte parlementslid zijn gemaakt door middel van opmerkingen aan de minister, het openbare onderzoek en de uitoefening van ministeriële bevoegdheden.

De formele procedure is nu aan de gang, maar nog niet afgerond. CIE heeft op 1 mei 1997 ingeschreven voor een opdracht voor een „light railway”-spoorweg en heeft een milieueffectrapport ingediend. Schriftelijke opmerkingen van het publiek aan de minister waren mogelijk tot 4 juli 1997 en opmerkingen ten behoeve van het openbare onderzoek (dat op 21 juni 1997 is aangekondigd) ook daarna nog. Na de recente regeringswissel in Ierland besloot de nieuwe regering opdracht te geven tot een onafhankelijke studie om na te gaan of LUAS in het stadscentrum ondergronds kon worden aangelegd. Op een vergadering ter voorbereiding van het openbare onderzoek op 14 juli 1997 gaf de inspecteur, rechter Sean O'Leary, te kennen dat hij van plan was de werkzaamheden te verdagen zolang deze studie nog niet was voltooid en dat hij van plan was de vergadering op 29 september 1997 opnieuw bijeen te roepen om de stand van zaken op dat ogenblik te bekijken.

Hierbij kan worden opgemerkt dat er ook al vóór de formele procedure een openbare raadpleging over de projectplanning is gehouden. In een discussienota van het projectteam en hun adviseurs werden vijf mogelijke alternatieve routes tussen Bluebell en Heuston Station voorgesteld, met een vergelijkend onderzoek van de sociaal-economische, technische en milieuaspecten van elke optie. Met behulp van een meercriteria-analyse en gelet op de opmerkingen van belanghebbende partijen en plaatselijke bijeenkomsten, werd het nu voorgestelde traject gekozen.

Gelet op het bovenstaande, acht de Commissie het nu niet raadzaam de Ierse overheid op de genoemde specifieke kwesties aan te spreken. Het geachte parlementslid wordt aangeraden de op nationaal niveau bestaande procedures te gebruiken om een omstandige opmerking aan de nationale autoriteiten kenbaar te maken.

(98/C 82/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2331/97**van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie***(7 juli 1997)**Betreft:* Communautaire subsidies

Op 9 en 10 mei 1997 zijn in Brussel Europadagen georganiseerd door het Europees Parlement, de Europese Commissie en de Ministerraad gezamenlijk.

Kan de Commissie mededelen wat de werkelijke kosten van een dergelijke manifestatie zijn en van welke begrotingslijn de kredieten hiervoor zijn afgetrokken?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(18 september 1997)*

	<i>In ecu</i>
Vervaardiging van 5 producten met het logo „9 mei” (11 officiële talen, lidstaten en derde landen: ± 2 miljoen exemplaren)	65.000
10 mei (open dag): ongeveer 29.000 bezoekers voor het Parlement, de Raad, de Commissie, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's	
Bijdrage van het Bureau van de Commissie in België in de kosten van het op het Schumanplein georganiseerde feest	100.000
Kosten van de actie „open dag” ten laste van de Commissie	13.836
Totale kosten ten laste van de Commissie	178.836
Deelneming (Parlement, Raad, Economisch en Sociaal Comité, Comité van de regio's) in de kosten voor de gemeenschappelijk brochure en de in de omgeving aangebrachte borden	12.816

Wat de Commissie betreft, zijn de kredieten afkomstig van begrotingslijn B3-3000.

(98/C 82/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2337/97**van Nuala Ahern (V) aan de Commissie***(10 juli 1997)**Betreft:* Het nemen van monsters voor milieu en veiligheidscontrole in kerncentrales in de EU

Volgens een memorandum dat is opgesteld door Bruno Pelland, vice-directeur-generaal van het Internationaal Agentschap voor Atoomenergie (IAEA), naar aanleiding van een bijeenkomst op hoog niveau van het verbindingscomité tussen de Europese Commissie en het IAEA op 12/13 december 1996 in Brussel, zijn de

Euratom en het IAEA het oneens over het nemen van monsters voor milieu en veiligheidscontrole in bepaalde kerncentrales in de Europese Unie. Gezegd wordt dat Belgische, Italiaanse en Zweedse centrales geen IAEA-inspecteurs toelaten tot de onderzoeksmethode van de Euratom voor de evaluatie van monsters op hetzelfde niveau van deskundigheid is gebracht als die van de IAEA. Kan de Commissie zeggen of dit een juiste beoordeling is van de huidige toestand en wat zij doet om de samenwerking met het IAEA inzake de inspecties van kerncentrales te vergemakkelijken?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(15 september 1997)

De Commissie maakt het geachte Parlementslid attent op het antwoord op schriftelijke vraag E-1643 van mevrouw Bloch von Blotnitz ⁽¹⁾ over hetzelfde onderwerp.

De in de vraag vervatte beweringen over de monsterneming voor milieu zijn geen juiste weergave van de huidige situatie. De Commissie en de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) werken samen door gezamenlijk monsters te nemen, de resultaten ervan met elkaar te delen en de methoden verder te ontwikkelen. De Commissie is in staat om aan de hand van analyses haar eigen conclusies te trekken. Europese laboratoria zorgen inderdaad samen met andere laboratoria voor de analyses voor het IAEA.

Voor het testen en de tenuitvoerlegging van de nieuwe methoden, verkiezen de Commissie, de autoriteiten van de lidstaten en de exploitanten de wetenschappelijke en technische aanpak, waarbij men bij een monsterneming steeds rekening houdt met de ervaring en de resultaten verkregen bij de vorige monsternemingen.

Op de laatste bijeenkomst op hoog niveau van het verbindingscomité in juni 1997 waren het IAEA en de Commissie het volledig eens over alles wat er op dit gebied werd besproken.

⁽¹⁾ PB C 45 van 10.2.1998.

(98/C 82/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2340/97

van Graham Mather (PPE) aan de Commissie

(10 juli 1997)

Betreft: Oormerken voor varkens

Overeenkomstig richtlijn 92/102/EEG ⁽¹⁾ moeten de lidstaten een identificatiesysteem met behulp van oormerken instellen voor bepaalde dieren, onder meer voor varkens. Sommigen vinden dat dit systeem gruwelijk is voor varkens. Als een minder wreed alternatief voor het systeem van oormerken wordt voorgesteld de controles te vermeerderen.

Kan de Commissie zeggen of zij plannen heeft voor het schrappen van de verplichting om varkens van een oormerk te voorzien? Kan de Commissie ook zeggen of het binnen het kader van de richtlijn mogelijk is het oormerkensysteem af te schaffen indien het wordt vervangen door een alternatief systeem?

⁽¹⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 september 1997)

Overeenkomstig artikel 5, lid 3 van Richtlijn 92/102/EEG van de Raad met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren, moeten andere dieren dan runderen zo snel mogelijk en in ieder geval voordat zij het bedrijf verlaten, worden gemerkt met een oormerk of een tatoeage aan de hand waarvan het bedrijf van herkomst kan worden vastgesteld en waardoor een verband kan worden gelegd met de begeleidende documenten die melding moeten maken van dit oormerk of deze tatoeage.

Bovendien biedt bovengenoemd artikel de mogelijkheid van tijdelijke merktekens en mogen lidstaten hun nationale systeem toepassen voor verplaatsingen van andere dieren dan runderen.

Wat de toekomstige maatregelen betreft, bereidt de Commissie momenteel, overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 92/102/EEG van de Raad, een verslag voor over het identificatie- en registratiesysteem voor dieren. Alle aspecten van de identificatie van varkens, met name die welke door het geachte Parlementslid aan de orde worden gesteld, zullen worden onderzocht. Op basis van de conclusies van dit verslag zal de Commissie passende maatregelen voorstellen. Het verslag en eventuele voorstellen van de Commissie zullen aan het Parlement worden voorgelegd. Bovendien is bepaald in artikel 10 dat de mogelijke invoering van elektronische identificatie zal worden onderzocht.

(98/C 82/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2342/97
van Stephen Hughes (PSE) aan de Commissie

(10 juli 1997)

Betreft: Verschillen in voorschriften voor autobestuurders

Kan de Commissie een lijst opstellen van de lidstaten waar

1. een gevarendriehoek in de auto moet aanwezig zijn;
2. een brandblusapparaat in de auto moet aanwezig zijn;
3. een verzegelde jerrycan benzine in de kofferruimte van de auto mag worden vervoerd?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(18 september 1997)

1. Het gebruik van een gevarendriehoek is verplicht in België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Finland en Zweden. In Denemarken en Nederland is het niet verplicht dit object in de auto te hebben, doch moet het wel worden gebruikt in geval van autopech.
2. In België, Griekenland en Portugal is het verplicht een brandblusapparaat in de auto te hebben.
3. Voorzover de Commissie bekend is, zijn er geen lidstaten waarin het verboden is een verzegelde jerrycan benzine in de kofferbak van een auto te vervoeren.

De wetten op dit gebied en die met betrekking tot een groot aantal andere aspecten van de veiligheid van voertuigen vallen momenteel uiteraard uitsluitend onder de rechtsbevoegdheid van de lidstaten en dus niet van de Gemeenschap.

(98/C 82/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2347/97
van Friedhelm Frischenschlager (ELDR) aan de Commissie

(10 juli 1997)

Betreft: Actieprogramma SOCRATES

De afgelopen twee jaar is gebleken dat het actieprogramma SOCRATES op het gebied van de opleiding in Europa een belangrijke bijdrage heeft geleverd.

Gezien het feit dat SOCRATES grote bekendheid geniet en een breed draagvlak heeft en de nieuwe lidstaten tot het programma zijn toegetreten, lijken de financiële middelen aan de zeer krappe kant te zijn.

1. Zal de samenwerking met de nieuwe Midden- en Oost-Europese landen negatieve gevolgen hebben voor de kwaliteit van SOCRATES?
2. Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen om bij de toekenning van de middelen nog meer transparantie te bereiken en zodoende misbruik tegen te gaan?
3. Hoeveel ecu heeft Oostenrijk de afgelopen twee jaar in het kader van dit programma ontvangen? Hoe hoog lag het bestedingspercentage in de twee andere nieuwe lidstaten — Finland en Zweden — in vergelijking met Oostenrijk?

4. Hoeveel professoren, docenten en studenten hebben gebruik gemaakt van mobiliteitsbeurzen en leeropdrachten in het buitenland? Hoe hoog is het percentage van de middelen waarvan deze personen gebruik hebben gemaakt in Oostenrijk in vergelijking met Duitsland en Frankrijk?
5. Hoeveel personen hebben deelgenomen aan opleidings- en uitwisselingsprojecten en hoeveel taaldocenten hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid van bijscholing in het buitenland? Hoe hoog is het percentage van de middelen waarvan deze personen gebruik hebben gemaakt in Oostenrijk in vergelijking met Italië en Engeland?
6. Welke accenten zal de Commissie de komende twee jaar op opleidingsgebied leggen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(24 september 1997)

De Commissie is het met de geachte afgevaardigde eens dat het Socrates-programma sinds zijn goedkeuring in 1995 een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan de Europese samenwerking op onderwijsgebied. Zij deelt zijn bezorgdheid ten aanzien van de voor het programma beschikbare middelen. Daarom heeft de Commissie een voorstel ingediend tot wijziging van het besluit tot vaststelling van het programma ⁽¹⁾. Hierin wordt voorgesteld de financiële middelen van het programma voor de periode 1995-1999 te verhogen van de huidige 850 miljoen ecu tot 900 miljoen ecu. In eerste lezing heeft het Parlement een bedrag van 950 miljoen ecu voorgesteld. Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad zal naar verwachting uitkomen op 875 miljoen ecu.

1. Openstelling van de acties van het programma voor de geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa zal naar verwachting niet ten koste gaan van de kwaliteit. De doelstellingen, acties en selectiecriteria blijven ongewijzigd. Bovendien biedt de openstelling van het programma voor nieuwe landen de onderwijsinstellingen in de 15 lidstaten interessante nieuwe perspectieven voor de ontwikkeling van hun Europese initiatieven.

2. De toekenning van middelen uit het programma gebeurt reeds op een transparante manier. De beschikbaarheid van subsidies wordt publiekelijk bekend gemaakt en ook op verschillende manieren onder de aandacht gebracht van mogelijk geïnteresseerde doelgroepen. De selectie vindt plaats op grond van de gepubliceerde criteria. In het geval van transnationale samenwerkingsprojecten krijgen externe deskundigen een belangrijke rol in het selectieproces. De Commissie voert regelmatig controles van de boeken van de nationale bureaus en controles ter plaatse uit op een representatieve steekproef van de ondersteunde projecten. Tot dusverre zijn daarbij geen gevallen van misbruik aan het licht gekomen.

3. Voor 1995/1996 en 1996/1997 tezamen is in het kader van het hoofdstuk Erasmus van het Socrates-programma toestemming verleend voor de mobiliteit van 309.095 studenten en 26.641 docenten. Hiervan kwamen er respectievelijk 6.203 en 595 uit Oostenrijk. Het budget voor Socrates/Erasmus-beurzen (actie 2 van het hoofdstuk Erasmus) voor deze twee academische jaren bedraagt 150 miljoen ecu. Het budget voor subsidies aan hogeronderwijsinstellingen voor de organisatie van de mobiliteit van studenten (actie 1 van het hoofdstuk Erasmus) bedraagt 28,63 miljoen ecu. Het budget voor de mobiliteit van universitaire docenten belooft 7,38 miljoen.

4. - 5. Wat de lerarenopleiding betreft (Comenius, actie 3), namen in 1996 1.500 leraren deel aan door Socrates ondersteunde opleidingsactiviteiten (hoofdstuk Comenius). De geschatte deelname per lidstaat bedroeg 35 leraren voor Oostenrijk (2,3%), 217 voor Italië (14,4%) en 224 voor het Verenigd Koninkrijk (15%). In 1995 en 1996 tezamen namen 41.276 taalleraars deel aan interne opleidingsacties. Hiervan kwamen er 404 uit Oostenrijk (1%), 2.260 uit Italië (5,5%) en 1.732 uit het Verenigd Koninkrijk (4,2%). In dezelfde periode verbleven 707 aankomende taalleraars enige tijd in het buitenland als taalassistent. Hiervan kwamen er 33 uit Oostenrijk (4,7%), 71 uit Italië (10%) en 98 uit het Verenigd Koninkrijk (13,9%). Verder wijzen de voor 1995 beschikbare gegevens uit dat er 32.466 leerlingen hebben deelgenomen aan uitwisselingen in het kader van gezamenlijke onderwijsprojecten voor het leren van talen. Hiervan waren er 587 afkomstig uit Oostenrijk (1,8%), 7.181 uit Italië (22,1%) en 2.809 uit het Verenigd Koninkrijk (8,7%).

6. De prioriteiten van de Commissie voor de komende twee jaar op onderwijsgebied omvatten de opzet en goedkeuring van de nieuwe generatie programma's voor na 31 december 1999, datum waarop de huidige aflopen: tenuitvoerlegging van de vijf prioriteiten uit het witboek over onderwijzen en leren ⁽²⁾; follow-up van de aanbevelingen in het groenboek over de belemmeringen voor transnationale mobiliteit op onderwijsgebied ⁽³⁾, met name met betrekking tot de overdraagbaarheid van beurzen; versterking van de rol van het onderwijs op andere communautaire beleidsterreinen, zoals de werkgelegenheid; en de indiening van een voorstel voor een programma op het gebied van de regionale en minderheidstalen.

⁽¹⁾ COM(97) 338.

⁽²⁾ COM(95) 590.

⁽³⁾ COM(96) 462.

(98/C 82/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2351/97
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie
(10 juli 1997)

Betreft: Aanpassing van de aanleg van de hogesnelheidslijn Rome-Napels

De Commissie heeft in haar aanvullend antwoord d.d. 5 juni 1997 op schriftelijke vraag E-0508/97 ⁽¹⁾ over de aanleg van de hogesnelheidslijn Rome-Napels laten weten dat zij stappen heeft ondernomen bij de Italiaanse autoriteiten en dat zij maatregelen wil treffen die ervoor moeten zorgen dat de communautaire regels voor milieu-effectrapportage worden nageleefd.

Dit vooropgesteld, luidt de vraag aan de Commissie:

1. Bij welke Italiaanse autoriteiten heeft zij aangeklopt?
2. Wat zijn precies de maatregelen die zij wil treffen om ervoor te zorgen dat de communautaire richtlijnen voor de in bijlage I van richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ genoemde projecten worden nageleefd?
3. In welk opzicht verschillen de initiatieven die de Commissie ontwikkelt, van andere constatering van vragensteller over het niet-naleven van richtlijn 85/337/EEG voor de aanleg van bepaalde projecten die genoemd worden in bijlage II?
4. Kunnen de door de Commissie genomen maatregelen ertoe leiden dat de werkzaamheden worden opgeschort of dat de plannen worden herzien?

⁽¹⁾ PB C 391 van 23.12.1997, blz. 15.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(9 september 1997)

De Commissie wendt zich altijd tot de Italiaanse permanente vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen, die vervolgens de brief van de Commissie aan de Italiaanse bevoegde ministeries, in casu het Ministerie van Milieuzaken, doorspeelt.

Een mogelijke maatregel bij schending van een bepaling van het gemeenschapsrecht is het inleiden van een inbreukprocedure op basis van artikel 169 van het EG-Verdrag. Kennisgeving aan de Commissie van een vermeende schending van het gemeenschapsrecht brengt niet noodzakelijk inleiding van een inbreukprocedure op basis van artikel 169 van het EG-Verdrag met zich mee, want de voorgelegde feiten en argumenten moeten worden geverifieerd en juridisch getoetst, normaliter na ontvangst van de opmerkingen van de nationale autoriteiten.

Het is niet uit te sluiten dat de Commissie in bijzondere omstandigheden in het kader van een procedure op basis van artikel 169 van het EG-Verdrag het Hof van Justitie vraagt de noodzakelijke voorlopige maatregelen te gelasten op basis van artikel 186.

(98/C 82/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2352/97
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie
(10 juli 1997)

Betreft: Aanwerving adviseur voor de privatisering van de ACEA door de gemeente Rome

In haar antwoord op vraag P-1071/97 ⁽¹⁾ over de aanwervingsprocedure door de gemeente Rome van een adviseur voor de privatisering van het gemeentelijk energie- en milieubedrijf heeft de Commissie laten weten dat, aangezien het hier om een bedrag gaat van 327.726.000 lire netto met BTW, richtlijn 92/50/EEG ⁽²⁾ niet van toepassing is omdat deze een minimumdrempel van 200.000ecu exclusief BTW aanlegt. De Commissie heeft echter gespecificeerd dat deze drempel van 200.000 ecu niet slaat op het „vastgelegde” bedrag van de

inschrijving, maar op het „geraamde” bedrag op het moment van de uitschrijving van de aanbesteding: als de raming van de gemeente boven de 200.000ecu zou uitkomen, dan zouden inderdaad de Europese regels zijn overtreden. Wanneer wij het besluit van het Romeinse gemeentebestuur nr.1937 van 1995 goed lezen (over de aanwervingsprocedure voor een adviseur voor de privatisering van de ACEA), dan blijkt er helemaal geen sprake te zijn van een raming. De gemeente Rome lijkt twee maal een overtreding te hebben begaan, omdat niet alleen geen publieke aanbesteding heeft plaatsgevonden, maar evenmin tevoren het bedrag van de aanbesteding is geëvalueerd. In datzelfde gemeentelijk besluit nr.1937 staat op pagina 5 duidelijk te lezen dat de gemeente Rome de aanbesteding via telefax zal toezenden aan het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen en deze vervolgens per aangetekende brief zal bevestigen.

Daarom luidt de vraag aan de Commissie:

1. of het niet-ramen van het bedrag door de gemeente Rome en het niet-toezenden van de aanbesteding aan het Publikatieblad van de Gemeenschappen een schending betekenen van richtlijn 92/50/EEG;
2. zo ja, welke maatregelen de Commissie van plan is te nemen om de naleving van het communautair recht te herstellen;
3. zo ja, of de benoemingsprocedure van de adviseur als ongeldig kan worden beschouwd.

(¹) PB C 373 van 9.12.1997, blz. 60.

(²) PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(16 september 1997)

Het feit dat in besluit nr. 1937 van 1995 van de gemeente Rome niet duidelijk de geraamde waarde van de aanbesteding wordt vermeld, vormt op zich geen overtreding van de communautaire voorschriften op het gebied van openbare aanbestedingen.

Niettemin heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten gevraagd waarom zij het bericht van de uitschrijving van de aanbesteding betreffende adviesdiensten voor de privatisering van de ACEA van Rome niet aan het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen hebben toegezonden.

Het geachte Parlementslid zal op de hoogte worden gesteld van de mening van de Commissie over het antwoord van de Italiaanse autoriteiten.

(98/C 82/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2360/97

van Katerina Daskalaki (UPE) aan de Commissie

(10 juli 1997)

Betreft: Discriminatie van vrouwen in ondernemingen

Volgens een aantal artikelen in de Griekse pers verplichten ondernemingen, vooral multinationals, de laatste tijd hun vrouwelijke werknemers tot het accepteren van geheime overeenkomsten en mondelinge afspraken dat zij niet zwanger zullen worden in de periode waarvoor hun contract geldt. Indien zij zich niet aan de afspraak houden zullen zij onmiddellijk worden ontslagen of moeten zij een boete betalen gelijk aan het bedrag van hun vergoeding.

Kan de Commissie zeggen of er behalve de door de nationale wetgeving geboden wettelijke bescherming en de internationale overeenkomsten inzake werkneemsters, maatregelen bestaan ten aanzien van ondernemingen die een dergelijk beleid voeren, en zo ja, welke? Is zij voornemens deze kwestie te onderzoeken en de noodzakelijke initiatieven te nemen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(12 september 1997)*

De Commissie is niet op de hoogte van de feiten die door de geachte afgevaardigde worden genoemd en stelt vast dat zij haar vraag stelt op grond van artikelen die zij in de Griekse pers heeft gelezen. Dit vooropgesteld zijnde, deelt de Commissie de ongerustheid van de geachte afgevaardigde ten volle. Zij herinnert eraan dat volgens constante jurisprudentie van het Hof van Justitie het ontslag van een vrouw alleen omdat zij zwanger is, een discriminatie is die direct gebaseerd is op het geslacht (zie bijvoorbeeld het arrest van 14 juli 1993 in de zaak C.32/93 Webb C/EMO, Jur. I-3567).

In artikel 11 van Richtlijn 92/85 EEG betreffende werkneemsters tijdens de zwangerschap ⁽¹⁾, na de bevalling en tijdens de lactatie, is de toekenning van een toereikende uitkering voorzien, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan (zoals de verplichting, voorafgaand aan het zwangerschapsverlof een bepaalde periode gewerkt te hebben). Het nuttig effect van deze richtlijn wordt dan ook geweld aangedaan, als de wetgeving van een lidstaat de werkgevers zou toestaan een clausule betreffende de terugbetaling van de betrokken uitkering op te nemen. Een dergelijke situatie vormt een inbreuk op het communautair recht. De Commissie beschikt echter over geen enkele aanwijzing dat dit voor de Griekse wetgeving geldt.

Krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag, kan de Commissie alleen vanwege tekortkomingen van de lidstaten een zaak aanhangig maken bij het Hof van Justitie. Zij heeft echter geen juridische middelen om maatregelen te treffen om een eind te maken aan praktijken die indruisen tegen het communautair recht, wanneer deze aan particuliere ondernemingen te wijten zijn.

De betrokkenen kunnen zich echter tot de nationale rechterlijke instanties wenden, wier taak het is het nationale recht te handhaven. In geval van twijfel over de interpretatie van de bepalingen van het communautaire recht, kan of moet de nationale rechterlijke instantie, krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag, aan het Hof van Justitie een prejudiciële vraag voorleggen.

⁽¹⁾ PB L 348 van 28.11.1992.

(98/C 82/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2361/97**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(10 juli 1997)*

Betreft: Traditionele klederdracht in de lidstaten van de EU

Een basiselement van de culturele rijkdom van een gebied is ongetwijfeld zijn traditionele klederdracht. In vele gebieden in de EU zijn er ambachtelijke ateliers waar deze traditionele kledij wordt vervaardigd, een activiteit die in hoge mate bijdraagt tot het levendig houden van de lokale tradities op dit gebied.

Kan de Commissie zeggen of deze kleine ondernemingen kunnen worden gesteund, in welk kader, en hoeveel steun zij eventueel zouden kunnen krijgen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(8 oktober 1997)*

De Commissie is zich bewust van de belangrijke rol die de traditionele ambachten en het kunsthandwerk in het Europees cultureel erfgoed spelen. Zo was zij dit jaar medefinancier van een conferentie over „Vroeger en nu: sleutelfactoren voor het kunsthandwerk in Europa in het jaar 2000”.

Overeenkomstig artikel 130 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en het „derde meerjarenprogramma voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) in de Europese Unie (1997-2000)” ⁽¹⁾ neemt de Commissie het initiatief tot acties ten behoeve van het ambacht en de kleine ondernemingen. Om deze acties tot stand te brengen wordt gewoonlijk een oproep tot het indienen van voorstellen in het Publicatieblad gepubliceerd.

De laatste oproep tot het indienen van voorstellen ten behoeve van ambachtelijke bedrijven en kleine ondernemingen betrof acties op het gebied van de transnationale samenwerking, de gemeenschappelijke deelname aan beurzen en tentoonstellingen in de landen van de Europese Economische Ruimte (EER), de promotie van de ondernemingscultuur en het ondernemerschap, de financiering en toegang tot financiering, beroepsopleiding, de elektronische toegang tot informatie en diensten, de opleiding van euroadviseurs.

Ook in het kader van het regionaal beleid bestaan een aantal steunregelingen voor kleine en ambachtelijke bedrijven, op voorwaarde dat deze zich in regio's bevinden die voor regionale ontwikkelingssteun in aanmerking komen.

(¹) doc. COM(96) 591.

(98/C 82/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2372/97
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie
(10 juli 1997)

Betreft: Voorstellen voor een EU-verbod op met hormonen behandeld vlees

De „European Farmers' Co-ordination (EFC)“ heeft er bij de EU op aangedrongen een verbod uit te vaardigen op met hormonen behandeld vlees en zich in te zetten voor een internationaal verbod. Deze kwestie wordt momenteel bestudeerd door de Wereldhandelsorganisatie; gezien de meningsverschillen tussen de EU en de Verenigde Staten is er een internationaal arbitragecollege ingesteld.

De EFC is van mening dat noch de landbouwer noch de consument hormonen nodig heeft en dat het beginsel van voorzorgsmaatregelen ter bescherming van de gezondheid op lange termijn voorrang heeft.

Is de Commissie, gezien zij recentelijk in beleidsverklaringen te kennen heeft gegeven dat ook zij in dit beginsel gelooft, bereid zich in te zetten voor een EU- en internationaal verbod op met hormonen behandeld vlees?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 september 1997)

Het is de Commissie bekend dat de „European farmers' coordination“ wil dat, zowel binnen de Gemeenschap als voor de invoer uit derde landen, het verbod op met hormonen behandeld vlees wordt gehandhaafd.

In het kader van het „hormonenpanel“ van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in Geneve heeft de Commissie ter ondersteuning van haar eisen het voorzorgsbeginsel aangevoerd en tevens het standpunt verdedigd dat het recht van de Gemeenschap om te bepalen welk niveau van gezondheidsbescherming zij geschikt acht voor haar burgers, volledig erkend moet worden in de overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen.

Het geachte Parlements lid kan ervan verzekerd zijn dat de Commissie bij het beroep dat zij heeft aangetekend bij de WTO, alle rechtsmiddelen waarover zij beschikt zal inzetten om de bestaande communautaire wetgeving te verdedigen.

(98/C 82/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2373/97
van Juan Colino Salamanca (PSE) aan de Commissie
(10 juli 1997)

Betreft: Steun aan de sector tafelolijven

De sector tafelolijven maakt momenteel een ernstige crisis door. De hoge productiekosten van deze teelt, die behalve promotiemaatregelen geen enkele communautaire steun ontvangt, doen de prijzen stijgen. Dit leidt tot een vermindering van de consumptie en ondergraaft de concurrentiepositie van de communautaire productie tegenover derde landen.

In haar document COM(97)0057 def. met betrekking tot de mogelijkheden voor de hervorming van de sector olijfolie erkent de Commissie de ernst van de situatie en schetst zij de verwachtingen die de sector van deze hervorming heeft.

Is de Commissie voornemens maatregelen te nemen om de levensvatbaarheid van deze typisch Europese productie te waarborgen?

Heeft de Commissie overwogen om, zoals de producenten vragen, een specifieke steun toe te kennen die niet in conflict komt met de sector olijfolie?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(10 september 1997)*

De sector tafelolijven ontvangt geen enkele communautaire steun behalve bepaalde door de Gemeenschap medegefinancierde bijstand voor promotie en verkoop, die echter weinig succesvol is.

De sector tafelolijven heeft het momenteel met name om twee redenen erg moeilijk: de toegenomen concurrentie van derde landen die over goedkopere arbeidskrachten beschikken en de overgang van consumptie- naar productiesteu in de sector olijfolie in de afgelopen jaren.

Dit laatste is een gevolg van het marktbeleid dat in deze sector wordt gevoerd en heeft indirect geleid tot een prijsstijging voor tafelolijven ter compensatie van de toegenomen productiesteun voor de olijfolieproducenten in de Gemeenschap.

Het probleem wordt nog ingewikkelder als men er rekening mee houdt dat bepaalde producenten van tafelolijven via het stelsel voor kleine producenten productiesteun voor olijfolie ontvangen en op deze wijze oneerlijk concurreren met producenten die geen enkele steun ontvangen.

In de nota die de Commissie aan de Raad en het Parlement heeft gestuurd en die door het geachte Parlementslid wordt genoemd, heeft zij het probleem van de tafelolijven al geanalyseerd. Omdat invoering van een nieuwe gemeenschappelijke marktordening (GMO) voor deze sector om begrotingstechnische redenen problemen oplevert, zou wellicht een gedeelte van het budget dat momenteel voor de sector olijfolie is bestemd, voor de sector tafelolijven kunnen worden gebruikt.

Het debat over de hervorming is in ieder geval geopend. Tot op heden lopen de meningen van de lidstaten en de betrokken beroepsorganisaties over het opnemen van de sector tafelolijven in de volgende GMO voor olijfolie uiteen, wat tot extra problemen leidt.

Het is dan ook nog steeds mogelijk een oplossing voor de tafelolijven te zoeken. De Commissie heeft in de discussienota over de hervorming van de sector olijfolie al gedacht aan een oplossing voor de tafelolijven via de optie van een steun per boom.

Aangezien de Commissie voor haar definitieve hervormingsvoorstel voor de sector olijfolie alle meningen wil peilen, wacht zij nog op de opmerkingen van bepaalde communautaire instellingen over de discussienota en met name op die van het Parlement.

(98/C 82/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2374/97**van Juan Colino Salamanca (PSE) aan de Commissie***(10 juli 1997)*

Betreft: Beschermd benaming van oorsprong van de schapenkaas RONCAL (Navarra)

De BBO, zoals die is vastgesteld in verordening (EEG) nr. 2081/92 ⁽¹⁾, legt een nauw verband tussen de kwaliteit en productie van grondstoffen en de geografische herkomst.

Naar ik heb vernomen is er sprake van onregelmatigheden bij de productie van de kaas RONCAL: er zou schapenmelk worden gebruikt die niet uit het betrokken gebied afkomstig is.

Is de Commissie op de hoogte van dergelijke onregelmatigheden of heeft zij hierover berichten gehoord?

Kunnen de producerende bedrijven via dergelijke praktijken de voorwaarden van een BBO wijzigen?

⁽¹⁾ PB L 208 van 24.7.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(4 september 1997)*

De Commissie was hierover reeds ingelicht door de Europese landbouwersorganisatie CPA (Coordination paysanne européenne) via een brief van 14 mei 1997.

Ingevolge Verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie van 12 juni 1996 betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad ⁽¹⁾, mag de benaming „Roncal”, een op het grondgebied van de Gemeenschap beschermde oorsprongsbenaming, uitsluitend worden gebruikt door producenten die in een afgebakend gebied van de autonome gemeenschap Navarra zijn gevestigd en die voor de kaasbereiding het productdossier strikt volgen.

Het spreekt vanzelf dat onder meer de grondstof, overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, onder a), van Verordening (EEG) nr. 2081/92 vermelde definitie, alleen afkomstig mag zijn van het gebied dat door de producenten in het genoemde productdossier is aangegeven. Is de grondstof buiten het vastgestelde gebied geproduceerd, dan vervalt het recht op de BOB.

De door de CPA geformuleerde klachten dat een onderneming uit Navarra voor de productie van „Roncal”-kaas schapenmelk van Aveyron en Frans Baskenland gebruikt, zijn vooralsnog te vaag om de Commissie in staat te stellen concrete stappen te ondernemen. De CPA is verzocht concrete bewijzen aan te dragen om de stelling van het geachte Parlementslid te staven. Dan pas zal de Commissie de Spaanse autoriteiten kunnen aanspreken om over deze zaak van gedachten te wisselen.

⁽¹⁾ PB L 148 van 21.6.1996.

(98/C 82/115)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2384/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(10 juli 1997)

Betreft: Aftappen van gegevens uit het informaticasysteem van de Commissie

Volgens Belgische persberichten is geen enkel vervolg gegeven aan de zaak van het aftappen van gegevens uit het informaticasysteem van de Europese Commissie, hetgeen — wat nog erger is — plaatsvond in een periode dat er werd onderhandeld over de GATT-Overeenkomst.

Deze gegevens hadden betrekking op de officiële standpunten van de EU in een reeks kwesties die met de GATT te maken hadden; op merkwaardige wijze geraakten de gegevens in handen van de Amerikaanse vertegenwoordiging bij genoemde onderhandelingen.

Kan de Commissie medelen of deze zo essentiële gegevens inderdaad zijn afgetapt, of de schuldigen zijn geïdentificeerd en welke sancties tegen hen zijn genomen of zullen worden genomen aangezien deze daad de Europese onderhandelingspositie zeer ernstig heeft ondermijnd?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie
(24 september 1997)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar het antwoord op schriftelijke vraag E-2471/96 van mevrouw Maij-Weggen ⁽¹⁾, waarin wordt medegedeeld dat de Commissie, afgezien van beweringen in de pers, niet over bewijzen beschikt dat deze beschuldigingen gegrond zijn.

⁽¹⁾ PB C 11 van 13.1.1997.

(98/C 82/116)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2385/97
van María Estevan Bolea (PPE) aan de Commissie
(10 juli 1997)

Betreft: THERMIE-programma

De Commissie heeft via het Thermie-programma de eerste fase ondersteund van het Columbus-zonneproject in Huelva (Spanje), waar met behulp van nieuwe technieken elektriciteit wordt geproduceerd uit thermische zonne-energie en gas.

Zijn de directoraten-generaal XVII en XII van plan om in het kader van de bevordering van vernieuwbare energie, waaraan de Commissie prioriteit toekent, ook de tweede fase van dit project en soortgelijke te ondersteunen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(16 september 1997)

De Commissie hecht veel belang aan de ontwikkeling van nieuwe technologieën in de sector hernieuwbare energie.

Sedert 1995 financiert de Commissie in het kader van de specifieke stimulerende en begeleidende activiteiten (APAS) inzake hernieuwbare energiebronnen een technisch-economische studie naar het industriële gebruik van thermische zonne-energie voor elektriciteitsproductie in het Middellandse-Zeegebied.

In 1996 heeft zij de eerste fase gefinancierd van twee demonstratieprojecten (een in Spanje en een in Griekenland) met betrekking tot het industriële gebruik van thermische zonne-energie, gekoppeld aan conventionele brandstoffen, voor elektriciteitsproductie.

Aangezien de uitvoering van deze eerste fase nog aan de gang is en de eerste resultaten momenteel nog niet beschikbaar zijn, heeft de Commissie, in overleg met het THERMIE-comité, de financiering van de latere fasen van deze projecten op een reservelijst gezet.

Als aanmoedigingssignaal aan de betrokken industriële sector, heeft zij echter een aanvullende steun van 1,2 miljoen ecu aan het Spaanse project toegestaan.

De definitieve financiering van de zonne-energieprojecten zal afhangen van de resultaten die bij de aanloopwerkzaamheden zijn verkregen en van de resultaten van een door de leden van het THERMIE-comité gevraagde technisch-economische evaluatie van de projecten, die vóór eind 1997 klaar moet zijn.

Tenslotte is zopas een onderzoekvoorstel ingediend bij het JOULE-deel (onderzoek en ontwikkeling). Dit zal worden beoordeeld volgens de normale procedures. De resultaten zullen voor advies aan het JOULE-comité worden voorgelegd voordat de Commissie in oktober 1997 een beslissing neemt.

(98/C 82/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2386/97

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie

(10 juli 1997)

Betreft: Belastingvrij inkopen op luchthavens

Reizigers die binnen de EU per vliegtuig reizen, kunnen in de tax free shops op de luchthaven belastingvrije waren kopen. Deze waren kunnen echter alleen worden gekocht op de luchthaven van vertrek, niet op die van bestemming.

Een gevolg daarvan is dat de handbagageruimte van het vliegtuig en de ruimte vóór de stoelen vol zitten met belastingvrije aankopen van de reizigers. Dat betekent minder veiligheid en minder comfort voor de reizigers en belemmert de bewegingsvrijheid in het vliegtuig, bijvoorbeeld bij ongelukken. Ook neemt het brandstofverbruik van het vliegtuig toe wanneer het gewicht van het toestel groter wordt.

Kan de Commissie mededelen waarom luchtreizigers niet ook op de luchthaven van hun bestemming belastingvrije waren kunnen kopen? De hoeveelheid gekochte waren zou ook dan kunnen worden gecontroleerd, bijvoorbeeld door bij aankoop overlegging te verlangen van het souche van de instapkaart.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(18 september 1997)*

Over het algemeen beschouwd, worden voor uitvoer bestemde goederen vrijgesteld van belasting terwijl ingevoerde goederen onderworpen zijn aan belastingheffing. Op grond daarvan mogen reizigers geen belastingvrije inkopen doen in de lidstaat van aankomst. Dit geldt zowel voor reizigers uit derde landen als voor reizigers binnen de Gemeenschap.

Reizigers mogen echter wel belastingvrije inkopen doen in de lidstaat van vertrek. Bij invoer moet de reiziger de voor invoer bestemde goederen aangeven en, in principe, belasting betalen op alle ingevoerde goederen. De reiziger betaalt geen belasting op goederen waarvan de hoeveelheid of waarde binnen bepaalde grenzen vallen aangezien deze goederen vrijgesteld zijn van belasting.

De douanediensdiensten oefenen controle uit op de aangifte van goederen en het betalen van belasting bij invoer. Binnen de eengemaakte markt zijn controles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap niet langer mogelijk. De grenscontrole werd vervangen door het verkooppuntcontrolesysteem. Uit het verslag van de Commissie ⁽¹⁾ blijkt dat verkooppuntcontrolesystemen niet naar behoren functioneren in de lidstaten.

De Commissie houdt terdege rekening met de mening van het geachte Parlementslid over veiligheid en ruimte aan boord van een vliegtuig. Voor dit probleem zal echter in de toekomst een oplossing worden gezocht. Er moet in herinnering worden gebracht dat, ingevolge het besluit van de Raad om een einde te maken aan belastingvrije verkoop voor reizigers binnen de Gemeenschap, dergelijke verkoop op 30 juni 1999 ophoudt te bestaan.

⁽¹⁾ COM(96) 245 def.

(98/C 82/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2397/97**van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) aan de Commissie***(10 juli 1997)*

Betreft: Toepassing van de middelen uit het Cohesiefonds

Een derde deel van het grondgebied van de regio Valencia heeft in hoge mate te lijden onder erosie en woestijnvorming. Om dit tegen te gaan heeft de regio Valencia in 1996 1.932 miljoen toegewezen gekregen uit het Cohesiefonds.

Kan de Commissie medelen hoe het staat met de toepassing van deze gelden in 1996?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(12 september 1997)*

De Commissie is zich bewust van de problemen van bodemerrosie en woestijnvorming in vele gebieden in Spanje, met name in de regio Valencia. Om deze problemen te helpen oplossen, heeft de Commissie in 1995 en begin 1996 steun uit het Cohesiefonds goedgekeurd voor een aantal projecten die gericht zijn op herbebossing, bosbehandeling, erosiebestrijding en de verjonging van afgebrande gebieden in alle grote stroomgebieden in Spanje. Voor sommige projecten die door de Spaanse overheid in 1996 werden ingediend, werd in juli 1997 steun goedgekeurd. De recentste besluiten tot steunverlening kunnen projecten omvatten op het grondgebied van de autonome regio Valencia (bekkens van de Ebro, Júcar/Levante en Segura).

Aanvullende informatie wordt rechtstreeks toegezonden aan het geachte parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

(98/C 82/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2402/97
van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie
(10 juli 1997)

Betreft: Verslag-Pintasilgo

Het verslag van het Comité der Wijzen „Voor een Europa van burgerlijke en sociale rechten” van 1996 leverde een belangrijke bijdrage tot de vaststelling van een Europees sociaal beleid dat aan de huidige situatie is aangepast, een integrerend deel moet uitmaken van een economisch mededingings- en werkgelegenheidsbeleid en het Europese burgerschap moet verrijken door de opneming van de fundamentele sociale rechten.

In de reeks voorstellen komt de gedachte naar voren van de gezamenlijke opstelling van een moderne lijst van burgerlijke en sociale rechten en plichten — die zijn geldigheid behoudt en de mogelijkheid geeft tot hervormingen die verder gaan dan wat op de IGC van Amsterdam is vastgesteld.

Met behulp van met steun van het Parlement opgenomen begrotingsmiddelen vond onder auspiciën van de Commissie een aantal debatten plaats in alle lidstaten om het verslag van het Comité der Wijzen voor te leggen. Kan de Commissie derhalve:

1. uitgebreide en afdoende informatie verstrekken over gehouden debatten, plaatsen, organiserende instanties, aard van de deelnemende verenigingen, aantal deelnemers en hun sociaal en beroepsmilieu, kenmerkend profiel van de sprekers, eventuele conclusies, aantal rondgedeelde exemplaren van het verslag en gevolgen voor de plaatselijke sociale communicatie,
2. inlichtingen geven over het verloop van de werkzaamheden rond het verslag, zowel ten aanzien van nieuwe initiatieven voor de verspreiding als over de daadwerkelijke omzetting van de voorstellen ervan in communautaire sociale beleidsmaatregelen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(2 oktober 1997)

De Commissie kan de geachte afgevaardigde mededelen dat zij voornemens is een stuk te publiceren over de verschillende vervolgonferenties over het verslag van het Comité van wijzen, die in het eerste halfjaar van 1997 overal in de Gemeenschap zijn georganiseerd.

Deze publicatie zal met name de conclusies en de voornaamste resultaten van de gehouden discussies bevatten.

De Commissie zal zorgdragen voor een ruime verspreiding van deze publicatie.

(98/C 82/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2404/97
van Ursula Schleicher (PPE) aan de Commissie
(10 juli 1997)

Betreft: Verlaging van de CO₂-uitstoot

In haar antwoord op onze vraag E-1218/97 ⁽¹⁾ wijst de Commissie erop dat in richtlijn 93/76/EEG ⁽²⁾ van de Raad van 13 september 1993 tot beperking van de kooldioxide-emissies door verbetering van de energie-efficiëntie het volgende is bepaald: „De lidstaten stellen programma's vast en leggen deze ten uitvoer die ertoe strekken dat nieuwe gebouwen in een lange-termijnperspectief thermisch adequaat worden geïsoleerd volgens door de lidstaten vastgestelde normen die rekening houden met de klimatologische omstandigheden of zones en het beoogde gebruik van het gebouw”.

Alhoewel de Commissie in het antwoord op onze vraag aankondigt dat zij binnenkort verslag zal uitbrengen over de toepassing van deze richtlijn, wordt zij verzocht vooraf een enkele vraag te beantwoorden: Hoeveel lidstaten hebben deze programma's tot dusver voorgelegd?

⁽¹⁾ PB C 45 van 10.2.1998.

⁽²⁾ PB L 237 van 22.9.1993, blz. 28.

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(16 september 1997)*

Alle lidstaten hebben nu programma's ingediend met betrekking tot de eisen inzake energieprestaties voor nieuwe gebouwen. Deze eisen hebben over het algemeen betrekking op niveaus van warmte-isolatie waaraan moet worden voldaan, maar maken het eveneens mogelijk om andere factoren in beschouwing te nemen zoals het energierendement van de verwarmingsinstallatie, de verrekening van interne energiebesparingen of het rekening houden met de inbreng van zonne-energie.

Op gezette tijden worden deze programma's opnieuw bekeken en bijgewerkt teneinde rekening te houden met de ontwikkeling van de politieke aspecten en de technische en wetenschappelijke vooruitgang.

Naast deze bepalingen heeft de Commissie ook een verplichting tot warmte-isolatie in gebouwen ingevoerd, door toepassing van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad betreffende voor de bouw bestemde producten ⁽¹⁾, met name ten aanzien van de fundamentele eis inzake energiebesparing.

⁽¹⁾ PB L 40 van 12.7.1989.

(98/C 82/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2412/97**van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie***(7 juli 1997)*

Betreft: Openbaarmaking van de belangen van leden van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding

Is het juist dat alle leden van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding verplicht zijn al hun belangen openbaar te maken? Zo ja, is de Commissie ervan op de hoogte dat een vooraanstaand lid van het Comité dat jarenlang nauwe verbindingen heeft onderhouden met de babyvoedingsindustrie tot dusver publiekelijk alleen heeft toegegeven belangen te hebben bij mineraalwater? Is de Commissie het ermee eens dat er daarom bij de behandeling van een aantal belangrijke onderwerpen in het Comité — betreffende onder meer de wetenschappelijke aspecten van de wetgeving inzake babyvoeding — sprake was van een belangenconflict bij dit lid?

Is de Commissie meer in het algemeen niet ook van mening dat een uitvoerige, retrospectieve en actuele lijst van de belangen van alle leden tot een transparantere procedure zou leiden waarmee belangenconflicten bij de werkzaamheden van dit Comité beter kunnen worden voorkomen? Deelt zij tegen deze achtergrond de opvatting dat een dergelijk systeem zo spoedig mogelijk zou moeten worden ingevoerd? Is de Commissie het er aan de andere kant mee eens dat de huidige praktijk dat de leden van het Comité hun belangenverklaringen op een ad hoc basis mogen afgeven misbruik in de hand werkt en zou moeten worden afgeschaft? Zal de Commissie zich in afwachting van hervormingen op dit gebied ertoe verplichten alle informatie over belangen van de leden waarover zij momenteel beschikt openbaar te maken?

Antwoord van Mevrouw Bonino namens de Commissie*(6 oktober 1997)*

Tegenwoordig schrijft artikel 11 van het Besluit van de Commissie 95/273/EG betreffende de instelling van een Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding (SCF) ⁽¹⁾ de leden van dit comité voor, de Commissie jaarlijks, en naarmate deze zich voordoen tijdens het werk van het comité en zijn werkgroepen, in kennis te stellen van belangen die hun onafhankelijkheid in gevaar zouden kunnen brengen.

Vóór juni 1996 werden deze verklaringen vertrouwelijk aan de Commissie afgelegd. De leden van het SCF kwamen echter vrijwillig overeen dat hun verklaringen in de toekomst op aanvraag openbaar gemaakt moesten kunnen worden. Deze regeling werd echter ingehaald door de reorganisatie van de wetenschappelijke comités van de Commissie met ingang van 1 april 1997, die het nodig maakte een gemeenschappelijk beleid voor dit soort zaken in te stellen, zodat het niet tot uitvoering van de regeling kwam. Wel werden alle verklaringen die de leden aflegden over specifieke gevallen die zich tijdens de plenaire vergaderingen van het comité hebben voorgedaan, sinds december 1996 in de notulen opgenomen, die voor het publiek toegankelijk zijn.

Op grond van de belangenverklaringen die de Commissie tot nog toe heeft ontvangen, heeft zij geen reden te twifelen aan de onafhankelijkheid van het advies van welk lid van het SCF ook over kwesties die met name verband houden met babyvoeding of enig andere zaak waarover het Comité zijn mening heeft gegeven.

De Commissie bevestigt haar gehechtheid aan een beleid met een maximale doorzichtigheid bij de werkzaamheden van haar wetenschappelijke comités, maar kan tot haar spijt geen belangenverklaringen openbaar maken die men haar onder de vroegere procedureregels vertrouwelijk heeft afgelegd.

Na de reorganisatie van de diensten van de Commissie die verantwoordelijk zijn voor diverse aspecten van de gezondheidsbescherming van de consument, werden alle wetenschappelijke comités met ingang van 1 april 1997 ondergebracht in DG XXIV (consumentenbeleid en gezondheidsbescherming van de consument). Overeenkomstig de Mededeling van de Commissie ⁽²⁾, die de nadruk legde op de fundamentele eisen inzake kwaliteit (uitmuntendheid), onafhankelijkheid en doorzichtigheid in de werkwijze van deze comités, werden gemeenschappelijke regels voor de selectie van de leden en het gedrag van de comités vastgesteld door de Commissie in haar Besluit van 23 juli 1997 betreffende de oprichting van wetenschappelijke comités op het gebied van de gezondheid van de consument en voedselveiligheid.

⁽¹⁾ PB L 167 van 18.7.1995.

⁽²⁾ COM (97) 183 def.

(98/C 82/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2421/97
van Joan Vallvé (ELDR) aan de Commissie
(11 juli 1997)

Betreft: Haarden van varkenspest in het district Lleida

Omdat er kortgeleden in het district Lleida haarden van varkenspest zijn ontdekt en dit ook al eerder was geconstateerd bij een bezoek van verantwoordelijken van het Permanent Veterinair Comité, heeft de Europese Commissie het communautair besluit 97/285/EG ⁽¹⁾ uitgevaardigd waarin de specifieke voorwaarden zijn vastgelegd voor de intercommunautaire vlees- en dierenhandel voor zover het gaat om uit dit district afkomstige varkens.

De afzonderlijke lidstaten hebben naar aanleiding hiervan hun handel in varkens(vlees) met Spanje aangepast in de zin van dit besluit, met uitzondering van Portugal dat eenzijdig zijn grenzen heeft gesloten voor alle handel in varkensvlees(producten), niet alleen afkomstig uit genoemd district, maar uit heel Catalonië. Door deze maatregelen is het vrij verkeer van goederen en waren ondergraven.

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen of denkt zij te nemen om naleving van dit grondbeginsel waarop de Europese Unie berust, te herstellen?

⁽¹⁾ PB L 114 van 1.5.1997, blz. 47.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(9 september 1997)

Bij Beschikking 97/285/EG ⁽¹⁾ van de Commissie werden een aantal beschermende maatregelen vastgesteld om de verspreiding van de klassieke varkenspest vanuit Urgell, Noguera, Segrià en Garrigues te voorkomen.

De Commissie is er onlangs van in kennis gesteld dat Portugal eenzijdig maatregelen heeft genomen in verband met de varkenspestsituatie in Lerida. Zij zal deze zaak onderzoeken.

⁽¹⁾ PB L 114 van 1.5.1997.

(98/C 82/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2423/97**van Jyrki Otila (PPE) aan de Commissie***(11 juli 1997)*

Betreft: Verbetering van de brandveiligheid bij laswerk

Bij werkzaamheden in gebouwen en bij reparaties aan auto's en machines ontstaan vaak branden als gevolg van laswerk. Vooral na de brand op de luchthaven van Düsseldorf, waarbij mensen om het leven kwamen en die door laswerk ontstond, richt de aandacht zich op het ontbreken van adequate en samenhangende duidelijke veiligheidsvoorschriften in de verschillende lidstaten van de EU. Deze opmerkingen staan in het eindrapport van het onderzoeksteam dat door de regering van de deelstaat Nordrhein-Westfalen werd opgesteld om een onderzoek naar het ongeval in te stellen. Het rapport is bij mijn weten ook toegezonden aan afdeling B2 van DG III van de Commissie welke zich bezighoudt met brandveiligheidsvraagstukken, maar niets wijst erop dat er wordt gewerkt aan wijziging of aanvulling van de EU-normen inzake de preventie van brand als gevolg van laswerk.

De EU-normen zijn momenteel niet exact genoeg om het risico van brand bij laswerk tot een minimum te beperken. Met nieuwe technologieën zou het echter mogelijk zijn om de normen voor het blussen van beginnende branden duidelijk te verbeteren. Zo zouden lasapparaten kunnen worden voorzien van ingebouwde blusapparatuur.

Welke maatregelen denkt de Commissie in het licht van het bovenstaande te nemen om de toereikendheid van de nationale normen inzake de preventie van branden als gevolg van laswerk te verbeteren en hoe denkt de Commissie de EU-normen inzake de preventie van branden als gevolg van laswerk te preciseren?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(6 oktober 1997)*

Kaderrichtlijn 89/391/EEG ⁽¹⁾betreffende de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van werknemers op het werk eist van de werkgever een evaluatie van de veiligheids- en gezondheidsrisico's voor de werknemers in zijn bedrijf.

Naar aanleiding van deze evaluatie moet de werkgever overeenkomstig de in de Richtlijn genoemde algemene preventieprincipes maatregelen nemen waardoor risico's worden voorkomen, gevaren bij de bron worden bestreden, rekening wordt gehouden met de ontwikkeling van de techniek en dat wat gevaarlijk is vervangen wordt door dat wat minder gevaarlijk is. Deze procedure is uiteraard ook van toepassing op laswerkzaamheden die de werkgever door zijn werknemers in zijn bedrijf laat verrichten.

Wanneer de werkzaamheden op een bouwplaats worden verricht, eist de bijzondere Richtlijn 92/57/EEG betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor tijdelijke en mobiele bouwplaatsen ⁽²⁾ bovendien een veiligheidsplan dat vooral voor een goede coördinatie van de werkzaamheden van de verschillende ingeschakelde bedrijven zorgt.

Tenslotte wijst de Commissie er met nadruk op dat overeenkomstig artikel 118 A, lid 1, van het EG-Verdrag bevordering van de verbetering van de arbeidsomgeving ter bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers in de eerste plaats onder de bevoegdheid van de lidstaten valt. Dit beginsel komt tot uiting in het feit dat de lidstaten volgens lid 3 van artikel 118 A van het Verdrag op nationaal niveau strengere maatregelen kunnen nemen dan de minimumvoorschriften in de richtlijnen.

Bijgevolg is de Commissie bij de huidige stand van zaken niet voornemens specifieke maatregelen voor te stellen die specifiek op de bestrijding van beroepsrisico's van laswerkzaamheden zijn gericht.

⁽¹⁾ PB L 183 van 29.6.1989.

⁽²⁾ PB L 245 van 26.8.1992.

(98/C 82/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2425/97**van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie***(11 juli 1997)*

Betreft: Financiering door de EU van de Costa del Sol autosnelweg tussen Malaga en Estepona (Spanje)

De Spaanse autoriteiten plannen de aanleg van een autosnelweg door het dichtbevolkte Sitio de Calahonda. In dit gebied wonen zo'n 18.000 mensen, waarvan 80% afkomstig uit andere EU-landen dan Spanje. Volgens vertegenwoordigers van de bewonersvereniging stuit de aanleg van de weg op groot verzet bij de niet-Spaanse bewoners. In de Spaanse media wordt gezegd dat de weg niet, zoals gepland, wordt gebouwd met particuliere middelen, maar dat voor het project een aanvraag om financiering bij de EU wordt ingediend. Als reden wordt aangevoerd dat de buitenlandse bewoners die hun vakantie in dit gebied doorbrengen behoefte hebben aan betere verkeersverbindingen. Volgens de meeste bewoners van dit gebied is dit bezijden de waarheid.

Hoe denkt de Commissie, in het licht van het bovenstaande, bij een eventuele aanvraag van Spanje bij de EU om financiële steun voor de aanleg van de weg, rekening te houden met het gegeven dat de meerderheid van de niet-Spaanse bewoners van het gebied niettemin tegen de aanleg van de weg is?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(15 september 1997)*

Tot dusverre heeft de Commissie nog geen aanvraag om financiële steun uit het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Cohesiefonds of enig ander communautair financieel instrument voor het in de vraag genoemde deel van de „Costa del Sol”-autosnelweg door Calahonda ontvangen.

Indien de Commissie een dergelijke aanvraag van de Spaanse autoriteiten ontvangt, zal zij deze op haar merites beoordelen, zoals ze dit ook doet voor andere verzoeken om steun uit deze fondsen. Er wordt naar gekeken of het project in het kader van de desbetreffende regelingen voor steun in aanmerking komt en of het in overeenstemming is met het beleid en de bestaande wetgeving van de Gemeenschap, met name op het gebied van het vervoer, de openbare aanbestedingen en het milieu. Opgemerkt zij dat projecten voor autowegen onder bijlage I van Richtlijn 85/377/EEG ⁽¹⁾ vallen en dat er uit dien hoofde een milieu-effectrapportage (MER) nodig is.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

(98/C 82/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2432/97**van Xaver Mayer (PPE) aan de Commissie***(8 juli 1997)*

Betreft: Gebruik van alternatieve grondstoffen voor de productie van gist — vermindering van de milieu-belasting

Bij de productie van gist met gebruik van melasse ontstaan reststoffen die moeten worden verwijderd. Ten dele gebeurt dit door lozing van het afvalwater in gemeentelijke waterzuiveringsinstallaties. De sterke belasting van de zuiveringscapaciteit van de openbare installaties leidt tot kosten waaronder de gistproducerende ondernemingen in toenemende mate gebukt gaan. In een studie die is opgesteld door het Institut für landwirtschaftliche Marktordnung van het Duitse federale onderzoekcentrum voor de landbouw in Braunschweig wordt erop gewezen dat het afvalwater minder wordt belast naarmate het suikergehalte van de grondstof stijgt, en dat bij gebruik van zuiverder grondstoffen bovendien de biologische afbreekbaarheid van de reststoffen wordt verbeterd. Voorts wordt in de studie geconcludeerd dat de bestaande EU-regelingen voor de landbouwmarkt negatieve gevolgen hebben voor de concurrentiepositie van de gistindustrie, aangezien de markt voor melasse door een drempelprijs is losgekoppeld van de wereldmarkt en melasse niet voor uitvoerrestituties in aanmerking komt.

Tegen deze achtergrond wordt in de studie aanbevolen de EU-marktregelingen voor melasse te wijzigen.

1. Is de Commissie van mening dat de bestaande EU-regelingen voor de landbouwmarkt negatieve gevolgen hebben voor de concurrentiepositie van de gistindustrie?
2. Heeft de Commissie de in de studie voorgestelde maatregelen voor het uit de weg ruimen van de concurrentienadelen voor de Europese gistindustrie reeds genomen of is zij voornemens dit te doen? Zo ja, om welke maatregelen gaat het hierbij?
3. Acht de Commissie het wenselijk het door de gistindustrie veroorzaakte milieubederf door gebruik van zuiverder grondstoffen in te perken, en welke maatregelen zouden volgens haar te dien einde moeten worden genomen?
4. Hoe beoordeelt de Commissie het voorstel om bij gebruik van suiker voor de productie van gist een productierestitutie te betalen en gist op te nemen in de bijlage bij verordening nr. 1010/86 ⁽¹⁾, en in de verordeningen nr. 3033/80 ⁽²⁾ en nr. 3034/80 ⁽³⁾ vast te leggen dat gist op basis van suiker mag worden geproduceerd?
5. Mochten de in punt 4) voorgestelde maatregelen worden verwezenlijkt, dan zou dit negatieve gevolgen hebben voor de suikerindustrie. Hoe kunnen deze worden voorkomen?

⁽¹⁾ PB L 94 van 9.4.1986, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 323 van 29.11.1980, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 323 van 29.11.1980, blz. 7.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 september 1997)

De milieuhinder waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, vloeit voort uit het gebruik van melasse als grondstof, in plaats van zuiverder producten als glucose of suiker. De gistproducenten hebben louter uit kostprijsoverwegingen voor melasse gekozen en het lijkt de Commissie dan ook billijk dat zij instaan voor de gevolgen van hun keuze wanneer die hogere kosten om het water in overeenstemming met de nationale en communautaire normen te zuiveren, met zich meebrengt. De specifieke vragen van het geachte parlementslid worden als volgt beantwoord:

1. - 3. De Commissie is van oordeel dat er in het gemeenschappelijk landbouwbeleid voor wordt gezorgd dat de gistindustrie over landbouwproducten kan beschikken tegen billijke prijzen. Bovendien leidt de hervorming, die in 1992 is aangevat, tot lagere graanprijzen, wat het gebruik van glucose als een zuiverder grondstof voor de gistproductie goedkoper moet maken.

4. - 5. De Commissie is zich ervan bewust dat gist niet is erkend als een in de chemische industrie gebruikt product van de sector suiker waarvoor een restitutie kan worden toegekend (Verordening (EEG) nr. 1010/86 van de Raad van 25 maart 1986 houdende vaststelling van de algemene voorschriften inzake de restitutie bij de productie voor bepaalde in de chemische industrie gebruikte producten van de sector suiker). Verordening (EEG) nr. 1010/86 wordt regelmatig door de Commissie in overleg met de lidstaten geëvalueerd, maar tot dusver heeft men nog niet geoordeeld dat gist onder het toepassingsgebied van de verordening zou moeten vallen.

(98/C 82/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2433/97

van Wilmya Zimmermann (PSE) aan de Commissie

(17 juli 1997)

Betreft: Rechten van de Tupinikim en Guaraní op hun land (Brazilië)

De multinational Aracruz Celulosa produceert en handelt in cellulose in Espirito Santo (Brazilië), in een gebied waarop de Tupinikim-indianen aanspraak maken. Overeenkomstig de Braziliaanse grondwet hebben de indianen een historisch recht op het land dat al van oudsher in hun bezit is en door hen wordt bewoond.

De Tupinikim, bij wie zich een paar jaar geleden nog een groep Guaraní heeft aangesloten, hebben de FUNAI, de bevoegde instantie van de Braziliaanse regering, verzocht om teruggave van het hen ontnomen land. Zij hebben plannen voor herbebossing en willen de voor het merendeel in armoede en verspreid levende leden van hun stam weer aan de gemeenschap binden en op deze wijze hun overleven als zelfstandige etnische groep mogelijk maken.

Is de Commissie op de hoogte van de hier beschreven situatie? Welke maatregelen denkt zij te nemen om te voorkomen dat cellulose van deze onderneming met haar uiterst twijfelachtige productiemethoden in Europa geïmporteerd wordt?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(15 september 1997)

Voor de drie reservaten die zijn gelegen op het grondgebied van Aracruz Celulosa (maatschappij waarvan het kapitaal grotendeels van oorsprong uit de Gemeenschap is), zijn alle door de Braziliaanse wet voorgeschreven etappes van het proces van territoriale afbakening („afpaling”) doorlopen. Officiële goedkeuring is intussen verkregen. Er zij aan herinnerd dat dit proces van gebiedsafbakening in samenspraak met de Indianen plaatsvindt.

Atijd heeft Aracruz Celulosa haar werkzaamheden binnen de grenzen van haar grondgebied verricht met eerbiediging van alle rechten en alle gebieden van de Indianen. De onderneming heeft de laatste jaren sociale maatregelen inzake gezondheid en onderwijs getroffen ten behoeve van de Indianen die op haar grondgebied woonden. De onderneming geldt in haar sector als zeer begaan met de bescherming van het leefmilieu. Zij is in de afgelopen jaren op geheel haar grondgebied overgegaan tot snelle herbebossing.

Een verbod op de invoer van cellulose in Europa vanwege de productiemethoden van een onderneming strookt niet met de regels van de wereldhandelsorganisatie (WTO) zoals die thans zijn.

Het Comité voor Handel en Milieu van de WTO zet evenwel haar werkzaamheden voort om te beoordelen of wijzigingen op de multilaterale handelsregels noodzakelijk zijn ten einde deze verenigbaar te maken met de multilaterale overeenkomsten op milieugebied. Wat dit aangaat is door een steeds groter aantal niet-gouvernementele organisaties en vertegenwoordigers van de burgermaatschappij verzocht om onderhandelingen over een verdrag tot bescherming van de woudbestanden. De Commissie volgt deze ontwikkelingen met aandacht en blijft gevoelig voor de banden die er tussen de handel en de milieubescherming bestaan.

(98/C 82/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2434/97
van Terence Wynn (PSE) aan de Commissie

(11 juli 1997)

Betreft: BTW op hygiëneartikelen voor vrouwen

Het huidige BTW-tarief voor hygiëneartikelen bedraagt in de EU 5%.

Heeft de Commissie plannen om dit percentage in de nabije toekomst terug te brengen tot het nultarief?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(18 september 1997)

In het kader van het huidige Gemeenschapsrecht mogen de Lid-Staten een verminderd tarief van minstens 5% toepassen voor hygiëneartikelen (artikel 12, lid 3 onder (a) en bijlage H (categorie 3) van de zesde BTW-richtlijn 77/388/EEG (1)). Deze regeling is facultatief en in feite hanteren de meeste Lid-Staten het standaardtarief voor hygiëneartikelen voor vrouwen.

Volgende tarieven worden toegepast:

België	21
Denemarken	25
Duitsland	15
Griekenland	8
Spanje	16
Frankrijk	5,5
Ierland	0
Italië	16
Luxemburg	15
Nederland	6
Oostenrijk	20
Portugal	17
Finland	22
Zweden	25
Verenigd Koninkrijk	17,5

De huidige situatie zal herzien worden in het kader van de invoering van het nieuwe gemeenschappelijke BTW-stelsel, dat gericht is op de harmonisatie van de BTW-tarieven. Meer bijzonderheden over de plannen van de Commissie hieromtrent, kunnen worden teruggevonden in het programma dat in juli 1996⁽²⁾ werd goedgekeurd.

Overeenkomstig het Gemeenschapsrecht is het nultarief slechts toegestaan voor een overgangsperiode en voor een beperkt aantal artikelen. De Lid-Staten mogen geen nultarief invoeren voor nieuwe goederen of diensten. De Commissie zal geen voorstellen doen die de invoering van nieuwe nultarieven mogelijk maken.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.7.1977.

⁽²⁾ COM(96) 328 final.

(98/C 82/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2436/97

van Jessica Larive (ELDR) aan de Commissie

(16 juli 1997)

Betreft: Monniksrobberamp voor kust Mauretanië

Aan de West-Afrikaanse kust aan de Atlantische Oceaan leven tussen de 200 en 300 monniksrobber. Het grootste gedeelte van de dieren leeft in Mauretanië en voor de kust van de Westelijke Sahara. Momenteel spoelen er op grote schaal dode dieren aan in Mauretanië, zeer waarschijnlijk als gevolg van een infectieziekte, zie o.a. de Telegraaf van 11 juni 1997 en het persbericht van het Zeehondencentrum te Pieterburen (SRRC) van 22 mei jl., waardoor de populatie enorm geslonken is.

Het zeehondencentrum werkt samen met diverse — lokale — centra om deze ramp zo beperkt mogelijk te houden. De Spaanse groep ISIFER doet ook onderzoek naar de monniksrobber in het kader van een LIFE-project, gesteund door de Europese Commissie maar werkt volkomen individueel. Een Steering Committee die het wetenschappelijk onderzoekswerk controleert is opgericht.

In de rampsituatie waar momenteel van gesproken kan worden is het van het grootste belang dat alle betrokken organisaties samenwerken om het verdwijnen van de soort aldaar te voorkomen.

1. Is de Commissie op de hoogte van de ramp die zich momenteel afspeelt voor de kust van Mauretanië? Zo ja, kan de Commissie hier iets aan doen?
2. Wat zijn de randvoorwaarden van het LIFE-project waarbinnen ISIFER mag opereren?
3. Wie of wat controleert dit?
4. Is de samenwerking van de diverse organisaties en met de lokale bevolking gewaarborgd?
5. Is binnen het Steering Committee alle noodzakelijke expertise (o.a. op het gebied van infectieziekten) gewaarborgd?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(18 september 1997)

1. De Commissie is op de hoogte van de uitzonderlijke sterfte die zich in de kolonie monniksrobben van Cabo Blanco heeft voorgedaan. De Commissie heeft de regering van de Canarische Eilanden, die financiële steun ontvangt voor het Life-(Natuur)-project „Acties ter instandhouding van de monniksrob in de Atlantische Oceaan”, de toestemming verleend om zo nodig een deel van de in eerste instantie toegekende middelen te besteden aan diverse spoedacties (analyses met het oog op de vaststelling van de sterfteoorzaak; versterking van het ter plaatse actieve wetenschappelijke team; vergaderingen van de wetenschappelijke comités die het verloop van de calamiteit van nabij volgen; spoedmaatregelen om ter plaatse de overlevende dieren tegen de ziekte te vrijwaren).
2. De regering van de Canarische Eilanden, waarmee het Life-contract is gesloten, heeft de vereniging Isifer belast met de uitvoering van een aantal maatregelen waarin dat contract voorziet. Isifer werkt daartoe samen met diverse partners. De Commissie kan het met het standpunt van het geachte parlementslid, als zou Isifer geheel op zijn eentje handelen, niet eens zijn.
3. Gezien de kritieke toestand waarin de soort verkeert en de technische complexiteit van het project, is van meet af aan een wetenschappelijk stuurcomité in het leven geroepen dat bestaat uit deskundigen van de Seals Specialist Group van de Internationale Unie voor het behoud van de natuur en de natuurlijke hulpbronnen (IUCN). Zolang de sterfte aanhield, zijn regelmatig gegevens over de evolutie van de situatie en de toegepaste maatregelen medegedeeld aan de betrokken wetenschappers en gespecialiseerde instellingen (IUCN, United States Marine Mammal Commission, Verdrag van Bonn, Mediterranean Action Plan van het milieuprogramma van de Verenigde Naties).
4. Isifer werkt nauw samen met de Mauritaanse instanties die bevoegd zijn voor natuurbehoud. Voorts wordt regelmatig contact gehouden met de Mauritaanse vereniging „Vrienden van de monniksrob” te Nouadhibou.
5. Het wetenschappelijk comité omvat diverse topdeskundigen op het stuk van de instandhouding van robbenpopulaties, waaronder Dr. P. Reinders, voorzitter van de Robbenwerkgroep van de IUCN. Aan het project wordt medegewerkt door een in infectieziekten van zeezoogdieren gespecialiseerd viroloog, Dr. Kennedy van de Veterinary Science Division van Noord-Ierland. Deze expert is in de loop van de periode van verhoogde mortaliteit naar Mauritanië gereisd om monsters te nemen en ter plaatse het verloop van de ziekte te observeren. Samen met Dr. E. Costas van de faculteit Diergeneeskunde te Madrid heeft hij talrijke virologische en toxicologische analyses uitgevoerd op robbenweefselmonsters die door het team van Isifer waren verzameld. Voorts is ook in het communautair referentielaboratorium te Vigo (Spanje) een groot aantal analyses uitgevoerd op monsters die door hetzelfde team ter beschikking werden gesteld.

(98/C 82/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2439/97

van Friedhelm Frischenschlager (ELDR) aan de Commissie

(16 juli 1997)

Betreft: Actieprogramma SOCRATES

In de afgelopen twee jaar is gebleken dat het actieprogramma SOCRATES een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan het Europese onderwijs.

Met het oog op de grote bekendheid en populariteit van SOCRATES en de toetreding van de nieuwe lidstaten tot dit programma schijnen de financiële middelen uiterst beperkt te zijn.

Kan de Commissie mededelen

- of als gevolg van de samenwerking met de nieuwe Midden- en Oost-Europese landen de kwaliteit van het SOCRATES-programma achteruit zal gaan;
- hoe zij denkt de transparantie bij de toewijzing van kredieten te verhogen om misbruik tegen te gaan;

- hoeveel ecu in de afgelopen twee jaar in het kader van dit programma aan Oostenrijk zijn toegewezen en hoe hoog het bestedingspercentage in de beide nieuwe lidstaten Finland en Zweden was vergeleken met Oostenrijk;
- hoeveel mobiliteitsbeurzen en leerstoelen in het buitenland door professoren en studenten zijn toegewezen; hoe hoog het percentage van de door deze personen gebruikte kredieten in Oostenrijk bedraagt vergeleken met Frankrijk en Duitsland;
- hoeveel personen deelnemen aan onderwijs- en uitwisselingsprojecten en hoeveel vreemdetalenleraren de mogelijkheid hebben aangegrepen om zich in het buitenland te laten nascholen; hoe hoog het percentage bedraagt van de door deze personen gebruikte kredieten in Oostenrijk vergeleken met Italië en Engeland;
- welke accenten zij in de komende twee jaar op onderwijsgebied denkt te plaatsen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(7 oktober 1997)

De Commissie stelt vast dat deze vraag identiek is aan de door het geachte Parlementslid gestelde schriftelijke vraag E-2347/97.

De Commissie moge het geachte Parlementslid derhalve verwijzen naar het antwoord dat reeds op deze vraag is gegeven ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 61.

(98/C 82/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2440/97

van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(16 juli 1997)

Betreft: Schadevergoeding voor de overstromingen in Korinthe

Zoals bekend werd de stad Korinthe afgelopen winter getroffen door hevige overstromingen, die dodelijke slachtoffers hebben geëist en geleid hebben tot het verlies van hele vermogens, aangezien de aangerichte schade elke beschrijving tart. De schade werd nog in de hand gewerkt door het volstrekt ontoereikende rioleringsstelsel van de stad en het feit dat er in het wilde weg is gebouwd.

Onmiddellijk na de inventarisatie van de schade hebben de Griekse autoriteiten aangekondigd dat aan de getroffen schadevergoeding zou worden uitgekeerd.

Kan de Commissie medelen:

1. of er ook schadevergoeding door de Europese Unie was voorzien voor degenen die door deze natuurramp hun vermogen hebben verloren;
2. hoe hoog deze schadevergoeding was;
3. of deze uiteindelijk ook aan de getroffen is uitgekeerd;
4. of zij op de hoogte is van de hoogte van de schadevergoeding die door de Griekse autoriteiten werd uitgekeerd; en of deze in verhouding staat tot de verwoestingen die hebben plaats gevonden?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(11 september 1997)

De Commissie drukt haar diepste medeleven uit met de slachtoffers van de overstromingen die vorige winter in Korinthe hebben plaatsgevonden.

Aangezien voor het tweede opeenvolgende jaar in de gemeenschapsbegroting aan het begrotingsonderdeel met betrekking tot „noodhulp aan slachtoffers van rampen in de Gemeenschap” een „pro memorie” is toegewezen, beschikt de Commissie niet over de nodige kredieten om een dergelijke hulp toe te kennen.

De Commissie wijst er overigens op dat met dit communautair optreden nooit beoogd werd de slachtoffers te vergoeden voor de schade ten gevolge van een ramp, maar om de solidariteit van de Gemeenschap te tonen met haar burgers die worden getroffen door een uitzonderlijk ernstige en omvangrijke ramp.

(98/C 82/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2441/97
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: EU-schoolmelkregeling

Hoe bevordert de Commissie de schoolmelkregeling om erop toe te zien dat alle Europese kinderen die hiervoor in aanmerking komen, schoolmelk verstrekt krijgen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 september 1997)

De belangrijkste taak van de Gemeenschap wat de uitvoering van de schoolmelkregeling betreft, is het vereiste wettelijke kader vast te leggen en de nodige begrotingsmiddelen beschikbaar te stellen om de toepassing van de regeling in de gehele Gemeenschap te vergemakkelijken. Of een kind op een bepaalde school gesubsidieerde schoolmelk kan krijgen, hangt uiteindelijk af van de initiatieven die de school, de melkleveranciers en de nationale en regionale autoriteiten hebben genomen om de regeling toe te passen.

(98/C 82/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2442/97
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: EU-schoolmelkregeling

Beschikt de Commissie over vergelijkende statistieken over de hoeveelheid melk die in het kader van de schoolmelkregeling in alle lidstaten wordt verstrekt?

Hoeveel meer of minder melk wordt er in de landen met een geprivatiseerd distributiesysteem verstrekt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 september 1997)

Onderstaande tabel geeft de totale hoeveelheid melk en melkproducten die in de loop van het schooljaar 1995-1996 in elke lidstaat is verstrekt in het kader van de communautaire schoolmelkregeling. Diverse factoren zijn hierop van invloed, zoals het aantal leerlingen dat in aanmerking komt, de melkconsumptie per hoofd in de betrokken lidstaat, de traditie van het melkdrinken op school, de organisatie van de regeling in de praktijk en gerichte initiatieven van leveranciers, de plaatselijke overheid of het schoolbestuur om de regeling te stimuleren. Daardoor is het de Commissie niet mogelijk het effect van geprivatiseerde distributiesystemen op het verbruik van melk op school in te schatten.

Lidstaat	Totale tijdens het schooljaar 1995-1996 verstrekte hoeveelheid melk en melkproducten (in ton)
België	12946
Denemarken	14438
Duitsland	92137
Griekenland	0
Spanje	21900
Frankrijk	49936
Ierland	6015
Italië	6210
Luxemburg	244
Nederland	13185
Oostenrijk	4672
Portugal	14146
Finland	12932
Zweden	37152
Verenigd Koninkrijk	67989

(98/C 82/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2443/97
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: EU-schoolmelkregeling

Sinds de EU-schoolmelkregeling in het VK is opgeheven, zijn de kosten voor de verstrekking van schoolmelk op sommige Britse scholen met meer dan 100% gestegen.

Erkent de Commissie het belang van melk voor de voeding van kinderen? Is de Commissie het ermee eens dat vooral kinderen uit zwakke milieus het slachtoffer van deze willekeurige maatregel worden omdat zij niet langer voor gesubsidieerde schoolmelk in aanmerking komen? Acht de Commissie het wenselijk deze regeling opnieuw in alle lidstaten in te voeren?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(10 september 1997)

Het Verenigd Koninkrijk neemt nog steeds deel aan de communautaire schoolmelkregeling, maar heeft in 1995 besloten alleen nog het verplichte gedeelte van deze regeling uit te voeren. Voor zover de gewijzigde toepassing de verkoopprijs van melk en melkproducten voor sommige schoolkinderen al heeft beïnvloed, is de uitwerking ervan waarschijnlijk verschillend naar gelang van de achtergrond van de betrokken kinderen.

Wegens het belang van melk voor de voeding van kinderen en de positieve rol van de communautaire schoolmelkregeling hierbij is de Commissie ervoor deze regeling in de hele Gemeenschap toe te passen.

(98/C 82/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2444/97
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: EU-schoolmelkregeling

Het VK kent een hoog percentage hartpatiënten. De verstrekking van halfvolle melk op scholen staat voor de diensten van de Gemeenschap die zich met voeding bezighouden hoog op de prioriteitenlijst.

Is de Commissie van plan voorstellen in te dienen om de subsidies voor halfvolle melk tot hetzelfde niveau als voor volle melk op te trekken, aangezien zij het melkgebruik wil bevorderen en gegeven het feit dat meer teenagers, en met name meisjes, meer melk zouden drinken als het vetgehalte ervan werd verlaagd?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(19 september 1997)

Het bedrag van de steun voor in het kader van de communautaire schoolmelkregeling verstrekte zuivelproducten wordt door de Commissie vastgesteld op grond van artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1842/83 van de Raad tot vaststelling van de algemene voorschriften inzake de verstrekking van melk en bepaalde zuivelproducten aan leerlingen in onderwijsinstellingen⁽¹⁾. In dat artikel is bepaald dat de steun voor volle melk 95 % van de richtprijs voor melk bedraagt en dat de steun voor de andere zuivelproducten wordt vastgesteld op basis van het melkgehalte van de betrokken producten. Als gevolg van die bepaling wordt minder steun verleend voor halfvolle dan voor volle melk.

De Commissie is momenteel niet van plan een voorstel tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1842/83 in te dienen. Zij zal de situatie echter blijven evalueren in het licht van de bepaling in het EG-Verdrag dat een hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid een integrerend bestanddeel moet zijn van het Gemeenschapsbeleid op andere gebieden.

⁽¹⁾ PB L 183 van 7.7.1983.

(98/C 82/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2448/97**van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie***(16 juli 1997)**Betreft: Schoolmelkprogramma*

In het kader van het schoolmelkprogramma wordt uit Europese overschotten melk verstrekt aan opgroeiende kinderen. Recente studies hebben uitgewezen dat het drinken van volle melk het aderverkalkingsproces bij kinderen in gang zet. Ter bevordering van de gezondheid zou het schoolmelkprogramma het gebruik moeten bevorderen van magere melk en mageremelkproducten, alsmede van producten die plantaardige vetten bevatten.

Wat voor gezondheidsrisico's zitten er volgens de Commissie aan het schoolmelkprogramma? Wat denkt de Commissie te doen om het schoolmelkprogramma zodanig te ontwikkelen, dat het de gezonde ontwikkeling en de groei van kinderen en jongeren bevordert?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(10 september 1997)*

Ofschoon alom aanvaard is dat een lager vetverbruik in het algemeen de volksgezondheid ten goede komt, betekent dit niet dat er helemaal geen melkvetten in de voeding van schoolkinderen mogen zitten. Vanuit deze wetenschap en rekening houdend met het feit dat de lijst van producten die in het kader van de communautaire schoolmelkregeling kunnen worden verstrekt, zowel volle melk als halfvollemelkproducten omvat, zou dit programma moeten bijdragen tot de samenstelling van een gevarieerde en evenwichte voeding voor schoolkinderen.

(98/C 82/136)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2451/97**van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie***(16 juli 1997)**Betreft: Communautaire Subsidies*

In 1996 werden in België in het kader van de acties ten voordele van de migranten 53 dossiers goedgekeurd voor subsidie. Het totale bedrag bedroeg 1.767.726,40 ecu (Begrotingspost B96 B34110).

Controleert de Commissie of de Belgische verenigingen die subsidies aanvragen ook al subsidies genieten op gemeentelijk, provinciaal of nationaal niveau?

Zo nee, vindt de Commissie niet dat dit in de toekomst wel dient te gebeuren?

Zo ja, kunnen verenigingen die subsidies ontvangen in België, ook nog eens beroep doen op de subsidies voorzien door de Europese Unie (B96 B34110)?

Vindt de Commissie in dit geval niet dat reeds gesubsidieerde verenigingen geen beroep meer zouden mogen kunnen doen op geld van de Unie?

(98/C 82/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2452/97**van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie***(16 juli 1997)**Betreft: Communautaire Subsidies*

Via begrotingspost B96 B34110 (transactie SOC96100150) kreeg het Belgische „Jongerencentrum Chicago” 25.970,00 ecu subsidie. Doel van de subsidie was: „Opzetten van een permanent infopunt 'PIP' voor jongeren die niet bereikt worden door de reguliere dienstverlening (onthaal, infoteek, PC, telefoon voor sollicitaties, vorming, straathoekwerk...”

Kan de Commissie meedelen om welke vereniging het juist gaat en waar het 'Jongerencentrum Chicago' gevestigd is? Kan de Commissie het lid de namen van de indieners van de subsidie-aanvraag meedelen?

In welke mate zijn de activiteiten van dit centrum activiteiten ten voordele van migranten?

In welke mate is deze grote som van 25.970,00 ecu verantwoord? Werd er voor 1997 een nieuwe aanvraag ingediend?

(98/C 82/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2453/97
van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: Communautaire Subsidies

Via begrotingspost B96 B34110 (transactie SOC96100859) kreeg een zogenaamd 'Woonfonds VZW', in België 4.655,63 ecu subsidie. Doel van de subsidie was: „Bijdrage aan de financiering van de loonkosten van een klusjesman en de werkingskosten voor het onderhoud van woningen verhuurd aan migrantengezinnen.”

Kan de Commissie nadere informatie verstrekken over dit „Woonfonds VZW”? In welke Belgische provincie of stad is het gevestigd? Betreft het een privéorganisatie?

Kan de Commissie het lid de statuten van deze vereniging zonder winstoogmerk bezorgen?

Meent de Commissie niet dat ze met haar subsidie van één specifiek woonfonds aan positieve discriminatie doet?

Voorziet de Commissie ook subsidies voor woonfondsen die zich bezighouden met het verhuren en onderhouden van sociale woningen aan mensen zonder onderscheid van nationaliteit of religie?

Zo ja, onder welke begrotingspost vallen deze subsidies?

(98/C 82/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2454/97
van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: Communautaire Subsidies

Via begrotingspost B96 B34110 (transactie SOC96100255) kreeg de vereniging of het project „Magie des Mots” in 1996 in België 11.598 ecu subsidie. Doel van de subsidie was: „Implantation d'un programme de support scolaire et d'ateliers de langue active dans des écoles primaires de Schaerbeek pour lutter contre l'échec scolaire”.

Uit de aanvraag blijkt dat het hier om een Franstalig project gaat. Brussel is officieel tweetalig.

Kan de Commissie het lid nadere informatie verstrekken over de vereniging (?) Magie des Mots? Betreft het hier een VZW? Wat zijn de namen van de personen die de aanvraag indienden?

Heeft de Commissie gecontroleerd of er in de vernoemde ateliers de langue ook Nederlandstalig onderricht wordt verstrekt?

Meent de Commissie niet dat ze zich moet onthouden ééntalige projecten in Brussel te steunen gezien dit een onaanvaardbare discriminatie van de Nederlandstaligen zou betekenen?

Controleert de Commissie of het opzet van de in België gesubsidieerde projecten niet in strijd is met de Belgische taalwetgeving?

(98/C 82/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2455/97
van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: Communautaire Subsidies

In 1996 werden in België in het kader van de acties ten voordele van de migranten 1.767.726,40 ecu aan subsidies uitgekeerd.

Kan de Commissie het parlementslid meedelen wat het totale bedrag is dat in de Unie in het kader van acties ten voordele van migranten werd uitgekeerd?

Aan welke vereisten moet een vereniging voldoen om te kunnen genieten van subsidies?

Aan wie, op welk tijdstip en in welke vorm dient een specifieke subsidie-aanvraag te worden gedaan?

(98/C 82/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2456/97
van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: Communautaire Subsidies

In 1996 werden in België in het kader van de acties ten voordele van de migranten 53 dossiers goedgekeurd voor subsidie. Het totale bedrag bedroeg 1.767.726,40 ecu. (Begrotingspost B96 B34110)

Kan de Commissie het parlementslid meedelen hoeveel subsidieaanvragen in het kader van migrantenwerking er in totaal vanuit België binnenkwamen?

Kan de Commissie het parlementslid een lijst bezorgen van de aanvragen waaraan geen gevolg werd gegeven?

Op basis van welke criteria werden subsidies toegekend of geweigerd?

Hoe wordt het juiste bedrag van elke afzonderlijke subsidie bepaald?

(98/C 82/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2457/97
van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: Communautaire Subsidies

In 1996 werden in België in het kader van de acties ten voordele van de migranten 53 dossiers goedgekeurd voor subsidie. Het totale bedrag bedroeg 1.767.726,40 ecu. (Begrotingspost B96 B34110). Voor deze 53 dossiers verschillen de toegekende subsidies aanzienlijk.

Kan de Commissie het parlementslid meedelen op basis van welke criteria de sterk van elkaar verschillende sommen werden toegekend?

Wat is het maximale bedrag dat aan een project kan worden toegekend?

(98/C 82/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2458/97
van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: Communautaire Subsidies

Via begrotingspost B96 B34110 (transactie SOC96102375) kreeg het Belgische „Migrantencentrum” 25.051,00 ecu subsidie. Doel van de subsidie was: „Afronding en evaluatie van het project 'sensibilisering van de Westvlaamse bevolking en diensten op weg naar een multiculturele samenleving' in samenwerking met de sociale dienst voor vreemdelingen-Oostende.”

Kan de Commissie meedelen wie de aanvraag voor deze subsidie heeft ingediend?

Op basis van welke criteria werd het bedrag van 25.051,00 ecu toegekend?

Vindt de Commissie het normaal dat subsidies worden toegekend aan sociale projecten met een duidelijk propagandistisch karakter („...op weg naar een multiculturele samenleving...”)?

Wordt er na het toekennen van de subsidie enige controle uitgevoerd op de exacte toewending van de bedragen?

Werd voor 1997 een nieuwe aanvraag ingediend?

(98/C 82/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2459/97
van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: Communautaire Subsidies

In 1996 werden in Europa in het kader van de acties ten voordele van de migranten per land een aantal subsidies aan verenigingen uitgekeerd (Begrotingspost B96 B34110). In Frankrijk werden 46 dossiers goedgekeurd voor een totaal bedrag van 1.193.051,58 ecu. In Spanje 17 dossiers voor een totaal bedrag van 523.384,96 ecu. In Groot-Brittannië 15 dossiers voor een totaal bedrag van 553.404,94 ecu. In België werden 53 dossiers goedgekeurd voor een totaal bedrag van 1.767.726,40 ecu.

Hoe verklaart de Commissie dat grote landen als Frankrijk, Spanje en Groot-Brittannië voor acties voor migranten minder subsidies krijgen dan een klein land als België?

Worden deze bedragen budgettair op voorhand opgesplitst per land?

Zo ja, welke sommen in het kader van „acties ten voordele van migranten” zijn per afzonderlijk land voorzien?

Zo nee, wat is de maximale som die voor elk afzonderlijk land budgettair is voorzien?

(98/C 82/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2460/97

van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie

(16 juli 1997)

Betreft: Communautaire Subsidies

In 1996 werden, voor wat België betreft, in het kader van de acties ten voordele van de migranten 53 dossiers goedgekeurd voor subsidie. Het totale bedrag bedroeg 1.767.726,40 ecu. (Begrotingspost B96 B34110)

Kan de Commissie het parlementslid meedelen hoeveel van deze 53 dossiers betrekking hebben op Vlaamse subsidieaanvragen, hoeveel op Waalse subsidieaanvragen, hoeveel op Nederlandstalige Brusselse aanvragen en hoeveel op Franstalige Brusselse aanvragen?

Kan de Commissie het parlementslid in absolute cijfers meedelen hoeveel geld aan Franstalige projecten werd toegekend en hoeveel aan Nederlandstalige projecten?

Gecombineerd Antwoord

op de schriftelijke vragen E-2451/97, E-2452/97, E-2453/97, E-2454/97, E-2455/97, E-2456/97, E-2457/97, E-2458/97, E-2459/97 en E-2460/97

van de heer Flynn namens de Commissie

(18 september 1997)

Uit begrotingspost B3-4110 worden acties ondersteund ten behoeve van de integratie van migranten en hun gezinsleden in de lidstaten. Deze steun wordt toegekend in de vorm van subsidies, wat impliceert dat de nationale, regionale of lokale openbare of particuliere organisaties ook een deel van de kosten van genoemde acties voor hun rekening nemen. De bijdrage van de Gemeenschap komt dus niet in de plaats van de door deze autoriteiten te verlenen steun, maar vormt daar een aanvulling op zodat de actie in kwestie kan worden gerealiseerd. De ondersteunde acties moeten een innoverend karakter hebben met een multiplicatoreffect, een zichtbaarheid en een toegevoegde waarde op communautair niveau.

De steunaanvragen worden aan de hand van een standaardformulier door de belanghebbende organisaties ingediend. Een praktische handleiding bevat de voorwaarden om voor subsidie in aanmerking te komen. Een kopie hiervan, inclusief het formulier, wordt aan de geachte afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

De uit hoofde van begrotingspost B3-4110 beschikbare kredieten worden niet vooraf over de lidstaten verdeeld. De Commissie selecteert uit het grote aantal ontvangen aanvragen enkel op grond van de kwaliteit van de acties ten opzichte van de in de handleiding genoemde criteria en beleidslijnen. De achteraf geconstateerde verdeling van de kredieten tussen de lidstaten verschilt sterk van jaar tot jaar en moet dus met de grootste voorzichtigheid worden geïnterpreteerd, temeer daar steeds meer projecten een zodanige transnationale dimensie hebben dat het verkeerd zou zijn ervan uit te gaan dat de daarvoor uitgetrokken kredieten slechts aan één lidstaat ten goede komen.

Er wordt niet van tevoren bepaald welk bedrag aan een project wordt toegekend. Dit bedrag wordt vastgesteld op basis van de ontvangen aanvraag en de regels voor een goed administratief en financieel beheer, en het varieert per project.

De aan de Commissie gerichte steunaanvragen zijn geen openbare documenten en de Commissie kan daar dan ook geen kopieën van verstrekken, evenmin als van de bijlagen daarbij, zoals de statuten van de aanvragende organisatie. Over het algemeen worden de statuten en de bestuursamenstelling van verenigingen zonder winstoogmerk gepubliceerd in het staatsblad van de betrokken lidstaat.

De subsidieaanvraagformulier en de bijbehorende handleiding zijn verkrijgbaar in de elf communautaire talen. De aanvragen worden ingediend bij de Commissie in de door de belanghebbenden gekozen taal.

De uit hoofde van begrotingspost B3-4110 ondersteunde acties worden intern en door de Commissie ook achteraf geëvalueerd aan de hand van de door de projectleiders ingezonden verslagen en eventueel via bezoeken ter plaatse.

(98/C 82/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2464/97

van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(8 juli 1997)

Betreeft: Regelgeving voor overheidsopdrachten

Daar er onduidelijkheid bestaat over de interpretatie van richtlijnen 92/50 ⁽¹⁾, 93/36 ⁽²⁾ en 93/37 ⁽³⁾ betreffende overheidsopdrachten voor dienstverlening, is opheldering in dezen gewenst.

Kan de Commissie mededelen of de regelgeving inzake overheidsopdrachten ook geldt voor gebruikmaking door de overheid van financiële diensten? Deze vraag is van wezenlijk belang omdat door lidstaten verschillende interpretaties aan de regels worden gegeven. Italië past de regels voor overheidsopdrachten op dit gebied niet toe, terwijl bijvoorbeeld Denemarken meent dat ze wel van toepassing zijn.

⁽¹⁾ PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 199 van 9.8.1993, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 199 van 9.8.1993, blz. 54.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(9 september 1997)

Ten aanzien van de communautaire voorschriften inzake overheidsopdrachten dient ervan te worden uitgegaan dat zij eveneens betrekking hebben op het gebruik van financiële diensten door de overheidssector. In bijlage I A van Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening ⁽¹⁾ worden namelijk „financiële diensten” vermeld, waarbij uitdrukkelijk „a) verzekeringsdiensten” en „b) bankverrichtingen en diensten in verband met beleggingen” zijn ingedeeld. Wat de bankverrichtingen en diensten in verband met beleggingen betreft, worden in artikel 1, sub a), vii), „opdrachten inzake financiële diensten betreffende de uitgifte, de aankoop, de verkoop en de overdracht van effecten of andere financiële instrumenten, en door de centrale banken verleende diensten” van de toepassing van de Richtlijn uitgesloten.

Met betrekking tot leningen in het bijzonder is de Commissie de mening toegedaan dat een lening welke niet wordt uitgegeven in de vorm van een op de kapitaalmarkt verhandelbaar effect, niet kan worden beschouwd als een overdraagbaar instrument en, als zodanig, buiten het toepassingsgebied van artikel 1, a), vii), van Richtlijn 92/50/EEG valt, tenzij zij door een centrale bank wordt geëmitteerd.

Het is echter wel juist dat voor de toepassing van Richtlijn 92/50/EEG op financiële diensten de lidstaten verschillende interpretaties hanteren. Ter waarborging van een — zoals het geachte Parlementslid terecht opmerkt — essentiële uniformiteit in de interpretatie van de op die diensten betrekking hebbende bepalingen, heeft de Commissie het initiatief genomen van dit onderwerp een agendapunt te maken van het Raadgevend Comité inzake Overheidsopdrachten, waarin alle lidstaten zijn vertegenwoordigd. Een door de Commissie opgesteld werkdocument werd reeds besproken en alle lidstaten werden om een schriftelijke bijdrage verzocht. Tot dusver hebben slechts zes lidstaten, te weten België, Duitsland, Ierland, Nederland, Oostenrijk en het Verenigd Koninkrijk, hun bijdrage ingediend. Niettemin mag worden verwacht dat de interpretatieverschillen op een van de komende vergaderingen van het Raadgevend Comité worden weggewerkt.

⁽¹⁾ PB L 209 van 24.7.1992.

(98/C 82/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2466/97
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: Luchtvervoer van gemengd-oxidesplijtstof (MOX) van de Britse kerncentrale Sellafield

In de Sellafield Newsletter, een publicatie van British Nuclear Fuels Ltd (BNFL), van 12 juni jl. wordt verklaard dat onlangs vanaf de luchthaven Carlisle in Cumbria gemengd-oxidesplijtstof (MOX) van het Sellafield complex is vervoerd naar „een klant in Europa”. Volgens BNFL waren met het vervoer in totaal vijf vluchten gemoeid waarbij volledige veiligheid gegarandeerd was.

Is de Commissie vooraf op de hoogte gesteld van deze vluchten? Is zij bereid details van de gegevens die BNFL heeft verstrekt omtrent de veiligheidsmaatregelen bij deze vluchten bekend te maken?

Hoe ziet het algemene beleid van de Commissie wat het vervoer van MOX betreft eruit?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(15 september 1997)

Het vervoer van radioactief materiaal gebeurt in overeenstemming met de voorschriften van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) en wordt wat het vervoer door de lucht betreft uitgevoerd volgens de technische instructies van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO) die in alle lidstaten van de Gemeenschap gelden.

Er behoefde geen specifieke informatie over het luchtvervoer van gemengd-oxidesplijtstof (MOX) aan de Commissie worden toegezonden.

Met haar beleid wil de Commissie ervoor zorgen dat de voorschriften die van toepassing zijn op het internationale luchtvervoer van radioactief materiaal, worden nageleefd.

(98/C 82/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2470/97
van Freddy Blak (PSE) aan de Commissie
(16 juli 1997)

Betreft: Vrij verkeer van werknemers

Heeft de EU in verband met de invoering van het vrije verkeer van werknemers overwogen de lidstaten bij te staan met regelgeving die zorgt voor een doeltreffende en wederzijdse uitwisseling van gegevens over aanstellingsperioden en loon-/salarisinkomsten met het oog op de voorkoming van fraude met sociale uitkeringen, waaronder werkloosheidsuitkeringen? Kan de Commissie verder mededelen hoe de Commissie de belastingheffing wil garanderen, hetzij in het land waar gewerkt is, hetzij in het land waar de loontrekker zijn vaste woonplaats heeft?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(15 september 1997)

Krachtens artikel 51 van het EG-Verdrag moet de Raad op het gebied van de sociale zekerheid maatregelen vaststellen voor de totstandkoming van het vrije verkeer van werknemers.

In het kader hiervan ⁽¹⁾ hebben de Commissie en de Administratieve Commissie voor de Sociale Zekerheid van Migrerende Werknemers het programma Telematica voor Sociale Zekerheid (TESS) ontwikkeld waarvan de voornaamste doelstelling een snellere toekenning en berekening van de sociale uitkeringen aan migrerende werknemers is.

De benodigde informatie voor de vaststelling van het recht op een sociale uitkering en de hoogte daarvan wordt door middel van standaardformulieren uitgewisseld tussen de bevoegde instanties van de lidstaten. Door de projecten van het TESS-programma kan de uitwisseling van informatie op papier worden vervangen door een

uitwisseling langs telematische weg, in het bijzonder dankzij de ontwikkeling van gemeenschappelijke normen voor de identificatie van de verzekerde personen, identificatie van de bevoegde instelling alsmede de perioden van verzekering in een andere lidstaat. De eerste telematische uitwisselingen hebben plaatsgevonden tussen acht lidstaten in het kader van een proefproject voor de gegevensuitwisseling in de pensioensector. Het TESS-programma zal niet worden uitgebreid tot de werkloosheidssector voordat de resultaten van de lopende projecten zijn geëvalueerd. De snelle en doeltreffende toepassing van nationale en communautaire wetgeving op het gebied van de sociale zekerheid voor migrerende werknemers is een van de doelstellingen van het TESS-programma. Zo kan dankzij de telematische uitwisseling van gegevens tussen de bevoegde instellingen een betere controle op de toekenning van sociale uitkeringen worden uitgeoefend.

(¹) Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB nr. L 149 van 5.7.1971), in het bijzonder de artikelen 81 en 85 van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (PB nr. L74 van 27.3.1972), en de artikelen 2, 50 en 117, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1290/97 van 27 juni 1997 (PB nr. L 176 van 4.7.1997).

(98/C 82/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2476/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(16 juli 1997)

Betreft: Non-proliferatieverdrag

Ingevolge een resolutie van de in 1995 gehouden Conferentie tot herziening van het non-proliferatieverdrag hechte de Raad van Gouverneurs van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) op 15 mei 1997 — met de volledige steun van de Europese Unie — zijn goedkeuring aan een modelprotocol dat de hervorming en versterking beoogt van de wereldwijde IAEA-veiligheidscontrole in alle niet-kernwapenstaten.

1. Is de Commissie voornemens de Raad onderhandelingsrichtsnoeren voor te stellen voor een volledige of slechts gedeeltelijke tenuitvoerlegging van het modelprotocol in de niet-kernwapenstaten van de Gemeenschap, en wat zijn de redenen voor het voorgestelde beleid?
2. Het modelprotocol zal ongetwijfeld de nationale bevoegdheden van de lidstaten op het gebied van de non-proliferatie raken. Zal de Commissie, met het oog op de onderhandelingen met de IAEA en de daaropvolgende tenuitvoerlegging van het modelprotocol in de Gemeenschap, de Raad onderhandelings- en managementprocedures voorstellen, die rekening houden met de nationale bevoegdheden van de lidstaten op het gebied van de non-proliferatie of zal de Commissie daarentegen voorstellen om over het protocol te onderhandelen en dit ten uitvoer te leggen alsof het een onder de exclusieve EURATOM-bevoegdheid vallend instrument is?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(16 september 1997)

1. Op 16 juli 1997 heeft de Commissie de Raad onderhandelingsrichtsnoeren voorgesteld waarin zij voorstelt om met de niet-kernwapenlidstaten en de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) te onderhandelen over de sluiting van een aanvullend protocol bij de veiligheidscontroleovereenkomst tussen de niet-kernwapenlidstaten van de Gemeenschap, de Gemeenschap en de IAEA (INFCIRC/193) in het kader van artikel 101, lid 2, en artikel 102 van het Euratom-Verdrag. Hierbij is voorgesteld bij de onderhandelingen over dit protocol uit te gaan van het modelprotocol dat op 15 mei 1997 door de Raad van beheer van de IAEA is aangenomen als standaard voor de aanvullende protocollen met staten die een uitgebreide veiligheidscontroleovereenkomst met de IAEA hebben gesloten. Doel is de effectiviteit en efficiency van het veiligheidscontrole-systeem te verbeteren als bijdrage aan de internationale nucleaire non-proliferatie.
2. De Commissie is zich ten volle bewust van het wettelijke feit dat verschillende van de in het modelprotocol opgenomen maatregelen momenteel tot de bevoegdheid van de lidstaten van de Gemeenschap behoren. In verband hiermee is voorgesteld de onderhandelingen over het aanvullend protocol samen met de lidstaten te voeren en het protocol te sluiten in het kader van artikel 102 van het Euratom-Verdrag.

(98/C 82/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2479/97**van Phillip Whitehead (PSE) aan de Commissie***(16 juli 1997)*

Betreft: Non-food producten in levensmiddelen

Volgens een recent onderzoek ⁽¹⁾ van het Centre for Research and Prevention of Injuries komen in Griekenland alleen al 117 kinderen per jaar om het leven als gevolg van verstikking door speelgoed en andere non-food producten die als reclamestunt bij levensmiddelen zijn verpakt.

Kan de Commissie bevestigen of dit probleem volgens het Europees Systeem van toezicht op ongevallen thuis en in de vrije tijd ook in andere lidstaten speelt? Zo ja, hoeveel van dergelijke gevallen zijn er gemeld?

Is de Commissie, op basis van het voorliggende bewijsmateriaal, van mening dat de verpakking van non-food producten bij levensmiddelen een risico inhoudt voor de gezondheid, dat op EU-niveau moet worden besproken?

⁽¹⁾ „Injuries From Food Products Containing Inedibles”.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(26 september 1997)*

De Commissie kan bevestigen dat het Europees systeem van toezicht op ongevallen thuis en in de vrije tijd (EHLASS) dergelijke ongevallen in andere lidstaten heeft gemeld, maar dat geen algemene analyse is verricht van het totale aantal van dergelijke ongevallen.

Het in de vraag bedoelde verslag is gebaseerd op EHLASS-gegevens, die niet alleen uit Griekenland, maar ook uit Ierland, Nederland, Portugal en Finland afkomstig waren. Toen dit verslag in juni j.l. onder de aandacht van de Commissie werd gebracht, is het probleem overeenkomstig Richtlijn 92/59/EEG inzake algemene productveiligheid ⁽¹⁾, onmiddellijk op de agenda van het Comité voor noodgevallen inzake productveiligheid geplaatst, en aan de EHLASS-administraties in andere lidstaten is een aanvullende vraag gesteld. Denemarken had voor een periode van vijf jaar geen ongevallen als deze te melden en noch Italië, noch Oostenrijk had incidenten te melden. Het Verenigd Koninkrijk meldde uit haar gegevens voor 1995 enkele ongevallen, en de Commissie weet uit een brief van een Engelse consument dat een jongetje is gestikt nadat hij een stukje speelgoed uit een chocolade-ei had ingeslikt. Dit incident vond plaats enige tijd nadat het ei was geconsumeerd.

De Commissie bevestigt, dat zij niet-ingepakte oneetbare non-foodproducten in levensmiddelen een gezondheidsprobleem vindt. Het Comité voor noodgevallen heeft zijn conclusie als volgt geformuleerd:

„De vergadering van het Comité voor noodgevallen dat is opgericht krachtens de algemene productveiligheidsrichtlijn (92/59/EEG), van 30 juni 1997 is unaniem van mening dat onverpakte non-foodartikelen die vermengd zijn met levensmiddelen, in omstandigheden waarin een consument deze artikelen bij toeval in de mond kan nemen en inslikken en/of ingereert, een ernstig, onmiddellijk gezondheidsrisico vormt.

De leden van het Comité en de diensten van de Commissie hebben opgemerkt dat alle lidstaten reeds over de noodzakelijke wetgeving, hetzij algemeen, hetzij specifiek, beschikken die hun in staat stelt in actie te komen tegen deze categorie producten wanneer deze op de markt aanwezig zijn.

Gezien deze consensus verzoeken de diensten van de Commissie de lidstaten:

1. de noodzakelijke maatregelen te treffen om deze soorten producten op hun markt te identificeren,
2. het in de handel brengen van deze producten te beperken of andere passende maatregelen te treffen tegen deze soorten producten om de veiligheid te waarborgen,
3. voor medio september a.s. de getroffen maatregelen alsmede de resultaten daarvan aan de diensten van de Commissie te melden.

De diensten van de Commissie zullen zo nodig in het licht van de meldingen van de lidstaten verdere stappen overwegen om de veiligheid van de consument te beschermen en te zorgen voor het vrije verkeer van veilige producten, waaronder de mogelijkheid de procedure te starten als bedoeld in de artikelen 9 t/m 11 van de richtlijn inzake de algemene productveiligheid."

Bovendien heeft de Commissie op 14 mei j.l. een mededeling en een voorstel voor een besluit van het Parlement en de Raad aangenomen voor optreden van de Gemeenschap inzake de voorkoming van letsel binnen het actiekader op het gebied van de volksgezondheid ⁽²⁾. Het voorkomen van ongevallen met kinderen is een van de doelgebieden van dit programma.

⁽¹⁾ PB L 228 van 11.8.1992.

⁽²⁾ COM(97) 178 def.

(98/C 82/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2481/97

van Ludivina García Arias (PSE) aan de Commissie

(16 juli 1997)

Betreft: De beveiliging daar waar spoorlijnen door woonkernen gaan

Er doen zich veel ongevallen voor daar waar treinen door woonkernen rijden, maar deze ongevallen krijgen weinig aandacht in de publieke opinie. De slachtoffers zijn veelal kinderen of jongeren die zich niet aan de openbare voorschriften houden, maar liever een korte route nemen dan gebruik te maken van passerelles of tunnels voor voetgangers, wanneer er geen beveiligde overweg bestaat, hoewel in de meeste landen de spoorwegmaatschappijen verplicht zijn om de veiligheid te garanderen.

In verband met artikel 75 C (maatregelen ter verbetering van de verkeersveiligheid) van het Verdrag van de Europese Unie luidt de vraag of de Commissie kan medelen welke acties zijn ondernomen om ongevallen te voorkomen die ontstaan door het ontbreken van veiligheidsmaatregelen bij spoorlijnen die door een bewoonde kern lopen.

Hoe staat het met de communautaire bepalingen in de sector spoorwegen ter verbetering van de veiligheid van reizigers en burgers in het algemeen (artikel 75 C), gelet op de enorme omvang van in de regel niet-beveiligde spoorbanen?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(16 september 1997)

Maatregelen om ongeoorloofde toegang tot spoorwegen te beperken vallen geheel onder de wettelijke bevoegdheid van verschillende diensten in de verschillende lidstaten.

Bovendien doen, zoals het geachte Parlementslid zelf opmerkt, vele tragische ongevallen zich voor wanneer mensen bewust waarschuwingssignalen en -borden negeren.

Dit in aanmerking genomen, spoort de Commissie de lidstaten ertoe aan de bevolking te wijzen op de gevaren van het ongeoorloofd oversteken van spoorwegen. Er is duidelijk behoefte aan een betere opvoeding van kinderen met betrekking tot de gevaren van het spelen in de buurt van spoorwegen. De Commissie beschikt voorsnog echter niet over de wettelijke bevoegdheid om wetgeving terzake voor te stellen.

(98/C 82/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2484/97

van Doeke Eisma (ELDR) aan de Commissie

(16 juli 1997)

Betreft: Tabaksaccijns op medicinale kruidensigaretten

Op mijn vraag E-0480/97 ⁽¹⁾ aan de Commissie antwoordde de Commissie op 4 april 1997 dat zij een onderzoek zou doen naar de situatie van een medicinale kruidensigaret van het merk Planterette Monte Verdo in het licht van de verschillende accijnstarieven in de lidstaten.

Heeft de Commissie dit onderzoek uitgevoerd?

Zo nee, waarom niet?

Zo ja, wanneer kunnen daarvan de resultaten verwacht worden?

(¹) PB C 319 van 18.10.1997, blz. 88.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(18 september 1997)

De Commissie heeft inlichtingen ingewonnen bij de lidstaten inzake de fiscale behandeling van medicinale kruidensigaretten.

De vraag of deze producten moeten worden beschouwd als sigaretten en derhalve worden onderworpen aan accijnsrechten, is voorgelegd aan de rechterlijke instanties van een lidstaat.

In afwachting van het oordeel in deze zaak, zet de Commissie het onderzoek van de situatie in de verschillende lidstaten verder.

(98/C 82/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2485/97

van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(16 juli 1997)

Betreft: Portwijn — benaming van oorsprong

Kan de Commissie, gezien de proliferatie in verschillende landen van namaakwijnen met aanduidingen die ten onrechte de naam van het echte product suggereren (Port, Port Wine, Vinho do Porto), aangegeven welke maatregelen zij zal treffen in het kader van het handelsbeleid en de overige externe onderhandelingen van de Unie die het doen eerbiedigen beogen van de met de benaming van oorsprong verbonden rechten, met name bij de lopende onderhandelingen met Zuid-Afrika, en mededelen wat er al is gedaan?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 september 1997)

De Commissie wijst erop dat bescherming van de oorsprongsbenaming en de geografische aanduiding van wijnen, zowel op communautair als op internationaal niveau, al lange tijd een van haar belangrijkste doelstellingen op wijnbouwgebied is. Binnen de Gemeenschap bestaat hiervoor een zeer volledige en doeltreffende specifieke regeling. Op grond hiervan genieten de wijnen uit de Porto-streek die aan de voor de benaming „Porto” vastgestelde eisen beantwoorden, het alleenrecht deze naam te gebruiken, of dat nu in de oorspronkelijke taal is of vertaald (bv. „Port Wine”).

Met de inwerkingtreding van de nieuwe multilaterale overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom („TRIPS-overeenkomst”) op 1 januari 1996 is op internationaal niveau aanzienlijke vooruitgang geboekt. In titel 3 van deel II van de overeenkomst staan namelijk specifieke bepalingen met betrekking tot de bescherming van geografische aanduidingen, met inbegrip van oorsprongsbenamingen. Artikel 23 van de overeenkomst biedt weliswaar een betere bescherming voor de geografische aanduiding van wijnen en spiritualiën dan voor die van andere producten, maar op grond van artikel 24, lid 4, kan men een geografische aanduiding blijven gebruiken — mits zonder onderbreking en op soortgelijke wijze — voor wijn die niet uit de bedoelde geografische plaats afkomstig is. Voorwaarden hiervoor zijn dat deze aanduiding voor 15 april 1994 al 10 jaar in gebruik was of te goeder trouw werd gebruikt en dat het publiek niet wordt misleid over de werkelijke oorsprong van de wijn. In sommige landen wordt voor bepaalde geografisch aanduidingen of oorsprongsbenamingen, waaronder de benaming „Port”, aan deze voorwaarden voldaan.

Om de communautaire geografische aanduidingen beter te beschermen en er met name voor te zorgen dat er in de sector wijn en spiritualiën geen „semi-soortnamen” (geografische namen die worden gebruikt voor een product dat niet uit de aangegeven plaats afkomstig is) meer worden gebruikt, heeft de Commissie met vele derde landen bilaterale beschermingsovereenkomsten afgesloten, terwijl met andere landen onderhandelingen gaande zijn. Een voorbeeld van een bilaterale overeenkomst is de wijnovereenkomst van 1994 tussen de Gemeenschap en Australië ⁽¹⁾. Op grond van deze overeenkomst heeft Australië zich ertoe verplicht om na een overgangperiode geen semi-soortnamen meer te gebruiken, dus ook de term „Port” niet, en de communautaire wijnen een exclusieve en absolute bescherming te bieden.

Zuid-Afrika gebruikt voor zijn wijnen al heel lang bepaalde Europese geografische namen (waaronder de term „Port”) die in de zin van het bovengenoemde artikel 24, lid 4, van de TRIPS-overeenkomst onder de categorie semi-soortnamen lijken te vallen. De Commissie is onderhandelingen met dit land begonnen om op basis van wederkerigheid geografische aanduidingen en beschermde oorsprongsbenamingen van wijnen en spiritualiën te beschermen en met name om aan elk generiek of semi-generiek gebruik van communautaire aanduidingen een einde te maken.

⁽¹⁾ PB L 86 van 31.3.1994.

(98/C 82/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2493/97
van Marilena Marin (UPE) aan de Commissie
(9 juli 1997)

Betreft: Transeuropese netwerken: wijzigingen in het prioritair project Milaan-Venetië (hoge-snelheid)

In het kader van de Europese vervoersnetwerken gaat de aanleg van het hoge-snelheidstraject Milaan-Venetië, een van de veertien prioritaire projecten, maar langzaam vooruit.

Waarschijnlijk is dat de reden waarom de maatschappij „Bonifica” (FIAT en IRI) een haalbaarheidsonderzoek heeft laten verrichten dat ervan uitgaat dat voor aansluiting op de „Adriatische corridor” (waarvan het haalbaarheidsonderzoek is medegefinancierd door de Europese Unie) de uit Milaan komende hoge-snelheidstreinen zouden worden omgeleid via Bologna en daarmee het belangrijke spoorwegknooppunt Verona zouden omzeilen.

De vraag aan de Europese Commissie luidt:

1. Is zij bekend met dit haalbaarheidsonderzoek?
2. Is zij niet van mening dat dit absoluut in strijd is met de in Essen uitgezette strategie?
3. Is deze procedure doorgegeven aan de Commissie?
4. Hoe denkt zij te bereiken dat de prioritaire projecten in hun oorspronkelijke vorm worden uitgevoerd zonder wijzigingen, zoals is toegezegd door de lidstaten?
5. Is zij niet van mening dat wijzigingen in een prioritair project goedkeuring vooraf behoeven van het Europees Parlement overeenkomst de medebeslissingsprocedure?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie

(4 september 1997)

1. - 3. De Commissie is niet op de hoogte van het door het geachte Parlementslid aangehaalde haalbaarheidsonderzoek en kan er dan ook niet over oordelen.

4. De Commissie staat volledig achter de plannen tot verwezenlijking van de projecten van gemeenschappelijk belang zoals beschreven in Beschikking 1692/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 1996 betreffende communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een Trans-Europees (TEN-T) vervoersnet ⁽¹⁾. Van 1991 tot 1996 heeft de Gemeenschap via de TEN-T-begrotingslijn voor ongeveer 40 miljoen ecu haalbaarheidsonderzoeken medegefinancierd voor het traject Turijn-Venetië dat deel uitmaakt van het project Lyon-Triëst. De Commissie houdt de tenuitvoerlegging van de in Beschikking 1692/96/EG beschreven richtsnoeren in het oog en zal het Europees Parlement hierover verslag uitbrengen zoals beschreven in artikel 18, lid 3 van de beschikking.

5. De 14 projecten die de Europese Raad van Essen op 9 en 10 december 1994 heeft aangewezen, zijn opgenomen in een lijst in bijlage III van de Beschikking 1692/96/EG. Vanzelfsprekend dient voor elke wijziging van de bijlage welke een integrerend deel van de beschikking vormt, de beslissingsprocedure te worden gevolgd.

(¹) PB L 228 van 9.9.1996.

(98/C 82/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2499/97

van Nana Mouskouri (PPE) aan de Commissie

(18 juli 1997)

Betreft: Erkenning van beroepsopleiding — richtlijn 92/51/EEG

Kan de Commissie gegevens verstrekken over de mate van omzetting door Griekenland van richtlijn 92/51/EEG (¹) van de Raad betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van richtlijn 89/48/EEG (²), alsmede van de richtlijnen 94/38 (³) en 95/43 (⁴) van de Commissie tot wijziging van eerstgenoemde richtlijn, aangezien door vertraging bij de omzetting van deze richtlijnen inbreuk wordt gepleegd op het recht van vrij verkeer van personen en diensten binnen de Unie?

(¹) PB L 209 van 24.7.1992, blz. 25.

(²) PB L 19 van 24.1.1989, blz. 16.

(³) PB L 217 van 23.8.1994, blz. 8.

(⁴) PB L 184 van 3.8.1995, blz. 21.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(22 september 1997)

De Commissie is zich bewust van de aanhoudende problemen in Griekenland met betrekking tot de erkenning van een in een andere Lid-Staat behaald diploma. Zij betreurt deze situatie en heeft derhalve alles in het werk gesteld om deze problemen op te lossen. De Commissie erkent, net als het geachte Parlementslid, dat deze betreuwenswaardige situatie een inbreuk betekent op het recht van vrij verkeer van personen binnen de Gemeenschap. Gesanctioneerde burgers van de Unie dienen, via de Commissie verzoekschriften, regelmatig klacht in bij de Commissie. De meeste klagers zijn trouwens Griekse burgers die hun diploma in een andere Lid-Staat hebben behaald.

Er zijn een aantal maatregelen getroffen, voornamelijk via inbreukprocedures, om Griekenland aan te zetten tot de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit het EG-Verdrag, de richtlijnen en de rechtspraak van het Hof van Justitie.

De nalatigheid van Griekenland om, binnen de gestelde termijn, nationale maatregelen vast te stellen voor de omzetting van Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, heeft geleid tot een procedure wegens schending van het Gemeenschapsrecht en uiteindelijk tot een arrest van het Hof van Justitie waarbij Griekenland veroordeeld werd (Arrest van het Hof van 23 maart 1995; zaak C-365/93 Commissie tegen Helleense Republiek). Volgens het Hof had Griekenland de noodzakelijke maatregelen van nationaal recht moeten vaststellen voor de omzetting van deze maatregel en derhalve een bevoegde administratieve dienst moeten aanwijzen om de erkenningsaanvragen te behandelen. Deze door het Hof van Justitie vastgestelde tekortkoming van Griekenland rechtvaardigt echter geenszins de niet-naleving door de nationale instanties van de uit de richtlijn voortvloeiende verplichtingen. Deze richtlijn kent aan particulieren immers rechten toe die zij in om het even welke Lid-Staat mogen uitoefenen. In het algemeen, kan de nalatigheid van een Lid-Staat om binnen de gestelde termijn een communautair instrument om te zetten, deze Lid-Staat in geen enkel geval ontslaan van de uit de toepassing van de desbetreffende voorschriften voortvloeiende verplichtingen. De Commissie heeft zopas uit hoofde van artikel 171 van het EEG-Verdrag een met reden omkleed advies doen toekomen.

Er is eveneens een inbreukprocedure aan de gang voor de niet-omzetting van Richtlijn 92/51/EEG, een aanvulling bij Richtlijn 89/48/EEG. Indien Griekenland de situatie niet snel regelt, zal de Commissie de zaak voor het Hof van Justitie brengen. De Commissie zal zich tevens tot het Hof van Justitie wenden wat betreft Richtlijn 94/38/EG. Tenslotte werd aan de Commissie geen enkele maatregel bekendgemaakt voor omzetting

van Richtlijn 95/43/EG. In dit kader loopt eveneens een procedure. Het is van belang erop te wijzen dat, in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie (zie Arrest van 19 november uit de gevoegde zaken C-6/90 Francovich tegen de Italiaanse Republiek en C-9/90 Bonifaci tegen de Italiaanse Republiek), de Lid-Staten de door de schending van het Gemeenschapsrecht toegebrachte schade aan particulieren moeten vergoeden. Daaruit volgt dat wanneer een Lid-Staat inbreuk heeft gepleegd op het Gemeenschapsrecht, de benadeelde burger bij een nationaal rechtscollege een vordering voor schadeloosstelling mag indienen.

Dit beginsel, dat werd ingesteld door het Francovich-arrest, werd door het Hof herhaald en gepreciseerd in zijn arrest van 5 maart 1996 (gevoegde zaken C-46/93 Brasserie du pêcheur SA en C-48/93 Factortame Ltd. e.a.). In dit arrest wijst het Hof erop dat het Gemeenschapsrecht het recht op schadevergoeding erkent wanneer aan drie voorwaarden is voldaan: de geschonden rechtsregel kent rechten toe aan particulieren, de schending is voldoende gekwalificeerd en er is een onmiddellijk oorzakelijk verband tussen de schending door de Lid-Staat van de op haar rustende verplichting en de door de benadeelde partij geleden schade.

Parallel met de lopende procedures, wordt contact gehouden met de Griekse instanties om een oplossing te zoeken voor de gevallen waarin bevoegde instanties personen een erkenning van hun diploma hebben geweigerd.

(98/C 82/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2504/97
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie
(18 juli 1997)

Betreft: Uitvoering van de resolutie inzake de rol der geslachten

De resolutie van de Raad van 20 december 1995 inzake „kwesties van de rol van de geslachten in de ontwikkelingssamenwerking” legde de EU de verplichting op om een analyse van de rol der geslachten in alle aspecten van haar ontwikkelingssamenwerkingsbeleid op te nemen.

Hoe is hieraan gevolg gegeven in de nieuwe MEDA-verordening (financiering van de samenwerking met de mediterrane landen) — EG nr. 1488/96 van 23 juli 1996 ⁽¹⁾?

Hoeveel personeelsleden zijn aan de Commissie toegewezen om ervoor te zorgen dat de analyse van de rol van de geslachten in alle aspecten van het MEDA-programma wordt opgenomen?

Meer in het algemeen, welke maatregelen heeft de Commissie genomen om haar werkzaamheden met betrekking tot de analyse van de rol der geslachten te coördineren met die van de Ministeries voor Ontwikkelingssamenwerking in de lidstaten?

⁽¹⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 1.

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie
(15 september 1997)

Meda-Verordening (EG) nr. 1488/96 ⁽¹⁾ biedt mogelijkheden voor de bevordering van de rol van vrouwen in het economische en sociale leven in de twaalf door haar vermelde mediterrane partners. In bijlage II.V. van deze verordening, waarin de algemene doelstellingen van de Meda-samenwerking uiteen worden gezet, wordt gewezen op de noodzaak dat de samenwerking aandacht besteedt aan de bevordering van de economische en de sociale rol van vrouwen, en op het belang van onderwijs en het scheppen van arbeidsmogelijkheden voor vrouwen. Via verscheidene financieringsmechanismen werden genderspecifieke activiteiten ontwikkeld. Op basis van deze ervaringen en naargelang er nieuwe kaderovereenkomsten met derde landen in het Middellandse-Zeegebied worden ondertekend, zullen er verdere maatregelen worden genomen ter integratie van genderanalyse.

Het personeel dat voor genderanalyse in het kader van de Meda-samenwerking en in het kader van andere samenwerkingsinstrumenten in het Middellandse-Zeegebied ter beschikking staat, omvat thans één genderdeskundige van de gender desk (verantwoordelijk voor Azië, Latijns-Amerika en samenwerking in het Middellandse-Zeegebied in het algemeen) en één eveneens voor andere horizontale vraagstukken verantwoordelijk genderconcentratiepunt. In de toekomst zullen speciale genderdeskundigen deel gaan uitmaken van de mediterrane steunteams waarvoor thans aanbestedingen zijn uitgeschreven. Deze steunteams zullen begin 1998 operationeel worden.

De genderdesks houden jaarlijkse coördinatiebijeenkomsten met deskundigen uit de lidstaten op het gebied van gender en ontwikkelingssamenwerking. Deze gelegenheden worden aangegrepen voor beraadslagingen over een breed gamma onderwerpen, inclusief samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten. In aanvulling hierop worden er regelmatige informele contacten met de lidstaten onderhouden die de gelegenheid bieden tot het coördineren van toekomstige activiteiten of simpelweg tot het delen van informatie. Een recent voorbeeld van het delen van informatie en werkinstrumenten door de Commissie en de lidstaten is het geval van de serie genderprofielschetsen voor mediterrane landen geproduceerd door een externe adviseur van de Commissie; deze genderprofielschetsen worden ook ter beschikking gesteld van de gender- en ontwikkelingsdeskundigen van de lidstaten.

(¹) PB L 189 van 30.7.1996.

(98/C 82/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2505/97
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie
(18 juli 1997)

Betreft: Gemeenschappelijk landbouwbeleid en de agrarische werkgelegenheid op het platteland

Kan de Commissie mij in kennis stellen van gegevens die erop wijzen dat de tendens van voortdurende daling van de agrarische werkgelegenheid binnen de Europese Unie is afgezwakt door de toepassing van adviezen en/of betalingen uit hoofde van de doelstellingen 5a en 5b van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, welke betrekking hebben op de plattelandsontwikkeling?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(5 september 1997)

Ieder jaar constateert men dat het percentage actieve landbouwbevolking vermindert en dat een aantal landbouwbedrijven verdwijnt. In 1983 vertegenwoordigde de sector land- en bosbouw nog 9,3 % van de totale werkgelegenheid. In 1995 was dit nog maar 5,5 %.

Diverse maatregelen die gefinancierd zijn in het kader van doelstelling 5a, die erop gericht is de aanpassing van de landbouwstructuren in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) te bespoedigen, en van doelstelling 5b, die ten doel heeft de ontwikkeling en structurele aanpassing van de plattelandsgebieden te bevorderen, maken het mogelijk werkgelegenheid op het platteland te scheppen of in stand te houden.

Tot de in het kader van doelstelling 5a gefinancierde maatregelen behoort de vestigingssubsidie voor jonge landbouwers die ieder jaar gemiddeld aan 23 000 jonge bedrijfshoofden wordt verleend. De steun aan bedrijven voor de verwerking en de afzet van land- en bosbouwproducten maakt het mogelijk werkgelegenheid in deze sector in stand te houden of te creëren. Compenserende vergoedingen voor landbouwers in bergstreken of probleemgebieden bevorderen de handhaving van de werkgelegenheid in gebieden met bijzondere moeilijkheden. In 1995 hebben meer dan 1 200 000 landbouwers dergelijke steun ontvangen.

De in het kader van doelstelling 5b gefinancierde programma's beogen met name de voortdurende vermindering van de werkgelegenheid in de landbouw te compenseren, voornamelijk door nieuwe middelgrote en kleine bedrijven (MKB), plattelandstoerisme en dienstverlening te ontwikkelen en de dorpen te renoveren. Over de gehele periode van 1989 tot en met 1999 zullen in de gebieden van doelstelling 5b door de tenuitvoerlegging van communautaire programma's naar schatting meer dan 500 000 arbeidsplaatsen zijn geschapen of in stand gehouden.

(98/C 82/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2507/97
van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie
(22 juli 1997)

Betreft: Problemen van Franse bouwondernemingen in Duitsland

De nieuwe regels die sinds 1 januari 1997 van kracht zijn voor de Europese — in casu, Franse — ambachtelijke ondernemingen die bouwwerkzaamheden uitvoeren in Duitsland zorgen voor problemen op het gebied van het vrij verkeer van goederen.

De nieuwe federale wet van 26 februari 1996 verplicht inderdaad de werkgevers hun werknemers op locatie in Duitsland een verplicht minimum bruto-uurloon van 17 DM te betalen in plaats van het contractuele loon van hun land van herkomst.

Als de Franse bedrijven dit minimumloon van 17 DM effectief zouden betalen, zou dit, volgens berekeningen van de Chambre des Métiers van Elzas, neerkomen op een stijging met 27 % van het Franse loon vergeleken met het Duitse referentieloon.

Is dit volgens de Commissie geen geval van verbloemd protectionisme en een belemmering van het recht van de ambachtelijke ondernemingen uit buurlanden van Duitsland om vrij hun beroepsactiviteiten uit te oefenen in de geest van de regels van de interne markt?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(18 september 1997)

Het opleggen van een minimumloon aan dienstverlenende bedrijven, ongeacht hun lidstaat van vestiging, betekent geen schending van het recht van vrije dienstverlening.

Uit de vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie blijkt dat de artikelen 59 en 60 van het EG-Verdrag er zich niet tegen verzetten dat Duitsland, als ontvangende lidstaat, van alle personen die op Duits grondgebied, zelfs tijdelijk, arbeid in loondienst verrichten, eist dat zij de regels betreffende het minimumloon naleeft en daartoe de geschikte middelen aanwendt.

Dit principe werd onlangs bevestigd door Richtlijn 96/71/EG van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten ⁽¹⁾. De richtlijn bepaalt dat alle ondernemingen die in het kader van transnationale dienstverrichtingen werknemers ter beschikking stellen op het grondgebied van een andere lidstaat, een aantal essentiële minimumvoorschriften moeten naleven, in het bijzonder met betrekking tot het minimumloon dat van kracht is in de lidstaat waar de dienstverrichting plaatsvindt.

De nieuwe Duitse wet is bijgevolg in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht, op voorwaarde dat de controles ter garanderen van de naleving van de voorschriften betreffende het minimumloon niet discriminerend of onevenredig zijn.

⁽¹⁾ PB L 18 van 21.1.1997.

(98/C 82/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2511/97

van Riccardo Nencini (PSE) aan de Commissie

(22 juli 1997)

Betreft: Stortplaats „Rio Torto” in de provincie Pisa (Italië)

Kan de Commissie, met het oog op de aanleg van een zeer grote stortplaats, ook voor speciaal afval van de leerlooierijen, in het gehucht Rio Torto in de buurt van de stad Volterra (Pisa) die een grote toeristische, culturele en ecologische bekendheid geniet, en overwegende dat de voor de aanleg van de stortplaats bestemde terreinen onderhevig zijn aan een wettelijke hydrogeologische beperking, omdat hier een waterstroom doorloopt die via de rivier Era in de Arno uitmondt, terwijl de bodem bovendien rijk is aan zwavelhoudend thermaalwater.

Mededelen welke maatregelen zij overweegt te treffen om de wet te doen naleven en de aanleg van deze grote stortplaats te verhinderen in een plaats die bijzonder geschikt is voor toeristische en milieudoelinden?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(19 september 1997)

De Commissie is op de hoogte van de plannen om nabij Rio Torto een stortplaats voor speciaal afval van leerlooierijen aan te leggen.

Dit project zou, gezien de aard van het desbetreffende afval, moeten vallen onder bijlage I of bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

De Commissie zal derhalve contact opnemen met de Italiaanse instanties teneinde hun standpunt in deze kwestie te vernemen en erop toe te zien dat het communautaire recht wordt nageleefd, met name Richtlijn 85/337/EEG.

(¹) PB L 175 van 5.7.1985.

(98/C 82/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2512/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(22 juli 1997)

Betreft: Vrij verkeer van voetballers

Kan de Commissie, naar aanleiding van berichten over het geval Ronaldo in alle internationale media en overwegende dat

- er een vrijwillig door de voetbalclub Barcelona en Ronaldo ondertekend meerjarig contract bestaat,
- dat artikel 6 van dat contract een clausele omvat dat de speler het contract mag verbreken na betaling van een tevoren vastgesteld bedrag,
- dat deze clausele niet aan beperkingen is gebonden en slechts onderhevig is aan de wil van de speler,

mededelen:

1. waarom de club Barcelona en de Spaanse Federatie van voetbalclubs de transfer weigeren naar de Italiaanse voetbalfederatie en naar Inter, de door Ronaldo gekozen club, nadat hij Barcelona schriftelijk in kennis had gesteld van zijn wens om het contract te verbreken, waarbij naar voren kwam dat de clausele alleen in Spanje geldig zou zijn,
2. waarom de FIFA die weer in juli zal bijeenkomen niet onmiddellijk een juridisch-contractueel oordeel heeft uitgesproken ter verdediging van het contract dat is gesloten door een werknemer die zijn recht uitoefent om zijn activiteit in de EG voort te zetten, en daarentegen erop heeft aangedrongen tot een akkoord tussen de clubs te komen, hetgeen het vrijwillig door partijen (bedrijf-werknemer) ondertekende contractuele aspect van de verbreking op losse schroeven zet en een op zakelijke gronden berustend afstand doen van het contract ten nadele van de speler bevordert, waarbij het persoonlijke recht van de werknemer en de wetgeving met voeten wordt getreden,
3. of zij wil opkomen voor een vrijwillig gesloten contract, waarvan derhalve alle clauseles geldig zijn zonder beperkingen en dus ook internationaal, maar ook des te meer, omdat zij in Spanje gelden, ook in de EU, zodat de nationale interpretatie absurd is, waarbij met klem wordt onderstreept dat het waarborgen van het vrije verkeer van de werknemers in de 15 lidstaten een van de fundamentele van het EG-Verdrag is?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(11 september 1997)

De Commissie wil de aandacht van het Geachte Parlementslid vestigen op het feit dat het vrij verkeer van werknemers, in de zin van artikel 48 van het EG-Verdrag, niet van toepassing is op de situatie van een Braziliaans staatsburger die zich tussen twee lidstaten wil verplaatsen.

De verenigbaarheid van een restrictieve handelwijze met de concurrentieregels van het EG-Verdrag en in het bijzonder met artikel 85 kan alleen maar worden beoordeeld met volledige kennis van de feiten en de economische en juridische achtergrond van deze zaak. Het is evenwel niet uitgesloten dat regels of beslissingen van de Internationale Federatie van Voetbalverenigingen (FIFA), die verhinderen dat voetballers (uit de EG en uit derde landen), in geval van voortijdige verbreking van hun arbeidscontract, in het bezit komen van het internationale transferscertificaat of die binnen de Europese Economische Ruimte (EER) voor niet-communautaire spelers het internationale transfersysteem in stand te houden, dat, als het communautaire spelers betrof, door het Hof van Justitie is veroordeeld, indruisen tegen artikel 85 van het Verdrag, als de toepassing ervan leidt tot restrictieve gevolgen voor clubs binnen de EER. Deze laatste regel (handhaving van het internationale transfersysteem voor niet-communautaire spelers) is opgenomen in punt 1 van circulaire nr. 616 van de FIFA en de eerste regel (voortijdige verbreking van het arbeidscontract) in punt 2.

De Commissie heeft op 2 juli 1997 een schrijven gericht tot de FIFA waarin de verenigbaarheid van zowel punt 1 van genoemde circulaire met artikel 85 van het EG-Verdrag (en artikel 53 van de overeenkomst betreffende de EER) als punt 2 met de artikelen 48 en 85 van het EG-Verdrag (en artikel 53 van de overeenkomst betreffende de EER) overwegend negatief wordt beoordeeld.

(98/C 82/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2515/97
van Gerhard Schmid (PSE) aan de Commissie
(22 juli 1997)

Betreft: Informatief bezoek in een vleesverwerkend bedrijf

Bij een informatief bezoek in een vleesverwerkend bedrijf in Oberpfalz sprak de vertegenwoordiger van de Commissie slechts Engels. De eigenaar van het bedrijf kon wegens onvoldoende kennis van speciaal vakengels de 12 uur (!) durende bezichtiging niet volgen.

1. Is het gebruikelijk dat EU-ambtenaren informatieve bezoeken aan vleesverwerkende bedrijven in de lidstaten niet in de daar gebruikelijke landstaal afleggen? Zo ja, waarom?
2. Waarom worden er geen tolken beschikbaar gesteld?
3. Acht de Commissie het toelaatbaar dat in dergelijke gevallen eigenaren van firma's niet kunnen volgen waarover in hun bedrijf gesproken wordt?
4. Waarom worden de op dit informatieve bezoek volgende rapporten slechts in het Engels verzonden?
5. Is de Commissie van mening dat de eigenaren der firma's zelf voor de vertaling van deze rapporten verantwoordelijk zijn?
6. Is deze taalkundige discriminatie met de Europese verdragen te verenigen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(3 oktober 1997)

De geachte afgevaardigde verwijst vermoedelijk naar een inspectiebezoek aan een vleesverwerkend bedrijf in de Oberpfalz door een veterinaire inspecteur van de Commissie namens het Bureau voor veterinaire en fytosanitaire inspectie in september 1995.

Van het personeel van de Commissie wordt verlangd dat zij een grondige kennis hebben van een van de talen van de Gemeenschap en een bevredigende kennis van een tweede. Er wordt het uiterste gedaan om ervoor te zorgen dat de inspecteurs die inspectiebezoeken in lidstaten afleggen, praktische kennis bezitten van de taal van de lidstaat in kwestie. Gezien het feit echter dat er in de Gemeenschap elf officiële talen in gebruik zijn en het aantal inspecteurs dat in de diensten voor veterinaire en fytosanitaire inspecties en controles werkt beperkt is, kan dit doel niet altijd worden bereikt. In die omstandigheden wordt in de praktijk via een afspraak tussen de lidstaat en de Commissie gezorgd voor vertaling, zodat de inspectie in optimale omstandigheden kan plaatsvinden.

De inspectiebezoeken die door de veterinaire diensten van de Commissie worden afgelegd, zijn bedoeld om toezicht uit te oefenen op de manier waarop de autoriteiten van de lidstaat hun taken krachtens de desbetreffende communautaire wetgeving verrichten. Het is derhalve gebruikelijk, dat de bevindingen van de inspecties met de betrokken ambtenaren worden besproken. De eigenaren van individuele bedrijven die tijdens dergelijke inspecties worden bezocht, staat het echter vrij na afloop van de inspectie de bevindingen voor hun eigen bedrijf met hun eigen autoriteiten te bespreken.

De verslagen over de inspecties worden meestal geschreven in de taal waarin de inspecteur de inspectie heeft uitgevoerd. Dit dient er niet alleen toe om te garanderen dat het verslag precies weergeeft wat de bevindingen van de inspecteur zijn, maar helpt ook eventuele vertragingen voorkomen bij de indiening van het verslag aan de autoriteiten van de lidstaat. Deze autoriteiten moeten beslissen over de wijze waarop de eigenaren van individuele bedrijven die tijdens het inspectiebezoek zijn geïnspecteerd, van de bevindingen op de hoogte moeten worden gesteld.

(98/C 82/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2518/97
van Gerhard Schmid (PSE) aan de Commissie
(22 juli 1997)

Betreft: Particuliere levering van politieuniformen in Beieren

Sinds 1 april 1997 heeft Beieren de verzorging van de dienstkleding van de politie geprivatiseerd. Met de firma „Quelle Versandhaus” werd een contract afgesloten ten bedrage van 15 miljoen DM per jaar. Uit een speciaal vervaardigde catalogus kunnen politiebeambten in de toekomst hun dienstkleding zelf bestellen. De enige leverancier is de firma Quelle.

1. Had voor de verstrekking van de opdracht door het Beierse Ministerie van Binnenlandse Zaken een openbare aanbesteding op Europese schaal moeten plaatsvinden?
2. Zo ja, heeft de Commissie deze gang van zaken onderzocht? Zo niet, waarom niet?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(19 september 1997)

1. De Commissie was niet op de hoogte van de door het geachte Parlementslid aangebrachte feiten.

De Commissie zal de nodige stappen ondernemen om nauwkeurige informatie te verzamelen over de aard en de bijzonderheden van de overeenkomst opdat zij zich zou kunnen uitspreken over de toepasselijkheid van Richtlijn 93/36/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen ⁽¹⁾.

2. Aangezien de Commissie geen kennis droeg van de door het geachte Parlementslid aangebrachte feiten, heeft zij de gevolgde procedure niet kunnen onderzoeken.

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.8.1993.

(98/C 82/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2520/97
van Renate Heinisch (PPE) aan de Commissie
(22 juli 1997)

Betreft: Vergelijking van het Vierde Kaderprogramma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie met het voorstel van de Commissie voor het Vijfde Kaderprogramma

De Commissie heeft haar voorstel voor het Vijfde Kaderprogramma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie onder meer gekoppeld aan de doelstelling van de concentratie en de grotere flexibilisering van de middelen voor O&O.

1. a) Welke terreinen van onderzoek dienen na voltooiing van het Vierde Kaderprogramma niet meer gestimuleerd te worden?
b) Welke nieuwe terreinen van onderzoek zijn in het voorstel van de Commissie opgenomen?
c) Welke maatregelen ter verhoging van de flexibilisering heeft de Commissie getroffen die tegelijkertijd waarborgen dat de lidstaten bij de uitvoering van het nieuwe kaderprogramma voldoende rechten tot medewerking bij de toewijzing van de financiële middelen aan de individuele programma's en projecten verkrijgen?
2. Ter voorbereiding van de eerste lezing van het voorstel van de Commissie voor het Vijfde Kaderprogramma verzoek ik de Commissie een vergelijkend overzicht van de financiële middelen voor de diverse terreinen van onderzoek voor respectievelijk het Vierde en het Vijfde Kaderprogramma te geven.

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie
(18 september 1997)

1. De door de Commissie voorgestelde opzet van het vijfde kaderprogramma ⁽¹⁾ wijkt aanzienlijk af van die van het vierde kaderprogramma ⁽²⁾. In het vijfde kaderprogramma wordt uitgegaan van sociaal-economische doelstellingen („problem-solving approach”). Het huidige kaderprogramma is hoofdzakelijk gebaseerd op technologisch prestatievermogen.

Dit verschil in uitgangspunt resulteert in het feit dat het vijfde kaderprogramma een andere structuur heeft: hierin wordt namelijk een beperkt aantal programma's voorgesteld waarin uiteenlopende, doch elkaar aanvullende gebieden aan bod komen.

De nieuwe, in het vijfde kaderprogramma voorgestelde benadering wordt met name geïllustreerd door de „kernactiviteiten”. De bijdrage van een groot aantal technologische gebieden blijkt noodzakelijk om de gestelde doelen te verwezenlijken, zonder dat er op al deze gebieden omvangrijke werkzaamheden worden verricht, hetgeen wel het geval was bij het vierde kaderprogramma.

Desalniettemin worden er, en dit uitsluitend ter verduidelijking, enkele voorbeelden gegeven van onderzoeksgebieden die in het vijfde kaderprogramma buiten beschouwing kunnen worden gelaten of juist een plaats kunnen krijgen:

- grondstoffen (delfstoffenexploratie), systematische bepaling van de gensequenties van modelorganismen (voorbeelden van gebieden waarop het werk is gestaakt of aanzienlijk werd verminderd);
- vliegtuig van de toekomst, ecologisch beheer van de productieketen, polair onderzoek, „de digitale stad van morgen” (voorbeelden van nieuwe of verder uitgebreide gebieden).

Wat de mechanismen betreft die meer soepelheid in de hand werken: deze zullen in het kader van de specifieke programma's aan bod komen. Het is echter reeds duidelijk dat de door de Commissie voorgestelde vermindering van het aantal thematische programma's (3 in plaats van 15) zou moeten resulteren in een meer flexibele uitvoering van deze programma's binnen de in het kader van het programma vastgestelde grenzen en binnen het raam van de jaarlijkse begrotingsprocedure.

2. Om bovenstaande redenen kan er moeilijk een rechtstreekse vergelijking worden gemaakt tussen de financiële middelen voor de onderzoeksgebieden van de twee kaderprogramma's. Wel is het een feit dat de thema's in verband met de biowetenschappen en het ecosysteem aan belang winnen, dat de vierde activiteit (vergroting van het menselijk potentieel) aanzienlijk wordt versterkt en dat het aandeel van de nucleaire programma's wordt teruggebracht.

(¹) COM(97) 142 final.

(²) Besluit nr. 1110/94/EG — PB L 126 van 18.5.1994.

(98/C 82/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2522/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Inschaling van pas in dienst genomen ambtenaren van de Commissie naar rang en salaristrap

Er bestaat onduidelijkheid over de manier waarop de Europese Commissie haar ambtenaren bij het begin van hun dienstverband indeelt naar „rang” en „salaristrap”.

Kan de Commissie in dit verband mededelen:

1. welke criteria zij hanteert bij de inschaling van genoemde ambtenaren;
2. gezien de bestaande onduidelijkheden in het „Statuut van de ambtenaren”, welke documenten of uitgaven duidelijk uitleg geven over de manier van inschaling van de ambtenaren in rangen en salaristrappen, en tevens of het publiek, en uiteraard de direct betrokkenen, vrije toegang tot deze documenten hebben?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie
(22 september 1997)

De beslissing aangaande de indeling naar rang en salaristrap wordt door het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) genomen na advies van het paritair indelingscomité.

Dit comité werkt volgens criteria die van toepassing zijn sinds oktober 1983 en die op 7 februari 1996 zijn aangepast.

Een kopie van het besluit betreffende de criteria die van toepassing zijn voor de aanstelling in een rang en de indeling in een salaristrap bij de aanwerving, dat wordt verstrekt bij de indienstreding of op verzoek aan de ambtenaren of tijdelijke functionarissen ter beschikking wordt gesteld, wordt rechtstreeks aan het geachte Parlements lid alsmede aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Voorts geldt voor de onderdanen van de nieuwe lidstaten een verordening tot afwijking van het statuut, die eveneens aan het geachte Parlements lid wordt toegezonden.

(98/C 82/165)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2527/97
van Joan Vallvé (ELDR) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Wéér aanvallen door Franse boeren

Op 3 juli 1997 is in de buurt van Marseille een vrachtwagen uit Murcia overvallen door Franse boeren. Dit is het jongste incident in een hele reeks van overvallen op transporten van Spaanse tuinbouwprodukten. De Franse boeren hebben de inhoud van deze vrachtwagen (peren, nectarines en perziken) geplunderd na afloop van een gewelddadig protest tegen de uitvoer van Spaanse groente en fruit.

De vraag aan de Commissie luidt of zij, nu de toestand zo uit de hand is gelopen, overweegt maatregelen te nemen die meer zoden aan de dijk zetten om het vrij verkeer van goederen en de eerlijke concurrentie tussen fruittelers en tuinders te garanderen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 september 1997)

De Commissie veroordeelt deze nieuwe inbreuk op het beginsel van het vrije verkeer van goederen uitdrukkelijk. Zoals de Commissie herhaaldelijk heeft verklaard is het de taak van de Franse autoriteiten om de nodige ordemaatregelen te nemen om een dergelijk ontoelaatbaar gedrag en een escalatie van het geweld te voorkomen.

Deze acties die zich al te vele jaren herhalen, hebben de Commissie ertoe gebracht bij het Hof van Justitie beroep wegens niet-nakoming in te stellen tegen Frankrijk (zaak C-265/95). De terechtzitting vond plaats op 10 juni 1997. Op 9 juli 1997 heeft de advocaat-generaal zijn conclusies die overeenstemden met de door de Commissie gesteunde stelling aan het Hof voorgelegd en met name het Hof in overweging gegeven:

„Vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de nodige en proportionele maatregelen te nemen teneinde te voorkomen dat acties van particulieren het vrije verkeer van groenten en fruit belemmeren, de verplichtingen niet is nagekomen die voortvloeien uit de gemeenschappelijke marktordeningen voor landbouwproducten en uit artikel 30 EG-Verdrag, juncto artikel 5 van dit Verdrag....”.

In afwachting van het uiteindelijke arrest van het Hof heeft de Commissie er bij de Franse autoriteiten op aangedrongen dat zij de nodige preventieve en repressieve maatregelen nemen om te voorkomen dat dergelijke gebeurtenissen zich nog herhalen.

(98/C 82/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2528/97
van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Veiligheid van de kerncentrales in Oekraïne

Op dit moment zijn er in Oekraïne, naast de bestaande centrale te Tsjernobyl, nog twee kerncentrales in aanbouw. De Oekraïners willen deze twee reactoren wel bouwen, maar zonder technische hulp en financiering van het Westen zullen zij nooit een adequaat veiligheidsniveau weten te bereiken.

Oekraïne verkeert in een bijzonder moeilijke geopolitieke situatie, vandaar dat het niet nog meer dure elektriciteit wil kopen van Rusland en daardoor nog afhankelijker van het buurland wordt. De winterse omstandigheden in Oekraïne zijn evenwel bijzonder bar, zodat stroom voor verwarmingsdoeleinden moet worden gekocht.

Hoe denkt de Commissie te verzekeren dat de kerncentrales in Oekraïne voldoen aan de hoge westerse veiligheidsnormen en welke maatregelen denkt zij te nemen om te verzekeren dat de centrale te Tsjernobyl wordt ontmanteld?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(22 september 1997)*

Afgezien van de kerncentrale in Tsjernobyl zijn er in Oekraïne nog vier andere kerncentrales (Rovno, Khmel'nitsky, Zuid-Oekraïne en Zaporozke). Twee daarvan (Rovno en Khmel'nitsky) zijn gedeeltelijk opgetrokken installaties, die de Oekraïense autoriteiten wensen te voltooien.

De Commissie is op de hoogte van de Oekraïense problemen in verband met de energievoorziening. In het kader van het memorandum van overeenstemming betreffende de sluiting van de kerncentrale in Tsjernobyl verleent de Commissie via het Tacis-programma bijstand aan de Oekraïense autoriteiten bij de uitwerking van leningsaanvragen voor de voltooiing van bovengenoemde installaties volgens westerse veiligheidsnormen, met inbegrip van het ter beschikking stellen van deskundigen voor de kwaliteitskeuring van de installaties in hun huidige staat. Een leningsaanvraag is thans in behandeling bij de Europese Bank voor wederopbouw en ontwikkeling (EBWO). Een tweede lening (Euratom) wordt door de Commissie onderzocht in overeenstemming met de terzake geldende verordening.

De te sluiten leningsovereenkomst zal bepalingen omvatten die ervoor moeten zorgen dat de installaties worden voltooid volgens internationaal aanvaardbare veiligheidsnormen die worden gespecificeerd in het moderniseringsprogramma dat met steun van de Gemeenschap is ontwikkeld.

(98/C 82/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2529/97**van José Happort (PSE) aan de Commissie***(24 juli 1997)*

Betreft: Doorzichtigheid en democratie in verband met de werking van de raadgevende wetenschappelijke comités van de Europese Unie en de terzake geldende voorschriften

Om het hoofd te bieden aan de gevolgen van de BSE-crisis heeft de Commissie nieuwe structuren voorgesteld die momenteel door de Tijdelijke Commissie follow-up BSE-aanbevelingen van het Europees Parlement worden bestudeerd.

De eerste maatregel is de opstelling van een nieuw huishoudelijk reglement voor de raadgevende wetenschappelijke comités.

Tijdens de discussies is gebleken dat de wetenschappers wantrouwig staan tegenover de doorzichtigheid van de informatie betreffende de werkzaamheden van deze comités.

1. Wat is de mening van mevrouw Bonino over het bezwaar dat is gemaakt tegen de deelneming van het Europees Parlement aan de werkzaamheden van de wetenschappelijke comités?
2. Op basis van welke criteria wordt de vertrouwelijkheid of de transparantie van een situatie bepaald?
3. Is de Commissie zich ervan bewust dat dit gebrek aan doorzichtigheid fouten zal blijven veroorzaken in plaats van ze te voorkomen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(6 oktober 1997)*

Zoals via de leden en de directeuren-generaal reeds werd bekend gemaakt aan de Tijdelijke Commissie follow-up BSE-aanbevelingen, heeft de Commissie in de werking van de wetenschappelijke comités diverse nieuwe elementen ter bevordering van de doorzichtigheid aangebracht. De agenda's, notulen van vergaderingen en aangenomen adviezen worden systematisch op Internet bekend gemaakt en op verzoek doorgegeven.

Meer in het algemeen wil de Commissie het Europees Parlement een brede toegang garanderen tot de werkzaamheden van de wetenschappelijke comités. Zij kan echter niet positief ingaan op de wens van het Parlement tot participatie aan de vergaderingen van deze comités, een reactie hierop die overigens wordt gedeeld door de meerderheid van de wetenschappers.

De Commissie is van mening dat scheiding van de respectieve bevoegdheidsdomeinen van de beide Instellingen de helderheid ten goede komt. Deelneming van het Parlement aan de vergaderingen van de comités zou een klimaat van onduidelijkheid inzake de aan elk daarvan toebedeelde rol kunnen scheppen.

In ieder geval zal de Commissie ervoor zorgen dat het Parlement de beschikking krijgt over de gegevens die de grondslag vormen voor de werkzaamheden van de deskundigen in de wetenschappelijke comités.

Bovendien werden, ter naleving van het beginsel van doorzichtigheid en onpartijdigheid bij de selectie, een waarnemer van het Parlement en een waarnemer van de Raad uitgenodigd om het selectieproces van de wetenschappelijke deskundigen die het meest in aanmerking komen voor een benoeming tot lid van de wetenschappelijke comités bij te wonen.

(98/C 82/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2532/97
van Gunilla Carlsson (PPE) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Overheidssubsidie en transparantie

Overeenkomstig artikel 93, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag moet de Commissie op de hoogte worden gebracht van de toekenning van overheidssubsidie aan de industrie en moet zij nagaan of deze subsidie verenigbaar is met andere bepalingen van het Verdrag, bijvoorbeeld de bepalingen inzake mededinging van artikel 92, lid 1. De kennisgeving door de lidstaat aan de Commissie is vertrouwelijk en blijft een zaak tussen de lidstaat en de Commissie. Aldus kan niemand controleren of de subsidie inderdaad concurrentievervalsend is of niet.

Is de Commissie van mening dat dit gebrek aan transparantie verenigbaar is met een doeltreffend gecontroleerde en concurrerende markt?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie
(11 september 1997)

De Commissie is het ermee eens dat wanneer het standpunt van derden beschikbaar is in gevallen van staatssteun, de Commissie daarmee naar behoren rekening dient te houden. De Commissie herinnert er evenwel aan dat de in het EG-Verdrag vastgelegde procedures inzake staatssteun zijn gebaseerd op overleg tussen de Commissie en de betrokken lidstaat en dat de besluiten die op grond van die procedures worden genomen, aan die lidstaat ter kennis moeten worden gebracht.

Volgens de jurisprudentie van het Hof van Justitie is de Commissie pas derden overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag om hun opmerkingen te verzoeken nadat zij de formele onderzoekprocedure heeft ingeleid. Wanneer de Commissie na een eerste beoordeling geen twijfel koestert over de verenigbaarheid van de steunmaatregel met de gemeenschappelijke markt, is zij niet verplicht derden om hun standpunt te verzoeken. Hoe dan ook zou het in dergelijke gevallen buiten verhouding zijn derden om opmerkingen te verzoeken, omdat hierdoor de procedure zou worden vertraagd, hoewel de steunmaatregel geen ongunstige gevolgen voor de concurrentie op de gemeenschappelijke markt heeft. In dit verband kan worden medegedeeld dat circa 60 % van alle besluiten van de Commissie op het gebied van de staatssteun een goedkeuring inhouden van aangemelde maatregelen die in overeenstemming met de richtsnoeren en kaderregelingen van de Commissie zijn. De resterende 40 % zijn gelijk verdeeld over bekendgemaakte individuele gevallen en niet-bekendgemaakte steunregelingen (meestal individuele gevallen). Wat de goedgekeurde maatregelen betreft, merkt de Commissie eveneens op dat de lidstaten in toenemende mate volledig rekening houden met de beoordelingscriteria van de Commissie die in richtsnoeren en kaderregelingen zijn vastgelegd.

Voorts is de Commissie van mening dat bescherming van de vertrouwelijkheid van de kennisgevingen van de lidstaten en de briefwisseling met de lidstaten vaak noodzakelijk is om de commerciële belangen van de begunstigden van staatssteun te vrijwaren en geen rem vormt voor de doeltreffendheid van de controle op staatssteun.

Bovendien worden de besluiten van de Commissie op het gebied van de staatssteun door het Hof van Justitie juridisch getoetst. Overeenkomstig artikel 190 van het EG-Verdrag vermeldt de Commissie de redenen op grond waarvan zij een besluit neemt inzake de verenigbaarheid van een steunmaatregel met de gemeenschappelijke markt, teneinde een correcte juridische beoordeling van haar besluiten mogelijk te maken. De lidstaten en alle belanghebbende derden hebben toegang tot de besluiten van de Commissie inzake staatssteun en kunnen dus nagaan of de Commissie overeenkomstig het Verdrag heeft gehandeld. Wanneer een lidstaat of een belanghebbende partij die direct en individueel bij een besluit van de Commissie is betrokken, van oordeel is dat de Commissie de regels niet correct heeft toegepast, kunnen zij overeenkomstig artikel 173 van het EG-Verdrag voor het Hof van Justitie beroep tegen dat besluit instellen.

(98/C 82/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2533/97
van Kirsten Jensen (PSE) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Gewasbeschermingsmiddelen

Is de Commissie er onlangs toe overgegaan haar goedkeuring te hechten aan de uniforme beginselen die bij de goedkeuring van gewasbeschermingsmiddelen moeten worden toegepast?

Hoe verzekert de Commissie zich ervan dat alle relevante informatie over een actieve stof wordt ingezonden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(12 september 1997)

De Commissie heeft in juni 1997 bij de Raad een voorstel betreffende de uniforme beginselen ⁽¹⁾ ingediend. Het voorstel bevindt zich nu in een gevorderd beslissingsstadium bij de Raad.

De vereiste gegevens voor de evaluatie van werkzame stoffen en gewasbeschermingsmiddelen staan vermeld in de bijlagen II en III bij Richtlijn 91/414/EEG van de Raad ⁽²⁾. In deze beide bijlagen worden in detail de zeer strikte eisen vermeld in verband met de gegevens die aanvragers om toelating met het oog op de evaluatie van een werkzame stof moeten verstrekken. Tevens bevat artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3600/92 ⁽³⁾, waarin de eerste 90 werkzame stoffen zijn opgesomd die in het kader van een communautair programma opnieuw moeten worden geëvalueerd, een specifieke bepaling die belanghebbenden de mogelijkheid biedt om technische of wetenschappelijke informatie in te dienen met betrekking tot de potentieel gevaarlijke effecten van een werkzame stof of de residuen ervan op de gezondheid van mens en dier of op het milieu.

⁽¹⁾ Voorstel voor een Richtlijn van de Raad tot vaststelling van bijlage VI bij Richtlijn 91/414/EEG betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, COM(97)284 def.

⁽²⁾ Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, PB L 230 van 19.8.1991.

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 3600/92 van de Commissie houdende bepalingen voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, PB L 366 van 15.12.1992.

(98/C 82/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2534/97
van Kirsten Jensen (PSE) en John Iversen (PSE) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Welzijn van dieren

Is de Commissie bereid het initiatief voor een groenboek over het welzijn van dieren in de Unie te nemen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(15 september 1997)

De Commissie werkt aan een verbetering van het welzijn van dieren in diverse sectoren. Hiertoe heeft zij een aantal bepalingen vastgesteld en zo nodig zal zij dit ook blijven doen. De Commissie is daarentegen thans niet voornemens een groenboek ter zake te publiceren.

(98/C 82/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2547/97
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Voorbereiding speciale Europese Raad over werkgelegenheid

Hoe bereidt de Commissie de speciale Europese Raad over werkgelegenheid voor zodat zij kan voldoen aan alle akkoorden en toezeggingen over een actief werkgelegenheidsbeleid?

(98/C 82/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2548/97**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie***(24 juli 1997)*

Betreft: De verwachtingen ten aanzien van de speciale Europese Raad over werkgelegenheid

Mag men ervan uitgaan dat op de speciale Europese Raad over werkgelegenheid inhoudelijk meer zal worden bereikt dan in Essen en Madrid?

(98/C 82/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2549/97**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie***(24 juli 1997)*

Betreft: De komende speciale Europese Raad over werkgelegenheid

Uit bepaalde uitspraken van leden van de Raad valt af te leiden dat de speciale Europese Raad over werkgelegenheid gewijd zal zijn aan een analyse van het juiste nationale beleid om arbeidsplaatsen te scheppen.

Kan men rekenen op financiële steun van actieve maatregelen ten bate van de werkgelegenheid?

Zullen er besluiten vallen waardoor de Unie een toegevoegde waarde verleent aan het nationale werkgelegenheidsbeleid?

Gecombineerd Antwoord**op de schriftelijke vragen E-2547/97, E-2548/97 en E-2549/97
van de heer Flynn namens de Commissie***(3 oktober 1997)*

Het opnemen van een Titel over de werkgelegenheid in het Verdrag van Amsterdam betekent dat de werkgelegenheid voor de Unie een prioritaire kwestie is, die op gelijke voet staat met de monetaire en fiscale doelstellingen. Hoewel de eerste verantwoordelijkheid voor het werkgelegenheidsbeleid bij elke lidstaat blijft berusten, wordt de werkgelegenheid thans als een aangelegenheid van gemeenschappelijke zorg beschouwd, zodat coördinatie van de beleidsmaatregelen op Europees niveau noodzakelijk is.

Het nieuwe Verdrag verlangt tevens dat bij alle vormen van communautair beleid rekening wordt gehouden met de werkgelegenheid. Dit betekent dat bij het formuleren en uitvoeren van alle beleidsmaatregelen de impact op de werkgelegenheid expliciet zal worden beoordeeld.

Het bijeenroepen van een buitengewone vergadering van de Europese Raad in november a.s. is een bewijs voor het grote engagement van de lidstaten met de directe implementatie van de bepalingen van het nieuwe Verdrag. Naar verwachting zal het accent bij de vergadering op drie punten liggen: in de eerste plaats het evalueren van de werkgelegenheidssituatie en de vooruitgang die is geboekt bij de uitvoering van de Europese werkgelegenheidsstrategie, in de tweede plaats het onderzoeken van de manier waarop elke lidstaat voornemens is de bepalingen van het Verdrag ten uitvoer te leggen en het identificeren van de nationale beste praktijken bij het bestrijden van de werkloosheid en de marginalisatie en in de derde plaats het vaststellen van operationele doelen voor nationale maatregelen voor het werkgelegenheidsbeleid van de eerste richtsnoeren voor de werkgelegenheid die de Commissie aan de lidstaten zal voorstellen.

Nadat het Verdrag door alle lidstaten is geratificeerd, zal artikel 5 van de Titel over werkgelegenheid de Raad in staat stellen stimulerende maatregelen te nemen ter bevordering van de samenwerking tussen de lidstaten en hun acties ondersteunen door middel van initiatieven voor het tot stand brengen van uitwisselingen van ervaringen en beste praktijken.

De conclusie van het voorzitterschap en de resolutie over groei en werkgelegenheid die in Amsterdam is goedgekeurd, bevatten een politieke belofte voor een snelle uitvoering van deze bepalingen. De Commissie zal al het mogelijke doen om dit mogelijk te maken.

(98/C 82/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2556/97**van Harald Ettl (PSE) aan de Commissie***(24 juli 1997)**Betreft: Discriminerende leeftijdsbeperkingen bij vacatures bij EU-instellingen*

In de werkgelegenheidsdiscussie in de EU wordt vaak de verantwoordelijkheid gelegd bij het individu, waarbij men als panacee tegen werkloosheid mobiliteit en een leven lang leren aanprijst. Daarbij dienen juist de EU-instellingen hun voorbeeldfunctie te vervullen en geen gebruik te maken van de gangbare praktijk van discriminerende leeftijdsbeperkingen als voorwaarde voor de indiensttreding bij de EU en adequate initiatieven te nemen om de gekwalificeerde arbeidsplaatsen bij de EU en de Raad van de EU open te stellen voor werknemers in iedere leeftijdsgroep.

1. Klopt het dat bij het bekendmaken van vacatures bij de Europese instellingen een maximumleeftijd wordt vastgesteld voor sollicitanten (vergelijkend onderzoek EUR/A/121 van de Raad van de Europese Unie, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, PB C 363 A van 3 december 1996)?
2. Welke objectieve redenen bestaan er voor de discriminerende uitsluiting van oudere mensen uit het leven van arbeid en beroep, waarbij de betrokken personen enerzijds nog goed 20 of zelfs meer jaren beroepsleven voor zich hebben en waar anderzijds tegelijkertijd programma's voor het opnemen van oudere mensen in de arbeidsmarkt een ander beleid suggereren?
3. Hoe wordt deze tegenspraak gerechtvaardigd?
4. Welke passende initiatieven worden van de kant van de EU-instellingen genomen om gekwalificeerde arbeidsplaatsen bij de EU en de Raad voor werknemers van iedere leeftijdsgroep open te stellen?

(98/C 82/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2720/97**van Susan Waddington (PSE) aan de Commissie***(1 september 1997)**Betreft: Discriminatie uit hoofde van de leeftijd bij de aanwerving — Ontwerp-Verdrag van Amsterdam*

Kan de Commissie mededelen, gelet op het nieuwe artikel 6 A van het Verdrag van Amsterdam dat voorziet in communautaire maatregelen „om discriminatie op grond van geslacht, raciale of etnische afkomst, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid te bestrijden”, welke gevolgen dit artikel zal hebben, nadat het Verdrag volledig is geratificeerd, voor haar aanwervingsprocedure die leeftijdsgrenzen inhoudt, en of dit vooruitzicht haar er thans toe brengt de leeftijdsgrenzen bij haar aanwervingsbeleid af te schaffen?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-2556/97 en E-2720/97
van de heer Liikanen namens de Commissie**

(22 september 1997)

De Commissie bevestigt dat de instellingen van de Gemeenschap als voorwaarde voor deelneming aan een vergelijkend onderzoek, in onderlinge overeenstemming een leeftijdsgrens vaststellen, die voor vergelijkende onderzoeken voor de aanvangsranng over het algemeen op 35 jaar ligt. De redenen voor deze beperking zijn uiteenlopend en zijn reeds herhaaldelijk uiteengezet naar aanleiding van antwoorden op andere schriftelijke vragen.

Zoals in het antwoord op schriftelijke vraag nr. E-1623/97 van de heer Alex Smith (¹) reeds werd aangegeven, buigt de Commissie zich over de mogelijkheid om de voor de aanwerving van ambtenaren geldende voorwaarden inzake leeftijd te versoepelen.

Ten einde tot een gezamenlijke benadering door de Europese instellingen te komen vond reeds een eerste bespreking plaats in het College van de hoofden van administratie. Deze besprekingen worden in het najaar voortgezet.

Dit vraagstuk zal ondermeer worden onderzocht in het kader van de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam, waarin in artikel 6a is bepaald dat discriminatie, onder meer op grond van leeftijd, moet worden bestreden; daarbij zal tevens rekening worden gehouden met het beleid dat in de lidstaten in dit opzicht wordt gevoerd.

(¹) PB C 45 van 10.2.1998.

(98/C 82/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2559/97
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Vervoer van levende dieren

De Commissie heeft een nieuwe richtlijn voorgesteld met daarin de technische eisen voor voertuigen die voor het vervoer van levende dieren worden gebruikt. Gesteld wordt dat het verbeteren van de omstandigheden waaronder dieren zich goed voelen een van de belangrijkste doelen van deze richtlijnen is.

Waarom denkt de Commissie dat deze nieuwe richtlijn de normen voor het welzijn van dieren zal verbeteren? Kan zij nadere bijzonderheden geven over de adviezen die zij bij het opstellen van deze richtlijn bij deskundigen op het gebied van diergeneeskunde en dierenwelzijn heeft ingewonnen?

Heeft de Commissie overwogen een stop in te stellen op EU-subsidies aan de exporthandel in levende dieren, ter ontmoediging van de wrede behandeling van dieren die hiermee gepaard gaat? Heeft zij haar aandacht gegeven aan eventuele beleidsvoorstellen ter vergroting van de werkgelegenheid in de vleesverwerkende industrie die erop neerkomen dat dieren geslacht moeten worden dicht bij de plaats waar zij gefokt zijn, voordat hun vlees geëxporteerd wordt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 september 1997)

Het voorstel van de Commissie met betrekking tot de normen voor voertuigen, die worden gebruikt voor vervoer van dieren dat meer dan acht uur in beslag neemt, is gebaseerd op artikel 13 van Richtlijn 91/628/EEG (¹), gewijzigd bij Richtlijn 95/29/EG (²), inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer.

Richtlijn 95/29/EG is het gevolg van een politiek compromis dat na lange en moeilijke onderhandelingen tot stand is gekomen. In hoofdstuk VII, punt drie, van de bijlage van deze richtlijn werden de basisvoorwaarden waaraan de voertuigen moeten voldoen, vastgesteld. Hierbij werd alle beschikbare wetenschappelijke informatie in aanmerking genomen. Hieruit blijkt zeer duidelijk dat met name de ventilatie van de laadruimte en de mogelijkheid voor de dieren om, naar gelang van ras en leeftijd, te allen tijde dan wel op regelmatige tijdstippen te kunnen drinken, in sterke mate hun welzijn beïnvloeden.

De Commissie heeft de mogelijkheden onderzocht om de uitvoerrestituties van exporteurs in te trekken wanneer blijkt dat zij de voorschriften voor het welzijn van de dieren tijdens het vervoer naar hun eindbestemming niet volledig hebben nageleefd. De Commissie heeft de Raad onlangs een voorstel gepresenteerd waarin de betaling van uitvoerrestituties afhankelijk wordt gesteld van de naleving van de voorschriften inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer.

De Commissie heeft zich niet beraden over eventuele beleidsvoorstellen die de werkgelegenheid in de vleesverwerkende industrie moeten vergroten door dieren te laten slachten in de buurt van de plaats waar zij werden gefokt.

(¹) PB L 340 van 11.12.1991.

(²) PB L 148 van 30.6.1995.

(98/C 82/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2560/97
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Betalingen Euratom aan kerninstallatie Sellafield, Groot-Brittannië

Hoeveel heeft Euratom in de afgelopen tien jaar in totaal betaald aan ontwikkelingen in het kerncomplex van Sellafield, Groot-Brittannië?

Kan de Commissie nadere bijzonderheden geven over de hoogte van elke betaling en de doelen waarvoor de betalingen moesten worden gebruikt door de firma die Sellafield exploiteert, British Nuclear Fuels Ltd. (BNFL)?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(15 september 1997)

Euratom heeft een lening toegekend aan British Nuclear Fuels Ltd. Op 11-17 december 1986 werd een leenovereenkomst gesloten voor een bedrag van 142 miljoen USD (toen de tegenwaarde van 100 miljoen UKL) voor de gedeeltelijke financiering van de bouw van de THORP (thermal oxide reprocessing plant) in Sellafield in Cumbria ter ondersteuning van de THORP-faciliteit voor ontvangst en opslag in 1987 (de technische beschrijving wordt rechtsreeks naar het Geachte Parlementslid en het Secretariaat van het Parlement gezonden). De Britse regering stond garant voor de lening. De totale kosten van de bouw werden geschat op 1.550 miljoen UKL, waarvan Euratom 100 miljoen UKL heeft gefinancierd. De lening werd op 15 januari 1987 uitbetaald en op 15 januari 1997 in één keer volledig terugbetaald. Van deze lening staat niets meer uit en momenteel zijn er geen aanvragen voor een nieuwe lening van Euratom.

(98/C 82/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2562/97
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie

(24 juli 1997)

Betreft: Discriminatie van niet-Britten door Eurostar

Iemand uit mijn kiesdistrict die regelmatig gebruik maakt van de Eurostar-trein van Londen naar Brussel, schreef onlangs naar Eurostar in verband met de voordelen die verbonden zijn aan het „frequent traveller”-programma. Hij kreeg te horen dat deze voordelen alleen gelden voor personen die in Groot-Brittannië wonen en in het Britse verkiezingsregister zijn opgenomen. Omdat hij in Ierland woonachtig is, kon hij dus geen aanspraak op de speciale faciliteiten maken.

Is de Commissie op de hoogte van deze discriminatie van niet in Groot-Brittannië gevestigde personen? Is zij, gezien het feit dat het beginsel van niet-discriminatie centraal staat in het EU-beleid, bereid contact op te nemen met Eurostar om erop aan te dringen dat er een eind wordt gemaakt aan deze negatieve discriminatie?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(3 oktober 1997)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op mondelinge vraag H-566/97 van mevrouw Banotti tijdens het vragenuur in de vergaderperiode van het Parlement van juli 1997 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Parlement (juli 1997).

(98/C 82/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2570/97
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(24 juli 1997)

Betreft: Vervolging in een lidstaat

Aan welke minimumvereisten voor democratie moet zijn voldaan om te zorgen dat er geen vervolging in een EU-lidstaat kan plaatsvinden?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(10 september 1997)*

Binnen de lidstaten wordt de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden ruimschoots gewaarborgd door doeltreffende controlestelsels, zowel intern door middel van intern beroep, als extern door middel van de mechanismen die tot stand zijn gebracht krachtens het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens dat zij alle reeds lang hebben bekrachtigd.

(98/C 82/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2573/97**van Bill Miller (PSE) aan de Commissie***(15 juli 1997)**Betreft:* Uitbreiding van de Unie

Is de Commissie het ermee eens dat het ontbreken van institutionele hervormingen in het Verdrag van Amsterdam de uitbreiding van de Unie zal vertragen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(10 september 1997)*

De afsluiting van de Intergouvernementele Conferentie in juni, met als resultaat het Verdrag van Amsterdam, maakte de weg vrij voor de start van het uitbreidingsproces (conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Amsterdam).

Overeenkomstig het aan het Verdrag gehechte protocol inzake de instellingen moet vóór welke uitbreiding dan ook, het opnieuw wegen van de stemmen samengaan met de vermindering van het aantal Commissieleden tot één per lidstaat. Verder moet vóór een uitbreiding met meer dan vijf nieuwe lidstaten, het institutionele bestel ingrijpend worden herzien tijdens een nieuwe Intergouvernementele Conferentie.

In haar „Agenda 2000” stelde de Commissie voor om met zes kandidaat-lidstaten onderhandelingen te beginnen over uitbreiding en om zo spoedig mogelijk na het jaar 2000 een nieuwe Intergouvernementele Conferentie bijeen te roepen om de institutionele hervormingen door te voeren die noodzakelijk zijn voordat van uitbreiding sprake kan zijn.

Hieruit volgt dat het uitbreidingsproces door de noodzakelijke institutionele hervormingen wordt bemoeilijkt maar dat dit proces hierdoor niet noodzakelijkerwijze wordt vertraagd.

(98/C 82/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2575/97**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(24 juli 1997)**Betreft:* Personeel en werkzaamheden van het Europees Milieuagentschap (EMA)

De aard van de werkzaamheden van het EMA is zeer concreet en zijn taak is volledig die van een adviserende instantie, zoals overigens ook wordt vermeld in de brochure „Putting information to work” welke het agentschap in 1995 heeft uitgegeven. Desondanks kan een aanzienlijke uitbreiding van het aldaar tewerkgestelde personeel worden vastgesteld, terwijl ook de begrotingen voor 1997 en 1998 hoog zijn.

Kan de Commissie, onder wier toezicht deze instelling valt, aangeven waarom het EMA voor 1997 om uitbreiding van zijn personeel heeft gevraagd, wat daarvan de verdeling over de nationaliteiten was en wat precies de wetenschappelijke werkzaamheden inhouden die het agentschap voorbestemd is te verrichten?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(18 september 1997)*

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op zijn vorige schriftelijke vraag E-1767/97 ⁽¹⁾, waarin werd uitgelegd dat het Europees Milieuagentschap (EMA) een onafhankelijke instantie is met rechtspersoonlijkheid hoewel het bijna volledig door een subsidie uit de communautaire begroting wordt gefinancierd. De Commissie houdt geen toezicht op de werkzaamheden van het Agentschap. De directeur is de wettelijke vertegenwoordiger van het Agentschap. Hij wordt benoemd door de raad van bestuur en zijn taken, waartoe alle personeelskwesties behoren, zijn vastgelegd in artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 1210/90 ⁽²⁾. Vragen met betrekking tot het aanwervingsbeleid en de aanwervingsmethoden moeten derhalve aan de directeur worden gesteld.

In het voorontwerp van begroting voor 1998 heeft de Commissie voorgesteld de totale begroting van 16,5 miljoen ecu ongewijzigd te laten en het aantal personeelsleden blijft 62 bedragen.

De taken van het Agentschap zijn vastgelegd in Verordening (EEG) nr. 1210/90 en omvatten het verstrekken van objectieve, betrouwbare en vergelijkbare informatie op Europees niveau waarvan de Gemeenschap en de lidstaten zowel bij de beoordeling als bij de vaststelling van beleidsmaatregelen ter bescherming van het milieu gebruik kunnen maken. Deze informatie zou tevens moeten bijdragen tot het nemen van maatregelen teneinde het publiek op de hoogte te brengen van de toestand van het milieu.

⁽¹⁾ PB C 21 van 22.1.1998, blz. 93.

⁽²⁾ PB L 120 van 11.5.1990.

(98/C 82/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2579/97**van Reino Paasilinna (PSE) aan de Commissie***(24 juli 1997)*

Betreft: Controle op Brits rundvlees in de interne markt

In de media werd gemeld dat er 1600 ton mogelijk besmet rundvlees uit Groot-Brittannië via Belgische tussenhandelaars is geëxporteerd naar Nederland, Rusland en Egypte. Ook werd er gespeculeerd over de vraag of Brits rundvlees bij wijze van humanitaire hulp aan Bosnië was geleverd. Deze illegale vleeshandel zou al een paar maanden aan de gang zijn en qua omvang bijna twee maal zo groot zijn als aanvankelijk werd gedacht.

Bij het toezicht in de interne markt kon men op het label „land van oorsprong” vertrouwen. Dat is kennelijk niet langer het geval. Er moet een veilige manier worden gevonden om de consumenten te beschermen tegen besmet vlees en om de kwaliteit van het product te garanderen. Daarom dient de Commissie een doeltreffend systeem in te voeren om een einde te maken aan het Britse schandaal. Een oplossing zou erin kunnen bestaan de controle op de vleesindustrie volledig over te hevelen van het gehaaste en onverschillige directoraat-generaal landbouw naar het directoraat-generaal consumentenbeleid, dat al is belast met het kwaliteitsbeleid, de afzet van producten en de algemene veiligheid van producten en diensten.

Waarom hevelt de Commissie de controle op de vleesindustrie en de invoer niet over van het directoraat-generaal landbouw (DG 6) naar het directoraat-generaal consumentenbeleid (DG 24), dat de bescherming van de Europese consument en de algemene veiligheid van producten en diensten als hoofdtaken heeft?

(98/C 82/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2642/97**van Jean-Antoine Giansily (UPE) aan de Commissie***(25 juli 1997)*

Betreft: Niet-naleving van het embargo op de export van Brits rundvlees

Luidens de verklaringen van de Commissie op 2 juli 1997, die naderhand ten overstaan van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling van het Europees Parlement werden bevestigd, werd meer dan 1700 ton rundvlees in weerwil van het in maart 1996 afgekondigde embargo illegaal uit het Verenigd Koninkrijk geëxporteerd naar andere lidstaten van de Europese Unie en vervolgens opnieuw geëxporteerd naar bepaalde Oost-Europese landen.

De Commissie heeft eveneens bekendgemaakt dat België zou fungeren als draaischijf voor deze handel en dat een aantal bedrijven zich daar sinds enige tijd zouden hebben toegelegd op frauduleuze import-export-activiteiten met Brits rundvlees.

Kan de Commissie na de afsluiting van haar onderzoek deze toch wel bijzonder verontrustende berichten preciseren? Heeft zij geen vermoedens omtrent het bestaan van nog meer, tot dusver niet gedetecteerde circuits? Is zij overigens niet van mening dat deze handel voor een groot deel kon plaatsvinden doordat de douanecontroles en gezondheidsinspecties waartoe na de afkondiging van het embargo werd overgegaan in bepaalde lidstaten en in het bijzonder in het Verenigd Koninkrijk ontoereikend zijn, te kort schieten en hun doel missen?

Kan de Commissie zich uitspreken over de controles die zijn verricht in het Verenigd Koninkrijk en in de lidstaten die bij de recente voorvallen zouden zijn betrokken, en is zij in staat te beoordelen of deze controles in overeenstemming zijn met de in het kader van de bestrijding van BSE aangevane verbintenissen?

Is de Commissie er niet van overtuigd dat de schuldigen moeten worden gestraft en dat de maatregelen om de herkomst van rundvlees na te gaan dringend moeten worden verscherpt, teneinde een dermate grootschalige illegale handel in de toekomst te voorkomen en er op de meest drastische wijze voor te zorgen dat de gezondheid van de consument wordt beschermd en het vertrouwen in de rundvleessector wordt hersteld, aangezien het eens te meer de veehouders in de hele Europese Unie zijn die zware verliezen dreigen te lijden ingevolge deze onaanvaardbare situatie?

(98/C 82/184)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2643/97
van Inger Schörling (V) aan de Commissie
(25 juli 1997)

Betreft: Uitvoer van rundvlees ondanks verbod

De Commissie heeft medegedeeld dat Groot-Brittannië het uitvoerverbod voor rundvlees heeft overtreden dat is ingesteld om verspreiding van BSE, de gekkekoeienziekte, te voorkomen. Het zou om meer dan 1.000 ton rundvlees gaan dat illegaal aan een aantal landen is doorverkocht.

Het vertrouwen van de consument in de vleesindustrie van de EU is — met reden — reeds ernstig geschokt en berichten over grootschalige illegale uitvoer zullen dit wantrouwen nog doen toenemen.

Is er geen doeltreffende controle op de uitvoer? Hoe kan een dergelijke hoeveelheid rundvlees aan controle door de autoriteiten ontsnappen?

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen of is zij van plan te nemen om een dergelijke ernstige overtreding van het uitvoerverbod te vervolgen en om te voorkomen dat zulks opnieuw gebeurt?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-2579/97, P-2642/97 en P-2643/97
van mevrouw Bonino namens de Commissie

(2 oktober 1997)

De kwestie waarop de geachte afgevaardigde doelt, betreft een onlangs ontdekte fraude met de verandering van de omschrijving en certificering van bevroren rundvlees van Britse oorsprong, alsof het uit andere lidstaten afkomstig was.

Het onderzoek door de Commissie, in nauwe samenwerking met de desbetreffende overheidsinstanties van de lidstaten, naar de omvang en implicaties van deze fraude, loopt momenteel en er is voorlopig verslag aan het Parlement over gedaan. In dit stadium is echter voorzichtigheid geboden, om het slagen van dit onderzoek niet in gevaar te brengen door een voortijdige bekendmaking van gegevens over de resultaten.

De voornaamste verantwoordelijkheid voor de controle op de gezondheidsmarkering, de certificering en de bestemming van dergelijk rundvlees berust bij de betrokken lidstaten. Hoewel fraudes uiterst moeilijk te voorkomen zijn, is uit het onderzoek van de Commissie gebleken dat de gezondheidscontroles op nationaal niveau moeten worden verbeterd, teneinde het peil van de opsporing en preventie van een onwettige activiteit als deze te verhogen. Als reactie op de al bij het onderzoek van de Commissie vastgestelde tekortkomingen, is reeds een brief met verzoek om inlichtingen verzonden aan het Verenigd Koninkrijk.

Het onderzoek naar het mogelijk bestaan van andere frauduleuze bewegingen van vlees gaat verder, om ervoor te zorgen dat een volledig beeld ontstaat en dat alle mogelijkheden worden onderzocht.

Naar aanleiding van de resultaten van het parlementair onderzoek in verband met de boviene spongiforme encefalopathie (BSE) heeft de Commissie de verantwoordelijkheid voor de veterinaire controle overgedragen van het directoraat-generaal Landbouw (DG VI) naar het directoraat-generaal Consumentenbeleid en bescherming van de gezondheid van de consument (DG XXIV).

De Commissie is ten volle overtuigd van het belang van snelle, krachtige maatregelen in deze situatie, om ervoor te zorgen dat de bescherming van de gezondheid van het dier en de volksgezondheid op een hoog peil wordt gewaarborgd en dat het vertrouwen van de consument bewaard blijft. Hiertoe worden alle lidstaten op de hoogte gehouden van de vorderingen van het onderzoek zodat een gecoördineerde aanpak mogelijk is.

De Commissie zal ervoor zorgen dat het Parlement op de hoogte wordt gehouden van de ontwikkelingen.

(98/C 82/185)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2581/97
van Giuseppe Rauti (NI) aan de Commissie
(24 juli 1997)

Betreft: Verplichte invoer in Europa van Amerikaans vlees met hormonen

Kan de Commissie, gezien de druk en de dreigementen van Amerikaanse zijde om de EU vlees te laten invoeren van hun met hormonen behandelde runderen,

overwegende dat de EU, o.a. op met elkaar overeenstemmend advies van haar wetenschappelijke comités, zich tot nu toe hiertegen heeft verzet, maar dat thans de Wereldhandelsorganisatie (WHO) heeft verklaard dat de Europese tegenstand in strijd is met de regels van de internationale vrijhandel,

mededelen tot welke situatie het bovenstaande aanleiding geeft en of en hoe zij haar opvatting blijft verdedigen dat het gebruik van hormonen in de veeteelt, zoals in de VS gebeurt, ernstige schade aan de menselijke gezondheid toebrengt?

Antwoord van heer Fischler namens die Commissie

(18 september 1997)

Op 30 juni 1997 heeft het panel van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) de partijen in kennis gesteld van haar eindverslagen betreffende vlees met hormonen. In de verslagen van het panel wordt geconstateerd dat de communautaire richtlijnen die het gebruik van hormonen ter bevordering van de groei van dieren verbieden, een inbreuk vormen op drie bepalingen van de Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen (SPS). Er is besloten om tegen de verslagen van het panel in beroep te gaan. Totdat er over deze kwestie een definitieve uitspraak komt in het kader van de WTO-procedure voor de beslechting van geschillen (waarschijnlijk niet voor november 1997), is onmogelijk te zeggen welke mogelijkheden voor de Gemeenschap nog openblijven. Indien de Beroepsinstantie van de WTO het met de conclusies van het panel een is, beschikt de Gemeenschap nog over een „redelijke periode” om te bepalen wat haar te doen staat.

De Commissie zal zich op het voorzorgsprincipe blijven beroepen als grondslag voor haar eisen en om het standpunt te blijven verdedigen dat het recht van de Gemeenschap om zelf te beslissen welk niveau van bescherming van de volksgezondheid zij voor haar burgers geschikt acht in het kader van de SPS-overeenkomst ten volle moet worden erkend.

(98/C 82/186)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2584/97
van Hilde Hawlicek (PSE) aan de Commissie
(29 juli 1997)

Betreft: Uitbreiding van de onderwijsprogramma's tot de LMOE

Vanaf 1998 worden de programma's SOCRATES en LEONARDO uitgebreid tot de LMOE (landen in Midden- en Oost-Europa).

Welke maatregelen treft de Commissie om ervoor te zorgen dat de scholieren en studenten van de EU-landen die aan de programma's in de LMOE deelnemen, de talen van deze landen beheersen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(2 oktober 1997)*

In artikel 2 van de besluiten van de associatieraden tot vaststelling van de modaliteiten voor de deelname van de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa aan de programma Socrates, Leonardo da Vinci en Jeugd voor Europa wordt bepaald:

„de acties voor linguïstieke voorbereiding en opleiding betreffen de officiële talen van de Gemeenschap. Indien de uitvoering van de programma's dat noodzakelijk maakt, kunnen onder buitengewone omstandigheden andere talen worden geaccepteerd.”

Algemeen gesproken, worden dus in het raam van deze programma's de talen van de landen van Midden- en Oost-Europa niet als prioritair en zelfs niet als doeltalen beschouwd. In het kader van de mobiliteit en om te zorgen voor de wederkerigheid van de uitwisselingen, kan voor scholieren, studenten en leraren of jongeren in opleiding die zich naar de landen van Midden- en Oost-Europa begeven, de linguïstische voorbereiding in de taal van het land van ontvangst echter noodzakelijk blijken.

In bijzondere gevallen, wanneer de uitvoering van de programma dat noodzakelijk maakt, openen de besluiten van de associatieraden de mogelijkheid tot financiering van linguïstische opleidingsacties. De Commissie zal toezien op de gerechtvaardigde behoeften terzake.

(98/C 82/187)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2586/97**van Hilde Hawlicek (PSE) aan de Commissie***(29 juli 1997)*

Betreft: Groepering van de activiteiten ter bevordering van onderzoek op het gebied van het onderwijs

Voor onderzoek op het gebied van het onderwijs zijn meerdere financieringsbronnen beschikbaar waarvan de omvang ten dele zeer verschillend is. Er zijn b.v. activiteiten in het kader van het vierde O&TO-kaderprogramma, het onderwijsprogramma LEONARDO en de CEDEFOP mogelijk.

De situatie is zeer onoverzichtelijk voor eventuele indieners van projecten, maar ook voor een globale evaluatie en gebruikmaking van de gegevens.

Is de Commissie van plan om in het kader van de hervorming van de diverse programma's tot groepering over te gaan van thans bestaande onderzoeksactiviteiten, teneinde de resultaten ervan als basis voor een doeltreffend onderwijsbeleid te gebruiken?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(2 oktober 1997)*

Inderdaad biedt de Commissie verschillende mogelijkheden voor het financieren van onderzoeksactiviteiten op het gebied van onderwijs, scholing en aanverwante terreinen. Deze mogelijkheden zijn echter beperkt en duidelijk afgebakend door de verschillende toepassingsgebieden en prioriteiten van de afzonderlijke programma's in kwestie.

Men kan drie verschillende interventieniveaus herkennen waarbij transnationale samenwerking wordt betrokken en bevordert:

- het basisonderzoek, dat gericht is op vragen van structureel belang en deze behandelt.

Dit is het interventieniveau binnen het vierde kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling (O&O) en meer specifiek op Gebied II van het programma inzake gericht sociaal- economische onderzoek (TSER). Tijdens de vierjarige looptijd van het TSER-programma was 25 miljoen ecu bedoeld voor de medefinanciering van een beperkt aantal projecten;

- de experimentele toepassing van onderzoeksbevindingen en de uitwisseling van gegevens.

Dit is het interventieniveau in de context van het actieprogramma Leonardo da Vinci (onderdeel III.2.a — enquêtes en analyses). Met een totale begroting voor deze activiteiten die vergelijkbaar is met die van Gebied II van het TSER-programma, wordt een tamelijk groot aantal projecten, die waarschijnlijk een directe impact op systemen hebben, medegefinancierd;

- de analyse van gegevens en het gebruik en de verspreiding van resultaten van onderzoek dat in de lidstaten en op Europees niveau wordt verricht.

Dit is het interventieniveau van het Europees centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (ECOB) dat krachtens zijn oprichtingsverordening, initiatieven subsidieert waardoor een gezamenlijke aanpak van kwesties op het gebied van de beroepsopleiding in de Gemeenschap wordt vergemakkelijkt. Deze studies stellen de Commissie en alle betrokkenen op dit beleidsterrein (zoals beleidsmakers in de lidstaten, organisaties van de sociale partners, mensen in de praktijk) in staat een duidelijker kijk te krijgen op de ontwikkelingen die zich overal in de Gemeenschap voordien en trends vast te stellen aan de hand waarvan men conclusies kan trekken ten aanzien van toekomstige acties.

Daarnaast financiert het Europees Sociaal Fonds in de context van het structuurbeleid van de Gemeenschap, eveneens onderzoek op het gebied van onderwijs en scholing, in het bijzonder in de minder ontwikkelde gebieden van de Gemeenschap. Hiertoe behoren bijzondere maatregelen in de operationele programma's zoals „Lesgeven en initiële opleiding” en „Onderzoek en ontwikkeling”.

Dankzij de communautaire initiatieven inzake „Menselijke hulpbronnen”, in het kader van de programma's „Werkgelegenheid” en „Adapt”, is het eveneens mogelijk enquêtes en studies te verrichten die met de prioriteiten en doelstellingen van de programma's te maken hebben.

Het is duidelijk, dat er thematische banden tussen deze activiteiten bestaan. Daarom hecht de Commissie ook zoveel belang aan coördinatie, om dubbel werk te voorkomen en een zo groot mogelijke synergie te bereiken.

Hoewel de Commissie streeft naar een grotere concentratie, rationalisatie en flexibiliteit in de voorbereiding van het 5e kaderprogramma voor O&O en haar voorlopige ideeën over de toekomst van het Leonardo da Vinci-programma, blijven de drie hierboven belichte interventieniveaus gescheiden en dienen ieder duidelijk een ander doel.

De beleidsmakers, sociale partners, initiatiefnemers, onderzoekers en onderzoeksinstituten die betrokken zijn bij het onderzoek op het gebied van onderwijs en scholing en daarbij belang hebben, zijn zich terdege bewust van deze onderscheiden en de verschillende financieringsmogelijkheden. Gezien het bovenstaande, gelooft de Commissie niet dat het direct noodzakelijk is de financiële middelen die voor dit doel worden toegewezen, te hergroeperen.

(98/C 82/188)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2589/97
van Hilde Hawlicek (PSE) aan de Commissie
(29 juli 1997)

Betreft: Europese cultuurhoofdstad en Europese cultuurmaand

Na het jaar 2000 lopen de instellingen „Europese cultuurhoofdstad” en „Europese cultuurmaand” ten einde.

Wat gaat er verder met beide instellingen gebeuren?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(22 september 1997)

Zoals door de Commissie is medegedeeld, zal zij bij het begin van het komende najaar een op artikel 128 van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel voor een specifieke actie indienen, dat ten doel heeft de Europese inhoud van dit evenement te vergroten en allen die in de culturele sfeer werkzaam zijn alsmede kunstenaars uit verschillende lidstaten nauwer bij gemeenschappelijke projecten te betrekken.

De Commissie wenst anderzijds de aandacht van het Parlement te vestigen op de bijzondere situatie van het jaar 2001. Gelet op de termijn die vereist is voor de goedkeuring van een op artikel 128 gebaseerd voorstel en op de noodzaak de organisatoren voldoende tijd te gunnen om de nodige voorbereidingen te treffen, acht de Commissie het aangewezen haar voorstel voor een besluit te laten gelden voor de jaren 2002 tot 2006 en in 2001 voor het laatst volgens de thans geldende voorwaarden tot toewijzing van dit evenement, dit wil zeggen toewijzing door de Raad van ministers belast met cultuur, over te gaan.

(98/C 82/189)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2594/97**van W.G. van Velzen (PPE) aan de Commissie***(17 juli 1997)**Betreft:* Staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling en mededinging

De afgelopen tijd zijn berichten verschenen in o.a. de Nederlandse pers over overheidssteun op het gebied van onderzoek en ontwikkeling door bepaalde lidstaten.

Daarbij is geregeld gesuggereerd dat deze steun niet in overeenstemming zou kunnen zijn met het EG-Verdrag, in het bijzonder de artikelen 92 tot en met 94. Op bladzijde 75 van het XXVI verslag over het mededingingsbeleid 1996 worden vier gevallen genoemd waarbij volgens de Europese Commissie ernstige twijfels zijn gerezen, bijvoorbeeld bij SGS Thomson en Philips.

De Commissie wordt verzocht antwoord te geven op de volgende vragen:

1. Betreffen de de SGS Thomas-zaak en de Philips-zaak voor het Gemeenschapsrecht gelijkwaardige gevallen?
2. Waarom zouden deze zaken buiten de nieuwe kaderregeling voor staatssteun aan onderzoek en ontwikkeling van 17 februari 1996 vallen?
3. Hoeveel staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling wordt er jaarlijks in de EU verstrekt door de lidstaten? En hoe verhoudt zich dat tot de steun die in Japan en de VS wordt verstrekt?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(22 september 1997)*

1. De zaken SGS-Thomson en Philips, waarin de Commissie een onderzoek heeft ingeleid, betreffen individuele steun aan ondernemingen in de halfgeleidersector. In de zaak SGS-Thomson betreft het technologieën voor halfgeleider-IC's voor telecommunicatie en audio-, radio-, auto-, vermogens- en computertoepassingen alsook andere toepassingen. De Philips-zaak betreft technologieën voor halfgeleider IC's ten behoeve van „personal digital assistants (PDA's) of „personal intelligent communicators (PIC's).

2. De beoordeling van deze zaken met het oog op het inleiden van een onderzoek is verricht op grond van de criteria welke zijn vastgesteld in de kaderregeling voor onderzoek en ontwikkeling die door de Commissie is vastgesteld in december 1995 ⁽¹⁾. De zaken vallen in de werkingssfeer van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag aangezien de steun (op individuele basis) ten goede komt aan de betrokken ondernemingen die beide werkzaam zijn in de zeer concurrentiële halfgeleidermarktsegmenten ten aanzien waarvan er intracommunautaire handelsverkeer is. Bij de inleiding van het onderzoek in beide zaken heeft de Commissie uitdrukking gegeven aan haar twijfels ten aanzien van de voorgestelde steun met betrekking tot de noodzaak van de steun, het „stimulerende” effect — een aansporing voor de onderneming om onderzoek te verrichten dat zij anderszins niet had verricht — alsook met betrekking tot de aard van de voorgestelde werkzaamheden. Deze kwesties worden momenteel behandeld in het onderzoek. Een volledige beschrijving waarin is uiteengezet waarom een onderzoek is ingeleid in de respectievelijke zaken is bekendgemaakt in het Publicatieblad (SGS-Thomson ⁽²⁾, Philips ⁽³⁾). De eindbeslissing van de Commissie in beide zaken is nog hangende.

3. De Europese investeringen in onderzoek bedroegen in 1995 1,9% van het bruto binnenlands product (BBP) in vergelijking met 2,45% in de Verenigde Staten en 2,95% in Japan.

⁽¹⁾ PB C 45 van 17.2.1996.

⁽²⁾ PB C 358 van 27.11.1996.

⁽³⁾ PB C 393 van 31.12.1996.

(98/C 82/190)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2595/97**van Luigi Vinci (GUE/NGL) aan de Commissie***(17 juli 1997)**Betreft:* Binnenhaven Segrate-Lacchiarella

Kan de Commissie, naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag E-1283/96 ⁽¹⁾ van 24.5.1996, waarin om opheldering werd gevraagd over communautaire financieringen voor de aanleg van de binnenhaven van Segrate-Lacchiarella, waarvan het gebruik door verschillende onregelmatigheden wordt belemmerd, over-

wegende dat ondertussen, op 12 juni 1997, enkele Italiaanse rechters verschillende persoonlijkheden uit de politiek en van de overheid die bij het project Segrate-Lacchiarella zijn betrokken, in de eerste plaats het voor het vervoer verantwoordelijke regionale bestuurslid van Lombardije Giorgio Pozzi, een dagvaarding hebben doen toekomen waarin zij worden beschuldigd van malversatie, oplichting ten nadele van de Staat, corruptie, vervalsing van de boekhouding, misbruik van hun bevoegdheden en fraude, waarbij volgens de rechters de beschuldigden kredieten voor 2 1/2 miljard lire bestemd voor de aanleg van de binnenhaven voor andere doeleinden zouden hebben gebruikt,

mededelen of zij niet overweegt haar financiering van de binnenhaven van Segrate-Lacchiarella te annuleren, althans totdat volledige gerechtelijke opheldering is verschaft over de administratieve verantwoordelijkheid van de personen die door de Italiaanse justitie zijn gedagvaard, en of zij niet van oordeel is dat het project de in het antwoord op vraag E-1283/96 genoemde richtlijnen duidelijk overtreedt?

(¹) PB C 322 van 28.10.1996, blz. 50.

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(3 oktober 1997)

De Commissie is niet op de hoogte van communautaire steun voor het door het geachte Parlementslid genoemde project. In haar antwoord op zijn vroegere vraag (schriftelijke vraag nr. 1283 (¹)/96) had de Commissie de bijkomende elementen opgenoemd waarover zij zou moeten beschikken om bij de Italiaanse autoriteiten op nuttige wijze te kunnen interveniëren. Vastgesteld moet worden dat het geachte Parlementslid dergelijke elementen niet heeft verstrekt.

(¹) PB C 322 van 28.10.1996.

(98/C 82/191)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2618/97

van Jan Sonneveld (PPE) aan de Commissie

(18 juli 1997)

Betreft: Export van droge pluimveemest naar Frankrijk

De prefectuur van het Franse departement heeft op 17 juni 1997 geweigerd om een vergunning af te geven voor het transport van droge pluimveemest. Door de prefectuur wordt gesteld dat de aanvraag niet compatibel is met het „Plan Régional d'Élimination des Déchets Industriels de Champagne-Ardenne”. Hierin wordt prioriteit gegeven aan lokaal geproduceerde meststoffen.

1. Is de Commissie van mening dat droge pluimveemest een hoogwaardige dierlijke meststof is, waar de afnemers gaarne bereid zijn om voor te betalen en die derhalve niet beschouwd zou moeten worden als afvalstof?
2. Is de Commissie van mening dat zoals graan een essentiële input is voor de veehouderij, hoogwaardige mest een essentiële input is voor de teelt van bepaalde landbouwproducten?
3. Is de Commissie van mening dat een feitelijk importverbod voor bovengenoemde hoogwaardige meststoffen in strijd is met de regels van de interne markt?
4. Is de Commissie bereid om ten opzichte van de betrokken prefectuur de nodige stappen te nemen om deze handelsbelemmeringen ongedaan te maken?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(12 september 1997)

Op veterinair vlak valt de intracommunautaire handel in pluimveemest onder Richtlijn 92/118/EG van de Raad (¹) tot vaststelling van de veterinairrechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt.

Op het vlak van de milieubescherming (bescherming van het grondwater, bemestingsplannen) geldt voor de handel in pluimveemest geen specifieke communautaire wetgeving. Derhalve gelden terzake de nationale bepalingen in het kader van de op dit gebied bestaande algemene communautaire voorschriften.

De kwestie waarop deze schriftelijke vraag betrekking heeft, kan door de Commissie pas onderzocht worden wanneer zij de essentiële elementen van dit dossier kent. De Commissie verzoekt het geachte Parlementslid derhalve haar deze gegevens te doen toekomen. Indien het geachte Parlementslid niet over deze informatie beschikt, zal de Commissie zich tot de Franse autoriteiten wenden om van hen de bijzonderheden te vernemen die zij nodig heeft om dit geval te kunnen onderzoeken uit een oogpunt van de communautaire bepalingen die daarop van toepassing zijn.

(¹) PB L 62 van 15.3.1993.

(98/C 82/192)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2623/97
van Christine Oddy (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Mordechai Vanunu

Mordechai Vanunu bevindt zich al meer dan 10 jaar in eenzame opsluiting in een Israëlische gevangenis. Zijn ontvoering in 1986 uit Italië door de Israëlische politie wordt alom veroordeeld en de wijze waarop hij vervolgens is behandeld, staat absoluut niet in verhouding tot de mogelijke bedreiging die hij vormt voor de Israëlische nationale veiligheid.

Wat is de Commissie voornemens te doen om de Israëlische regering te laten erkennen dat 10 jaar eenzame opsluiting een wrede en onmenselijke straf is die neerkomt op foltering, en dat hij al lang had moeten worden vrijgelaten?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie
(30 september 1997)

Het is de Commissie bekend dat de omstandigheden waaronder de heer Vanunu gevangen wordt gehouden niet zijn veranderd sinds hij werd veroordeeld; zij zou een verandering die zou leiden tot een normalere vorm van gevangenhouding zeker toejuichen. Wat dat betreft, is ook de Commissie van mening dat de eenzame opsluiting van de heer Vanunu niet langer het doel lijkt te dienen van voorkoming dat betrokkene voor Israël gevoelige informatie bekendmaakt.

Het punt mensenrechten in Israël wordt regelmatig op passende wijze door de Gemeenschap aan de orde gesteld bij contacten met de Israëlische autoriteiten.

De afronding van de procedure van bekrachtiging van de Euro-mediterrane associatie-overeenkomst, waarbij een kader van politieke dialoog met Israël tot stand wordt gebracht, zal de Gemeenschap in haar geheel en de Commissie als zodanig in staat stellen meer positieve invloed uit te oefenen betreffende alle met de mensenrechten verbandhoudende punten, inclusief dat van de gevangenhouding van de heer Vanunu. In deze context zij erop gewezen dat de overeenkomst een mensenrechtenclausule omvat die bepaalt dat eerbiediging van de mensenrechten een essentieel bestanddeel van de overeenkomst vormt.

(98/C 82/193)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2628/97
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie
(22 juli 1997)

Betreft: Ontwikkelingsactie in Corviale, georganiseerd door de gemeente Rome

In de loop van 1995 heeft de gemeente Rome met medewerking van de „IG Società per l'Imprenditorialità Giovanile Spa” (adviesbureau voor steun aan jonge ondernemers) een studie verricht over de mogelijkheden tot bevordering van nieuwe ondernemingen in Corviale, een zeer arme buitenwijk van Rome. Dit onderzoek, „Ontwikkelingsactie” genaamd, had natuurlijk moeten uitmonden in de concrete financiering van de beste ondernemingsprojecten die door jongeren uit die wijk waren ingediend, met behulp van het adviesbureau.

Nadat dit adviesbureau de hem opgedragen taak had voltooid, nl. de selectie van de beste projecten, heeft de gemeente Rome geen enkele financiering verstrekt, met als gevolg dat de jonge aspirantondernemers teleurgesteld waren en de inspanningen van het bestuur van de „Ontwikkelingsactie” teniet werden gedaan.

1. Is de Commissie niet van mening — gezien dit mislukte initiatief van de gemeente Rome dat nu twee jaar achter ons ligt — dat dergelijke schimmige en inefficiënte initiatieven niet alleen indruisen tegen het gezond verstand, maar ook tegen de recente plannen op Europees niveau voor steun aan de werkgelegenheid en de oprichting van ondernemingen in de benadeelde wijken van grote steden, waarin eerder wordt gepleit voor een concrete, innovatieve en onmiddellijke aanpak, die op grote schaal te realiseren valt?
2. Is de recente mededeling van de Commissie, waarin een „speciaal kader” wordt vastgesteld voor overheidssteun aan ondernemingen in de buitenwijken van de grote steden, ook van toepassing op het geval Corviale, oftewel: zal het dankzij deze mededeling van de Commissie eindelijk mogelijk zijn de destijds geselecteerde maar nooit verwezenlijkte projecten in Corviale te financieren?
3. Is de Commissie op de hoogte van soortgelijke initiatieven in de buitenwijken van andere Europese hoofdsteden die tot een goed einde zijn gebracht?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(11 september 1997)

De kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken, die op 2 oktober 1996 door de Commissie is goedgekeurd ⁽¹⁾, stelt regels vast om te bepalen welke zones als achtergestelde stadswijken kunnen worden beschouwd en op grond daarvan overheidssteun kunnen krijgen binnen de grenzen van bepaalde voorwaarden en maxima. Overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag dienen de lidstaten de plannen die zij in dat verband uitwerken voor goedkeuring aan de Commissie voor te leggen.

De Commissie heeft tot nog toe geen kennisgeving vanwege de Italiaanse regering ontvangen met betrekking tot de wijk Corviale in Rome, die in de vraag van het geachte Parlementslid wordt genoemd, en evenmin is zij op de hoogte van een project voor deze wijk. In verband met de projecten die volgens het geachte Parlementslid zouden zijn bestudeerd door de „IG Società per l'imprenditorialità Giovanile Spa” (adviesbureau voor steun aan jonge ondernemers) beschikt de Commissie niet over de nodige gegevens om de verenigbaarheid daarvan met bovengenoemde kaderregeling te kunnen beoordelen. Het komt de Italiaanse overheid toe de Commissie eventueel daarvan in kennis te stellen overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB C 146 van 14.5.1997.

(98/C 82/194)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2633/97

van Georg Jarzembowski (PPE) aan de Commissie

(22 juli 1997)

Betreft: Vrij verkeer van Duitse studenten die deel nemen aan uitwisselingsprogramma's in Frankrijk

Duitse studenten moeten bij het organiseren van hun verblijf en studie aan een Franse universiteit en tijdens hun verblijf zelf grote moeilijkheden overwinnen. Zo wordt van hen verlangd dat zij de kosten betalen voor verblijfsvergunningen (150 Franc in Bordeaux), alle benodigde documenten in een gelegaliseerde vertaling overleggen, welke documenten bovendien slechts drie maanden geldig blijven, en dat zij in Frankrijk woonachtige personen vinden die zich borg willen stellen. Van een vrouwelijke student verlangde de prefectuur van Amiens dat zij een verklaring voorlegde waarin stond dat zij ongehuwd was. Buitenlandse studenten die deel uitmaken van uitwisselingsprogramma's betalen in het studentenhuis van de universiteit Amiens 300 Franc meer huur dan Fransen. Weliswaar zijn er verschillen binnen Frankrijk in de administratieve praktijk op het gebied van de vereiste formaliteiten, maar toch wordt de mobiliteit van studenten door dergelijke praktijken van sommige Franse departementen geschaad. Deze handelwijze staat haaks op de doelstellingen van het SOCRATES-programma en is deels — als men betaling van kosten verlangt — in strijd met artikel 8a, lid 1 van het EG-Verdrag en richtlijn 90/366/EEG ⁽¹⁾ inzake het verblijfsrecht van studenten.

1. Zijn haar deze moeilijkheden die Duitse studenten die deel uitmaken van uitwisselingsprogramma's ondervinden als zij gebruik maken van hun recht op een vrij verkeer bekend en zo ja, wat heeft zij tot dusver daartegen gedaan?
2. Mocht zij tot dusver niet op de hoogte zijn geweest van de genoemde moeilijkheden: wat denkt zij in de toekomst tegen de beschreven administratieve praktijken in Frankrijk te ondernemen?

(¹) PB L 180 van 13.7.1990, blz. 30.

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(9 september 1997)

De Commissie is zich bewust van de problemen waarmee buitenlandse studenten nog steeds geconfronteerd worden in het kader van de organisatie van hun studieprogramma en hun verblijf in het buitenland indien dit niet georganiseerde uitwisselingsprogramma's als Socrates/Erasmus betreft.

In het algemeen zal de Commissie in het kader van de follow-up van het groenboek betreffende de belemmeringen voor transnationale mobiliteit (¹), binnen de grenzen van haar bevoegdheidsgebied, rechtsinstrumenten ontwikkelen die haar in staat stellen de belemmeringen uit de weg te ruimen die het vrije verkeer van studenten, docenten en onderzoekers beperken.

Ten aanzien van de toeslag die buitenlandse studenten in Franse studentenhuizen moeten betalen, heeft de Commissie bij de Franse regering, en met name bij het Centre national des oeuvres universitaires et scolaires (CNOUS) kunnen bereiken dat de circulaires over de extra kosten zijn gewijzigd overeenkomstig het van toepassing zijnde Gemeenschapsrecht. Indien de geachte afgevaardigde concrete gevallen kent waarin de circulaire betreffende deze wijziging niet in acht wordt genomen, wordt hij verzocht dit aan de Commissie mede te delen die dan onverwijld de nodige maatregelen zal treffen.

De door de studenten te betalen verblijfkosten tenslotte vallen onder de wetgeving van de lidstaten. De Commissie heeft bijgevolg geen enkele bevoegdheid op dit gebied.

(¹) doc. COM(96) 462 def.

(98/C 82/195)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2638/97

**van Pavlos Sarlis (PPE), Efthymios Christodoulou (PPE)
en Stelios Argyros (PPE) aan de Commissie**

(1 september 1997)

Betreft: Boete voor het particuliere televisiekanaal Antenna

De Nationale Raad voor radio en televisie in Griekenland, een staatsorgaan, heeft selectief en ondanks het feit dat er nog geen deontologieregels zijn opgesteld, enkel en alleen aan het particuliere Atheense televisiekanaal Antenna een boete van 100 miljoen drachmen opgelegd en het tevens voorlopig verboden in de lucht te komen; een en ander voor een journalistieke overtreding die al vele jaren aan de orde van de dag is bij tientallen andere Griekse televisiestations die soortgelijke tv-programma's uitzenden zonder daarvoor gestraft te worden.

Deze welbewuste en eenzijdige actie van genoemde raad vormt niet alleen een daad van politieke druk en muilkorving, maar tevens een regelrechte schending van de bepalingen van het EG-Verdrag inzake de mededinging, aangezien door vermelde administratieve boeten de overheidkanalen en de overige particuliere tv-kanalen worden bevoordeeld en Antenna in een sterk nadelige concurrentiepositie komt te verkeren.

Kan de Commissie meedelen welke maatregelen zij in het kader van haar bevoegdheden denkt te treffen?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(16 september 1997)

Bij de Commissie is geen klacht ingediend tegen de recente beslissing van de Nationale Raad voor radio en televisie in Griekenland om het particuliere Atheense televisiekanaal Antenna te beboeten en te bevelen om haar activiteiten te staken. Deze beslissing werd bij de Commissie evenmin aangeklaagd als een schending van het Gemeenschapsrecht.

Ook lijkt de opgelegde boete voor schending van het nationaal recht heel hoog, toch betekent dit op het eerste gezicht nog niet dat er een schending is van het mededingingsrecht van de Gemeenschap. Daarenboven wijst niets erop dat het handelsverkeer tussen de Lid-Staten ongunstig wordt beïnvloed.

De Commissie is derhalve niet van plan om maatregelen te treffen.

(98/C 82/196)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2639/97
van John McCartin (PPE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Volgens het minimumprijsstelsel uit de markt genomen vis

Kan de Commissie bijzonderheden uit de lidstaten bekendmaken over de tonnage en de waarde van de krachtens het minimumprijsstelsel van de Commissie uit de markt genomen vis, en wel onderverdeeld per soort en producentenorganisatie, over elk van de afgelopen vier jaren?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie
(15 september 1997)

De gegevens over de hoeveelheden vis die in het kader van het communautaire systeem van ophoudprijzen in de periode 1993-1996 uit de markt zijn genomen, zijn, ingedeeld naar soort en lidstaat, rechtstreeks naar de geachte afgevaardigde en naar het secretariaat van het Parlement gestuurd. Er zijn geen gegevens per producentenorganisatie beschikbaar.

Wat de waarde van de uit de markt genomen vis betreft, zij verwezen naar de jaarlijkse publicatie van de ophoudprijzen (voor 1997 betreft dit Verordening (EG) nr. 2427/96 tot vaststelling voor het visseizoen 1997 van de ophoudprijzen en verkoopprijzen voor de in bijlage I, onder A, D en E, van Verordening (EEG) nr. 3759/92 van de Raad genoemde visserijproducten ⁽¹⁾).

De begroting voor de financiële vergoedingen in het kader van het communautaire systeem van ophoudprijzen bedroeg in de periode 1993-1996 tussen 12 en 20 miljoen ecu per jaar.

⁽¹⁾ PB L 331 van 20.12.1996.

(98/C 82/197)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2645/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Werkzaamheden van het Conflict Prevention Network en de gevolgen daarvan voor de Europese Commissie

De leden van het Bureau van de Gemengde Interparlementaire Commissie EU-Cyprus hebben van het Conflict Prevention Network, dat door de Commissie gefinancierd wordt en, samen met de vlag van de Unie, haar naam in zijn logo voert, een uitnodiging ontvangen voor een bijeenkomst op 16 juli 1997 in Brussel over de situatie op Cyprus.

In de tekst die de uitnodiging vergezelde, werd vermeld dat „de toetreding van enkel het Griekse gedeelte (sic) van het eiland, als gevolg van de Griekse druk op de EU, op de lange duur zal leiden tot een dramatische wijziging in de geostrategische situatie in het zuidoosten van de Middellandse Zee”.

De onzuivere woordkeuze, alsmede de strekking van het gehele commentaar over de toekomstige toetreding van Cyprus geven een volstrekt vertekend en onjuist beeld van de situatie op het eiland.

Genoemde bijeenkomst werd weliswaar na een tijdige reactie van het Bureau van de Gemengde Interparlementaire Commissie afgelast, maar desondanks is deze kwestie van een bijzondere ernst, aangezien de Commissie een organisatie blijkt te financieren die in feite de officiële standpunten reproduceert van Turkije, welk land al 23 jaar 37% van het grondgebied van Cyprus bezet houdt.

Kan de Commissie meedelen welk standpunt zij inneemt ten aanzien van bovenstaand „initiatief”, met welk bedrag genoemde organisatie wordt gesteund, wie daarin zitting hebben en aan de hand van welke criteria besloten is dit netwerk onder haar auspiciën te plaatsen?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(24 september 1997)

Uitgaande van de resolutie inzake geschillenvoorkoming die door het Parlement op 15 juni 1995 is aangenomen en waarin de Commissie werd verzocht een instantie op te richten die verantwoordelijk zou moeten zijn voor het verzamelen van gegevens inzake geschillen teneinde deze te analyseren en met voorstellen te komen, heeft de Commissie een proefproject voor een à twee jaar opgezet. Het proefprogramma „Crisis prevention network” (CPN) bestaat uit studies, overzichten, adviezen en beoordelingen die erop gericht zijn de analysecapaciteit van niet-gouvernementele instanties inzake het voorkomen van geschillen te versterken. Het dient als instrument voor informatie en analyse, zowel voor de Commissie als het Parlement, in aangelegenheden van conflictpreventie. Eventuele studies of adviezen kunnen door de instellingen worden gebruikt in het kader van hun onderscheiden institutionele verantwoordelijkheden, zonder dat deze instellingen daardoor worden gebonden.

Het werkprogramma van het CPN staat onder leiding van een groep deskundigen uit het Parlement, de universitaire wereld en de Commissie. Zeven parlementsleden nemen thans aan de groep deskundigen deel. Het CPN wordt beheerd door de Stiftung Wissenschaft und Politik, uit Ebenhausen (Duitsland) en staat onder leiding van Dr. Rummel. Het contract met deze stichting werd gesloten na een openbare aanbestedingsprocedure. Het contract van het CPN bedraagt in totaal 646.000 ecu.

Het programma van de vertrouwelijke bespreking inzake Cyprus die door het CPN was geprogrammeerd, was door de Commissie niet goedgekeurd, terwijl de tekst van de uitnodiging de opvattingen van de Commissie niet weergeeft.

(98/C 82/198)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2647/97

van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: Gebonden cafés /Inntrepreneur Pub Company Limited

Pachters van „Inntrepreneur” Pub Company Limited en van dergelijke ondernemingen in mijn kieskring hebben met Inntrepreneur een overeenkomst gesloten in de verwachting dat hun café in 1998 niet meer gebonden zou zijn en dat het systeem ze recht zou geven op kortingen, steun en concessies die een vergoeding zouden vormen voor het verlies van kortingen op de „vrije” markt. De firma Inntrepreneur heeft niet aan zijn verplichting voldaan om al hun gebonden cafés uit het systeem te laten treden en de pachters hebben in commerciële zin niet geprofiteerd van de regeling maar zijn in feite ernstig benadeeld, in vergelijking met hen die op de vrije markt opereren.

Kan de Commissie bevestigen dat zij derhalve ter waarborging van een handelsklimaat waarin van eerlijke concurrentie gesproken kan worden, het verzoek van Inntrepreneur Pub Company Limited om bijzondere ontheffing van artikel 85, lid 1 van het Verdrag van Rome, zal afwijzen?

Antwoord door de heer Van Miert namens de Commissie

(16 september 1997)

Inntrepreneur heeft de Commissie verzocht haar standaardovereenkomsten te onderzoeken. Volgens de Commissie voldoen de pachtovereenkomst van Inntrepreneur en de meeste pachtovereenkomsten in het Verenigd Koninkrijk niet aan een technische vereiste van de Verordening (EEG) nr 1984/83 van de Commissie betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen van exclusieve afnameovereenkomsten, de zogenaamde „groepsvrijstelling inzake bierleveringscontracten ⁽¹⁾”. Het probleem betreft de aanduiding van het onder de afnameverplichting vallende bier volgens soort in plaats van volgens merk.

Om te bepalen of dergelijke standaard-pachtovereenkomsten bij beschikking vrijgesteld kunnen worden, moet de Commissie nagaan of alle voorwaarden van artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag vervuld zijn. Bij dergelijk onderzoek houdt de Commissie, die gebruik maakt van gemiddelde cijfers, rekening met het globale effect van het net van standaard-pachtovereenkomsten in kwestie. De Commissie heeft in dit kader, voornamelijk op

basis van een verslag van het „Office of fair trading”, het prijsverschil onderzocht tussen de gebonden pachter en de individuele vrije exploitant. In het geval van Inntrepreneur, werd het onderzoek bijgevolg afgestemd op het volledige net van pachtovereenkomsten. De Commissie heeft zich daarom geconcentreerd op het gemiddelde verschil tussen de gebonden en de vrije prijzen die rechtstreeks door Courage, nu Scottish Courage, worden aangerekend. Deze methode op basis van gemiddelden is eveneens gebruikt ten aanzien van andere compensatievoordelen.

De argumenten van Inntrepreneur zullen grondig onderzocht worden en er zal slechts rekening mee gehouden worden voorzover de typische vrije exploitant geen recht heeft op hetzelfde soort voordeel. In dit opzicht behelst het nieuwe RetailLink-concept van Inntrepreneur een belangrijke verandering van de prijsdiscriminatie van eerder geldende compensatievoordelen, dat werd ingevoerd nadat het Ministerie van Handel en Industrie Inntrepreneur had ontslagen van verplichtingen krachtens vroegere verbintenissen. Inntrepreneur heeft deze nieuwe afnameovereenkomst in maart 1997 aangemeld.

De Commissie hoopt in de komende weken haar voorlopig standpunt hierover bekend te kunnen maken.

(¹) PB L 173 van 30.6.1983.

(98/C 82/199)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2651/97
van Roberto Mezzaroma (UPE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: De vervaardiging van de Europese munt

Op 9 juni 1997 heeft de Raad van ministers van Financiën ECOFIN een eerste ontwerp goedgekeurd voor de verordening inzake de afmetingen en materialen voor het systeem EUROCOINS; op grond van dit eerste ontwerp, dat ook door de Europese Raad van Amsterdam is onderschreven, zou roestvrij staal als materiaal geheel worden uitgesloten.

Roestvrij staal heeft evenwel de onderstaande voordelen:

1. economisch: er wordt meer dan 300 miljoen ecu bespaard daar slechts drie tussenmaten worden gemaakt (0,1, 0,2 en 0,5 euro),
2. technisch: zeer goed materiaal voor het slaan van munten, duurzaamheid qua uiterlijk en afmetingen, geschikt voor muntautomaten,
3. hygiënisch: het roestvrij staal dat wordt gebruikt door de Munterijen van de belangrijkste lidstaten is voor de gezondheid van de consument geheel zonder nadelen,
4. hergebruik: roestvrij staal wordt voor 80% vervaardigd uit gebruikt materiaal en het product kan voor 100% worden hergebruikt,
5. toxiciteit voor het milieu: roestvrije producten brengen geen milieuproblemen met zich mee,
6. voorziening: de vervaardiging van de EURO-munten (ca. 300.000 ton) levert geen problemen op.

Welke initiatieven zijn ontplooid en om welke redenen is tot op heden uitsluitend gekozen voor munten van koper en koperlegeringen, met volledige uitsluiting van roestvrij staal, dat toch een typisch Europees product is (44% van de wereldproductie)?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(23 september 1997)

De Commissie heeft op 29 mei 1997 haar goedkeuring gehecht aan een voorstel voor een verordening over de denominaties en technische specificaties van euro-muntstukken (¹), waarover de Raad Economische en Financiële Zaken op 9 juni 1997 een principe-akkoord heeft bereikt. Dit voorstel is het resultaat van de voorbereidende werkzaamheden die de directeuren van de Munten van de lidstaten sinds 1994 hebben verricht, en het intensieve overleg met gebruikersgroepen (consumenten, slechtzienden en blinden, geldautomaten-industrie).

De gekozen materialen beantwoorden aan alle gestelde criteria, met name technische, gezondheids- en veiligheidscriteria.

De keuze van de gebruikte materialen is gebaseerd op de resultaten van talloze tests van een groot aantal materialen, waaronder ook roestvrij staal. De beschikbaarheid van voldoende productiecapaciteit voor de gekozen materialen is overigens onderzocht.

Roestvrij staal behoort niet tot de voorgestelde materialen omdat het niet alleen niet beantwoordt aan alle veiligheidscriteria, maar ook vanwege de hoge productiekosten, welke voortvloeien uit de slijtage van de productiemiddelen.

(¹) PB C 208 van 9.7.1997, blz. 5.

(98/C 82/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2653/97
van Ursula Schleicher (PPE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval

Kan de Commissie:

1. een overzicht geven van het recyclagepercentage voor glas, kunststof, papier en karton (ook samengesteld), metaal, hout en ander materiaal dat intussen in de EU-lidstaten is bereikt en
2. mededelen welke lidstaten behalve Duitsland bepaalde recyclagepercentages hebben voorgeschreven die verder gaan dan de doelstellingen van richtlijn 94/62/EG (¹)?

(¹) PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(22 september 1997)

1. De Commissie beschikt momenteel niet over betrouwbare informatie voor de hele Gemeenschap over de door de lidstaten bereikte recyclage- en terugwinningspercentages. De weinige gegevens die ter beschikking staan, zijn nogal fragmentarisch. Zo bevat het in 1995 door het Europees Milieuagentschap, in samenhang met het eerste verslag over de toestand van het milieu in Europa (¹), samengestelde statistisch overzicht een hoofdstuk over afval, waarin sprake is van een aantal relevante gegevens met betrekking tot dit onderwerp (²). In 1998 zou een bijgewerkte versie van dit verslag gepubliceerd moeten worden. Er moet overigens op worden gewezen dat de Commissie (Eurostat) op dit moment een ontwerp-verordening betreffende afvalstatistiek uitwerkt, waardoor het mogelijk zou moeten worden adequate gegevens over alle aspecten van deze sector te verzamelen.

In artikel 12 van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval is bepaald dat de lidstaten de nodige maatregelen nemen met het oog op de geharmoniseerde opzet van databases op het gebied van verpakking en verpakkingsafval, waar deze nog ontbreken, teneinde de lidstaten en de Commissie in de gelegenheid te stellen toe te zien op de tenuitvoerlegging van de doelstellingen van deze richtlijn.

Daartoe heeft de Commissie op 3 februari 1997, overeenkomstig artikel 12 van Richtlijn 94/62/EG, een beschikking gegeven tot vaststelling van de vorm van de in artikel 12 van de richtlijn (³) bedoelde tabellen voor het database-systeem. Deze tabellen moeten jaarlijks worden ingevuld; 1997 wordt het eerste jaar dat door dit informatiesysteem wordt bestreken.

2. Uit hoofde van artikel 6, lid 1, van Richtlijn 94/62/EG moeten de lidstaten de vereiste maatregelen nemen teneinde er, op hun gehele grondgebied en uiterlijk op 30 juni 2001, voor te zorgen dat ten minste 50 en ten hoogste 65 gewichtsprocent van het verpakkingsafval wordt teruggewonnen en dat ten minste 25 en ten hoogste 45 gewichtsprocent van al het in verpakkingsafval aanwezige verpakkingsmateriaal gerecycleerd wordt met een minimum van 15 gewichtsprocent voor elk verpakkingsmateriaal. In artikel 6, lid 5, van de richtlijn is bovendien bepaald dat Griekenland, Ierland en Portugal, in verband met hun specifieke situatie, te weten het grote aantal kleine eilanden, respectievelijk de aanwezigheid van plattelands- en berggebieden en het huidige lage consumptieniveau van verpakkingen, kunnen besluiten tegen dezelfde datum lagere taakstellingen te verwezenlijken dan die van lid 1, maar zij moeten ten minste 25% halen voor terugwinning. Deze lidstaten kunnen tevens besluiten de verwezenlijking van de taakstellingen van lid 1 uit te stellen tot een latere datum die echter niet na 31 december 2005 mag liggen.

België, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Oostenrijk, Zweden en het Verenigd Koninkrijk hebben in hun maatregelen ter omzetting van Richtlijn 94/62/EG in uiteenlopende vorm terugwinning- en recyclagedoelstellingen vastgesteld teneinde het in artikel 6 voorgeschreven resultaat te bereiken. België en Oostenrijk hebben de Commissie om toestemming verzocht om verder te mogen gaan dan de in artikel 6, lid 1, van de richtlijn vastgestelde maximale taakstellingen. Artikel 6, lid 6, van de richtlijn biedt deze mogelijkheid. De Commissie heeft hierover nog geen beslissing genomen.

Finland, Nederland en Portugal hebben de Commissie kennis gegeven van ontwerp-regelgeving waarin terugwinning- en recyclagepercentages worden vastgesteld. De Finse en Portugese ontwerp-maatregelen zijn nog niet goedgekeurd. De Nederlandse instanties hebben de Commissie nog niet laten weten of hun ontwerp al dan niet is goedgekeurd.

Wat Denemarken betreft, is de Commissie niet op de hoogte van eventuele terugwinning- en recyclagedoelstellingen die zijn vastgelegd in de nationale wetgeving ter omzetting van Richtlijn 94/62/EG.

Griekenland en Luxemburg hebben de richtlijn nog niet omgezet en hebben, voorzover de Commissie bekend is, nog geen enkele taakstelling voor terugwinning of recyclage van verpakkingsafval vastgelegd.

(¹) Europe's environment statistical compendium for the Dobris assessment (ISBN 92-827-4713-1).

(²) Zie blz. 282 tot en met 285.

(³) Beschikking van de Commissie van 3 februari 1997 tot vaststelling van de vorm van de tabellen voor het database-systeem overeenkomstig Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB nr. L 52 van 22.2.1997).

(98/C 82/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2661/97
van Patricia McKenna (V) aan de Raad
(1 september 1997)

Betreeft: Noodzakelijke opnemings van overeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie in de Wereldhandelsorganisatie

Solidar, de vereniging van niet-gouvernementele organisaties die zich bezighoudt met rechten van werknemers en vakverenigingen, heeft een campagne op gang gebracht in het kader waarvan zij aandringt op opnemings van zeven belangrijke overeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) in de Wereldhandelsorganisatie (WTO).

Deze overeenkomsten beogen bescherming van de fundamentele rechten op het werk, waaronder het recht zich aan te sluiten bij een vakbond, het recht niet te worden gedwongen tot slavernij of dwangarbeid, het recht op zijn eigen jeugd en het recht verschoond te blijven van negatieve discriminatie wegens geslacht, ras, godsdienst en etnische of politieke overtuigingen.

Steunt de Raad de voorstellen van Solidar? Is hij bereid zich ervoor in te zetten dat de WTO zich verplicht de rechten van werknemers en vakbonden in de voorgestelde zin te eerbiedigen?

Antwoord

(28 oktober 1997)

De eerste Ministeriële Conferentie van de WTO, die van 9 tot en met 13 december 1996 in Singapore plaatsvond, heeft zich langdurig beziggehouden met de problematiek van de fundamentele arbeidsnormen. De Raad herinnert het geachte parlementslid er in dit verband aan dat in de, met de goedkeuring van de Europese Unie, door de Conferentie aangenomen slotverklaring duidelijk is aangegeven dat de IAO het bevoegde orgaan is dat deze normen opstelt en zich ermee bezighoudt. In de verklaring wordt evenwel opgemerkt dat secretariaten van de WTO en de IAO „hun samenwerking zullen voortzetten”.

(98/C 82/202)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2663/97
van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie
(25 juli 1997)

Betreeft: Rationele planningstechnieken in de elektriciteits- en gasdistributiesector

Wat is er terechtgekomen van de richtlijn tot invoering van rationele planningstechnieken?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(18 september 1997)*

Het oorspronkelijke voorstel van de Commissie met betrekking tot rationele planningstechnieken is op 14 november 1995 aan de Raad en het Parlement gezonden. Op 24 maart 1997 diende de Commissie, naar aanleiding van het op 13 november 1996 vastgestelde standpunt van het Parlement, een gewijzigd voorstel ⁽¹⁾ in, waarin een vrij groot aantal door het Parlement voorgestelde amendementen is overgenomen.

Tijdens het Nederlandse voorzitterschap is er binnen de Raad niet gedebatteerd over de gewijzigde richtlijn. Het Luxemburgse voorzitterschap heeft het voorstel echter op de ontwerp-agenda van de op 8 december 1997 geplande Energieraad geplaatst.

⁽¹⁾ PB C 180 van 14.6.1997.

(98/C 82/203)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2664/97
van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) aan de Commissie***(25 juli 1997)*

Betreft: Hervorming van het GLB en steun voor akkerbouwgewassen

In verschillende berichten staat dat de Commissie de budgettaire overcompensatie die de communautaire graansector ontving in het kader van de door de hervorming van het GLB vastgestelde compensatiesteun op 8,5 miljoen ecu schat.

Kan de Commissie ter nadere toelichting hiervan informatie verschaffen over:

1. de statistische gegevens en de berekeningen die voor de vaststelling van dit bedrag zijn uitgevoerd,
2. de evaluatie van de „overcompensatie”, gedaan aan de hand van:
 - de lidstaat
 - de omvang en lokalisatie van de bedrijven?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(5 september 1997)*

1. De Commissie heeft het Europees Parlement het werkdocument ⁽¹⁾ toegezonden waarin de aan de graantelers betaalde overcompensatie op 8 500 miljoen ecu is geschat ten opzichte van de bij de hervorming van juli 1992 verwachte compensatie. Er zij op gewezen dat het hierbij om een orde van grootte gaat, aangezien dit bedrag de uitkomst is van een globale becijfering van de Commissie.

2. De Commissie heeft een globale analyse gemaakt voor de Gemeenschap en heeft noch per lidstaat noch per type bedrijf een gedetailleerde analyse uitgevoerd.

⁽¹⁾ SEC (97) 1183.

(98/C 82/204)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2670/97
van Jyrki Otila (PPE) aan de Commissie***(1 september 1997)*

Betreft: Steun aan de audiovisuele sector

Het cultuurbeleid van de EU is sinds 1996 gebaseerd op vier hoofdprogramma's, te weten Caleidoscoop, Ariane, Raphael en Media II. Media II is erop gericht om de ontwikkeling van audiovisuele werken in Europa en de verspreiding ervan zowel binnen als buiten Europa te bevorderen.

Ik zou de Commissie willen vragen, waarom radioprogramma's niet tot het toepassingsgebied van Media II behoren. Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om radioprogramma's volgens bovengenoemde titel in Media II op te nemen?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(7 oktober 1997)*

In de besluiten van de Raad tot vaststelling van het programma MEDIA II (95/563/EEG en 95/564/EEG ⁽¹⁾) is duidelijk bepaald dat het toepassingsgebied hiervan beperkt wordt tot de ondersteuning van Europese audiovisuele werken, m.a.w. programma's en films waarin zowel beeld als geluid worden gebruikt. Door deze definitie worden zuivere klankprogramma's uitgesloten.

Wat radioprogramma's betreft, publiceert de Commissie jaarlijks oproepen tot het indienen van voorstellen met het oog op de ondersteuning van nieuwe radio-initiatieven op grond van het begrotingsonderdeel dat het parlement hiervoor heeft bestemd. De recentste oproep werd op 26 juni 1997 gepubliceerd en vermeldde 31 augustus 1997 als uiterste termijn ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 321 van 30.12.1995.

⁽²⁾ PB C 196 van 26.6.1997.

(98/C 82/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2677/97**van Ursula Schleicher (PPE) aan de Commissie***(1 september 1997)*

Betreft: Verdrag van Washington over de bescherming van diersoorten — verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantesoorten door controle van de handel

In het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen L 61 van 3 maart 1997 is verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 gepubliceerd. Reeds in het Publikatieblad van 17 april 1997 moest een bericht worden opgenomen omdat 1 januari 1997 als datum van inwerkingtreding werd aangegeven hoewel de verordening pas op 1 juni 1997 in werking is getreden.

Het Duitse Ministerie voor Milieuzaken attendeert erop dat in de tekst in het Publikatieblad ook nog andere fouten voorkomen, onder andere in de bijlagen. Daarom is het wachten op een verordening tot wijziging.

Hoe kan in de toekomst worden gewaarborgd dat er in de besluiten die in het Publikatieblad der Europese Gemeenschappen moeten worden gepubliceerd minder fouten sluipen, zodat naderhand geen verordeningen tot wijzigingen moeten worden gepubliceerd?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(13 oktober 1997)*

De publicatie van verordeningen valt onder de bevoegdheid van de Raad.

In dit geval bevonden de fouten zich in het oorspronkelijk manuscript; het zijn dus geen drukfouten.

Het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen bemoeit zich niet met de inhoud van het Publicatieblad.

(98/C 82/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2679/97**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie***(1 september 1997)*

Betreft: De Top van Amsterdam en nieuwe arbeidsplaatsen

Denkt de Commissie dat de nieuwe bepalingen inzake werkgelegenheid die op de Top van Amsterdam zijn vastgesteld een stimulans zullen betekenen voor nieuwe werkmogelijkheden, plaatselijke werkgelegenheidsinitiatieven en territoriale werkgelegenheidspacten?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(25 september 1997)*

De nieuwe Titel over de werkgelegenheid in het Verdrag van Amsterdam omvat twee soorten bepalingen om het scheppen van werkgelegenheid te stimuleren. In de eerste plaats geeft artikel 4 een nieuwe impuls aan het proces om het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten te coördineren. Elk jaar stelt de Raad richtsnoeren voor de werkgelegenheid op, waarmee de lidstaten in hun werkgelegenheidsbeleid rekening houden. Op communautair niveau zal een onderzoek worden ingesteld naar de tenuitvoerlegging van deze richtsnoeren, waarbij de Raad de mogelijkheid heeft aanbevelingen tot de lidstaten te richten. In de tweede plaats stelt artikel 5 de Raad in staat stimuleringsmaatregelen te treffen die gericht zijn op het tot ontwikkeling brengen van de uitwisseling van informatie en beste praktijken, het verstrekken van vergelijkende analyses en advies, alsmede het stimuleren van innoverende invalshoeken en het evalueren van ervaringen, in het bijzonder door gebruik te maken van proefprojecten.

Overeenkomstig de resolutie betreffende groei en werkgelegenheid die de Europese Raad in Amsterdam heeft goedgekeurd, zal de Commissie in oktober 1997 de eerste richtsnoeren voor werkgelegenheid voorstellen. Dit voorstel zal onder meer de nieuwe initiatieven voor plaatselijke ontwikkeling en werkgelegenheid behandelen en de territoriale pacts voor de werkgelegenheid implementeren. Deze twee instrumenten zullen nieuwe bronnen van werkgelegenheid helpen aanboren.

De bestaande begrotingslijnen B3-4010 (Arbeidsmarkt en werkgelegenheid) en B3-4013 („Derde systeem” en werkgelegenheid) hebben de Commissie al in staat gesteld voorbereidend werk te verrichten op het gebied dat door artikel 5 wordt bestreken en met name met betrekking tot het werkgelegenheidspotentieel van het „derde systeem” op het gebied van diensten in het dagelijks leven, diensten ter verbetering van de kwaliteit van het bestaan en diensten op het gebied van cultuur en vrijetijdsbesteding. De Commissie is voornemens in de toekomst haar activiteiten op dit terrein te verstevigen.

(98/C 82/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2680/97

**van María Sornosa Martínez (GUE/NGL)
en Angela Sierra González (GUE/NGL) aan de Commissie**

(1 september 1997)

Betreft: Schending van het gelijkheidsbeginsel in het kartuizerklooster Aula Dei in Zaragoza

Het kartuizerklooster Aula Dei in Zaragoza staat op de lijst van monumenten van cultureel belang omdat het enkele schilderijen van Goya bezit en een rijk architectonisch geheel vormt. De wet op het nationale historische erfgoed bepaalt dat belangrijke cultuurgoederen op passende wijze ten dienste van de gemeenschap moeten staan.

Het klooster is een religieus centrum dat wordt beheerd door kartuizer monniken die vrouwen en kinderen uitdrukkelijk de toegang ontzeggen, al schenden zij daarmee de rechten van vrouwen en waarschijnlijk de grondwettelijke rechten en het bestaande rechtsbestel.

Daar de beslotenheid door externe bezoeken niet wordt aangetast, zouden vrouwen net zo goed toegang kunnen hebben tot de kunstwerken als de overige bezoekers.

1. Beschikt de Commissie over wettelijke middelen om de eerbiediging van godsdienstoefening en het recht op een gelijke behandeling met elkaar in overeenstemming te brengen?
2. Bestaat er volgens de Commissie een wetsontwerp dat kan bijdragen tot de oplossing van dit soort problemen in de toekomst?
3. Is de Commissie niet van mening dat de gelijkheid van behandeling in dit geval belangrijker is dan andere beginselen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(3 oktober 1997)*

De geachte afgevaardigden hebben de Commissie in kennis gesteld van het feit dat vrouwen en meisjes de toegang wordt ontzegd tot het kartuizerklooster Aula Dei van Zaragoza waar kunstwerken van grote waarde worden tentoongesteld. Daardoor wordt het gelijkheidsbeginsel aangetast, aangezien de vrouwen niet de mogelijkheid hebben om net zoals de mannen deze kunstwerken te bewonderen.

Hoewel de Commissie het belang van het door de geachte afgevaardigden aan de orde gestelde probleem erkent, is zij niet in staat om er iets aan te doen omdat zij niet bevoegd is om in godsdienstzaken op te treden.

(98/C 82/208)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2682/97**van María Sornosa Martínez (GUE/NGL)
en Pedro Marset Campos (GUE/NGL) aan de Commissie***(1 september 1997)**Betreft:* Wettelijke bescherming van het Marjal del Moro gebied (Valencia)

In het gebied Marjal del Moro in Sagunto, Valencia, zijn 240 soorten vogels geteld, waaronder enkele die in de wereld met uitsterven worden bedreigd zoals de marmereend en de witoogend. Uit de aanwezigheid van exemplaren van de roerdomp, de vorkstaartplevier en de purperkoet blijkt wel hoe belangrijk dit gebied is, want al deze soorten worden in de Europese Unie met uitsterven bedreigd. Bovendien is de Marjal del Moro de belangrijkste broedplaats voor de rode eend en de witwangster in het gebied van de gemeenschap Valencia.

In de richtlijn inzake het behoud van de vogelstand (79/409/EEG) ⁽¹⁾ wordt dit gebied als speciale beschermingszone aangemerkt, maar het bestuur van de autonome gemeenschap blijft talmen met het verlenen van wettelijke bescherming, hoewel het gemeentebestuur van Sagunto in 1994 heeft verzocht het tot natuurgebied te verklaren.

1. Is de Commissie niet van mening dat dit waardevolle watergebied op bescherming moet kunnen rekenen van het bestuur van de autonome gemeenschap, dat daarvoor wettelijk verantwoordelijk is?
2. Kan de Commissie zich tot het autonome bestuur van Valencia wenden met het verzoek om de verklaring van dit gebied tot wettelijke beschermingszone te bespoedigen?
3. Tot welk soort maatregelen en acties kan de Commissie overgaan om te bereiken dat het autonome bestuur van Valencia de bescherming van de Marjal wettelijk regelt?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(18 september 1997)*

1. Wat betreft gebieden die overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand zijn aangewezen als speciale beschermingszones, zijn de lidstaten verplicht ervoor te zorgen dat de habitat van de vogelsoorten waarvoor de gebieden als zodanig zijn geclassificeerd niet verslechtert, alsmede erop toe te zien dat de vogels zo min mogelijk worden gestoord. De lidstaten moeten de meest passende wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen, alsmede beheersvoorzieningen treffen met het oog op de verwezenlijking van deze doelstellingen. In het geval van Marjal del Moro in Sagunto, Valencia, zijn het de Spaanse nationale en regionale natuurbeschermingsinstanties die moeten beslissen welke maatregelen er genomen moeten worden.
2. De Commissie ziet derhalve momenteel geen aanleiding om de regionale instanties in Valencia te benaderen met het verzoek om aan Marjal del Moro een bijzondere beschermingsstatus toe te kennen binnen de regionale wetgeving.
3. Als aan de Commissie echter een overtuigend bewijs zou worden geleverd van het feit dat er niet wordt voldaan aan de beschermingsvereisten van deze speciale zone, dan zou zij de kwestie kunnen aankaarten bij de Spaanse regering.

(98/C 82/209)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2691/97**van James Provan (PPE) aan de Commissie***(1 september 1997)**Betreft:* Gebruik van EFRO-fondsen in Sobral, Portugal

Mij is ter ore gekomen dat de bevolking van Sobral, Pórcos, Portugal twee maal subsidie heeft gekregen van de EU: eenmaal voor de sinaasappelteelt op land dat onlangs is ontgonnen en eenmaal voor de vernietiging van deze sinaasappelbomen om plaats te maken voor infrastructuurontwikkeling in de vorm van een nieuwe autoweg, de Via Infante de Sagres.

Welke controles voert de Commissie uit om ervoor te zorgen dat projecten die in aanmerking komen voor EFRO-fondsen door de nationale autoriteiten niet worden gebruikt om compensatie uit te keren voor terreinen die al EU-subsidie hebben gekregen voor andere doeleinden?

Antwoord van Mw Wulf-Mathies namens de Commissie*(22 september 1997)*

Het betrokken project wordt beheerd door de autoriteiten van de lidstaat. De Commissie onderzoekt, samen met hen, de zaak waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, en zij zal zo spoedig mogelijk een uitvoerig antwoord geven.

(98/C 82/210)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2693/97**van Mark Watts (PSE) aan de Commissie***(1 september 1997)*

Betreft: Jacht op zeehonden in de Witte Zee

Onlangs werd mij meegedeeld dat richtlijn 83/129/EEG ⁽¹⁾ de invoer van huiden van bepaalde zeehondenjongen (zadelrobber e.a.) en daarvan vervaardigde producten verbiedt om een eind te maken aan de slachting onder babyzeehondjes.

Aangezien er echter nog altijd meer dan 30.000 zeehondenjongen in het Russische deel van de Witte Zee worden afgeslacht en de Commissie mij niet de resultaten van de wetenschappelijke studies van de Russische autoriteiten, die naar verluidt in 1995 zijn doorgevoerd, heeft doen toekomen, verzoek ik de Commissie mee te delen welke maatregelen zij thans voornemens is te treffen?

Is voor de Commissie, met het oog op het feit dat zij in het geheel geen vooruitgang heeft geboekt, thans niet het moment aangebroken om zich wat assertiever op te stellen in haar contacten met de Russische autoriteiten?

Waaruit blijkt dat de „wetenschappelijke studies” ooit zijn uitgevoerd? Zijn voor dit doel PHARE-fondsen gebruikt? Hoe lang is de Commissie nog van plan te wachten en hoeveel meer zeehondenjongen zullen worden afgeslacht voordat zij een krachtiger protest laat horen en strengere maatregelen gaat nemen?

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen?

⁽¹⁾ PB L 91 van 9.4.1983, blz. 30.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(11 september 1997)*

Het verzoek van de Commissie om de resultaten te mogen ontvangen van de door het geachte parlementslid genoemde wetenschappelijke studie, werd totnogtoe niet ingewilligd. De Commissie weet niet of deze studie werkelijk is uitgevoerd. Ze heeft geen studies inzake zeehondenpopulaties in de Witte Zee medegefinancierd. Aangezien Richtlijn 83/129/EEG de invoer in de Gemeenschap van de huiden van zadelrobjongen („whitecoats”) eigenlijk verbiedt, is de Commissie niet van plan verdere maatregelen te nemen.

(98/C 82/211)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2701/97**van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) aan de Commissie***(1 september 1997)*

Betreft: Dubbele premieheffing over aanvullende pensioenen

In haar aanvullende mededeling van 10 december 1996 betreffende de verzoekschriften 734/93 en 1080/94 stelt de Commissie dat de Contribution Sociale Generalisée (CSG) in Frankrijk beschouwd moet worden als een sociale premie in de zin van verordening 1408/71 ⁽¹⁾. Derhalve kan deze premie niet opgelegd worden aan in Frankrijk woonachtige Nederlanders op wiens pensioen de Nederlandse wetgeving van toepassing is. De Commissie verwijst hierbij echter naar jurisprudentie van het Hof van Justitie dat verordening 1408/71 niet van toepassing is op aanvullende pensioenen.

1. Kan de Commissie aangeven om welke redenen een dubbele heffing van sociale premies op aanvullende pensioenen zich zou onttrekken aan de werking van verordening 1408/71?
2. Is het heffen van extra sociale premies in Frankrijk in het geval van bovenvermelde verzoekschriften geoorloofd, nu de Nederlanders in kwestie een verklaring in Frankrijk hebben moeten ondertekenen dat zij nooit een beroep kunnen doen op enige Franse sociale voorziening, terwijl zij wel verplicht worden hiervoor premies te betalen?
3. Zo nee, is deze Franse premieheffing op te vatten als discriminatie op grond van nationaliteit zoals verboden door artikel 6 van het EG-Verdrag?
4. Kan de Commissie aangeven hoeveel Europese pensioengerechtigde burgers, die zich na hun pensioen in een andere lidstaat gevestigd hebben, geconfronteerd worden met dubbele premieheffing over hun aanvullende pensioen?
5. Is het heffen van dubbele sociale premies op aanvullende pensioenen een belemmering van het vrije verkeer van personen?
6. Zo ja, is de Commissie van plan nieuwe wetgeving te ontwikkelen of verordening 1408/71 zo te wijzigen dat voorkomen wordt dat burgers die zich in een andere lidstaat vestigen over hun aanvullende pensioen dubbele premies moeten afdragen?

(¹) PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(29 september 1997)

1. - 3., 5. - 6. De Commissie herinnert de geachte afgevaardigde eraan dat het Hof van Justitie, met name in zijn arrest van 16 januari 1992 (zaak C/57/90 Commissie tegen Frankrijk) en dat van 6 februari 1992 (zaak C-253/90, Commissie tegen België), in tegenstelling tot het standpunt van de Commissie in deze zaken, heeft gesteld dat de aanvullende pensioenregelingen op basis van overeenkomsten niet binnen de materiële werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 148/71 vielen. Het Hof was van mening dat artikel 1, onder j de toepassing van die verordening op deze stelsels uitsluit.

Derhalve zijn de bepalingen van deze verordening niet op deze stelsels van toepassing. Dat lijkt eveneens het geval te zijn voor het principe van de toepassing van slechts één wetgeving, als bedoeld in lid 1 van artikel 13 van vorenbedoelde verordening, dat verhindert dat premies voor de sociale zekerheid door twee lidstaten tegelijk worden ingehouden.

In deze zaken was het Hof het evenmin eens met de stelling van de Commissie, dat dit principe van de toepassing van slechts één wetgeving rechtstreeks voortvloeit uit de bepalingen van het EG-Verdrag (zie punt 9 van het arrest van 16 januari '1992 en punt 7 van het arrest van 6 februari 1992).

Op dit ogenblik is de Commissie niet voornemens op dit gebied nieuwe bepalingen of wijzigingen van verordening (EEG) nr. 1408/71 voor te stellen.

4. De Commissie beschikt niet over statistische gegevens over de Europese gepensioneerden die zich na hun pensionering in een andere lidstaat hebben gevestigd en met het probleem van dubbele premiebetaling over hun aanvullende pensioen te maken hebben.

(98/C 82/212)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2714/97

van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Commissie

(28 juli 1997)

Betreft: Vrijwaringsmaatregelen

Weet de Commissie welke sociaal-economische impact de vrijwaringsmaatregelen inzake de rijstexport uit de NA/Aruba hebben gehad op deze kleine eilanden, aangezien meerdere rijstverwerkingsbedrijven zijn stilgelegd, meer dan 500 werknemers werkloos zijn geraakt, de havenactiviteiten sterk zijn teruggelopen en het algehele investeringsklimaat op de NA/Aruba hierdoor zeer negatief is beïnvloed?

Kan de Commissie melden of zij de sociaal-economische gevolgen van de vrijwaringsmaatregelen op de LGO van te voren heeft onderzocht en wat nu haar reactie is?

Weet de Commissie dat de vrijwaringsmaatregelen tegen de NA/Aruba daarnaast heeft veroorzaakt dat meer dan 10.000 boeren in Guyana en Suriname in zeer grote moeilijkheden zijn gekomen?

Weet de Commissie dat de betreffende rijst in Suriname en Guyana die nu opgeslagen ligt in schuren, ten dele is opgekocht door Spaanse handelaren tegen dumprijzen en toch de Gemeenschap ingevoerd wordt? Kan de Commissie verklaren waarom dezelfde Indica rijst niet door LGO geëxporteerd mag worden naar de Gemeenschap maar wel via Spaanse handelaren?

Is de Commissie van plan haar vrijwaringsbeleid, dat zoveel schade heeft aangericht in derdewereldlanden, voort te zetten of is de Commissie bereid om tot een voor ieder aanvaardbare compromisoplossing te komen en wat stelt de Commissie concreet voor?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 september 1997)

De vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van rijst van oorsprong uit de landen en gebieden overzee (LGO) die zijn ingesteld bij de Verordeningen (EG) nr. 304/97 en (EG) nr. 1036/97 van de Raad⁽¹⁾, hielden verband met ernstige verstoringen in de rijstsector van de Gemeenschap. Rekening houdende met het feit dat, na drie maanden toepassing van de tweede vrijwaringsmaatregel, het quotum van 69 610 ton nog niet is bereikt en dat, tussen 1 september 1996 en 15 juli 1997, 157.000 ton in equivalent volwitte rijst is ingevoerd uit de LGO, tegen 185 000 ton in dezelfde periode van het voorbije verkoopseizoen, toen geen vrijwaringsmaatregel werd toegepast — valt moeilijk aan te nemen dat deze maatregelen negatieve gevolgen kunnen hebben voor de economische en industriële activiteit in de door het geachte Parlementslid vermelde LGO. Bovendien heeft het Gerecht van eerste aanleg twee aanvragen van de Nederlandse Antillen en van de maatschappij Antillean Rice Mills om via een kortgeding een schorsing van de vrijwaringsmaatregelen te verkrijgen, afgewezen omdat de eisers geen ernstige en onherstelbare schade voor de marktdeelnemers en voor de macro-economische situatie in de Nederlandse Antillen hebben bewezen. Ook moet eraan worden herinnerd dat de Commissie al sinds 1993, herhaaldelijk heeft gewaarschuwd tegen het risico van speculatieve investeringen in de LGO.

De landen van Afrika, de Caraïben en de Stille Zuidzee (ACS-landen) mogen 125.000 ton equivalent gedopte rijst met nulrecht rechtstreeks uitvoeren naar de Gemeenschap, maar dit quotum is slechts zeer gedeeltelijk gebruikt wegens de „LGO-route”: van deze route is in 1996/1997 overvloedig gebruik gemaakt. Bovendien steunt de Commissie reeds jaren via het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) de rijstproducenten in Suriname en Guyana om de concurrentiepositie van hun product te verbeteren en hun uitvoermarkt te diversifiëren.

Gezien de kritieke situatie op de Europese rijstmarkt (aankoop van indica-rijst bij interventie en uitvoer met restituties) ondanks het feit dat er op de markt een tekort is, vooral veroorzaakt door de uitvoer van de LGO, was toepassing van vrijwaringsmaatregelen onvermijdelijk. De Commissie heeft evenwel steeds gesteld dat in de Raad een compromis moet worden gevonden tussen de belangen i.v.m. de ontwikkeling van de LGO en het gemeenschappelijk landbouwbeleid, via een kwantitatieve beperking van de rijstinvoer uit deze LGO. Deze oplossing, die sedert november 1996 door veertien lidstaten wordt aanvaard en die door Nederland wordt afgewezen, wordt thans in de Raad besproken.

⁽¹⁾ PB L 51 van 21.2.1997, PB L 151 van 10.6.1997.

(98/C 82/213)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2717/97

van Heidi Hautala (V) aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: Stoffen die de ozonlaag aantasten

Kan de Commissie mededelen: waarom zij in het kader van het Protocol van Montreal en ten aanzien van de stoffen die de ozonlaag aantasten geen concrete maatregelen heeft getroffen om het gebruik van CFK's in de geneeskunde, met name in gedoseerde inhalators, te verbieden en geen nieuwe vergunningen te geven voor CFK's, aangezien er momenteel een uit technisch en economisch oogpunt bruikbaar alternatief is voor deze producten, wanneer zij, nu zij onlangs een actieplan op lange termijn heeft gelanceerd voor de overgang naar CFK-vrije inhalators, het VN-Milieuprogramma een beleid zal voorleggen voor het geleidelijk uit de productie nemen van CFK's,

welk haar beleid is op dit gebied, nadat op de 15de open bijeenkomst van de VN-werkgroep te Nairobi begin juni het technologische en economische onderzoekscomité wetenschappelijk aantoonde dat er alternatieven voor methylbromide zijn, of zij begonnen is met beraadslagingen over het geleidelijk uit de productie nemen van methylbromide of dat zij voornemens is dit te doen en hoe duur het zal zijn om in de EU methylbromide in 2001 tot de helft te verminderen en in 2005 volledig af te schaffen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(22 september 1997)

In het kader van het Protocol van Montreal en van Verordening (EG) nr. 3093/94 van de Raad betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken⁽¹⁾ is overeengekomen dat het gebruik van chloorfluorkoolstoffen (CFK's) in gedoseerde inhalators voor de behandeling van astma en chronische bronchusobstructie een essentiële toepassing is. Dit betekent dat CFK's gebruikt mogen blijven worden in deze medicinale producten zolang artsen en patiënten geen haalbare technische en economische alternatieven ter beschikking staan. Momenteel is er op de Europese markt slechts een klein aantal CFK-vrije producten verkrijgbaar. Zij zijn nog niet in alle lidstaten goedgekeurd en evenmin bieden zij een alternatief voor alle thans gebruikte CFK-producten. In deze fase zou het derhalve geen goed idee zijn het gebruik van CFK's in medische toepassingen te verbieden. Naar verwachting zullen er binnen twaalf tot achttien maanden meer CFK-vrije alternatieven voorhanden zijn. De Commissie is momenteel doende, in samenwerking met een aantal lidstaten, alsmede vertegenwoordigers van de Europese farmaceutische industrie en astmapatiënten, een strategie op te zetten teneinde het gebruik van CFK's in geneeskundige toepassingen geleidelijk uit te bannen naar gelang er alternatieven komen die de gezondheid van de patiënten niet schaden. In september 1997 zal er een blauwdruk van deze strategie beschikbaar zijn en het ozonecetaariaat van het VN-milieuprogramma (UNEP) zal over een exemplaar van dit document kunnen beschikken.

Het beleid van de Commissie ten aanzien van methylbromide bestaat erin op zo kort mogelijke termijn te streven naar de geleidelijke uitbanning van deze stof, zonder de landbouwbedrijven en andere fumigatieactiviteiten waarbij deze stof momenteel wordt gebruikt, in het nauw te brengen. Dit zou bereikt kunnen worden door een snelle afschaffing van deze stof in toepassingen waarvoor op dit moment alternatieven voorhanden zijn en een tijdelijke vrijstelling voor andere, van essentieel belang zijnde toepassingen waarvoor nog alternatieven moeten worden gevonden. In Europa zijn momenteel vooral de zuidelijke lidstaten afhankelijk van methylbromide. Daarom heeft de Commissie, samen met het Nederlandse Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieuhygiëne, de Universiteit van La Lagune en de Consejo superior de investigaciones científicas, in april 1997 een workshop gefinancierd teneinde voor de zuidelijke lidstaten geschikte alternatieven voor methylbromide te demonstreren en te bespreken.

Wat het uit de productie nemen van methylbromide in een bepaald jaar voor de Gemeenschap als zodanig zou gaan kosten valt niet met voldoende betrouwbaarheid te becijferen. De kosten zullen sterk afhangen van het gekozen alternatief, hetgeen weer wordt bepaald door de plaatselijke omstandigheden. Zo vallen chemische alternatieven, zoals metam-natrium, duurder uit dan methylbromide, terwijl de praktijk van solarisatie en geïntegreerde bestrijding goedkoper is. In gevallen waarin methylbromide reeds met succes is uitgebannen en de bedrijfsvoering in de landbouw dienovereenkomstig is gewijzigd, komt het vaak voor dat er grotere opbrengsten zijn en het bedrijf dus winstgevender is geworden. De Commissie is, op grond hiervan en afgezien van de eventueel nodige vrijstelling voor essentiële toepassingen, van mening dat methylbromide in de gehele Gemeenschap op korte termijn geleidelijk kan verdwijnen, zonder dat de productiviteit of winstcapaciteit van landbouwers die deze stof momenteel gebruiken hieronder te lijden hebben.

⁽¹⁾ PB L 333 van 22.12.1994.

(98/C 82/214)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2721/97

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en Juan Colino Salamanca (PSE) aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: Overstromingen in Palencia (Spanje)

In de nacht en vroege ochtend van dinsdag 15 juli 1997 werd de stad Palencia in Castilla-Léon (Palencia) getroffen door een hevige regen- en hagelbui, waardoor ernstige schade werd toegebracht in de stad en in het industrie- en landbouwgebied van de hoofdstad en de provincie.

Heeft de Commissie geld uitgetrokken voor spoedhulp ter verlichting van de in deze stad aangerichte schade?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(6 oktober 1997)*

De Commissie houdt eraan haar medeleven te betuigen met de slachtoffers van de hevige regen- en hagelbuien die in de nacht en de vroege ochtend van 15 juli 1997 de stad Palencia in Castilla-León hebben geteisterd. De Commissie is zich bewust van de ernstige schade die de bevolking van deze stad en de omgeving ervan op zowel industrie- als landbouwgebied heeft geleden.

Wat de communautaire spoedhulp ten behoeve van de slachtoffers van rampen betreft, herinnert de Commissie de geachte Parlementsleden eraan dat de begroting 1997 begrotingsplaats B4-3400 geen kredieten verleent waardoor de tenuitvoerlegging van een onmiddellijke actie mogelijk zou zijn.

(98/C 82/215)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2729/97**van Marianne Thyssen (PPE) aan de Commissie***(30 juli 1997)*

Betreft: Compensatieregeling voor Nederlandse tankstationuitbaters langs de Belgische en Duitse grens

Naar verluidt treedt vanaf vandaag 23.7.1997 voor de Nederlandse tankstationuitbaters langs de Belgische en Duitse grens een regeling in werking die hen compenseert voor het verlies dat deze handelaars lijden door de door een belastingverhoging duurder geworden benzine in hun land.

Kan de Commissie mij mededelen of deze regeling, die geen algemeen geografische toepassing kent op het grondgebied van de lidstaat Nederland maar geografisch beperkt is tot de grenszones, in overeenstemming is met de Europese concurrentieregels?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(11 september 1997)*

De door het geachte Parlements lid genoemde maatregel zou staatssteun in de zin van artikel 92 van het EG-Verdrag kunnen uitmaken en moet — tenzij hij voldoet aan de criteria van de thans geldende „de minimis”-regel ⁽¹⁾ — krachtens artikel 93, lid 3, bij de Commissie worden aangemeld. De Commissie is echter niet van die maatregel in kennis gesteld. Zij stelt bij de betrokken lidstaat een onderzoek in en zal niet nalaten het geachte Parlements lid van het resultaat hiervan op de hoogte te brengen.

⁽¹⁾ PB C 68 van 6.3.1996.

(98/C 82/216)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2734/97**van Bryan Cassidy (PPE) aan de Commissie***(1 september 1997)*

Betreft: Publicatie van het Verdrag van Amsterdam in het Publikatieblad

Het Verdrag van Maastricht werd op 7 februari 1992 ondertekend. De publicatie van de geïntegreerde tekst van het Verdrag van Maastricht en het Verdrag van Rome in het Publikatieblad vond pas op 31 augustus 1992 plaats (C 224). In deze geïntegreerde tekst die gebruikersvriendelijk was, stonden de wijzigingen uit hoofde van het Verdrag van Maastricht schuin en dik gedrukt.

Gedurende deze periode van zes maanden hielden Ierland en Denemarken een volksstemming. Ten gevolge van de vertraging bij de publicatie van de geïntegreerde tekst waren de burgers en evenmin de parlementen van die lidstaten voldoende ingelicht.

Wanneer denkt de Commissie de volledig geïntegreerde teksten van de Verdragen naar aanleiding van Amsterdam te publiceren?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(6 oktober 1997)*

De geconsolideerde versie van het Verdrag zal op 3 november 1997 in het Publicatieblad verschijnen.

(98/C 82/217)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2735/97
van José Hupart (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: De situatie van de lijnzaadproductie in het Verenigd Koninkrijk

Verordening nr. 1308/70 (EEG) ⁽¹⁾ van de Raad heeft betrekking op de organisatie van de vlassector. In een stimuleringsprogramma wordt het beleid voor de hectaresteen van het areaal in de Europese Unie vastgelegd.

Voor hoeveel hectare vlas is deze premie van de Unie in het Verenigd Koninkrijk uitgekeerd:

- in de textielsector,
- in de sector oliën?

Op hoeveel hectare wordt werkelijk geoogst?

In welke industrieën wordt dit product verwerkt?

⁽¹⁾ PB L 146 van 4.7.1970, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(16 september 1997)*

Het vlasareaal (vezelvlas en olievlas) waarvoor in het Verenigd Koninkrijk communautaire steun werd toegekend, bedraagt voor de laatste vijf jaar:

jaar	vezelvlas in hectare	olievlas in hectare
1992	143	154 992
1993	2 181	155 793
1994	17 679	55 000
1995	16 897	54 338
1996	20 219	48 319

Er zij aan herinnerd dat alleen vezelvlas (dat wil zeggen vlas dat voornamelijk voor de productie van vezels is bestemd) onder Verordening (EEG) nr. 1308/70 van de Raad valt. Vanaf 1993 komt olievlas immers in aanmerking voor compenserende steun voor akkerbouwgewassen.

Wat het aantal werkelijk geoogste hectare betreft, dient erop te worden gewezen dat de regeling voor vezelvlas een oogstverplichting inhoudt, maar dat de regeling betreffende compenserende steun voor akkerbouwgewassen (waartoe olievlas behoort) niet in een dergelijke verplichting voorziet. De Commissie beschikt dus niet over statistieken over het aantal hectare olievlas dat in het Verenigd Koninkrijk is geoogst.

Met betrekking tot de steun voor vezelvlas heeft de Commissie in september 1995 en januari 1996 ter plaatse controles verricht, met name in het Verenigd Koninkrijk. Er werd geconstateerd dat in een van de drie bezochte bedrijven de oogst eind september nog niet had plaatsgevonden. De bij deze controles gedane constatering zullen in het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie, in aanmerking moeten worden genomen.

Bovendien kon tijdens deze dienstreizen worden vastgesteld dat het geoogste strovlas in het algemeen niet tot vezels werd verwerkt. Op grond van deze constatering heeft de Commissie de Raad voorgesteld een systeem in te voeren waarbij tussen de teler en een erkende verwerker verplicht een contract wordt gesloten, dat een verwerkingsverplichting moet inhouden. De Raad heeft dit voorstel goedgekeurd (Verordening (EG) nr. 154/97 ⁽¹⁾ houdende vaststelling van de algemene voorschriften voor het verlenen van steun voor vlas en hennep). Vanaf dit jaar is de werkelijke verwerking van het stro tot vezels dus een voorwaarde voor de toekenning van de steun.

In het Verenigd Koninkrijk zijn er twee installaties voor de verwerking van strovlas tot korte vezels. Deze vezels zijn hoofdzakelijk bestemd voor de fabricage van papier en geotextiel en van bepaalde onderdelen die in de auto-industrie worden gebruikt.

(¹) PB L 27 van 30.1.1997.

(98/C 82/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2741/97

van Gianni Tamino (V) en Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: Bescherming van natuurlijke habitats op het schiereiland Akamas (Cyprus)

Het schiereiland Akamas op Cyprus beslaat een oppervlakte van 250 km² omringd door 12 traditionele dorpen, met een grote verscheidenheid aan habitats en er komen 530 verschillende soorten planten voor — o.a. 39 die in het land uitsluitend op deze plaats voorkomen —, 168 soorten vogels, 20 soorten slangen, 12 verschillende zoogdieren en 16 soorten vlinders. Akamas is eveneens de plaats waar de „Chelonia mydas” en de „Caretta caretta” zich voortplanten, twee soorten schildpad waarvan is vastgesteld dat zij in het Middellandse-Zeegebied „vrijwel uitgestorven” zijn. Deze schildpadden leggen op de stranden van Akamas hun eieren.

De Wereldbank heeft in september 1995 een onderzoek uitgevoerd naar het schiereiland Akamas en hierin worden bovenstaande gegevens zonder uitzondering bevestigd; er wordt op aangedrongen Akamas uit te roepen tot biologisch beschermd gebied. Meer dan 100 organisaties op Cyprus dringen erop aan dat het gebied van Akamas wordt uitgeroepen tot een nationaal park met internationale normen (IUCN). De regering van Cyprus heeft het beleidsvoornemen kenbaar gemaakt in de nabije toekomst een programma op te stellen voor het natuurbehoud op het schiereiland Akamas.

Intussen wordt het gebied van Akamas door de Britse strijdkrachten op Cyprus gebruikt als schietbaan voor alle soorten opleiding, o.a. ontmanteling, en als doel voor (scheeps)geschut. De gevolgen voor het milieu zijn fysiek (oorzaak van brand, schade aan planten- en dierenwereld) en esthetisch (lawaai, visueel, sociaal). Het feit dat de Britse troepen op Cyprus oefeningen houden is onverenigbaar met de doelstellingen van een natuurgebied.

Op 3 juli 1990 verzocht Cyprus om het lidmaatschap van de Europese Unie. De onderhandelingen tussen EU en Cyprus beginnen over uiterlijk zes maanden. Zal Cyprus, als het lid van de Europese Unie is, zich ook dienen te houden aan de habitatrichtlijn 92/43/EEG (¹)?

Wordt deze habitatrichtlijn uitgebreid met de dieren- en plantensoorten die op Cyprus inheems zijn? Zo ja, wanneer is de Commissie voornemens een herziening van de habitatrichtlijn voor te stellen?

Zal het schiereiland Akamas hoog op de lijst staan van gebieden die overeenkomstig de habitatrichtlijn 92/43/EEG (of de eventuele uitgebreide versie daarvan) voor bescherming in aanmerking komen?

Is de Commissie bereid dit punt mee te nemen in de aanstaande onderhandelingen over de toetreding van Cyprus tot de Europese Unie?

Is het de Commissie bekend dat de regering van het VK momenteel met de Republiek Cyprus van gedachten wisselt over de mogelijkheid van een passende alternatieve opleidingsbasis voor de Britse strijdkrachten?

(¹) PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(24 september 1997)

De Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG) maakt deel uit van het „acquis communautaire” en Cyprus zal deze ten uitvoer moeten leggen als het lid wordt van de Gemeenschap. Indien nodig zullen de bijlagen van de richtlijn worden aangepast om rekening te houden met de specifieke inheemse soorten en habitats van alle nieuwe lidstaten.

Volgens de Habitatrichtlijn moeten de lidstaten op basis van de in de bijlagen I en II opgesomde soorten en habitats en van de criteria van bijlage III de meest geschikte gebieden voorstellen. Indien de biotoop van het schiereiland Akamas aan de eisen van de richtlijn voldoet, zal de Cypriotische regering daarmee rekening moeten houden.

De Commissie is voornemens de nodige aanpassingen aan de Habitatrichtlijn, evenals de voorwaarden waaraan de kandidaat-lidstaten moeten voldoen, te bespreken zodra de onderhandelingen over de uitbreiding beginnen.

De Commissie is niet op de hoogte van besprekingen tussen Cyprus en de Britse regering over de mogelijkheid van een alternatieve opleidingsbasis voor de Britse strijdkrachten.

(98/C 82/219)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2748/97
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Rechten van gehandicapte werknemers in de EU

Is de Commissie van mening dat er grote verschillen bestaan tussen de nationale wetgevingen van de lidstaten inzake de rechten van werknemers met gebreken?

Op welke wijze heeft de Commissie getracht lering te trekken uit de optimale aanpak van deze sector door de lidstaten en deze over te dragen?

Zijn de Commissie de initiatieven en resultaten bekend van Remploy Ltd in het Verenigd Koninkrijk; zou het op zijn plaats zijn lering te trekken uit de aldaar opgedane ervaring en deze over te dragen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(2 oktober 1997)

Er bestaan inderdaad verschillen in de wetgeving van de lidstaten ten aanzien van de rechten van gehandicapte werknemers.

De Commissie heeft initiatieven ontplooid, die bedoeld waren om goede praktijken vast te stellen en uitwisselingen op dit gebied tussen de lidstaten te organiseren, met name via het programma Helios II en het communautair initiatief Werkgelegenheid — Horizon. Gegevens over de ervaring die met deze acties is opgedaan, worden rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

De door de geachte afgevaardigde genoemde organisatie heeft nu juist kunnen profiteren van een communautaire subsidie in het kader van het programma en het initiatief die hierboven zijn genoemd, waardoor een verspreiding van haar knowhow en ervaring mogelijk is gemaakt op het niveau van de Gemeenschap.

De Commissie zal overigens in haar jaarlijks verslag over de werkgelegenheid in Europa 1997 een speciaal hoofdstuk wijden aan de werkgelegenheidssituatie van gehandicapten. Tenslotte is momenteel een mededeling ter bevordering van een coherente werkgelegenheidsstrategie voor gehandicapten in voorbereiding.

(98/C 82/220)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2749/97
van Ludivina García Arias (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Toelating van technische ingenieurs uit Spanje tot A-concoursen van de Europese instellingen

Kan de Commissie uitleggen waarom Spaanse kandidaten met een diploma van technisch ingenieur niet zijn toegelaten tot de concoursen voor categorie A bij de Europese instellingen? Klopt het dat kandidaten uit andere lidstaten met een soortgelijk diploma wel tot deze concoursen worden toegelaten?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(24 september 1997)

Bij de tenuitvoerlegging van haar aanwervingsbeleid neemt de Commissie de bepalingen van het Statuut (inzonderheid artikel 27) in acht, waarin wordt bepaald dat het aanwervingssysteem van de Europese Gemeenschappen „erop gericht (dient) te zijn, de instelling de medewerking te verzekeren van ambtenaren die uit een oogpunt van bekwaamheid, prestatievermogen en onkreukbaarheid aan de hoogste eisen voldoen (...)”. De Commissie past hierbij geen enkel discriminerend criterium toe en houdt rekening met de verschillende onderwijssystemen in de lidstaten.

Voor de toegang tot de categorie A der Europese ambtenaren eist de Commissie dat de kandidaten een volledige universitaire opleiding (academische graad) of een gelijkwaardige opleiding hebben genoten, dat wil zeggen een opleiding die de mogelijkheid biedt om te promoveren. In de aankondigingen van algemene vergelijkende onderzoeken zijn overigens „enige wenken voor sollicitanten opgenomen”; in het gedeelte over de opleiding en diploma's wordt bepaald dat „het niveau van de door de kandidaten gevolgde opleiding wordt geverifieerd en beoordeeld door de jury en eventueel door personen die bekend zijn met het onderwijssysteem van het land waarvan de kandidaat onderdaan is”.

Met betrekking tot het Spaanse diploma van „technisch ingenieur”, waarop de vraag van het geachte Parlementslid betrekking heeft, zij erop gewezen dat dit diploma een universitair diploma van het korte type is, dat de betrokken houder niet de mogelijkheid biedt te promoveren. Om deze reden worden kandidaten die in het bezit zijn van een dergelijk diploma niet toegelaten tot de algemeen vergelijkende onderzoeken voor categorie A van de Commissie. Deze regel is van toepassing op alle kandidaten die houder zijn van vergelijkbare diploma's. Deze worden met betrekking tot hun toelating tot de algemeen vergelijkende onderzoeken voor de categorie A van de Commissie op dezelfde wijze behandeld.

Zonder afbreuk te willen doen aan het feit dat de ambtenaren van de Europese instellingen en die van de lidstaten onafhankelijke van elkaar zijn, wenst de Commissie de aandacht van het geachte Parlementslid te vestigen op het feit dat het betrokken diploma evenmin toegang verschaft tot de categorie A van het Spaanse overheidspersoneel, waarvoor een volledige universitaire opleiding („licenciatura o equivalente”) is vereist.

(98/C 82/221)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2755/97
van Hilde Hawlicek (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Follow-up van het Europese jaar tegen het racisme

Onder verwijzing naar de slotverklaring van de European Federation of Journalists (EFJ/IFJ), de European Newspapers Publishers Association (ENPA) en de European Broadcasting Union (EBU) om bij de bestrijding van het racisme samen te werken vraag ik de Commissie: aan welke plannen heeft zij tot dusver gewerkt in verband met follow-up-acties van het Europese jaar tegen het racisme ter versterking van gemeenschappelijke acties in de media en op andere gebieden?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(22 september 1997)

Evenals op andere gebieden wil de Commissie haar samenwerking met de media ter bestrijding van racisme ook na 1997 voortzetten.

De Commissie is verheugd over de verklaring van de International federation of journalists (IFJ), de European newspapers publishers association (ENPA) en de European broadcasting union (EBU) die alle een actieve rol in het jaar tegen het racisme spelen. Vooral onder het beheer van de IFJ lopen verscheidene door de Commissie gesteunde projecten, met name de internationale prijs voor aankomende journalisten en de congressen over „prime time voor verdraagzaamheid” en de „de media en onverdraagzaamheid als uitdaging”. De Commissie steunt ook een project, genaamd „saga cities”, waarbij televisieprogramma's over etnische minderheden in steden in Europa worden uitgewisseld en leden van de groep multiculturele uitwisselingen van de European broadcasting union zijn betrokken.

Gedurende het Europees jaar werkt de Commissie samen met veelbekeken zenders, zoals MTV, TV5 en Eurosport en hiermee zal ook over projecten voor de toekomst gesproken worden.

Uit het budget van het Europees jaar tegen racisme worden diverse andere pan-Europese projecten gesubsidieerd maar een zeer groot deel van de middelen voor acties in de media komt uit de begrotingslijnen B3-4110 en B3-4114 die misschien na het Europees jaar gehandhaafd worden.

De groep deskundigen voor het Europees jaar tegen het racisme, waarvan de Voorzitter van de IFJ lid is, zal over verdere acties worden geraadpleegd. Een vertegenwoordiger van de Commissie zit in het bestuur van de IMRAX-group, een Europees verbond van journalisten, redacteurs, uitgevers, omroepverenigingen en mediadeskundigen dat hoge journalistieke normen voor reportages over rassenaangelegenheden, verdraagzaamheid en multiculturalisme propageert.

(98/C 82/222)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2756/97**van Gerhard Schmid (PSE) aan de Commissie***(1 september 1997)**Betreft:* Euro-infocentrum van de IHK Regensburg

Het EG-voorlichtingbureau bij de IHK Regensburg bestaat nu ongeveer tien jaar. Het behoorde ook bij de eerste door de Commissie erkende EIC's. Bij de laatste evaluatie door de Commissie werd het EIC Regensburg van blauw naar paars gedegradeerd.

1. Waarom deze degradatie? Kan de Commissie daarvoor een uitvoerige motivering geven?
2. Welke (formele en kwalitatieve) beoordelingscriteria legt de Commissie bij de evaluatie van de EIC's aan?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(2 oktober 1997)*

De evaluatie van de individuele prestaties van de Euro Info Centra (EIC's) heeft niet alleen ten doel na te gaan of aan de tegenover de Commissie aangegane verplichtingen is voldaan, waarvan de betaling van de communautaire bijdrage afhangt, maar ook de vergroting van het kwantitatieve effect van het netwerk in zijn geheel te ondersteunen.

De essentiële bron van informatie waarover de Commissie voor deze evaluatie beschikt, wordt gevormd door de driemaandelijkse activiteitenverslagen die door de EIC's worden ingediend. De evaluatiemethode, waarover met de EIC's overleg is gepleegd, is gebaseerd op objectieve criteria, zowel kwalitatieve als kwantitatieve.

Voor deze evaluatie worden de werkzaamheden van de Euro Info Centra op vijf punten geanalyseerd: vervulling van de opdracht bestaande in het verstrekken van informatie en advies aan kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) over communautaire aangelegenheden; activiteiten ter bevordering van het netwerk; betrokkenheid bij de samenwerking binnen het netwerk; intensiteit en kwaliteit van de relaties met de Commissie; mate waarin de interne organisatie van het Euro Info Centrum is afgestemd op de uit te voeren taken. De EIC's werden betrokken bij het opstellen van een eenvormig evaluatieformulier, waarin de verschillende aspecten van deze werkzaamheden worden gedetailleerd.

Op grond van deze criteria werd het EIC van Regensburg voor 1996 in de „paarse” zone ingedeeld. Dit besluit heeft geen invloed op de betaling van de communautaire bijdrage. Het is alleen de bedoeling het EIC te wijzen op enkele zwakke punten in zijn interne organisatie en zijn integratie in het netwerk, die in een schrijven van de Commissie aan de gastinstelling nader zijn omschreven.

Deze procedure werd gevolgd met het doel de prestaties van het EIC van Regensburg en van het gehele netwerk verder te verbeteren.

(98/C 82/223)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2764/97**van Irene Soltwedel-Schäfer (V) aan de Commissie***(1 september 1997)**Betreft:* Bovine Spongiforme Encephalopathie/ziekte van Creutzfeldt-Jakob

1. Een groot aantal CJD-gevallen wordt niet geregistreerd omdat voortschrijdende dementie als verplicht diagnosecriterium geldt, maar kan ontbreken. Wat heeft de Europese Commissie gedaan om de daardoor vervalste epidemiologische gegevens te corrigeren?
2. In hoeverre werd ervoor gezorgd dat bij de lopende slachtprogramma's (Engeland, Duitsland) het aandeel geïnfecteerde/zieke BSE-runderen van de uiterlijk (schijnbaar) gezonde dieren wordt vastgesteld? Een dergelijk overzicht is noodzakelijk om de werkelijke incidentie van de aangetaste dieren te weten en op basis daarvan een conclusie te trekken ten aanzien van de mogelijke nvCJD-gevallen bij de mens, met name gelet op het feit dat er bij de lange incubatietijd van uitgegaan moet worden dat de overige criteria voor BSE niet positief zijn als het rond vóór het derde levensjaar geslacht wordt, hoewel het drager van de infectieuze verwekker is. Samenwerking met de Zwitsers op dit gebied zou beslist nuttig zijn.

3. Hoe ziet de Europese Commissie de potentiële epidemiologische ontwikkeling van SE/nvCJD onder de premisse dat de incubatietijd van het aantal infectueuze partikels (negatief!) gecorreleerd is en de wetenschap dat verschillende weefsels van geïnfecteerde runderen verschillende hoeveelheden infectueus materiaal bevatten (hier zij bij voorbeeld op het spierweefsel gewezen waaraan voor voedingsdoeleinden de voorkeur wordt gegeven en dat veeleer geringe hoeveelheden infectueuze partikels bevat, waarbij derhalve zeer lange incubatieperioden te verwachten zijn)?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(6 oktober 1997)

1. De geachte afgevaardigde maakt melding van gegevens over niet ontdekte gevallen van de ziekte van Creutzfeld-Jacob (CJD). De Commissie heeft aan alle lidstaten gevraagd om met ingang van 1996 eens in het halfjaar hun gegevens over de geconstateerde CJD-gevallen te verstrekken. Het is de Commissie bekend dat deze ziekte een incubatietijd van meerdere jaren heeft en dat het verscheidene maanden ja zelfs verscheidene jaren kan duren voor zich klinische symptomen voordoen. De nationale gezondheidszorg meldt de gevallen op basis van de geconstateerde (bevestigde en waarschijnlijke) gevallen in de lidstaat. De definitie van de bevestigde en waarschijnlijke gevallen is overigens voortgevloeid uit het eerste onderzoekprogramma dat door het programma Biomed 1 is gefinancierd. De Commissie hanteert in de door haar uitgevoerde onderzoeken deze definities. Tenslotte is de samenwerking tussen de lidstaten bij de CJD-surveillance in de tweede aanbesteding van het programma Biomed 2 uitgebreid.

2. Wat vee zonder waarneembare neurologische symptomen betreft: er is nog geen diagnostische test beschikbaar laat staan gevalideerd. De Commissie volgt echter nauwlettend alle specifieke studies die tot de ontwikkeling van betrouwbare tests in slachtprogramma's en bij levende dieren kunnen leiden.

3. De vraag van de geachte afgevaardigde heeft betrekking op het begrip dosiseffectrelatie en op nauwkeurige kennis van de overdraagbare ziekteverwekker. Daar beschikt de wetenschappelijke wereld echter nog niet over. De Commissie heeft zich in het bijzonder ingespannen om deze – en andere – kwesties in de specifieke aanbesteding van onderzoek naar spongiforme encephalopathieën te behandelen⁽¹⁾. In het kader van deze aanbesteding zal een bijzondere inspanning worden gedaan om alle aspecten van de evaluatie en communicatie van het risico te bestuderen teneinde de Europese burgers waarvan de geachte afgevaardigde de vertegenwoordiger is, nauwkeurige en betrouwbare informatie te verstrekken.

⁽¹⁾ PB C 134 van 29.4.1997.

(98/C 82/224)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2768/97

van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: Instelling van een juridisch en ethisch kader voor het klonen

De recente bekendmaking over het klonen van een schaap in een wetenschappelijk centrum in Schotland heeft geleid tot ongerustheid over de ethische, juridische en maatschappelijke dimensie van dit wetenschappelijk succes. Kan de Commissie met het oog op de perspectieven die zich openen voor de toekomst van de sector van de biotechnologie de volgende vragen beantwoorden:

1. Zijn er passende maatregelen genomen om de genetische identiteit te verzekeren?
2. Is er een ethisch minimumniveau vastgesteld dat stoelt op de eerbiediging van de menselijke waardigheid op het gebied van biologie, biotechnologie en farmaceutische wetenschap?
3. Is er een moratorium vastgesteld voor het klonen van dieren?
4. Hoe staat het met het onderzoek op dit gebied van de GAEIB (Group of Advisers on the Ethical Implications of Biotechnology), waarvan het jaarverslag uiterlijk op 31 juli 1997 moest zijn ingediend?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(7 oktober 1997)*

De Commissie heeft alle nodige maatregelen genomen opdat de ervaringen op het gebied van het klonen die werden opgedaan uitgaande van somatische cellen van een schaap in Schotland, niet de weg openen voor praktijken die ethisch onaanvaardbaar zouden zijn.

In het licht van advies nr. 9 van de groep van adviseurs voor de ethiek van de biotechnologie, dat rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement wordt toegezonden, heeft de Commissie maatregelen van ethische aard genomen die gebaseerd zijn op de eerbiediging van de menselijke waardigheid en waarbij zij is uitgegaan van haar bevoegdheden.

Enerzijds stelt de Commissie, in het kader van haar gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Parlement en de Raad betreffende de wettelijke bescherming van biotechnologische uitvindingen ⁽¹⁾, voor van octrooibaarheid procédés voor reproductief menselijk klonen uit te sluiten naast de procédés voor modificatie van de germinale genetische identiteit van het menselijk wezen.

Anderzijds bevestigt de Commissie, in haar voorstel voor een besluit van de Raad betreffende het vijfde kaderprogramma voor maatregelen op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie ⁽²⁾, haar wil om elke financiering door de Gemeenschap uit te sluiten van onderzoeksactiviteiten tot wijziging van het genetisch erfgoed van menselijke wezens of die bestaan in het klonen van kiemcellen of embryonale menselijke wezens.

Wat betreft de procédés voor het modificeren van de genetische identiteit van dieren, legt de Commissie in de beide hierboven bedoelde teksten de nadruk erop dat het nodig is hun welzijn en de genetische diversiteit te eerbiedigen.

De Commissie heeft de opdracht van de groep van adviseurs voor de ethiek van de biotechnologie verschoven tot 31 december 1997, op welke datum bedoelde groep zijn activiteitenverslag aan de Commissie zal voorleggen.

⁽¹⁾ COM(97) 446 def.

⁽²⁾ COM(97) 142 def.

(98/C 82/225)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2775/97**van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie***(1 september 1997)*

Betreft: Economische gevolgen van Natura 2000

De invoering van het netwerk van beschermde gebieden Natura 2000 in het kader van de habitat-richtlijn veroorzaakt in de lidstaten van de Unie tegenstrijdige situaties tussen de verschillende belanghebbenden.

Kan bijvoorbeeld het zoeken naar erts in beschermde gebieden die tot het Natura 2000-netwerk behoren verboden worden?

Wie is bevoegd om toestemming te geven tot het gebruik van een Natura-gebied om bijvoorbeeld economische redenen? Heeft de Europese Commissie het recht om zich te bemoeien met de door de lidstaten aangewezen gebieden?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(22 september 1997)*

Het netwerk Natura 2000 wordt opgezet overeenkomstig Richtlijn 92/43/EEG van de Raad (habitatrichtlijn) ⁽¹⁾. In artikel 6 hiervan is bepaald dat de lidstaten maatregelen moeten nemen teneinde achteruitgang van de natuurlijke habitats en afname van de soorten in de Natura 2000-gebieden te voorkomen.

A priori wordt geen enkele economische activiteit door de richtlijn hetzij toegestaan, hetzij verboden. Ieder plan of project (b.v. het zoeken naar erts) dat gevolgen zou kunnen hebben voor een Natura 2000-gebied moet door de betrokken lidstaat worden beoordeeld (artikelen 6.3 en 6.4).

Als een lidstaat besluit een project in weerwil van zijn negatieve gevolgen voor de bescherming van een gebied goed te keuren, dan moet hij de Commissie meedelen welke compenserende maatregelen er zijn genomen. Wanneer dit gebied een prioritair type natuurlijke habitat of een prioritaire soort herbergt, moet het advies van de Commissie worden ingewonnen.

(¹) PB L 206 van 22.7.1992.

(98/C 82/226)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2776/97

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: Kinderbescherming

De Europese Unie kent geen regelgeving omtrent de positie van het kind, maar laat dit over aan de wetgevers in de lidstaten. De positie van het kind wordt eigenlijk alleen genoemd in de richtlijn betreffende de bescherming van jongeren bij het verrichten van arbeid. In Finland spreekt het haast vanzelf dat een kind het recht heeft om zijn wens te kennen te geven bijvoorbeeld bij echtscheiding van de ouders. Is dat in de overige lidstaten ook het geval?

Het verdrag inzake de rechten van het kind van de VN vormt een wereldwijde norm, die het belang van het kind op de eerste plaats stelt en verplicht tot het invoeren van wetgeving ter bescherming van het kind. Dit verdrag is door alle lidstaten van de Europese Unie ondertekend. De Europese Unie kan zich juridisch gezien niet bij dit verdrag aansluiten, aangezien de Europese Unie geen staat is.

De Finse organisaties voor kindbescherming Mannerheimin Lastensuojeluliitto en Lastensuojelun Keskusliitto hebben hier de aandacht op gevestigd. Deze organisaties verlangen dat de rechten van het kind binnen de Europese Unie bijvoorbeeld bij kwesties die binnen het gezin spelen worden geëerbiedigd.

De besluitvorming binnen de Europese Unie heeft betrekking op zaken die van invloed zijn op de toekomst. We beslissen over kwesties die van belang zijn voor het toekomstige leven van de jongere generaties. Vaak wordt er gepraat over de gevolgen voor het milieu of voor de economie, terwijl er aan de positie van het kind hoegenaamd geen aandacht wordt besteed.

Internet is een nieuwe informatieomgeving, waarin kinderen uitstekend de weg weten. De op Internet aangeboden diensten worden op geen enkele wijze gecontroleerd. Deze in sommige gevallen misdadige informatie, zoals kindporno of aanwijzingen voor het construeren van bommen, is dus ook toegankelijk voor kinderen.

Criminaliteit tegen kinderen is vaak grensoverschrijdend van aard. Een belangrijk nieuwsitem werd de afgelopen tijd gevormd door de gevallen van pedofilie in België en Frankrijk. Pedofilie is slechts een vorm van tegen kinderen gerichte criminaliteit, naast onder meer de problemen rond de verspreiding van drugs.

Welke maatregelen gaat de Commissie nemen ten behoeve van de situatie van kinderen? Is de Commissie van plan bepalingen op te stellen inzake de positie van het kind binnen de Unie? Welke maatregelen gaat de Commissie nemen ter ondertekening van het verdrag voor de rechten van het kind van de VN?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(10 oktober 1997)

De Commissie vervult haar rol ten volle binnen de derde pijler, inzonderheid wat betreft de „strijd tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen”. In dit verband beheert zij het STOP-programma, een meerjarenprogramma in het kader waarvan voor de periode 1996-2000 6,5 miljoen ecu ter beschikking wordt gesteld voor een stimulerings- en uitwisselingsprogramma voor personen die verantwoordelijk zijn voor acties tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen (¹). Dit omvat de opleiding van en het verstrekken van informatie aan overheidsfunctionarissen zoals rechters, politieagenten, ambtenaren, immigratiebeambten en welzijnswerkers.

Bovendien ondersteunt de Commissie projecten in het kader van het Daphne-initiatief, een programma waaraan in de begroting 1997 3 miljoen ecu is toegewezen met het oog op maatregelen ter bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen. Hiermee dienen zowel niet-gouvernementele als vrijwilligersorganisaties die op dit gebied werkzaam zijn te worden ondersteund. Het richt zich op seksueel en niet-seksueel geweld, zowel binnen als buiten het gezin. In het voorontwerp voor de begroting 1998 heeft de Commissie een bedrag van 3 miljoen ecu voorgesteld om dit initiatief volgend jaar voort te zetten.

Op het gebied van het burgerlijk recht wordt gewerkt aan een overeenkomst betreffende de beveogdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken. In dit verband wordt de nodige aandacht geschonken aan de bescherming van het recht van het kind om te worden gehoord.

Wat betreft de diensten die op het Internet worden aangeboden heeft de Commissie een mededeling goedgekeurd over „Illegale en schadelijke inhoud op het Internet „⁽²⁾ evenals een groenboek over de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid in de context van de audiovisuele en informatiediensten ⁽³⁾.

Ten slotte heeft de Commissie onlangs, in het kader van haar activiteiten met betrekking tot het gezinsbeleid, initiatieven betreffende minderjarigen en media ondersteund.

⁽¹⁾ PB L 322 van 12.12.1996

⁽²⁾ COM(96) 487.

⁽³⁾ COM(96) 483.

(98/C 82/227)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2801/97

van **Hiltrud Breyer (V)** aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: Kerncentrale te Temelin in de Republiek Tsjechië

Dichtbij de grens met Oostenrijk worden in Temelin (Tsjechië) twee reactoren van het type VVER-1000 gebouwd. De voltooiing ervan gaat gepaard met enorme technische, financiële, organisatorische en juridische problemen. De oorspronkelijke datum voor de inbedrijfstelling was 1992, maar deze is herhaaldelijk officieel uitgesteld en is nu 1999/2000. De totale bouwkosten van oorspronkelijk 26 miljard kronen worden nu geraamd op ten minste 85 miljard kronen (rond 5 miljard DM). Dat komt omdat naderhand is gepland een regelingssysteem voor brandstofelementen te laten inbouwen door de firma Westinghouse uit de VS; daar de Russische basisconstructieplannen ontbreken en de compatibiliteit en kwaliteit op vele punten aantoonbaar tekortschieten, moet worden gevreesd dat het veiligheidsniveau daardoor eerder omlaag dan omhoog zal gaan.

1. Hoe beoordeelt de Commissie dat het project voor de kerncentrale Temelin achteraf ingrijpend is gewijzigd en straks direct aan de EU-grens een in de wereld nog niet getest prototype van een VVER-1000-mengtype zal ontstaan, maar toch geen milieu-effectrapportage, geen kostenbatenstudie en geen probabilistische veiligheidsanalyse zijn uitgevoerd en geen openbare inspraakprocedure is doorlopen?
2. Hoe zal de Commissie hiermede rekening houden in de plannen voor de toetreding van de Republiek Tsjechië tot de EU?
3. Is de Commissie op de hoogte van de unanieme besluiten van de Oostenrijkse Nationale raad (parlement) van 9 juli 1997, om onder meer in het kader van het komende toetredingsoverleg met Midden- en Oost-Europese landen te trachten plannen uit te werken voor het opgeven van kernenergie en EU-instrumenten in te stellen om dit te financieren? Hoe beoordeelt zij dit, mede in het licht van de kerncentrale Temelin en Tsjechië?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(24 september 1997)*

1. De Commissie verstrekt geen financiering voor wijzigingen die thans in de kerncentrale van Temelin worden uitgevoerd en heeft derhalve geen gegevens over bijzonderheden van de in deze centrale verrichte werkzaamheden. Bovendien zou zij er meer in het algemeen op willen wijzen dat zij door middel van het programma Phare steun verleent aan de Tjechische instantie voor kernveiligheid, het Nationaal Bureau voor Kernveiligheid (SONS). Deze steun omvat de overdracht van algemene methodologie, terwijl er in het geval van de kerncentrale van Temelin een contract wordt voorbereid ten einde het SONS gedurende het proces van vergunningverlening ondersteuning te geven.
2. De Commissie zal de steun aan het SONS blijven voortzetten ten einde ervoor in te kunnen staan dat een onafhankelijke en terzake kundige instantie voor de vergunningverlening van de centrale verantwoordelijk is.
3. De Commissie is bekend met de stemming in de Oostenrijkse volksvertegenwoordiging. In dit verband verwijst zij naar het relevante gedeelte van het advies van de Commissie inzake het verzoek van Tsjechië om toetreding van 16 juli 1997 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ COM(97) 2009.

(98/C 82/228)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2803/97
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Mensenrechten in Honduras

Is de Commissie op de hoogte van de momenteel in Honduras begane wreedheden die tot de moord op zeker twee straatkinderen hebben geleid?

Welke maatregelen neemt de Commissie om te garanderen dat de mensenrechten en de fundamentele vrijheden in Honduras overeenkomstig nationale wetten en internationale normen worden gerespecteerd?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie*(30 september 1997)*

De Commissie is zich bewust van de problemen waarmee Honduras wordt geconfronteerd met betrekking tot de straatkinderen en de van hun vrijheid beroofde kinderen.

Met betrekking tot het tezamen met volwassenen opsluiten van kinderen heeft de Commissie kunnen vaststellen welke maatregelen de Hondurese autoriteiten hebben genomen om het probleem met de beperkte mogelijkheden waarover zij beschikken, op te lossen.

De Commissie heeft gunstig gereageerd op een verzoek om steun, vooral omdat de regering duidelijk haar voornemen te kennen heeft gegeven om effectieve maatregelen te nemen met het oog op een behoorlijke behandeling van de van hun vrijheid beroofde kinderen en het vinden van oplossingen voor de met de straatkinderen verband houdende problemen.

Het weldra op te zetten project, waarop bedoelde steunaanvraag betrekking heeft, omvat acties gericht op het krijgen van een beter inzicht in de straatkinderenproblematiek en op het vinden van oplossingen voor die kinderen. De tot die oplossingen behorende maatregelen omvatten met name de uitbreiding van de capaciteit van de zich met kinderen bezighoudende instellingen, zoals de Nationale Sociale-Welzijnsraad en het Oppergerechshof, alsook acties gericht op preventie en het vergroten van de armslag van de niet-gouvernementele organisaties welke projecten ten behoeve van de straatkinderen opzetten. Het project voorziet uitdrukkelijk in activiteiten welke betrekking hebben op de verspreiding en de toepassing van de nieuwe, onlangs door het land vastgestelde kinderenwet.

Het goedgekeurde project past bovendien volledig in het op de versterking van de rechtsstaat gerichte beleid van de Hondurese regering. De Commissie is bijgevolg ervan overtuigd dat zij de Hondurese regering via dit project zal helpen nuttige middelen in handen krijgen om bedoelde moeilijkheden te boven te komen.

(98/C 82/229)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2806/97
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Statistieken van verkeersongevallen

Kan de Commissie, aan de hand van de meest recente vergelijkbare jaarstatistieken, per lidstaat aangeven hoeveel kinderen in totaal en in verhouding tot de gehele bevolking bij een verkeersongeval:

1. omkwamen
2. zwaar gewond raakten
3. licht gewond raakten?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(17 september 1997)

De Commissie kan inderdaad een gedetailleerde analyse geven van het aantal gedode en zwaar en licht gewonde kinderen per leeftijdsgroep, voorzover deze informatie door de lidstaten wordt vergaard.

Wel moet daarbij voor ogen worden gehouden dat voor een juiste interpretatie van deze statistieken rekening moet worden gehouden met de verschillende definities die in de lidstaten worden gehanteerd, evenals met de verschillende rapportageniveaus.

Omdat de gevraagde informatie verscheidene pagina's met statistieken en toelichtingen bevat, wordt deze rechtstreeks aan het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement gezonden.

(98/C 82/230)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2807/97
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Goederenvervoer per spoor

Kan de Commissie, aan de hand van de meest recente vergelijkbare jaarstatistieken, per lidstaat een overzicht geven van de omvang van het goederenvervoer per spoor?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(9 oktober 1997)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(98/C 82/231)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2815/97
van Pervenche Berès (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Invaliditeitsbewijs

Is de Commissie voornemens te komen met een voorstel voor de harmonisatie van de invaliditeitsbewijzen die in de verschillende lidstaten worden afgegeven, ten faveure van een standaardmodel dat de burgers van de Gemeenschap in heel Europa kunnen gebruiken?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(3 oktober 1997)*

Gezien de bevoegdheden en competenties die haar door de Verdragen zijn toegekend, is de Commissie momenteel niet voornemens om de in de verschillende lidstaten afgegeven invaliditeitsbewijzen te harmoniseren.

(98/C 82/232)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2817/97**van Helena Torres Marques (PSE) aan de Commissie***(1 september 1997)*

Betreft: Beheer van het Socrates-programma

Door berichten in de massamedia ben ik nogal bezorgd geraakt over de toekomst van het Socrates-programma en het lijkt me dat deze bezorgdheid wordt gedeeld door de universiteiten van de „Coimbra groep”.

Volgens de laatste berichten zou dit communautaire programma aan de rand staan van een „geloofwaardigheidscrisis”, omdat extreem is gekort op de kredieten die aan projecten zijn toegewezen waardoor zelfs de verwezenlijking van deze projecten wordt bedreigd.

Deze programma's zijn buitengewoon interessant en wekken grote verwachtingen. Deze extreme beknotting van de toegewezen kredieten leidt alleen maar tot grote teleurstelling waardoor de EU-initiatieven in diskrediet worden gebracht.

Is de Commissie voornemens de financiering voor dit soort projecten te verhogen, de betalingen waartoe zij zich heeft verplicht gemakkelijker en sneller uit te keren waardoor ook het wetenschappelijk onderzoek wordt gestimuleerd dat toch een van de doelstellingen van de EU is?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(3 oktober 1997)*

De Commissie is zich bewust van de kritiek van de universiteiten en de consortia van universiteiten, zoals de Coimbra-groep, over de omvang van de middelen die beschikbaar zijn voor de transnationale samenwerking krachtens de institutionele contracten van Erasmus in het kader van het Socrates-programma.

De begroting voor deze actie is in feite in totaal iets hoger dan die voor het afgelopen jaar. In het verleden zijn de subsidies echter verstrekt via de universiteit die elke samenwerkingsactiviteit coördineerde; deze had vervolgens de taak ze te verdelen over de verschillende partners. Derhalve hebben alleen de 300 coördinerende instellingen de communautaire subsidie ontvangen die voor alle partnerinstellingen bedoeld was. In 1997 krijgt voor het eerst elk van de bijna 1.500 universiteiten die aan Erasmus deelnemen, een totale subsidie als bijdrage in de financiering van haar gehele reeks Erasmus-activiteiten. Hierdoor is de communautaire steun veel zichtbaarder geworden voor elke instelling. De institutionele aanpak accentueert de verantwoordelijkheid van elke partneruniversiteit om bij te dragen tot het succes van de samenwerkingsactiviteiten, met gebruikmaking van de subsidie die zij van Socrates-Erasmus ontvangt om haar eigen middelen en andere financieringsbronnen aan te vullen.

Niettemin zijn de gemiddelde subsidies inderdaad bescheiden van omvang. De Commissie is zich sterk bewust van de ontoereikendheid van de financiering voor het Socrates-programma in zijn geheel, waarvoor zij een begroting had voorgesteld die veel hoger was dan het bedrag dat uiteindelijk in overeenstemming met de toen geldende procedures is overeengekomen. De Commissie heeft voorgesteld het financiële kader van het programma in 1998 en 1999 te vergroten om het vermogen van het programma om de gestelde doeleinden te verwezenlijken, te versterken. Momenteel wordt in het Parlement en de Raad gediscussieerd over het voorstel van de Commissie om de begroting te verhogen.

Er zij echter wel op gewezen, dat het Socrates-programma een programma is voor samenwerking op onderwijsgebied en niet, zoals de geachte afgevaardigde suggereert, op onderzoeksgebied.

(98/C 82/233)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2825/97
van Ria Oomen-Ruijten (PPE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Handel in anabole steroïden

Is het de Commissie bekend dat de handel in anabole steroïden die in Spanje is toegestaan en in Nederland is verboden, de interne markt nadelig beïnvloedt en de bescherming van de gezondheid van de bevolking in gevaar brengt?

Onder welke voorwaarden is de handel in Spanje toegestaan (alleen op recept, is export toegestaan)?

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen om een uniforme Europese regeling tot stand te brengen die een uitgebreide bescherming van de gezondheid waarborgt?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(10 oktober 1997)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(98/C 82/234)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2828/97
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Aandelendistributiesysteem van bouwspaarkassen na omschakeling naar NV-status

Een aantal Britse bouwspaarkassen hebben onlangs de status van NV aangenomen. Participanten van bouwspaarkassen die jonger zijn dan achttien jaar komen vaak niet in aanmerking voor de toepassing van aandelendistributieregelingen en hebben in plaats daarvan recht op toepassing van een statutaire winstuitkeringsregeling. Dit betekent veelal dat de som geld die aandeelhouders van onder de achttien ontvangen kleiner is dan de waarde van de aandelen die worden toegewezen aan volwassenen in dezelfde positie.

Kan de Commissie een onderzoek instellen naar de voor deze aandelendistributiesystemen geldende criteria, die lijken neer te komen op discriminatie van participanten van onder de achttien jaar?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(6 oktober 1997)

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de aan de orde gestelde kwestie; deze ressorteert uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

(98/C 82/235)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2837/97
van Eolo Parodi (UPE) en Giancarlo Ligabue (UPE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Procedure voor de controle op staatssubsidies

Op 25 februari 1997 werd aan het Italiaanse parlement wetsvoorstel nr. 3270 voorgelegd inzake de herstructurering van het autovervoer en de ontwikkeling van het intermodale vervoer. Overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag heeft de Italiaanse regering het wetsvoorstel aan DG VII van de Commissie voorgelegd opdat dit laatste nagaat of het wetsvoorstel in overeenstemming is met de vigerende Europese voorschriften en meer in het bijzonder met verordening 1107/70⁽¹⁾ inzake de steun aan de sector spoor-, weg- en scheepvaartvervoer, laatstelijk gewijzigd bij verordening nr. 543/97⁽²⁾.

In een schrijven van 23 mei 1997 van DG VII aan de permanente vertegenwoordiger van Italië bij de Europese Gemeenschappen, constateerde directeur-generaal Coleman namens de Commissie dat uit het eerste onderzoek van het dossier bleek dat er behoefte bestaat aan nadere informatie.

Volgens de Commissie zou door deze aanvullende informatie opheldering moeten worden verstrekt over zekere bepalingen van het wetsvoorstel en nadere informatie moeten worden verstrekt over de bedoelingen van de regering vanuit het gezichtspunt van communautair belang. Nu is het echter zo dat de vervoersmarkt binnen een jaar geheel geliberaliseerd moet zijn, met afschaffing van alle contingenten, zodat het dringend nodig is aan het Italiaanse autovervoer een rechtskader te verstrekken, waardoor een herstructurering nog vóór die datum mogelijk zal zijn.

Ik zou de Commissie daarom willen vragen:

1. Hoever is de controleprocedure inmiddels gevorderd en wanneer zal de Commissie een definitief standpunt bepalen in deze kwestie?
2. Wat zijn in het huidige stadium van de procedure de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte nadere informatie en zijn die voldoende om vast te stellen dat de bepalingen van het wetsvoorstel in overeenstemming zijn met de vigerende communautaire voorschriften en de bepalingen van het Verdrag?

(¹) PB L 130 van 15.6.1970, blz. 1.

(²) PB L 84 van 26.3.1997, blz. 6.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(19 september 1997)

Het door het geachte parlementslid genoemde wetsontwerp is op 24 april 1997 ter kennis van de Commissie gebracht. Gezien de verscheidenheid van de voorgestelde maatregelen en de zeer algemene termen van het wetsontwerp, heeft de Commissie nadere informatie gevraagd om na te kunnen gaan of deze steunmaatregel in overeenstemming is met het Gemeenschapsrecht. Op verzoek van de Italiaanse overheid had op 11 juli 1997 een vergadering met de Commissie plaats. Op deze vergadering werden niet alleen de door de Italiaanse overheid nagestreefde doelstellingen verduidelijkt maar ook verschillende andere aspecten van de maatregel. De Italiaanse overheid verklaarde dat een gewijzigde versie van het wetsontwerp, met een verduidelijking van bepaalde aspecten, in de nabije toekomst aan de Commissie zou worden gezonden.

De Commissie is zich bewust van het belang van deze kwestie met betrekking tot de liberalisatie van het wegvervoer. Uiteraard zal de Commissie, zodra zij antwoord heeft gekregen op haar verzoek om nadere informatie, alsmede — zoals overeengekomen — het herziene wetsontwerp, zo spoedig mogelijk haar advies uitbrengen.

(98/C 82/236)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2838/97

van Kyösti Virrankoski (ELDR) aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: De voorbereiding van het programma Natura 2000 in Finland

In Finland wordt momenteel de opzet van het programma Natura 2000 voorbereid. Bij de voorbereiding daarvan zijn echter ernstige fouten gemaakt.

Het is gebleken dat er in het geheim stukken grond zijn aangewezen als te beschermen gebied zonder dit van tevoren te bespreken met de grondeigenaren of de gemeentelijke autoriteiten voor ruimtelijke ordening. De gemeentes en de eigenaren werden pas over de plannen geïnformeerd toen deze voor de publieke presentatie naar de betreffende gemeenten werden gestuurd. Deze procedure is in strijd met onder meer de Finse wetgeving inzake ruimtelijke ordening, waarin wordt bepaald dat er voortdurend overleg moet plaatsvinden met de grondeigenaren en met de voor ruimtelijke ordening verantwoordelijke plaatselijke autoriteiten.

Het ergste is nog dat de autoriteiten op milieugebied alle samenwerking en overleg met de plaatselijke overheden en de grondeigenaren verboden hebben. Zo hebben bijvoorbeeld bij het organiseren van een officiële informatiebijeenkomst over het programma Natura 2000 in de gemeente Karvia de milieuembtenaren niet eens de moeite genomen om de schriftelijke uitnodiging van de gemeente te beantwoorden.

Ook de grondeigenaren zijn ongerust geworden, omdat ze niet de gelegenheid hebben gekregen om met de autoriteiten te overleggen. Om op enige wijze in contact te kunnen komen met de autoriteiten zijn in Karvia vier burgers in hongerstaking gegaan, die op het moment dat dit geschreven wordt al vijf dagen duurt, tot nu toe zonder het gewenste resultaat.

Ik zou de Commissie de volgende vragen willen stellen:

1. Is de Commissie voornemens het programma Natura 2000 in Finland uit te voeren zonder aandacht te besteden aan de rechtmatigheid van de voorbereiding?
2. Is de Commissie van mening dat bij de voorbereiding van het programma Natura 2000 in Finland de grondrechten van de burgers met voeten getreden mogen worden?
3. Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om ervoor te zorgen dat de Finse milieu-autoriteiten bij de voorbereiding van het programma de principes hanteren die in een rechtsstaat gebruikelijk zijn?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(12 september 1997)

Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽¹⁾ zorgt voor een Europees ecologisch netwerk van speciale beschermingszones, Natura 2000 genaamd.

Met het oog hierop bepaalt de richtlijn dat op basis van de criteria van bijlage III van de richtlijn en van de relevante wetenschappelijke gegevens, de lidstaten een lijst van gebieden voorstellen. In een eerste fase wordt deze lijst aan de Commissie toegezonden.

De lidstaten zijn geheel verantwoordelijk voor deze eerste fase. Zij moeten ervoor zorgen dat bij de uitvoering van deze fase de specifieke grondrechten van hun burgers worden gerespecteerd. Als antwoord op de door de lidstaten gestelde vragen in het kader van het beheerscomité van de richtlijn, heeft de Commissie er al meermaals op gewezen dat uit hoofde van het subsidiariteitsbeginsel alles zich op nationaal niveau zou moeten afspelen.

De Commissie heeft er niettemin op gewezen dat een goede informatieverstrekking van de lidstaten naar de burgers toe tijdens de selectieprocedure volgens haar een belangrijke rol zou kunnen spelen om deze burgers ertoe te bewegen op een actieve en doeltreffende manier aan de bescherming van de natuur deel te nemen.

In de volgende fases van de uitvoering van de richtlijn zal de Commissie erover waken dat het Gemeenschapsrecht strikt wordt nageleefd. Het is ook hier de taak van de lidstaten om ervoor te zorgen dat op de gebieden waarvoor door de richtlijn aan hen de verantwoordelijkheid wordt toevertrouwd, de grondrechten van de burgers niet met voeten worden getreden.

⁽¹⁾ PB L 206 van 21.5.1992.

(98/C 82/237)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2861/97

van Arlene McCarthy (PSE) aan de Commissie

(1 september 1997)

Betreft: Onderzoek inzake anti-dumpingrechten op de uitvoer van ongebleekt katoen uit India, Pakistan, Indonesië, Turkije, China en Egypte

Kan de Commissie in het licht van het nieuwe onderzoek inzake anti-dumpingrechten op de uitvoer van ongebleekt katoen uit India, Pakistan, Indonesië, Turkije, China en Egypte uitleg geven over de rol die het onderzoek naar de communautaire belangen zal spelen in deze derde klacht, gezien het feit dat tijdens de vorige procedure die eerder dit jaar heeft plaatsgehad slechts weinig rekening is gehouden met de resultaten van een soortgelijk onderzoek?

Kan de Commissie in het voordeel van de vele betrokken partijen die aanzienlijk veel tijd en middelen besteden om te voorkomen dat dergelijke rechten worden opgelegd, hetgeen onvermijdelijk zou leiden tot ontslagen en bedrijfssluitingen in de Europese verwerkende textielindustrie en textielgroothandel, zeggen of het onderzoek inderdaad wettig is en dus zal worden voortgezet, ondanks het feit dat geen officieel bericht is gepubliceerd om het vorig onderzoek, dat in mei werd afgerond, formeel te sluiten?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(23 september 1997)*

In de voorgaande anti-dumpingprocedure werd een diepgaand onderzoek ingesteld naar de belangen van de Gemeenschap om na te gaan welke gevolgen eventuele maatregelen zouden hebben voor alle belanghebbenden. De conclusie van dit onderzoek luidde dat het in het belang was van de Gemeenschap om anti-dumpingmaatregelen te nemen. De Raad ging echter niet akkoord met het voorstel van de Commissie om definitieve maatregelen te nemen en de termijn van 15 maanden die was ingesteld bij artikel 6, lid 9, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ was verstreken. De voorlopige rechten die tijdens deze procedure waren ingesteld waren derhalve komen te vervallen zonder dat ze waren geïnd en het verstrijken van de termijn betekent dat definitieve maatregelen niet langer mogen worden goedgekeurd op grond van dat onderzoek.

Kort na het verstrijken van bovengenoemde termijn ontving de Commissie een nieuwe klacht inzake dumping. Deze klacht werd op de normale wijze onderzocht en de conclusie luidde dat er voldoende bewijsmateriaal aanwezig was om de inleiding van een nieuwe procedure te rechtvaardigen. De Commissie besloot vervolgens een nieuwe procedure in te leiden ten aanzien van dit product en publiceerde een bericht van inleiding ⁽²⁾.

In deze nieuwe procedure zal eveneens bijzondere aandacht worden besteed aan een uitvoerige analyse van de belangen van de Gemeenschap in dit geval. In verband hiermee worden momenteel alle belanghebbende partijen (producenten, importeurs, verwerkende industrie) verzocht uitvoerige informatie te verschaffen over een aantal aspecten, waaronder mogelijke ontslagen en bedrijfssluitingen. Met deze informatie zal bij het onderzoek van de feiten rekening worden gehouden.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996.

⁽²⁾ PB C 210 van 11.7.1997.

(98/C 82/238)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2869/97**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie***(1 september 1997)*

Betreft: Programma MEDIA II

Kan de Commissie ten aanzien van het programma MEDIA II meedelen: hoe de kredieten van MEDIA II, en met name van MEDIA II — Ontwikkeling, in 1997 zijn verdeeld; van welke kanten er tot dusverre is deelgenomen; waarom voorstellen waaraan kleine productielanden zoals Griekenland en Portugal deelnemen, systematisch worden afgewezen; op welke wijze en met welke criteria de doeltreffendheid en de objectiviteit van de keuzen gewaarborgd worden; met welke criteria de medewerkers (readers, experts enz.) worden geselecteerd, hoe zij worden gehonoreerd, en tevens of er wordt zorggedragen voor hun tijdige vervanging door anderen; hoe het eigen karakter van de scheppende kunstenaars, qua taal en in ruimere zin qua cultuur wordt beschermd; hoe de echte scheppende kunstenaars worden beschermd tegen het winstbejag van de tussenpersonen?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(7 oktober 1997)*

In 1997 heeft de Commissie in het kader van MEDIA II — Ontwikkeling ⁽¹⁾ (Besluit nr. 95/563/EG van de Raad van 22 december 1995) vier oproepen tot het indienen van voorstellen gepubliceerd. Wegens het hoge aantal deelnemers (gemiddeld 1000 projecten per oproep) duurt de selectieprocedure vrij lang. Dit betekent dat momenteel voor 1997 slechts de resultaten van de eerste oproep voor projecten in verband met ontwikkeling kunnen worden medegedeeld. De resultaten van de tweede en de derde oproep worden tegen eind september verwacht; die van de vierde oproep tegen begin december.

Van de 1 343 projecten die naar aanleiding van de eerste oproep van 1997 zijn ingediend werden er 158 geselecteerd voor een totaalbedrag van 3,5 miljoen ecu.

Vanaf het begin van het programma MEDIA II heeft de Commissie ervoor gezorgd dat systematisch positief werd gediscrimineerd in het voordeel van projecten die worden ingediend door bedrijven die zijn gevestigd in lidstaten met een lage audiovisuele productiecapaciteit. Bovendien worden informatie- en opleidingsbijeenkomsten georganiseerd die specifiek gericht zijn op mogelijke aanvragers uit deze lidstaten. Dientengevolge is in het kader van MEDIA II een groeiend aantal voorstellen ingediend uit lidstaten met een lage audiovisuele productiecapaciteit. Tevens dient erop te worden gewezen dat altijd relatief meer dergelijke projecten worden geselecteerd dan er zijn ingediend (gemiddeld 30 % van de geselecteerde projecten en 25 % van de aanvragen). Het aandeel van de twee genoemde lidstaten (Griekenland en Portugal) in het totale aantal projecten van alle lidstaten bedraagt respectievelijk 10 % van de ingediende en 12 % van de geselecteerde projecten.

Overeenkomstig het besluit van de Raad worden alle projecten beoordeeld volgens selectiecriteria die zijn vermeld in de toelichting bij iedere oproep tot het indienen van voorstellen en die voor de publicatie zijn goedgekeurd door de leden van het comité.

Met het oog op een billijke behandeling van alle ingediende projecten worden de lectoren of beoordelaars die de Commissie advies moeten verstrekken, gekozen op grond van hun kennis en deskundigheid in de kwaliteitsbeoordeling van in de originele taal ingediende scripts. De deskundigen die zijn opgenomen in afzonderlijke panels worden gekozen uit lijsten die leden van het MEDIA-comité voorleggen aan de Commissie; deze deskundigen worden bij toerbeurt geraadpleegd.

(¹) PB L 321 van 30.12.1995.

(98/C 82/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2877/97
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie
(1 september 1997)

Betreft: Overeenstemming tussen het beleid van de Commissie en de resolutie van de Raad van 18 juni 1992 inzake de verkooppraktijken in derde landen van in de Gemeenschap gevestigde fabrikanten van vervangingsmiddelen voor moedermelk

Kan de Commissie zeggen of het waar is dat de Deense fabrikant van babyvoeding, MILCO, met zijn praktijken in Bangladesh de gedragscode van de Wereldgezondheidsorganisatie van 1981 inzake de verkoop van vervangingsmiddelen voor moedermelk heeft geschonden, en bijgevolg heeft gehandeld in strijd met de resolutie van de Raad van 18 juni 1992 inzake de verkooppraktijken in derde landen van in de Gemeenschap gevestigde fabrikanten van vervangingsmiddelen voor moedermelk (¹)?

Is het waar dat de Commissie fiscale voordelen geeft aan bedrijven zoals MILCO die vervangingsmiddelen voor moedermelk promoten in derde landen, zelfs wanneer deze activiteiten strijdig zijn met de gedragscode van de Wereldgezondheidsorganisatie van 1981 en de resolutie van de Raad van 18 juni 1992?

Zo ja, vindt de Commissie dan niet dat haar aanpak volledig in strijd is met de internationale gedragscode en de resolutie van de Raad en dat onmiddellijk een einde moet worden gesteld aan het verlenen deze fiscale voordelen?

(¹) PB C 172 van 8.7.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie
(22 september 1997)

De Commissie heeft, overeenkomstig de resolutie van de Raad van 18 juni 1992, haar vertegenwoordigers in derde landen opdracht gegeven als „tussenpersoon” te fungeren voor de overheidsinstanties, zodat enige klacht of kritiek naar aanleiding van de verkooppraktijken van in de Gemeenschap gevestigde producenten hun ter ore zou komen. Tot op heden zijn er vanuit Bangladesh geen dergelijke klachten vernomen. De Commissie kan verklaringen of berichten met betrekking tot door in de Gemeenschap gevestigde bedrijven in dit land toegepaste ongeoorloofde verkooppraktijken derhalve niet bevestigen.

De Commissie zou er bovendien op willen wijzen dat de door het geachte Parlementslid in het tweede deel van de vraag aangekaarte kwestie niet relevant is, aangezien er dienaangaande in het geheel geen klachten zijn ingediend.

(98/C 82/240)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2913/97
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie
(5 september 1997)

Betreft: EU-steun voor Kenia

Nadat in juni 1997 in Nairobi 14 doden vielen bij het op brute wijze neerslaan van een demonstratie voor democratie, heeft het geweld zich over geheel Kenia verspreid. Naar verluidt zouden de rellen worden georkestreerd door troepen die loyaal zijn aan President Moi en wel met de opzet in de aanloop naar de later dit jaar te houden verkiezingen verdeeldheid te zaaien onder de oppositiepartijen. Bovendien is er bezorgdheid uitgesproken over het misbruik van overheidsmiddelen en corruptie binnen de regerende KANU-partij. Uit protest heeft het IMF de tweede tranche van een lening aan Kenia ter waarde van in totaal ongeveer \$468 miljoen opgeschort. Rellen die onlangs plaatsvonden aan de kust en waarbij 42 doden vielen, waren het gevolg van het feit dat door toedoen van aanhangers van President Moi bossen werden vernietigd die voor de Mijikenda-stam heilig zijn.

Is de Commissie voornemens de opschorting van de financiële steun in de aanloop naar de verkiezingen in heroverweging te nemen om daarmee uiting te geven aan haar bezorgdheid over het turbulente politieke klimaat in Kenia?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie
(19 september 1997)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het Geachte parlementslid over de verslechterende toestand in Kenia, en onderzoekt in nauwe coördinatie met de lidstaten actief alle mogelijkheden om bij de Keniaanse regering met nadruk te wijzen op het belang dat zij hecht aan het feit dat ontwikkelingsbeleid en samenwerking nauw verbonden zijn met de naleving van de fundamentele mensenrechten en de erkenning en toepassing van de democratische beginselen, de consolidatie van de rechtsstaat en behoorlijk bestuur (artikel 5 van het Verdrag van Lomé).

Afgelopen augustus heeft de Unie haar laatste van verschillende verklaringen uitgebracht waarin alle betrokken partijen ertoe werden opgeroepen af te zien van elke vorm van geweld en over te gaan tot wredezame middelen in het streven de politieke geschillen op te lossen; hierin werd ook nadruk gelegd op de noodzaak een ernstige dialoog te beginnen als het enige middel om een vreedzame en voor alle Kenianen gunstige oplossing te bereiken.

Indien de Commissie van oordeel is dat Kenia er niet in geslaagd is te beantwoorden aan een verplichting in verband met één van de wezenlijke elementen van artikel 5 (het voorbereiden en houden van vrije en eerlijke verkiezingen zijn in dit verband van doorslaggevend belang), dan kan dit de Commissie tot het voorstel nopen om besprekingen met Kenia aan te gaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 366, onder a) van het Verdrag. De schorsing van hulp wordt de als allerlaatste toe te passen maatregel geacht.

Voor zover het betalingsbalanssteun betreft, heeft het Internationaal Monetair Fonds (IMF) op 31 juli 1997 besloten de uitbetaling van de tweede schijf van 33,8 miljoen ecu (37 miljoen USD) van zijn programma voor Kenia op te schorten. De voornaamste reden voor dit besluit was dat het IMF niet tevreden was met de door de Keniaanse regering genomen maatregelen om corruptie en fraude aan te pakken. Een IMF-missie van 25-29 augustus 1997 stemde in met de maatregelen van de Keniaanse regering om de IMF-hulp weer op gang te brengen, doch zonder dat er een datum werd vastgesteld waarop de twee partijen de onderhandelingen over de hulp zouden hervatten. Het programma van structurele aanpassing van de Commissie met Kenia is sedert 1991 opgeschort en zal pas worden hervat zodra de noodzakelijke economische en niet-economische voorwaarden zijn vervuld.

(98/C 82/241)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3146/97
van Joan Colom i Naval (PSE) aan de Commissie
(30 september 1997)

Betreft: Aanbod van kunstbomen en -wijnstokken

Een van de meest spectaculaire gevallen van fraude ten koste van de communautaire begroting deed zich voor aan het begin van de jaren tachtig, toen plastic fruitbomen werden gebruikt om GLB-premies en subsidies in de wacht te slepen.

Naar aanleiding van de recente hervormingen — of voorstellen hiertoe — van sommige GMO's schijnen enkele bedrijven opnieuw op de communautaire markt synthetische fruitbomen, olijfbomen en wijnstokken aan te bieden waarvan wordt gegarandeerd dat zij niet van echt zijn te onderscheiden.

Weet de Commissie van deze geruchten? Zo ja, heeft zij maatregelen getroffen? Kan zij garanderen dat de tot haar beschikking staande technieken opsporing van deze kunststofgewassen en -bomen mogelijk maken?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(23 oktober 1997)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.
